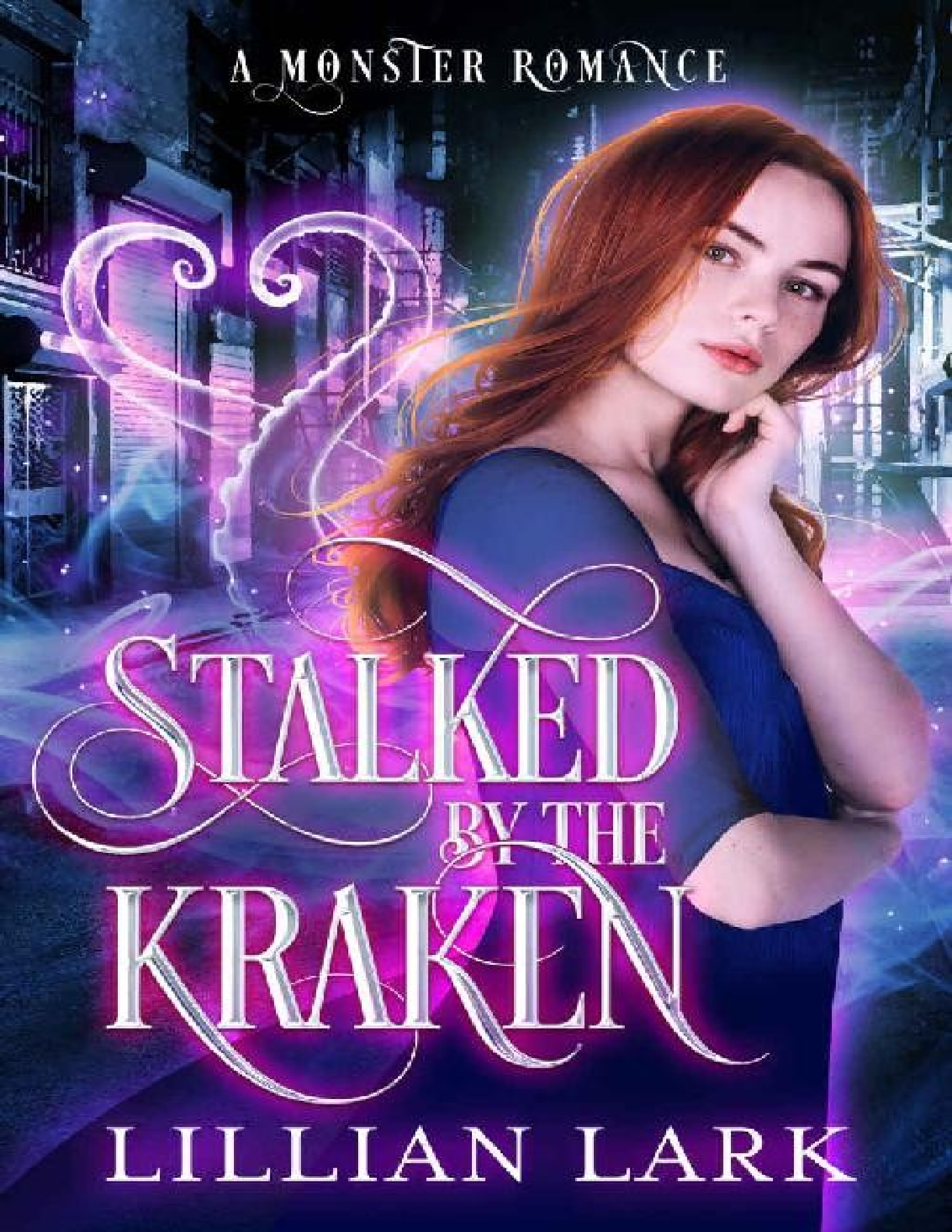

A MONSTER ROMANCE
STALKED BY THE KRAKEN
LILLIAN LARK

STALKED BY THE KRAKEN

LILLIAN LARK

Kraken tarafından takip edildi

Telif Hakkı © 2021 Lillian Lark tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntıların kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.
Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar, yöreler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Editör: Ellie, Kardeşimin Editörü Düzeltmen:
Rosa Sharon, Kardeşimin Editörü

İçerik Uyarısı

◆◆◆

Sevgili okuyucu,
Stalked by the Kraken üreme davranışını içerir ve kısırlıktan bahseder.

Kendinize karşı nazik olun,
L. Lark

◆◆◆

Önsöz

Gideon

Muhbir karşımdaki kabine kayarak oturuyor ve buluşma yeri olarak seçtiği kafeye şöyle bir göz gezdiriyor. Işık parmaklarındaki ağır altın takılara vuruyor ve parlaklık başlangıçta içimdeki yaratığı memnun ediyor, ta ki yağlı saçlarını kaşıyıp kepek yağmuru yaratana kadar. Daha güçlü bir ter alt tonuna sahip bir vücut spreyi dalgası duyularıma saldırıyor ve beni hemen uzaklaştırıyor.

Mace böyle insanları nereden buluyor? Önümdeki adam, artık gerçek olduğunu düşünmediğim şekillerde tatsız.

Modern zamanların açık ara en iyi yanlarından biri hijyenin normalleşmesi oldu. Hayatımın büyük bir bölümünü, zamanın teknolojilerine göre değişen temizlik standartlarına sahip ölümlülerle birlikte yaşadım.

Ancak karşımdaki adamın tatsızlığı hijyen eksikliğinden daha fazla, ki bu yeterince kötü, hareketlerinde bir yağlılık var. Kötü oyunculuğunun yüzünde zar zor tutabildiği alıştırılmış gülümseme. Dudağının kıvrılması, maskelenmeyi reddeden bir rahatsızlığı iletiyor.

Sanki insanları bilgi vermeye zorlayan kendisiymiş gibi bir havası var, tam tersi değil.

Ona güvenmiyorum ve şimdi de bana verdiği bilgilere mi güvenmem gerekiyor?

"Moby Dick?"

Mace'in son bir asırlık ilişkilerimizde bana rutin olarak taktığı kod adı karşısında gözlerimi devirmek istiyorum ama bunun yerine başımı eğip onaylıyorum. Bu kod adının muhtemelen bir daha kullanılmadığı için minnettar olmalıyım.

On yılda bir. Diğer favorileri Ahab, Pisi Balığı ve özellikle alıngan hissettiğinde Kalamar.

Mace'i bu kadar iyi bir dost olarak görmeseydim, onu okyanusun dibine batırmanın ve orada bırakmanın bir yolunu bulurdum. Ne yazık ki, o piçi çok seviyorum.

Son on yılda gizlilik gerektiren çok fazla operasyon yapmadık. Küçük grubumuz karşılıklı olarak sırtımıza hedef koyan faaliyetleri yavaşlatmaya ve farklı işlerin peşinden gitmeye karar verdi. Ancak arada bir Mace'in ve benim uzmanlığımızın birbirimize fayda sağlayacağı bir iş ortaya çıkıyor.

Belki de yaş bizi yavaşlatıyor.

Eğer içimdeki yaratık adamın sinsi varlığından bu kadar rahatsız olmasaydı, bu düşünce dudaklarımı gülümseyerek seğirtirdi. Bu adamın benimle buluşması için Mace'e ne borcu var bilmiyorum ama belli ki isteksiz. Hava onun sıkıntısı ve endişesiyle ekşi bir tat alıyor.

Muhbir sıcak ve hareketli kahve dükkânına tekrar göz gezdirirken kaşlarımı beklentiyle kaldırıyorum. Kimliklerimiz belli belirsiz doğrulandı ve şimdi aradığım şeyi bulma zamanı geldi. Bu düşük seviyeli cadının beni oyalaması sinirlerimin bozulmasına yardımcı olmuyor.

Farklı bir zamanda, küçük bir rahatsızlık şiddet eylemi gerçekleştirmek için yeterli olabilirdi, ancak dünya artık o zamanda değil ve ben de dolaştığım sayısız yıl boyunca değiştim.

Muhbir durgunlaşıyor, nihayet havadaki değişimi hissediyor ya da belki de göründüğümden daha fazlası olduğumu fark ediyor.

"İşte burası." Muhbir, kafenin ön camından caddenin karşısındaki vitrinleri hızlıca işaret ediyor. Dükkânlar geçmiş zamanlardan kalma çeşitli yerlerdir. Adam yanıp sönen bir Açık tabelası olan bir video kiralama dükkanını işaret ediyor olabilir. O nasıl hâlâ iş yapıyordu? Ya da antika dükkânına benzeyen bir şey.

"Hangisi?" Ben soruyorum.

Adam sesimden irkildi ama cevap verdi: "Antika dükkânı."

"Peki mallar açık artırmaya kadar orada olmayacak mı?" Ben soruyorum.

Muhbir titrek bir şekilde başını sallıyor ve parmakları masaya doğru seğiriyor. Tüm bu stres büyülü bir obje müzayedesi için mi? Kabul ediyorum, peşinde olduğum eserin çalıntı olduğu iddia ediliyor ama müzayedenin kendisi teknik olarak yasal. Düzenlenmemiş ama yasal.

Bu eserin geri alınması için Mace ile anlaşan aile, Konsey yetkililerine eserin gerçekten çalındığını kanıtlamak için zorlu bir süreçten geçmedikçe, en iyi hareket tarzı sadece nesneyi geri almak için teklif vermek olacaktır.

Hiçbir paranormal yaratık, hepimizi yöneten Konsey'i kendi işlerine karıştırmak istemez. Özellikle de hırsızlık olayını gerçekleştiren kişi, eserini el altından satan ve eserin kayıp olduğu fark edildiğinde bunu bilmediğini iddia eden, şanssız bir aile üyesiyse. Bu benim işimde birden fazla kez başıma geldi.

İş aslında Mace'e geldi, o da beni getirdi. Hazinenin izini sürmekte üstüme yoktur. Söz konusu eser, bir cadı ailesinden yadigâr olarak kalan Bizans kökenli bir tılsım. Gümüş ve bazı mücevherlerden oluşan tılsım büyü güçlendirici olarak işlev görebilir, ancak tarihi niteliği bir koleksiyoncu için değerinin çoğunu sağlar.

Mirasçının dehşete düşmesine neden olacak şekilde, aile soyunun devamı için tılsıma sahip olmak gerekmektedir.

Bağlantılarımı kullanarak Bizans'tan kalma büyülü eşyaları doğrulayan kişilerin bir listesini aldım ve bu şehirde geçen hafta tam olarak bu tılsımı ele aldığını iddia eden bir uzman buldum. Mace'e yaptığım bir telefon görüşmesi bana bölgedeki daha az bilinen işletmeler için bir kaynak sağladı. Böyle bir tılsımla yapılması planlanan bir müzayede için bir muhbir.

"Hangisi ne zaman?" Muhbirin ellerini ovuşturmasına karşı sabrım hızla tükenerek onu dürtüklüyorum.

Adam bugünden yaklaşık üç hafta sonrasına bir tarih veriyor ve ben de bunu not ediyorum. Gecikme başka bir

Ama muhtemelen Mace ya da ben müzayedeyi düzenleyenlerle temasa geçseydik, onu almak istediğimizi bildikleri için değerinin üç katını talep ederlerdi.

"Artık gidebilir miyim?" diye soruyor. Kokusundan korku akıyor.

Ne kadar ilginç.

Başımı salladım ve adam etrafına bakınırken aceleyle oradan ayrıldı. Kimse bizi izlemiyordu. Geçici bir dikkatten fazlası olsaydı yaratığım fark ederdi.

İşin ayrıntılarını telefonuma girmeyi bitiriyorum ve Mace'in yararlanması için adresi not ediyorum. Ayrılmadan önce beni bu şehre ışınladı ve iblisin tuttuğu birçok evden birinin anahtarını bana bıraktı. Şehir evi belli ki Mace'in çok vakit geçirdiği bir yer değil. Hava temiz olsa da bayattı ama yatak rahattı ve Wi-Fi yüksek hızdaydı.

Kahve dükkanının kapısı tekrar açılıyor, ses bir şekilde espresso makinesinin gürültüsü ve bardak şıngırtısı üzerinden bana ulaşıyor. İçimdeki çekim anlık. Sanki göğsümden güçlü bir akım geçiyor ve bedenim dönüyor.

Bir ateş ve ışık parıltısı gözüme çarpıyor. Tüm varlığım donuyor, oltaya takılan bir balık gibi sersemliyorum. İçimdeki kadim yaratık, uyanıklık noktasının ötesinde, sadece ihtiyaç ve açlığın olduğu mantık noktasının ötesinde kıpırdanıyor.

Benimkini.

Düşünen beynimin flaşı, kafeye giren bir kadının saçlarına vuran güneş ışığı olarak yorumlaması bir an alıyor. Mantığımın doğama yetişmesine yetecek kadar kendime gelemeden kadın tezgâha geliyor ve kısık bir sesle sipariş vermeye başlıyor. Kendimi sabit tutmaya çalışırken parmak eklemlerim bembeyaz oluyor ve masa gıcırdıyor.

Ölümsüz hayatım boyunca hiç böyle bir talep hissetmemiştim. Sevgililer ve arkadaşlar gelip geçtiler ve benim ilkel parçam tembel bir şekilde iki arkadaşımın eylemlerine sürüklendi.

bacaklı form. Bizler farklı varlıklar değiliz, aksine bir bütünün iki yarısıyız.

Ve bu medeni dünyada saklanan karanlık yanım onu istiyor.

Kadının kaşlarının çatılmasını ve etrafına bakmasını izliyorum. Gözleri beni atlıyor. Görmesini istediğim ana kadar beni görmeyecek; benim türüm özellikle varlığımızı kamufle etmekte ustadır.

Onun görünüşüne bakıyorum. Saçları, her hareketinde etrafında uçuşan bukleler ve uçuşan yollarla turuncu sınırında ateşli bir kızıl. Takıları ışığı yakalıyor, sallantılı küpeler, parmaklarındaki küçük yüzükler ve ince kolyeler parlak şeyleri arzulayan yanımı memnun ediyor. Akışkan kıyafetleri bohem görünüyor ve modernize etmek için küçük şıklık eklemeleri var.

Kadının yüzüne odaklanıyorum. Teni solgun ve çilleri uzaktan görülebiliyor. Dudakları pembe ve kaşlarındaki kırışıklık derinleşip gözleri daralırken alttakini ısırıyor. Gözlerimi üzerinde hissediyor mu?

Kafeye daha fazla insan giriyor ve kadının yüzü şüpheden şaşkınlığa dönüşüyor. Kadının bakışlarını, yüzlerinde gülümsemeyle ona yaklaşan iki kadına doğru takip ediyorum. Bu bir tuzak mı? Etrafımdaki enerjiler savaşa hazırlanır gibi çekiliyor ama kızıl saçlı kadın şaşkınlık ama sıcaklıkla başını eğdiğinde tekrar rahatlıyorum.

"Siz burada ne yapıyorsunuz?" Kadınımın sözleri kulağımla mesafeyi kolayca aşıyor.

Kadınım mı?

Başımı sallıyorum.

Gideon, insanları görür görmez senin olduğunu iddia edemezsin. Bu, hak iddia etmeden önce kur yapma ve tartışma gibi şeyler gerektiren medeni bir toplum. İçimden gelen düşünceler karşısında içgüdüsel bir reddediş yaşıyorum. Öfke alevlense bile içgüdülerime boyun eğiyorum.

Yeşil mantolu kadın cevap verir: "Katherine ve ben sizinle kahve içmek istiyorduk!"

Diğer kadın, Katherine, başını sallıyor. "Ve bu bir müdahale."

Kadınım bunun üzerine sarsıldı. "Ne?"

Yeşil ceket iç çeker ve Katherine'e ters ters bakar. "Bu bir kontrol! Müdahale değil."

"Oh." Kadınımın yüzünde bir kızarıklık oluşuyor.

"Sorun olur mu? Son zamanlarda seni hamamda göremedik ve arayı kapatmak istedik. Lowell burada olduğunuzu söyledi," diyor yeşil ceketli.

Konuşmanın ayrıntılarını çok az bağlamla katalogladım. Hamam mı? Lowell?

"Önce kahve!" Katherine anons ediyor ve grup tezgâhtaki sipariş işlemini bitiriyor. Sunulan farklı hamur işleri hakkında konuşuyor ve hedeflerini normallikle yatıştırmak istercesine anlamsız yorumlar yapıyorlar ama kadınımın gülümsemesi sert ve vücut dili rahatsızlığı fısıldıyor. Çok geçmeden üç kadın benimkinden çok da uzak olmayan bir masaya oturuyor.

Grup hakkında bir fikir edinmek için nefes alıyorum. Cadılar ve bir iblis. Onun yanında dikkatli olmam gerekecek, Katherine denerse varlığımı fark edebilir.

"Wanda haklı. Endişeleniyorduk." Katherine'in sert tavrı yumuşar. "Sen nasılsın?"

"Ben iyiydim," diyor kadınım, sesi bu mesafeden bile tadını aldığım yalanla çatlıyor. Wanda ve Katherine sadece ona bakıyorlar.

"Etrafa sorduk ve müdavimlerden hiçbiri aylardır sizi pek görmemiş. Biz bir şey mi yaptık? Başka biri mi yaptı?" Katherine yüzünü buruşturuyor. "Bizden kaçıyor musun?"

Kadınımın gözleri dehşet içinde açıldı. "Tanrılar hayır! Kesinlikle olmaz."

Katherine ve Wanda rahatlayarak iç geçiriyor ve kadınımın yüzünde suçluluk duygusu beliriyor.

"Ben sadece... Son zamanlarda gerçekten katılacak gibi hissetmiyorum. Kafamı toparlamak için zaman ayırıyorum. Ve

Eşleşme çılgıncaydı-" diye sözünü kesiyor. "Kendimi pek kendim gibi hissetmiyorum."

Katılıyor musunuz? Eşleşen?

Bir duraklama var.

"O adamla mı ilgili? Hani şu görüştüğün adam." Katherine soruyu dikkatle soruyor ama içinde bir zehir var. Sanki ona haksızlık edeni bulup bedelini ödetmek için kadınımdan tek bir kelime bekliyor. Ben de onaylıyorum.

Kadınım sönüyor. "Bu aptalca."

Wanda homurdanıyor. "Hisler her zaman aptalcadır ama bu onları daha az geçerli kılmaz. Hamam eğlencesine katılmak istemiyorsanız, buna güvenin."

Odağım daralıyor. Bu cinsel içerikli bir katılım mı? "Yani,

çıkmak yok o zaman?" Katherine dürtüyor. "Hayır, bir-bir-yeni-birinin-altında-bir-adam?"

Kadınım, buklelerini zıplatan hırçın bir hareketle başını sallıyor. "Kesinlikle olmaz!"

Sesinde o kadar büyük bir korku var ki, cevabı neredeyse bir çığlık gibi.

İçimdeki yaratık, bu kadının bir avansı hoş karşılamayacağı detayı karşısında kıvranıyor. Bu bir sorun. Henüz bilinmeyen bir nedenden ötürü, onu istiyor. Onu istiyorum ve tüm yaklaşma, kur yapma niyetlerim zihnimde duruyor.

Bu sabır gerektirecektir.

Strateji.

"Acele etme ama hepimizin seni önemsediğini unutma." Wanda kadınımın omzuna şefkatle vuruyor.

Onun adına ihtiyacım var. Bunu bilmek için göğsümde kemirici bir ağrı var.

"Ve erkeklerden daha fazla seçenek var." Katherine kaşlarını sallıyor. İblisin bu hareketi kadınımdan hafif bir homurtu koparıyor. Kaşlarını sallamaya devam ediyor. "Perakende terapisi gibi!"

Şimdi kadınım bir kahkaha atıyor ve bu sesle ağzımı bir gülümseme kaplıyor.

"Bununla nereye varmak istediğini düşünmemiştim," diyor.

Wanda şaşkınlıkla kaşlarını çatıyor. "Alışveriş senin için genellikle duygusal karmaşayı çözer mi?"

"Zararı yok ve bu sadece bir şeyler satın almakla ilgili değil. Size keyif veren şeylere düşkünlüktür," diyor Katherine bilgece. "Rose, en son konuştuğumuzda sanat müzesinin sınırlı sayıdaki washi bantları hakkında neredeyse ağzın açık kalmıştı. Şimdiden stok yapmaya başladın mı? Daha birkaç gün önce piyasaya sürüldüğünü gördüm."

"Washi bant nedir?" Wanda kendi sorumu seslendiriyor ama bir ayrıntı tüm dikkatimi çekiyor.

Rose.

İsmi bu kadına uyuyor. Yaprakları yumuşak ve renkleri canlı. Biraz daha yaklaşsam ve onun farklı kokusunu alsam, bu kadar gür ve çiçeksi olur muydu? Mantıklı benliğim ilkel dürtüyü geri çeviriyor.

Katherine, "Bu dekoratif bir bant," diye yanıtlıyor.

Rose içkisinin son yudumlarına bakıyor. "Henüz bir şey almadım."

Grup, sanki bu önemli bir ayrıntıymış gibi bir an sessiz kalır.

"Evet, perakende terapisi o zaman!" Wanda artık alışverişin olumlu yönlerine tamamen inanmış gibi alkışlıyor ve ben de bu kadınların hayranlık duyduğum nesneye gösterdikleri özene hayran kalıyorum. Kadınlar kollarını birleştiriyor ve Rose'u şakacı bir şekilde kapıya doğru sürüklüyorlar.

Kaldırıma adımını atmadan hemen önce Rose durup arkasına bakıyor. Gözleri durmadan benim bulunduğum yerden geçerken yüzündeki şaşkın ifadeyle kalp atışlarım hızlanıyor. Rose başını sallıyor ve arkadaşlarıyla birlikte çekilmesine izin veriyor.

Takip ediyorum.

Yaratılışımdaki açgözlülük içgüdüsü genellikle zenginlik, kaliteli metaller ve mücevherlerle ortaya çıkar. Seçtiğim meslekle de uyumlu. Hazine avcılığı yeterince macera sağlıyor

beni sıkılmaktan alıkoyuyor ve ışıltılı sonuçlar içsel benliğimi memnun ediyor.

Daha önce hiç bir eş avlamamıştım.

Bölüm 1 Bir

Hafta Sonra

Rose

Biri beni izliyor.

Hava serin ve her yere yayılmış. Tempolu adımlarıma rağmen soğuk parmaklarıma kadar ulaşıyor. Paltomun yakasını yüzüme doğru çekiştiriyorum. Yünün yanaklarıma sürtünmesi rahatsız edici bir his daha yaratıyor. Arkama bakma dürtüsüyle savaşıyorum; takip edilmediğimden üç kat emin olmak için.

Sakın bakma. Bunun için vaktin yok Rose.

Sabahın soğuğundan sıyrılıp nefesimi kesen üzerimdeki göz hissini bastırıyorum. Eğer durursam, eğer bakarsam, son bir haftadır gördüğümden daha fazla bir şey görmeyeceğim. Hiçbir şey.

Kimse beni takip etmiyor. Kimse beni izlemiyor.

Beynimin hatalı sinyaller gönderdiği sonucuna varmam günlerimi aldı. Sanki endişelenecek başka bir şeye ihtiyacım varmış gibi. Kişisel çalkantılar, çöpçatanlık tükenmişliği ve şimdi de olmayan gözler tarafından rahatsız edilmek.

Gideceğim yer gözümün önüne geliyor ve endişelerim azalıyor. Diğer sıradan dükkânlarla çevrili sıradan bir vitrin. Bu yıl iş yerimiz video kiralama yeri olarak maskeleniyor.

Buna karşı çıkmıştım. İşletmenin yeniliğinin, kimsenin ziyaret etmediği başka bir antika dükkanı olmasından daha dikkat çekici olacağını savunmuştum. Ancak yanımızdaki vitrin gerçek bir antika dükkanı tarafından satın alınmıştı, bu yüzden oyum veto edildi.

Binamız o kadar ağır bir şekilde yazılmıştır ki, Aşk Hamamı'na sadece girmek isteyenler girebilir.

Girin. Ailemin hamamı işlettiği tüm nesiller boyunca, kapımızdan içeri hiçbir zaman masum bir insan girmedi. Aksini iddia etmek anlaşmalı olduğumuz koğuş ağasına hakaret olur, bu yüzden yersiz endişelerimi kendime saklıyorum.

Göz alıcı kapıyı açıyorum ve lobiye adım atıyorum. Büyünün ve sıcaklığın cızırtısı tenimde bir eve dönüş hissi yaratıyor. Adımlarım mermer zeminden kemerli mozaik tavana doğru yankılanıyor.

Lowell resepsiyondan bana tembelce gülümsüyor. Kuzenimin pas rengi saçları sağa sola savrulsa da sandalyesinde geriye doğru yayılma şekli dudaklarımı yukarı doğru çekiştiriyor. En azından birimiz rahatlamış durumda.

"İyi bir sabah geçirmiş gibi görünüyorsun." Sözlerim alaycı.

Seks büyüsü üzerine kurulu bir aile şirketi, kaçınma ve yine de çok fazla mahrem ayrıntı bilme konusunda bir uygulamadır. Tanrılara şükür Jared hiç katılmıyor. Kardeşim hakkında böyle bir şey bilmek istemiyorum.

Yaşadığım en kötü şey annem tarafından içeri alınmaktı.

-Annemle babamın yanına gittiğim zaman daha kötüydü. Erken emekli olup sahile taşındıklarında hepimiz toplu bir tezahürat yaptık.

Lowell birinci dereceden akrabalardan farklı bir kategoride. O benim en yakın arkadaşlarımdan biri. Fetihlerle ilgili verdiği detaylar midemi bulandırmıyor. En azından çoğu zaman. Lowell çok heyecanlandığında akraba olduğumuzu unutabilen açık bir insan.

Kuzenimin gülümsemesinin kenarları hülyalı bir hal alıyor. "Tam açtığımda Katherine geldi. Kötü bir gece geçirmiş ve kendini rahatlatacak birine ihtiyacı varmış."

Homurdanıyorum. Katherine sahip olunabilecek en iyi düzenli. Succubi yaşamak için sekse ihtiyaç duyar. İşimizin kâr getirmesi için sekse ihtiyacı var. Hamam müdürü katılıyor ama... kurallara aykırı değil ama iş tanımında yok.

Burnumu sokmak için eğildim. "Ee, sen ve Katherine?"

Lowell'ın kulaklarının tepesi kızarıyor ve ben bir gülümsemeyi ısırıyorum. Lowell bakışlarımı kaçırıp kaşlarını çatarken gülümseme dürtüsü yavaş yavaş ölüyor.

Oh.

Bekliyorum ve kuzenime kendisine sordurmaya çalıştığı soruyu sorması için alan bırakıyorum. Soracağından korktuğum şeyi.

Sonunda Lowell çenesini açıyor. "Bana söyleyebilir misin diye merak ediyordum... ne kadar iyi bir eşleşmeyiz? Sence..." Derin bir nefes alır. "Bir şans var mı?"

Boğazım sıkışıyor ve son zamanlarda beni saran endişeyi yenmek için nefesimi ölçülü tutmaya çalışıyorum. Kuzenimin umut dolu yüzü yerine durup lobinin parlak fayanslarına bakıyorum.

Sadece birkaç ay önce Lowell'a son derece emin bir şekilde cevap verirdim. Kibritleri düşünmek benim işim.

Yaptım.

Yap. Siktir et, ben cadı dünyasının son yıllarda gördüğü en iyi çöpçatanım. Eşsiz bir şekilde maçlarımı bu kadar başarılı kılan beceri ve yeteneklere sahibim. Kötü bir eşleşme tüm sürece olan güvenimi yok etmemeli.

Hâlâ eşleşmeler yapıyorum. Daha geçen hafta yüzde sekseni mükemmel olan bir eşleşme yaptım ve dün gece hamamdaki ilk seanslarını planlamak isteyen çirkin-cadı çiftinden bir e-posta aldım. Gerçekten de başarılı bir eşleşme.

Ölçüm sistemim kesin rakamlara ayrılamaz, ancak rakamlarla değerlendiriyorum çünkü kendime rakamların yalan söylemediğini söylüyorum. Önceleri tarafsız bir eşleştirme sistemine sahip olduğum için kendimle gurur duyardım - sürecimdeki sorunlarla ilgili düşünceler karşısında başımı sallıyorum ve kendimi hayat dolu Katherine, beni kontrol etmek için pusu kuran arkadaşım ve en sevdiğim kuzenim konusuna getiriyorum.

Lowell'ın ruh ipliğini okumama gerek yok. Ruh ipliklerini sürekli görüyorum ve desenleri, hareketleri için esrarengiz bir hafızam var. Herkesin farklı bir

desen. Ruhlarının varlığı bir yöne ya da diğerine uzanır, eterde dans eder. Hatta bazıları sadece arzuladıkları şeye ulaşırlar; bunlar kolay eşleşmelerdir.

Lowell'ın ruh ipleri zihnimin gözünde parlayan bir turuncu. Yavaş yanan bir ateş ya da bir tarladaki altın buğday gibi tembelce salınıyorlar. Katherine'in iplikleri ise bunun aksine, aç bir dansın içinde dönen bir kırmızı. Ruh şarkılarının ritmi, ipliklerinin ritmi nadiren uyum içinde gerçekleşiyor; sadece diğerinin zamanlamasından uzaklaşmak için.

"Belki yüzde on." Kelimeler ağzımda kül gibi kaldı. Lowell'a bakmaktan kaçınıyorum ama ondan yankılanan hayal kırıklığını hissetmek için bakmama gerek yok.

Omuzlarım düştü. "Üzgünüm Lowell. Yine de deneyebilirsin. Yöntemlerimin kusursuz olmadığını biliyorsun."

"Kusursuz değil ama çoğu zaman doğru."

Kelimeler biraz üzgün ama emin çıkıyor ve buna imreniyorum. Güven. Benim kendime olan güvenim azaldıkça, başkalarının herhangi bir şeye olan güveni de azalıyor.

Şüphe aylar önce küçük çapta başladı ve beni boğana kadar büyüyerek devam etti. Bazen nefes almak için tek yapabildiğim kaçmak oluyor.

"Eşleşmekle ilgilendiğini bile bilmiyordum," diyorum, sorunlarım hakkında daha rahatsız edici bir iç gözlemden kaçınmaya çalışarak.

Ya da Lowell için aklımda uyumlu bir eşleşme olduğu gerçeği, Lowell'ın rahat ve havai doğasını temel alan sağlam bir eşleşme, ancak öneri ağzıma yapışıyor. Söz konusu kişi eşleşmeye ilgi göstermedi ve eşleşmenin kötü gitme ihtimali beni korkakların yolunu seçmeye itti.

Sessizlik.

"Sanırım öyleyim. Sana daha önce soracaktım..." Lowell a z a l ı y o r .

"Jackson olayı mı?" Ağzımı büküyorum. Rahatsız edici iç gözlem bugün oyunun adı gibi görünüyor.

"Evet, o. Her şey olup bittikten sonra kendimi tuttum."

Omuzlarım daha da düşüyor ve göğsüme bir ağrı doluyor. Başkalarının güvenini kaybetmiş olmam nasıl şaşırtıcı olabilir? Artık kendi yöntemlerime bile güvenmekte zorlanıyorum. Yakında duyulacak mı? İnsanlar onlarla eşleşmem için bana gelmeyi tamamen bırakana kadar ne kadar zaman geçecek?

"Hey." Lowell'ın sesi keskin. "Şu anda aklından ne geçiyorsa düşünmeyi bırak."

Ses tonuyla irkildim ve o da başını salladı.

"Kendin gibi görünmediğin için bekledim. Bir ilişki içinde olmak istediğimden yüzde yüz emin değilken senin yükünü daha da artırmak istemedim," diyor Lowell. "Sadece birine sahip olma düşüncesi... güzel."

Birine sahip olmak kulağa hoş geliyor. "Beceriksiz olduğum için değil mi?" Ben soruyorum.

Lowell buna homurdanır. "Çok mu mükemmeliyetçisin? Bir kez yanıldınız, hem de en iyisinden ve kendinizi beceriksiz olarak etiketlediniz. Kendine karşı biraz daha nazik ol."

Hayal kırıklığı içimde yükseliyor. "Sadece ben b a t ı r m a d ı m. Yöntemimin tamamen hatalı olduğu ortaya çıktı-"

"İnanılmaz derecede nadir bir durumda." Lowell bana ters ters baktı. "Bu, yöntemlerinin artık işe yaramaz olduğu anlamına gelmiyor."

Dudağımı ısırıyorum. Jackson olayını kafamda o kadar çok düşündüm ki neye inanacağımı bilemiyorum.

Lowell, "O pislik aykırı biriydi," diyor. Beni yatıştırmak için benim tercih ettiğim kelime dağarcığını kullandığını fark edebiliyorum ama yine de işe yarıyor.

Aykırı.

"Sen hâlâ bu işin en iyisisin, bu yüzden Katherine hakkındaki tahminine güveneceğim. Yani." Lowell'ın şeytani sırıtışı gergin hayal kırıklığımı biraz olsun hafifletiyor. "En azından kararlı bir ilişki için."

Ön kapının açılma sesiyle ikimiz de doğruluyoruz ve ben masa başında bile değilim.

İçeri giren kadın sanki buranın sahibiymiş gibi yürüyor ve ağzım bir karış açık kalıyor. Eşsiz ruh deseni dikkatimi çekiyor. Altın iplikler dünyaya uzanıyor, görünen her şeyin etrafına dolanıyor. Sırtından altın kanatların gölgesi yükseliyor, duyarsız bir birey için görünmez.

Kanatlar mı? Ne bir Seraph ne de tanıştığım başka bir göksel yaratık. Sahip oldukları enerji ve kanatlar farklı. Bu kadının enerjisi daha vahşi. Cevap aklıma geldiğinde doğruluyorum, diğer cadıların bilme olarak tanımladıkları aynı içgüdüyle içimde çınlıyor. Doğrulama karşısında şaşkınlık çiçekleri açıyor, ben bilmekle sık sık onurlandırılan bir cadı değilim.

Daha önce hiç bir harpy ile tanışmamıştım.

Harpy lobiyi inceliyor, yavaş bir daire çiziyor ve dekoratif kemerlere bakmak için başını geriye eğiyor. Dolambaçlı geometrik tasarımlar karşısında dudakları hafifçe aralanıyor ve içimi gururlu bir sıcaklık kaplıyor. Hamamımız muhteşem bir yer.

Dekorun lezzeti yeni gelenler için bir sürpriz. Stil, yemyeşil pembeler ve çarpıcı beyazlar arasında bir karışım; ne tam bir Türk hamamı ne de tam bir modern tesis, ama sıcak bir kombinasyon.

Harpy'nin odağı Lowell ve bana geri dönüyor, sanki kendini dekordan uzaklaştırmaya zorluyor. Kadının bakışları Lowell'a çarptığında sarsılıyor ve acaba Katherine çok çabuk mu unutuldu yoksa bu kadın kuzenimin dikkatini o an için dağıtacak kadar çarpıcı mı diye merak ediyorum.

"Size nasıl yardımcı olabiliriz?" Lowell soruyor.

Kadın resepsiyona ulaşıyor. Yeşil gözleri muziplikle parlıyor ve şüphe tüylerimi diken diken ediyor. Yeni gelenlerin çoğu sadece işimizi merak eder, bir kısmı kalır ve müdavim olur, az bir kısmı da çirkin

şeyler. İşimizi utanç verici olarak değerlendiriyor. Bu yeni gelen ne tür bir harpy olacak?

"Bir arkadaşım bana bu konumu verdi, ama sunduğunuz hizmetleri anlatırken... çok kısa konuştular." Parmakları karmaşık bir şekilde oyulmuş ön masanın üzerinde kayıyor. Ön büroda çalıştığım gençlik günlerimden neredeyse ezberlediğim bu oyma, bir bireyin girdiği işletmenin türü hakkında hiçbir gizem bırakmıyor.

Güzel çiçek deseni, birçok farklı, bazıları oldukça yaratıcı pozisyonlarda çiftleşen çok sayıda figür içeriyor. Bunu büyük büyükannem tasarladı.

Harpy'nin kaşları kalkıyor ve elleri kartvizitlere gidip benimkini alıyor.

"Rose Love, Çöpçatan. Gerçekten s o y a d ı n bu mu? Aşk mı?" diye soruyor, ağzı eğlenerek bükülüyor.

Gülümseyerek karşılık veriyorum, hayatım boyunca yaşadıktan sonra şaka komik değil ama neşeyi paylaşmak daha iyi.

"Aşk Hamamı nesillerdir ailemize ait. Hamamın mı yoksa soyadının mı önce geldiğini tam olarak bilmiyoruz, bu zaman içinde kaybolmuş bir ayrıntı." Profesyonel bir tokalaşma için elimi uzatıyorum. "Ben Rose, ya siz?"

Harpy elimi tuttu.

"Sophia Shirazi-" diye ani bir şaşkınlıkla sözünü kesti.

Gülümsememem sinsileşiyor. "Ah, sizi uyarmamız gerekirdi. Binada çalışan pek çok büyü var ve burada takma isimlere izin v e r m i y o r u z . Ortaklar arasında veya taraflar arasında bilgilendirilmiş rıza çok ciddiye aldığımız bir şeydir."

Sophia'nın kaşları en iyi ihtimalle hafifçe çatıldı. Heyecanı, gerçek adını vermenin rahatsızlığıyla rekabet edemeyecek kadar somut ve şüphelerimin çoğu yok oluyor.

"Yani, bu hamam..." Sözünü kesiyor.

"İki veya daha fazla yetişkin arasında rızaya dayalı cinsel eylemlere ev sahipliği yapmak." Lowell benden önce cevap veriyor. "Lowell Carter, ben hamam müdürüyüm."

"Oh, Aşk ismini anlamadın mı?" Sophia alay eder. Lowell ciddiyetle, "Ne yazık ki ben sadece uzaktan akrabayım," diyor.

Gözlerimi deviriyorum. Lowell isterse adını değiştirebilirdi. Annem onu birçok kez değiştirmesi için ikna etmeye çalışmıştı ama o şimdiye kadar aile işinde çalışmak zorunda kalmak istememişti.

"Bu tür hizmetlere katılmak istesem ne kadara mal olur?" Sophia kirpiklerini Lowell'a fırlatıyor. Kuzenimin yüzü kızarıyor ve ben de ona gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Oh, biz bu tür hizmetler vermiyoruz," diye araya girdim. "Mesela Lowell'ın size ücret karşılığında hizmet vermesini talep edemezsiniz."

Lowell boğazını temizliyor, yüzü kızarırken bana ters ters bakıyor. "Oldukça."

Daha sonra Lowell'ın şakalarından birine maruz kalmamak için sataşmalarımı hafifleterek devam ediyorum. "Sistemimiz daha ziyade, cinsel eylemlerin gerçekleşmesi için özel ya da kamuya açık bir oda gibi bir alan sağlamak. Alanı sağlamak için para almıyoruz ve herhangi bir cinsel eylem için bireyler sağlamıyoruz."

Sophia şaşkınlıkla göz kırpıyor.

"Alanlar cinsel eylemlerden üretilen ham büyüyü emecek şekilde ayarlandı," diyorum. "İşimizin diğer tarafı, cadıların ve diğerlerinin kendi işlerini yapmak için ihtiyaç duydukları büyüleri veya savunmaları güçlendirmeye yardımcı olmak için bu büyüyü satmaktır. Var olan en büyük koruma şirketlerinden bazılarıyla ortak çalışıyoruz."

"Zekice," diye nefes alıyor Sophia. "Yani ilişkiler için yer mi sağlıyorsun?"

İtiraz eder gibi bir ses çıkardım. Bu yüzden mi burada? "Alanlarımız bu amaçla kullanılabilir. Bu bizim değil. ama biz yargılamadan uzak alanlar sağlamaya çalışıyoruz." Omuz silkiyorum. "Kayıt tuttuğumuz ve takma isimlere izin vermediğimiz için, daha popüler seçenek, müdavimlerimizin geri döndüğü şey, belirli zevklere sahip olanlar için grup ve kamusal alan seçeneklerimizdir."

"Tuhaf," diyor Sophia, kaşlarını kaldırarak.

Lowell her zamanki gibi söze giriyor, yanakları artık sadece pembe. "Sapkın halka açık gruplar şu anda Salı ve Çarşamba günleri. Sodomi Cumartesileri çok popüler hale geldi, ancak bunun için BYOP, yani kendi partnerinizi getirmeniz öneriliyor. Ayrıca hamam işlevsel bir hamam olduğu ve hamamlar bile oldukça nemli olduğu için neme karşı deri giymenizi öneriyoruz."

Sophia bana döndü. "Ve bu etkinlikler için eşleştirme mi yapıyorsun?"

"Hem evet hem hayır. Sadece cinsel partnerleri eşleştirebiliyorum ama asıl müşterilerim uzun vadeli partner arayanlar." Duraksıyorum. "Ya da gruplar. Eşleşmek mi istiyorsunuz?"

Sophia'nın enerjileri her yerde ve çok güçlü. Onunla eşleşmek zor olurdu. Sophia'nın vahşiliğinin başka bir harpy ile sınırlı kalmak istemeyeceğini hissettiğim için tür uyumluluğuna bile güvenemezdim.

Sophia'nın gözleri komik bir panikle açılır. "Oh, hayır! Ben değil!
Eşleşmekle ilgilenmiyorum."

Cevabında daha fazla nüans var gibi görünüyor, ama beni atlatıyor. Omuz silkiyorum. Aşkı arayan bir sürü insan var. Bunu istemeyen biriyle eşleşmek için yolumdan çekilmeme gerek yok.

"Peki o zaman!" Lowell ön masadaki bir çekmeceyi açıp bazı kâğıtlar çıkardı. "Burada henüz sormayı düşünmediğiniz bazı soruları yanıtlayabilecek bazı broşürler var."

"Ama-" Sophia sözünü keser ve yüzünü buruşturur. "Diyelim ki eşleşmek isteyen bir arkadaşım var. Bu nasıl oluyor?"

Bu kadını anlamakta zorlanıyorum ama cevap veriyorum.

"Arkadaşınızın gelmesi ya da kartvizitte belirttiğim e-posta adresine kendilerini tanıtan bir video göndermesi gerekiyor. O zaman ben de beklentileri karşılayarak onları işe alacağım." Açıkladığım gibi, dolu gelen kutumun yükü

bana ağır geliyor. Bir sürü insan eşleşmek istiyor. Kararsızlığım yığılmaya neden oluyor.

Boğazımı temizliyorum. "Genel olarak, eğer başarılı bir şekilde eşleşirlerse, hamamda üç samimi seans için taahhüt istiyoruz. Tercihimiz, en güçlü zaman olduğu için eşleşmenin ilk kez samimi olmasıdır, ancak esnekiz ve her eşleşmenin farklı olduğunu anlıyoruz."

"Herkesin içinde seks yapmak zorunda mı kalacaklar?" Sophia sorusunu ciyaklayarak sorar.

Lowell gülümsemesini gizlemek için yüzünü çeviriyor ama ben kibarca cevap veriyorum.

"Eğer eşleşen kişinin tercihi buysa, ancak çoğu özel odalarımızı kullanıyor."

"Ah, teşekkür ederim." Bana başıyla selam verdi ve Lowell'ın kendisine uzattığı kâğıtları aldı. "Bir tur alabilir miyim?"

Lowell iyi huylu bir şekilde kaşlarını sallıyor. "Ancak hemen şimdi formları imzalamak ve tüm kuralları okumak isterseniz."

Sophia mırıldanarak tereddüt eder. "Belki bir dahaki sefere o zaman."

Konuşmanın geri kalanını takip edemiyorum çünkü lobiye bir adam giriyor. Enerjisi telaşlı ve endişeliydi.

"Jared?" Ön masanın arkasından çıkıp kardeşime doğru ilerliyorum.

"Konuşmamız gerek," diyor.

Bölüm 2

Gideon

Parmaklarımı teker teker tezgâha vuruyorum. Hareket ölçülü. Kontrollü. Sadece deneyimsiz avcılar kıpırdanmaya izin verir. Sabırsızlığın beni germesinin bir önemi yok.

Boş kahve fincanı her darbede tabağın içinde şıngırdıyor. Durup camdan arkadaşımın daha önce girdiği video kiralama dükkanına bakıyorum ve harpinin caddeyi geçip kafeye doğru gittiğini görüyorum. Rahatlıyorum ve biraz daha derin nefes alıyorum. Yakında. Yakında daha fazlasını öğreneceğim.

Geçtiğimiz hafta boyunca Rose'un etrafında döndüm, daha fazlasını bilmeden kiralama dükkânı olarak gizlenmiş, ağır bir şekilde yazılmış iş yerine girmeye cesaret edemedim. İş yeri ve evi onu izlemediğim tek yerler. İlkel yanım onu bu alanlarda ne kadar görmek istese de bazı sınırlarım var. Evine giren erkeklerin aslında şüphelendiğim gibi ailesinin üyeleri olduğunu teyit etmek istiyor.

Belki de ona çoktan yaklaşmalı, bir plan yapmalı ya da hayatını araştırmalıydım. Ama Rose hakkındaki tüm detayları öğrenmek için araştırma yapmak istemiyorum ve Rose'u bir park bankında kruvasan yerken ya da kütüphanede yavaşça gezinirken izlemenin rahatlatıcı bir yanı var. Onun var olması benim için yeterli. Ama yaratığım için yeterli değil.

Bu yanım bir plan yapmak için sabırsızlanıyor.

Telefonum bir arama ile tezgahın üzerinde yanıyor. Reddettiğimde iletişim bilgileri kayboluyor. Meraklı iblisle daha sonra iletişime geçeceğim. Şu anda dikkatimi vermem gereken daha önemli şeyler var.

Sophia Shirazi'nin tezgâhta benimkinin yanındaki tabureye oturması gibi şeyler.

"Hızlıydın," diyorum bakışlarımı vitrinden ayırmadan.

"Sadece en temel bilgileri istediniz. Bana hakaret etme."

Ağzımın titremesine engel oluyorum. Daha yeni tanışmıştık ve bu zalimden hoşlandığımı şimdiden biliyordum. Birkaç hafta önce bana iletişim bilgileri verilmişti ve bir şeye ihtiyacım olduğunda her zamanki kanallarımı kullanmak istemediğim için el altında tutuyordum.

Ne olduysa oldu, onun hizmetlerinden beklediğimden çok daha önce yararlandım. Çoğunlukla Mace'in isteğim hakkında ne düşündüğünü duymak istemediğim için.

"Ve?"

"Orada çok ilginç bir iş modelleri var." Sophia birkaç broşür uzatıyor. Çalışma saatlerini ve SSS'leri detaylandıran bilgilendirme türü kâğıtlar. Harpy, Aşk Hamamı'nın ayrıntılarını açıklamaya devam ediyor.

Her ayrıntı Rose ve arkadaşları arasında kulak misafiri olduğum konuşmayı biraz daha aydınlatıyor.

Oldukça düzgün bir operasyon yürütüyorlar. Benzersiz değil, seks hamamları binlerce yıldır var, gençlik günlerimde birkaç tanesini ziyaret etmiştim. Ama bunu finanse etmek için ham büyü satılması konseptin oldukça hoş bir modernizasyonu. Ayrıca bana da bir fırsat veriyor.

"Ya Rose?" Ben soruyorum.

"Rose Love bir çöpçatan." Sophia koyu altın harflerle yazılmış bir kartvizit uzattı. Kartı elime alıyorum ve ışığın metalik mürekkebi yakalamasına izin veriyorum.

"Çöpçatan mı?" Seks hamamları kadar eski bir meslek ve bir toplulukta saygı ve duruşla birlikte gelen bir meslek. Paranormal dünyada düzen ve birlik eksikliği var ve birçok yaratık topluluğu geniş bir alana yayılmış durumda. Geçmiş zamanlarda, resmi bir kolaylaştırıcıya sahip olmak

eşleşmeler, çatışmalardan ve gereksiz fetih hareketlerinden kaçınmanın paha biçilmez bir yoluydu. Paranormal dünyanın elde ettiği istikrarsız barış döneminde bile bu pozisyonun hala değerli olduğundan şüphem yok.

"İnsanları eşleştiriyor ve karşılığında bu insanlar ilk 'samimi' anları için hamamı kullanıyor."

Başımı eğiyorum. Çok ilginç.

"Tüm alabildiğin bu mu?" Kazıyorum.

Sophia'nın yüzü yumuşamadan önce kaşlarını çatıyor. "Ben onunla konuştuktan sonra Jared adında siyah saçlı bir adam geldi. Aceleyle onun ofisi olduğunu tahmin ettiğim yere geri döndüler."

Göğsümde şiddet kabarıyor ama kanlı içgüdüyü bastırıyorum. Bu bir an alıyor. Sophia'nın dikkatle izlediği bir an ama sonunda bedenimi gevşetiyorum. Eğer Rose'um için bir rekabet varsa, bununla başa çıkacağım.

Bu sadece girişimi daha geç değil daha erken yapmam gerektiği anlamına geliyor. Sabır bir avcı için önemli olabilir ama ne zaman saldıracağını bilmek de öyle.

"Başka bir şey var mı?" Ben soruyorum.

"Bilmek istediğin başka bir şey var mı?"

Telefonumu aldım ve para transferini yaptım.

"Hayır, ama küçük bir tavsiye. Gelecekte, müşterilerinizin peşin ödeme yapmasını sağlayın."

Sophia'nın boynunda bir kızarıklık beliriyor ama bana ters ters bakıyor. "Yapacağım."

Saçlarını kibirli bir şekilde savurarak, harpy ayrılır.

Çok memnun oldum. Zamanla Sophia'nın bu işte çok başarılı olacağını görebiliyorum. Ailesi izin verirse, harpiler koruyucu bir grup olarak bilinir.

Telefonum bir mesajla aydınlandı.

Mace: Çağrıma cevap ver yoksa oraya geleceğim.

Lanetliyorum, onun yetenekleriyle, tehdit boş bir tehdit değil. Çağrıya cevap veriyorum. "Evet?"

"Çağrımı görmezden geliyorsun ve şimdi de sana rahatsızlık veren benmişim gibi davranıyorsun."

"Bana rahatsızlık veriyorsun," diye homurdanıyorum. Bu konuşma şu anda beni Rose'un peşinden gitmekten alıkoyan tek şey.

"İşte bu çok kaba. Geçen hafta bir e-posta aldım ve-" "Ne istiyorsun, Mace?"

"Sadece arkadaşımın sesini duymak isteyemez miyim?" "Kapatıyorum."

"Hayır! Bekleyin! E-postanızda açık artırma için iki hafta sonrasına tarih verilmiş. Emin misiniz?"

Homurdanıyorum. "Senin ayarladığın muhbir kadar eminim." Mace huffs. "İşte bundan hoşlanmıyorum."

Başımı sallıyorum, bu açıklama beni şaşırtmıyor. Mace gerçekten de güvenmemiz gereken adamla ilgili detayları biliyor.

Mace şöyle devam ediyor: "Ya tarihi öne çekerlerse? Tamamen kaçıracağız ve hiçbir fikrimiz olmayacak. Davetli misafir değiliz ki."

Cevabımı bir an için tartıştım. "O bölgede olacağım. Gözümü dört açacağım."

Telefonun diğer tarafında bir duraklama oluyor ve ben gözlerimi deviriyorum.

"Şimdi yapacak mısın? Nedenini sorabilir miyim?"

Dudaklarımı büzüyorum. "Bir şey ilgimi çekti."

İçimdeki benlik, rakip bir erkeğin eşime yaklaşması düşüncesine isyan ediyor, ta ki onu kendime esir edene kadar. Bu dürtü saçma ama yine de var.

"O yağmurlu şehirde ilgini çeken bir şey mi var? İki hafta boyunca orada kalacak kadar mı? Merak ediyorum..."

Meraklı iblis meraklıdır, ne kadar da şaşırtıcı. İç çekiyorum. "Sana haber veririm. Daha sonra."

Şu anda yakalamam gereken bir dostum var.

Bölüm 3

Gül

"Bu doğru olamaz." Kulaklarım inançsızlıkla çınlıyor ama Jared'in sesi hâlâ bana ulaşıyor, ofisimde yankılanıyor.

"Tüm rakamları defalarca inceledim. Son birkaç aydır ham sihir konusunda beklenenin altındayız. Bu ay en kötüsü. Eğer bir şeyleri değiştirmezsek, mevcut taahhütlerimizi yerine getiremeyeceğiz."

Jared tereddüt ediyor. Kardeşim, iş adamı, asla tereddüt etmez.

"Bulabildiğim tek farklılık, yılın bu zamanı için normal olan, hamamlara katılan müdavimlerin sayısında küçük bir azalma ve... yaptığınız maçlarda büyük bir düşüş."

Nefesim kesildi ve başımı salladım.

"Hayır. Daha az maç yaptım, ancak gidenlerin yerine yeni bireyler getirmek için gereken minimum sayıyı yaptığımdan emin oldum." Ne kadar istesek de, müdavimler sonsuza kadar müdavim olarak kalmıyor. Bu bir topluluk ama her zaman organik bir gelgit yaşanıyor.

Jared hayal kırıklığı içinde elini saçlarında gezdirir. "Rose, eşleştirilenler için uyumluluk ölçütünü artırdığını biliyorum. Nedenini de anlıyorum, ama sana söylüyorum, geçmişte sadece yüzde elli uyumluluk öngördüğün ve toplanan sihirde büyük bir gerileme yaşadığımız pek çok başarılı eşleşmemiz oldu."

Boğazım şişiyor.

Jared devam etmeden önce sessizliğime bakıyor, "Bir soruşturma yürütüyorum. İşin tepeden tırnağa incelenmesi. Başka bir şeyler d ö n ü y o r olabilir, bazı bileşik faktörler,

çünkü sen her zaman önceki çöpçatanlardan daha fazla eşleşme yaptın." Jared omuz silkiyor. "Ama aynı zamanda elimizdeki ham büyü miktarını taşımak için kabul ettiğimiz sipariş sayısında da daha agresif davrandık."

Büyü özellikle iyi saklanmaz, bu nedenle en iyi verim için hızlı satmak her zaman daha iyi olmuştur.

"Eğer kabul ettiğimiz sipariş sayısında bir kusur varsa, bununla ben ilgileneceğim." Jared'in sesi güven doludur ama yine de yumuşatır. "Bu arada, soruşturma bir sonuca ulaşana kadar daha fazla eşleşme yapabilirseniz, gerçekten minnettar olurum."

Başımı sallıyorum ama uyuşukluk jestimi yapmacıklaştırıyor. "Olası eşleşmelere bir kez daha bakacağım. Ben sadece... Dikkatli olmaya çalışıyordum."

Jared elimi tuttu ve sıktı. Kardeşim zekidir ve kalpsiz değildir. Hareketlerimin ardındaki nedenleri tahmin edebiliyor ve uzak bir şekilde maçlarla ilgili aldığım kararları destekleyeceğinin farkındayım. Ama iş... iş soğuk bir metres.

Güven eksikliğimin aile işimize zarar vermesine izin vermektense istifa etmeyi tercih ederim. Dünyada başka çöpçatanlar da var ama aralarından seçim yapabileceğiniz çok fazla kişi yok.

Nefes alarak kendimi güçlendiriyorum.

"Daha fazla kibrit yapacağım," diyorum. Ses tonuma inandırıcılık katmaya çalışıyorum.

Ağabeyimin sert yüz hatları yumuşuyor. "Teşekkür ederim Rose. Ofise dönüp revizyona başlamam gerekiyor. Sonuçları benimkilerle karşılaştırması için bağımsız bir araştırmacı getiriyorum. Bu işin aslını öğreneceğiz. Sadece biraz zamana ihtiyacım var."

O ayağa kalktığında ben de kalkıyorum ve ona sarılıyorum. O da beni sıkıyor.

"Bunu bana söylemenin senin için zor olduğunu biliyorum," diyorum ceketinin içine. "Ama bunu yaptığın için sana gerçekten minnettarım. Üstesinden gelebileceğime inandığın için."

Aynı anda kucaklaşmayı kesiyoruz.

"Her zaman, Rose. Bu bizim işimiz. Gitmeden önce Lowell'la da konuşacağım, belki hamam süreciyle ilgili yapabileceği bir değerlendirme vardır diye."

Jared ayrılıyor ve ben de ofisimin sıcak renklerinin ve yemyeşil dekorunun beni rahatlatmasına izin vermeye çalışıyorum. Burası benim sığınağım. Müşterilerimle nadiren yüz yüze görüşürüm, bu yüzden bu alan bana ait. Duvarlardaki güzel, inanılmaz derecede müstehcen sanat eserlerinden ayaklarımın altındaki pelüş halıya kadar her şeyi ben seçtim. Masam büyük büyükannemin tasarımlarından bir diğeri, Dante'nin dairelerinden esinlenilmiş oyma bir canavar, lobideki güzel çiçek tasarımı yerine çiftleşen figürlerin ateşli görüntüleri.

Masa aslında babamın hamamın köşesindeki ofisindeydi, ancak Jared masayı kendisine miras kalan ofiste tutmayı kesinlikle reddetti. Masaya bayılıyorum. Alanı cüceleştiriyor ama sağlam ve beni her zaman gülümsetiyor. Parlak yüzeyi dizüstü bilgisayarım, belirli sayıda mum ve kırtasiye koleksiyonumdan özenle yerleştirilmiş birkaç parça dışında her şeyden arındırılmış durumda. Amaç, altın art deco desenli güzel mermer kâğıtların işime dalmam için hazır olması.

Tek yapmam gereken ona ulaşmak.

Sihrimi yönlendirmek için kalem ve kağıt kullanıyorum. Bu benimle bağ kuran bir meditasyon yöntemi. Mürekkebin kâğıt üzerinde sürüklenme hissiyle ilgili bir şey beni hizaya sokuyor. Bu benim daha zor eşleşmelerde, ruh iplerini okuma noktasını geçtikten sonra başvurduğum bir yöntem.

Kağıt ürünleriyle olan bağlantım bir tutkuya dönüştü ve kırtasiye malzemeleri, kalemler ve benzerlerinden oluşan koleksiyonum titizlikle düzenlenerek ofisimin bir duvarında sergileniyor. Çok renkli hazinelerim.

Bir liste yapmalıyım. Tereddüt etmek yerine masamdaki güzel kağıtları kullanmalıyım. Katherine ve Wanda ile yaptığım alışverişten aldığım yeni washi bantları çıkarmalıyım. Bir çekmeceye koyduğum ve bir türlü dokunamadığım bandı.

Listeme yazacağım en önemli madde "Cesur olun, daha fazla eşleşme yapın" olacak.

Ellerimi yumruk yapıp harekete geçmeye çalışıyorum. Oturup çalışmayı taahhüt ediyorum. Umutları bir araya getirmeye. Geceleri sarılacak ve geleceklerini birlikte planlayacak, aile kuracak birini bulmak isteyen bireyler.

Daha önce istediğim gibi-

Kapının çalınması beni ürkütüyor. Düşüncelerimin aşağı doğru sarmalının kesintiye uğraması memnuniyetle karşılanıyor.

Kapı aralığındaki adamı görünce donup kalıyorum. Etrafındaki hava çatırdıyor ve vücudum nefes almayı zorlaştıracak şekilde geriliyor.

"Az önce çıkan adama çöpçatanı aradığımı söyledim ve o da doğrudan içeri gelmem gerektiğini söyledi. Sorun olur mu?" Derin sesi üzerimde yuvarlanıyor. Nazik ve alçak, sanki bir su birikintisinin dalgalanmasını engellemek ister gibi. Tanınabilir bir aksan olmasa da aksan olabilecek bir yumuşaklığı var.

Uzun boylu, esmer ve yakışıklı kavramı, karşımdaki adamın gerçekliğiyle karşılaştırıldığında çok dostane bir klişe. Uzun boylu, evet, siyah saçları ve siyah gözleri de var, ama yakışıklı... çok zayıf bir kelime.

Yüzü, şekli çekici değil; tutuklayıcı. Onun varlığı

dikkat dağıtmanın tanımı.

Ağzında küçük bir gülümseme beliriyor ve ben şaşkınlıktan irkilip gözlerimi kırpıştırıyorum.

Tabii ki girişimci kardeşim adamı bana gönderecekti. Bu yabancının sadece varlığından bile yayılan güç seviyeleri kafa derimde statik bir kaşıntıya neden oluyor. Onunla boy ölçüşebilirsem elde edeceğim güç... siparişleri karşılayamama konusunda endişelenmemize gerek kalmaz.

"Evet, tabii ki. Ben Rose Love, çöpçatan. Paltonuzu alayım."

Genelde insanların paltolarını almam. Burası resmi bir kurum değil. İnsanlar kendi eşyalarını

Palto askısı. Bunu neden yaptığımı bilmiyorum ama bu tekliften pişman değilim.

Yabancıya yaklaşıyorum ve kokusunu içime çekiyorum. Dışarıdan gelen yağmur, yeşil şeyler ve tuz gibi kokuyor. Parmaklarım ceketini kavramadan önce omzunun üst kısmında geziniyor. Adam sanki yüzlerce kez böyle resmi bir jest yapmış gibi kolaylıkla giysiden sıyrılıyor.

Yabancı basit bir elbise gömleği ve pantolon giymiş. Avuçlarım gömleğinin pürüzsüz görünen kumaşı üzerinde gezinmek, teninin sıcaklığını hissetmek için kaşınıyor.

Eşleşmek isteyen bir adamı arzulamayı bırak, Rose!

Bu bir iş. Daha önce eşleştirdiğim müşterilerden etkilendiğim oldu ama asla harekete geçmedim. Hamam müşterileriyle birlikte olmak kabul edilebilir, ancak eşleşen müşteriler ilişki arıyor ve ben onlar için tarafsız kalmaya çalışıyorum.

Odaklanmam lazım. Odaklanmama yardımcı olduğu için ofisimin kapısını kapatıyorum.

"Lütfen, oturun." Masamın arkasına oturmadan önce pelüş bir sandalyeyi işaret ediyorum.

Onu içime çekerken ağzım kuruyor ve yutkunuyorum. Kara kaşları kalkıyor ve ben kanımda tutuşan bu saçma ilgiden kurtulmak istiyorum. Bu adam bana göre değil. Eşleşmek bana göre değil.

Mükemmel bir eşleşme nadirdir. Ve mükemmel eş bir kez bulunduğunda, artık aramanın pek bir faydası yoktur. Peki ya o mükemmel eş, partnerini reddederse?

Bundan sonra eşleştirme yöntemine kim nasıl güvenebilir?

Şüpheleri dinlemeyi reddederek, kişisel başarısızlığımı düşünmeyi reddederek ilerliyorum.

"Size nasıl yardımcı olabilirim Bay...."

Beynimin arkasında gıdıklanan bir şey nihayet farkına varınca kaşlarımı çatıyorum. Önümdeki adamın ruh iplikleri yok, en azından benim görebildiğim kadarıyla yok. Okuyabileceğim renkli, dans eden bir ekran yok.

Bu adamı kimseyle eşleştirmem mümkün değil.

Bölüm 4

Gül

"Strand, Gideon Strand."

Sesi sinirlerimi geriyor ve eğilmemek için kendimi zor tutuyorum. Konuşmada bir duraksama oluyor ve ben de onu doldurmak için atlıyorum.

İşimi yapmak için.

"Peki, Bay Strand-"

"Gideon, lütfen." Başını sallamadan önce eğiyor. "Bu kuruluşun çalışmalarına katılmakla ilgileniyorum."

Gideon'un sözleri beni duraksattı. Ne dediğini anlamakta zorlanıyorum, o kadar tuhaf bir şekilde ifade ediyor ki. Genelde büyünün toplanmasına katkıda bulunan cinsel eylemlere katılmak deriz ama o benim ofisimde. Bir çöpçatana geldiğine göre eşleşmek istiyor olmalı.

Gözlerimi kısarak Gideon'un etrafındaki ipleri tekrar görmeye çalışıyorum, ruhunun başkaları için sarıldığını görmeyi hedefliyorum ama faydası yok. Sanki onun olduğu yerde bir boşluk var ve bana kalan tek şey odayı dolduran gücünün statik hissi.

Hayal kırıklığı alnımı kırıştırıyor. Ham güce ne kadar ihtiyacımız olursa olsun, onunla eşleşmeyi reddetmek zorundayım. Onu umutlandırmak doğru olmaz.

"Evet, Gideon." Onun adını söylemekten uygunsuz bir zevk alıyorum. "Bu kuruluşa katılmanızdan memnuniyet duymakla birlikte, eğer istediğiniz buysa, korkarım size bir eş bulamayacağım."

"Bana bir eş bulmanıza gerek yok, bu anlaşma için aklımda zaten bir kadın var."

"Oh, öyle mi?" Kıskançlığın keskin sızısı beni şaşırtıyor. Kes şunu. Onu çok az tanıyorsun. Bu adam senin için değil.

Sen.

Ama o zaman... neden bir çöpçatanla buluşuyor?

Gideon'un gözlerinde bir parıltı parlıyor, sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi.

"Anladığım kadarıyla işinizdeki olağan düzenleme, satılacak büyüyü hortumlama karşılığında cinsel karşılaşmalar için bir yer sağlamak. Eminim böyle bir etkileşimden elde edeceğim sihir miktarının çok yüksek olacağını tahmin edebiliyorsunuzdur."

Boğazımı temizliyorum. "Evet ama zaten bir partneriniz varsa benimle görüşmenize gerek yok. Ben sadece elimden gelen en iyi eşleşmeleri ayarlarım."

"Katılmıyorum, seninle görüşmem gerekiyor" -Gideon'un sesi derinleşir- "çünkü ortağım olmasını istediğim kişi sensin."

Gözleri kararmış gibi görünüyor ve gözlerinde parlayan yoğun sıcaklık bedenimin gerilmesine neden oluyor.

Sözlerini anlamam tam bir saniye sürüyor. Ağzım açık kaldı.

"Ne?" Gıcırdıyorum.

Gideon arkasına yaslanmış, bacak bacak üstüne atmış ve parmaklarını kenetlemiş. Kendinden emin. Dilimi sözcüklere dönüştürmek, beynimi bir düzene sokmak için çok uğraşıyorum.

"Eşleştiğimiz bir anlaşmaya girmek istiyorum," diyor.

Vücudumun ısınması tamamen fiziksel bir tepkidir.

"Seninle eşleşmemi mi istiyorsun? Ama..." Kelimelerim dağılıyor ve dağılmadan önce düşüncelerimi yakalamaya çalışıyorum. Gideon'la yapılacak bir anlaşmanın neleri içereceğini düşünmek bile dağılmalarına neden oluyor.

"Aramızda geçecek bir fasılanın işiniz için mükemmel olacağını kabul edersiniz."

Yanaklarım yanmaya başlıyor ve ağzıma kötü bir tat doluyor. "Büyü karşılığında müşterilerimle seks yapmıyorum."

Ve yapmıyorum. Hamamda seks yapmaya karar verdiğimde, bu tamamen zevk içindir, bir değiş tokuş olarak değil. Başkalarının hakkımda ne düşündüğü önemli değil.

Acı utançla karışır.

Gideon'un gözleri konuşmadan önce bir an için büyür. "Seni gücendirdim. Bu konuda yanlış yapıyorum."

"Öyle misin?" Sesim ince geliyor. Keskin kırılgan kenarları olan kırılgan bir şey.

Gideon'un koyu renk gözleri doğrudan bakıyor. "Benim doğam açgözlüdür."

Birçok paranormal varlık, doğaları gereği ötekilikten bahseder. Her şeye rağmen merakım artıyor. Nedir bu adam? Üzerinden yayılan güce bakılırsa çok eski olmalı.

"Ne istiyorsa onu istiyor, o da sensin."

Bu tonda, odaklanmış sözleri bunu ima etse bile, sözlerini özel olduğuma inanmamı sağlayacak şekilde yorumlamayı reddediyorum.

"Neden ben?"

Gideon ağzını açar ama kapatır. Boğazını temizler ve sanki soru zor bir soruymuş gibi cevap vermeden önce başka tarafa bakar.

"Neden sen değil?" Gideon omuz silkiyor, ses tonu kibirli, sanki önemli değilmiş gibi. Sanki sonradan düşünülmüşüm gibi.

Gördün mü Rose, özel değil. Uygun. Homurdanıyorum ama espri yapamıyorum. "Ne kadar romantik."

Bu adamın söylediği her kelime beni yaralıyor ve zaten aylardır iyileşmeyi reddeden yürüyen bir yara gibi hissediyorum. Bu tür bir acıya ihtiyacım yok.

Ayağa kalkıp ofisimin kapısına doğru yürüyorum ve kapıyı açıyorum. "Sanırım işimiz bitti."

Gideon yavaş hareket ediyor. Hantal, beceriksiz bir şekilde yavaş değil, nefesimi hızlandıran kasıtlı bir şekilde.

"Ben içgüdülerimi dinlerim Rose. Beni hiç yanıltmadılar."

Bununla alay ediyorum. İçgüdüleri tarafından yoldan çıkarılma deneyimini hiç yaşamamış olması onun için ne büyük bir lüks. Benim gibi değil.

Duygularım zıt renklerin çatışması ve grileşerek acılaşıyor.

"Bu senin için harika."

Gideon ceketini askıdan alıp önüme geçti. Vücudunun sıcaklığı benimkini harekete geçirdi. Aptal bedenim bu yolda ilerlemek istemediğimiz mesajını henüz almamıştı. Sıcaklık karnımda kıvrılıyor.

"Büyü bir ödeme değil, sadece bir fayda anlamına geliyor. Bir araya gelmemizin başka faydaları da var." Gideon'un sözleri baştan çıkarıcı ve kendimi onlara doğru çekilmemek için zor tutuyorum.

Nefes verirken titriyorum ve Gideon'un dudaklarının kenarları yüzünü buruşturmadan önce kıpırdıyor.

"İstenmediğini düşündüğünüz bazı şeyler de var. Sizinle konuşmak istediğim şeyler. Menfaatlerin cazibesini gerektirebilecek şeyler. Tatlı sözler kullanma alışkanlığım yok, küçük cadı. Seni üzdüysem özür dilerim-"

Bununla alay ediyorum ama aklım çoktan dönmeye başladı. İstenmeyen mi?

Gideon devam eder. "-Bu benim niyetim değildi. Arzu meselelerinde tek yönlü bir zihne sahip olabildiğimi kabul ediyorum. Eğer aramızda bir anlaşma yapmaya uygun olsaydın, yemin ederim ki rotamızı çizecek kişi sen olurdun. Lütfen, tekrar düşünürseniz beni arayın."

Aramızda beyaz bir kart beliriyor ve hiç düşünmeden alıyorum. Daha doğrusu, ikimizin bir araya gelmesinin tüm faydalarını düşünürken. Terli, soluk soluğa faydalar.

Gideon kartı hemen bırakmıyor. Yüzü benimkine yaklaşıyor ve sanki beni kokluyormuş gibi içine çekiyor. Bu hareket çok hızlı oluyor ve sonra kâğıdı tutan tek kişi ben oluyorum. Ürkütücü olmalıydı, ama bir kızarıklık etrafımı sarıyor, serbest kalmadan önce vücudumu sıkıca kavrıyor.

Gideon gidiyor ve kalbim onun hızlı adımlarına eşlik ediyor.

Gideon

Rose hayır dedi.

Normal bir adam hayal kırıklığına uğrayabilir ama reddedilmek beni canlandırıyor.

Çünkü artık resmi olarak eşimle tanıştım. Artık Rose'un beni istediğini biliyorum.

Arzusu gözlerinin büyümesinden, kalp atışlarının hızlanmasından ve dudaklarının aralanmasından belli oluyordu. Her ayrıntıyı biriktirdim. İlk kez eşimin yanında olmayı açgözlülükle tükettim.

Rose'a yakın olmak, hesaba katmadığım bir dikkat dağıtıcıydı. Rose'un arzusunun küçük işaretlerinin yanı sıra, avcı hislerimin yavaşça izlediğim sırada fark etmediği ayrıntılar da vardı. Kirpiklerinin yanındaki küçük altın çiller, gözlerinin elasının ilham verdiğim çalkantılı duygularla kararması.

Kokusu bile parlak bir şey, yaratığımı çağırıyor.
Güneş ışığıyla dolu bir limon bahçesinde yürümek gibi.

Dikkatimin dağılması beni sakarlaştırdı. Bu yeni bir deneyim.

Sophia bana Rose'la buluşan adamdan bahsettiğinde acele ettiğim için hatamı suçlayabilirim ama mazeret üretmeyeceğim. Beni ofisine yönlendiren siyah saçlı adamın bir akrabası olduğundan şüpheleniyorum. Aynı renk gözlere sahipler ve onu ve resepsiyonda Rose'un evini ziyaret eden aynı tonda saçları olan adamı gördüm.

Bir dahaki sefere bu kadar beceriksiz olmayı göze alamam. Ve bir dahaki sefer olacak. Bir sonraki hamlemi yapmadan önce Rose'a düşünmesi için biraz zaman vereceğim. Oradaki merakı hissettim. Eşimi ortaya çıkarmak için onu stratejik olarak karıştırdım.

Küçük hareketler, küçük etkiler, ta ki Gül'ümü kuşatıp ona sahip çıkana kadar.

Çıkarken resepsiyondaki adama kibarca el sallayarak veda ediyorum. Bana tembel bir bakış atıp el sallıyor.

Ön kapıdan çıkıp kaldırımdan aşağı inmeye başladığımda, elektrik direğine yaslanmış tanıdık bir figürle karşılaşıyorum ve adımlarımda bir aksama oluyor. Zihinsel olarak lanetliyorum ve yürümeye devam ediyorum.

"Ziyaret etmek için ne kadar ilginç bir iş." Mace'in sesi kendini beğenmiş çıkıyor ve benim ruh halim daha da kötüleşiyor. Mace devam ediyor, "Yani, hedef konumun hemen yanında olduğu için orayı incelemek mantıklı ama daha fazlası var gibi görünüyor."

Homurdanıyorum.

"Telefonda sesin bana o kadar kızgın geliyordu ki seni kontrol etmem gerektiğini düşündüm."

Alay ettim. "Beni kontrol etmeye mi geldin? Meraklı bir piç olduğun için değil mi?"

Mace'in gülümsemesi sevinçle yayılır. "Evet, o da var. Uğrayıp eski bir dostu görmek can sıkıcı bir şey değil."

Lanet ışınlanma yeteneği olan lanet iblis. Bu yetenek herhangi bir yaratık için o kadar nadirdir ki, şimdiye kadar Mace ile hizalanmanın bir dezavantajı olduğunu hiç düşünmemiştim.

"Yapacak daha iyi işlerin yok mu? Asa'yı rahatsız etmeye ne dersin? İkinizi bir karmaşanın içinden çıkarmak zorunda kalmayalı yıllar oldu."

Mace iç çekiyor. "Asa çiftleşme mutluluğunun tadını çıkarıyor. Sıkıcı olmaya başladı."

Bu adımlarımı durdurdu. "Asa çiftleşti mi? Ne zaman oldu bu?"

Mace'in ruh hali dedikodu yapma fırsatı bulunca düzelir. "Bir ay önce hoş bir kurt-şekillendiriciyle tanıştı. Henüz 'eş' gibi resmi unvanlar kullanmıyorlar ama Asa ondan emin."

Düşünceli bir ses çıkardım. "Aferin ona." Mace

bana göz kırptı. "Ah."

"Ne?"

"Biriyle tanışmışsın."

Dudaklarımı sıkıca bastırıyorum ve hedefsiz bir şekilde yürümeye devam etmek için arkamı dönüyorum.

"Daha önce ne zaman insanların çiftleşmesi konusunu açsam, tamamen küçümseyici davrandın. Koca, huysuz bir canavarsın sen. 'Mace.'" Beni korkunç bir şekilde taklit ederek sesini alçak, hırçın bir aralığa düşürüyor. "'Kimin kiminle yattığı neden umurumda olsun ki? Şimdi de 'Aferin ona' diyorsun. Bu çok şüpheli."

Gözlerimi deviriyorum ama sessiz kalıyorum.

"Eee? Kim bu kız? Onunla ne zaman tanışabilirim? Onunla tanışmanın bir yolunu bulacağımı biliyorsun, bu yüzden bizi tanıştırman daha iyi olur."

Boğazımda küçük bir daralma oluyor. "Henüz niyetimin tam olarak farkında değil."

Mace yürümeyi bırakıyor ve ben de onu arkamda bırakarak dikkatinden kaçmaya çalışıyorum.

Çok çabuk yetişiyor.

"Gideon, bir haftaya yakın bir süredir bu bölgedesin. Bana yalan söyleme ve bunun sadece turizm için olduğunu söyleme." Cevap vermediğim bir andan sonra Mace homurdanıyor. "Onu takip mi ediyordun? Modern bir çağda yaşıyoruz Gid. Bir kadını öylece gözüne kestirip hedef gibi avlayamazsın."

"Eski çağlar hakkında ne düşünürseniz düşünün, o zaman da şimdi olduğu gibi yöntemin bu olmadığını belirtebilir miyim? Bakire kurbanları kadınları avlamayı gereksiz kılıyordu," diye espri yapıyorum.

Mace duraksıyor, şaka yapıp yapmadığımı anlamaya çalışıyor. Yapıyorum ama bunu bilmesine gerek yok. Biraz tereddüt onun için iyi olur.

Mace başını sallar ve konuya geri döner. Yazık. "Soruma yanıt vermediniz."

Çünkü istemiyorum. Ama iblis beni rahatsız etmeye devam edecek. Ya da Rose'u kendisi bulacak. Ve bunun düşüncesi bile zihnimi, harekete geçtiğime pişman olacağım bir şiddetle çalkalamama neden oluyor.

"Ben... dikkatli davranıyorum." Şu anda kelimelerimi seçerken ne kadar dikkatliysem o kadar. "Yaratığım ona kafayı takmış durumda. Daha önce hiç böyle olmamıştı. Benim ihtiyacım... Bir şeyleri mahvetmek istemiyorum. Bu yüzden kur yaparken temkinli davranıyorum."

"Avlanıyorsun." Mace'in sesi düz. "Saldırmayı planlayana kadar ani hareketler yapmayın."

Boğazımı temizliyorum ama cevap vermiyorum.

Mace iğrenmiş bir ses çıkarır. "Sadece onun ürkek bir balık değil de bir kadın olduğunu hatırlamaya çalış. Bunun senin için işe yaramasını istiyorum."

Ben de öyle.

Bölüm 5

Gül

Kartviziti atmıyorum. Parmaklarım kaşınıyor ama çöpe atmak için masamdan her kaldırdığımda, nasırlarım dokulu kâğıda takılıyor ve adı beni durduruyor. Gideon Strand.

Adam hatırladığım kadar çekici olamaz, ama içimden bir ses daha da çekici olduğunu söylüyor.

Birkaç saat sonra kartvizit giderek daha az çirkin bir teklif ve daha çok bir can simidi gibi görünmeye başladı. Kötü bir eşleşme yapmaktan kendimi alıkoymanın bir yolu.

Bu çok saçma. Yirmi birinci yaş günümden beri resmi olarak çöpçatanlık yapıyorum. Yeteneklerim lisede kendini gösterdi, ama diğer gençler dışında kimse bir gencin kendisiyle eşleşmesini istemez.

Sayısız çifti başarıyla eşleştirdim. Bazıları yüzde elliden bile daha az uyumluydu.

Ve şimdi, emin olmadığım sürece insanların hayatları hakkında böylesine büyük kararlar vermeyi aklım almıyor. Ya-ya'lar beni rahatsız ediyor. Ya işleri yolunda gitmezse? Ya birbirlerini mahvederlerse? Ya biri diğerinden daha fazla zarar görürse?

Yüzde yüz uyumluluk eşleşmem vardı ve bu bir felaketti.

Hayal kırıklığıyla ofisimi terk ettim. Artık isimlere ve videolara bakamıyorum. İşe yaramıyor. Tüm kolay eşleşmeler çoktan yapıldı.

Lowell resepsiyondan bana gülümsüyor ve ben de kaşlarımı çatıyorum. Gülümsemesi genişliyor. "Oh, merhaba, küçük fırtına bulutu."

İsim beni bir an için şaşırttı. Gideon beni aradı. küçük cadı, o ayrılırken, ben de sevecenliği sevdim

Çok fazla.

"Neden hâlâ masa başı görevindesin?" Kötü ruh halim bulaşıcı olmalı ama Lowell'ın bağışıklığı var.

"Sandra bu sabah vardiyasından önce doğum yaptı."

"Oh! Bu harika!" Kendi sorunlarım yerine bir başkasını düşünmek rahatlatıcı bir nefes. Sandra'yı eşiyle eşleştirdiğim için sorunlarım hâlâ aklımın bir köşesinde. Onun için düzenlediğimiz bebek partisinde bana teşekkür eden bir konuşma yaptılar. Konuşma hem güzel hem de üzücüydü. Ya insanları eşleştirme yeteneğimi yavaş yavaş tamamen kaybediyorsam?

"Bekle, doğum izni için birini işe almadın mı?" diye sordum.

"Gelecek haftaya kadar başlamayacaklar. Resepsiyona bakmayı umursamıyorum. Düşünmemi sağlıyor."

Gülümsemem küçük. "Oh hayır, bunun dışında her şey."

Beni ofisimden çıkaran hayal kırıklığı yavaş yavaş azalıyor ve Lowell'ın yanına oturuyorum.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye soruyor. Beni çok iyi tanıyor.

"Kırıldığımı ve artık insanlarla uyuşamadığımı mı?"

Kuzenimin kaşları kalktı. "Ben uzun boylu, esmer ve kara kara düşünüyordum ama eğer kaybettiğin caziben hakkında konuşmak istiyorsan, onunla başlayabiliriz."

Mırıldanıyorum. Elbette Lowell onu kontrol etmişti. "Gideon Strand," diyorum.

"Bu güzel bir isim."

"Hamam seansları için bir anlaşma yapmak istiyor."

"Gerçekten mi?" Lowell kaşlarını imalı bir şekilde sallıyor. "Benimle birlikte."

Bir duraklama var.

Yanaklarım ısınmaya başlıyor ama midemin çukuru mide bulandırıcı bir şekilde aşağı çekiliyor.

"Ve?" Lowell soruyor.

Kaşlarımı çattım. "Büyü için müşterilerimle seks yapmadığımı söyledim."

Lowell başını eğdi. "Huh."

"Ne?"

"Sadece..." Lowell tekrar başlamadan önce duraksıyor. "Çekici bir erkeğin sizinle seks yapmak istemesine verdiğiniz ilk tepki, buna fahişelik muamelesi yapmak oluyor."

"Çok seksi bir müşteri... ve söylediklerine bakılırsa, evet dememin nedeni sihirmiş."

Sözlerimde tökezliyorum. Neden tökezliyorum?

"Bunu ne zaman bu kadar önemsemeye başladın? Büyü karşılığında bir şey yapmadığını biliyorum ama eskiden sırf eğlence olsun diye seks partilerine katılırdın. Bunun aile şirketine katkı sağlaması her şeyi daha da güzelleştirdi."

Haksız değil. Seks konusunda kendimi hiç çekingen hissetmedim. Jackson olayından önce böyle hissetmek hiç aklıma gelmemişti.

Lowell konuşmaya devam ediyor. "Seks maceraların hakkında hiçbir şey fark etmemem gerektiğini biliyorum, çünkü aile ve her şey, ama uzun zamandır hiçbir şeye katılmadın. Daha önce hiç katılmadığın kadar uzun bir süre."

Yanaklarım yanıyor ve utanç beni bütünüyle yutuyor. Katherine, Wanda ve şimdi de Lowell, herkes benim ani bekarlığımı fark etti mi?

Lowell ısrar ediyor. "İnsanlar senin için endişeleniyor Rose. Haftada birkaç kez nasıl olduğunla ilgili sorular alıyorum. Katherine az önce bir arkadaşının iktidarsızlığı olan adama beddua etmesini isteyip istemediğini sordu. Aslında, yine de onu kontrol etmelisin. Şimdiye kadar bir şey yapmadığına inanmıyorum. Bunun için uykularım kaçacağından değil."

Lowell'ın son sözleri bir mırıltıyla sona eriyor ve ben aşağılanmanın kalıcı yakıcılığı ile içimi ısıtan bir kahkaha arasında kalıyorum. Görünüşe göre evet, herkes fark etmiş.

"Hepimiz sana alan tanıyoruz ama yine de kendini toplumdan soyutladığın için endişeleniyoruz" diyor.

"Oh," diye oyalanıyorum.

Kendimi dünyadan tamamen soyutlamış değilim. Jared ve Lowell hala her hafta film gecesi için geliyorlar.

ve hamamda bana yaklaşan herkesle konuşuyorum ama... Ne demek istediğini anlayabiliyorum. Çoğunlukla hareketleri ben yapıyorum. Samimiyete dalmak istemiyorum. En sevdiğim aletlerle eşleşmek istememek.

"Son zamanlarda katılacak gibi hissetmiyorum." Ve gerçekten, gerçekten katılmadım.

"Ve libidodaki ani düşüşün Jackson olayıyla aynı zamana denk geldi."

Jackson olayı. Buna ilişki ya da ayrılık bile demiyoruz, çünkü bunun bir ilişki olduğunu düşünen tek kişi bendim.

"Seninle libidom hakkında konuşmayı ne kadar istediğimi bilmiyorum," diyorum ama kelimeler duygusallıktan yoksun.

Lowell'ın gülüşü küçüktür. "İnanın bana, bu konuda meditasyon falan yapmak istemiyorum. Sadece gözlemlerime dikkat çekiyorum. Ve hey, eğer bu Gideon denen adam senin için hiçbir şey yapmıyorsa ya da bir pislik gibi görünüyorsa, onu reddetmekte haklı olduğunu söyleyebilirim. Sohbet için orada değildim. Sadece giderken arkasından baktım."

Bir kahkaha atıyorum ama zihnim bunu çiğniyor. Çünkü Gideon benim için bir şey yaptı. Pek çok şey. Aslında her şey dağıldığından beri ilgimi çeken ilk kişi o oldu.

"Bunu düşünmem gerektiğini mi söylüyorsun?"

Lowell bir an düşünür. "Neden olmadığını bilmiyorum diyorum."

"Bu profesyonelce değil mi?"

Ve beni ucuz hissettirmeye tehlikeli bir şekilde yaklaşıyor. Tekrar.

Ama bu ben değilim. Rose Love ucuz bir kadın değil ya da aylar önce bir erkekle yaşadığı kötü bir etkileşime dayanarak kendini ucuz hissetmekle ilgilenmemeli. Seks insanları ucuzlatmaz.

Lowell'ın inançsızlığı beni gerçekten gülümsetti.

"Rose, burası seks konusunda yargılamanın olmadığı bir yer. Bizim alanımızda profesyonellik dışı ve yanlış bir şey

Müşteri bilgilerini satmak ya da şantaj gibi korkunç şeyler. Bir müşteriyle seksi olduğu için seks yapmak gibi bir şey değil." Bir ses çıkarıyor ve ellerini öfkeyle sallıyor. "Ayrıca, o zaten senin müşterin değil, ona bir eş bulmuyorsun."

Bir sessizlik var. İşin gerçeği.... "Haklısın." Kabulüm küçük.

Lowell dramatik bir şekilde nefesini tutuyor ve ben de onu yanından dürtüyorum. "Belki bunu düşünürüm."

Gideon'dan etkilendiğim, bir insan olarak ilgisini çektiğim ya da eşleştirememe sorunumu hafiflettiği için bunu düşünürsem, bu benim bileceğim iş.

Daha sonra masama oturuyorum, bembeyaz kart kırtasiye malzemelerimle birlikte bana bakıyor. İçimde endişeler dolaşıyor. İşle, eşleşmeyle, kişisel mutluluğumla ilgili endişeler. Zihnim Gideon'un gözlerinin arzuyla nasıl karardığına ve kalbimin bunun heyecanıyla nasıl çarptığına takılıp kalıyor.

Bir şeylerin değişmesi gerekiyor. Kartı alıyorum.

Bölüm 6

Gideon

Kahve dükkanına girdiğimde heyecanım damarlarımda dolaşıyor. Kimse beni tanımayacak olsa da sabahımı geçirdiğim kafenin ta kendisi. Yaratığım, doğal bir içgüdü olarak varlığımı maskeliyor. Siparişimi alan barista bana hizmet ettikten sonra varlığımı unutuyor.

Bu görüşmeyi Rose istedi. Teklifime ne kadar kızgın olduğunu düşündüğümden çok daha önce aramıştı. Mace beni yıllar boyunca topladığım bazı parlak şeyleri muhafaza eden bankaya ışınladıktan sonra bu şehre daha yeni getirmişti.

Ne de olsa kur yapmak hediye gerektirir.

Ve iblis yardımcı olmak istedi.

Rose'un çoktan oturduğunu gördüğümde zihinsel bir zafer çığlığı atıyorum, ancak sadece sipariş vermekle kalmayıp benim için sipariş verdiğinden dolayı kaşlarımı çatıyorum. Bu kadına hizmet etmek için içimdeki baskın dürtüyü bastırmak zorundayım. Bu bir içgüdü ama içgüdü stratejiye galip gelemez.

"Bu konuyu konuşmak için buluşmaya hazırım ama her şey benim şartlarım doğrultusunda olacak." Telefondaki sözleri tam olarak bunlardı. Ona, rotamızı çizecek kişinin kendisi olacağına dair yemin etmiştim ve bunun arkasında durmam gerekiyor.

Rose beni görüyor ve elleri kupasıyla oynamaya başlarken bile gözleri ilgiyle parlıyor. Bu fırsat için gerektiği kadar dürtümü geri çekeceğim.

"Benim için sipariş vermiştin zaten." Rose soğukkanlılıkla başını sallar.

"Bu bir latte." Gözlerini bana dikmiş, kararsızlık içinde dudağını ısırıyor. "Sana sade kahve sipariş etmeliydim."

Kahve tercihimi anlamasına gülümsüyorum. "Bu iyi, ama itiraf etmeliyim ki tartışmaya geldiğimiz şeyi daha çok merak ediyorum."

Rose kızarıyor ve ben dişlerimi kızarmış teninde gezdirmek istiyorum. Sabırlı ol, Gideon.

"Evet, aramızda olası bir anlaşmayı tartışıyoruz," diyor Rose ilkel bir tavırla. Kahve fincanını elinde çevirerek oyalanıyor. Parmaklarını süsleyen ince gümüş yüzüklerdeki minik ay ve yıldızlar seramiğe vuruyor.

"Şartların hakkında konuşmak istemiştin," diye başlıyorum, her tepkiyi, her zarif hareketi yiyerek.

Rose başını sallar. "Üç seans boyunca samimi olma seçeneğine açığım ama bazı şartlarım var."

Bu kadını eşim olmaya ikna etmek için üç gece. Elbette zor bir iş ama imkansız değil.

"Şartlarınız nedir?"

"Önce seni tanımak istiyorum." Rose'un sözleri sert, sanki onları reddetmemi bekliyormuş gibi.

Küçük cadımın beni tanıması en iyisi. Hayatını bana adamasını istediğimde bana güvenmesi için.

"Beni tanımaya ne dersiniz? Sorduğun her soruya cevap vereceğim..."

Bu Rose'u şaşırtıyor ve ben de bunu not ediyorum. Bana şifreli ve iletişimsiz olabileceğim söylendi ama ilişkimiz için bunu istemiyorum.

"Yoksa çıkalım mı demek istiyorsun?" diye devam ettim.

"Sanırım aklımdaki randevulardı. Benim de
Sorularım var ama kabalık etmek istemem," diyerek çekincesini dile getirdi.

Paranormal topluluğun ortak sohbetlerde gündeme getirmediği pek çok şey var. Büyük olasılıkla ne tür bir paranormal olduğum hakkında konuşmaya istekli olup olmadığımı bilmek istiyor. Sormama uygulaması, daha nadir görülen paranormal varlıkların büyük ölçekte hain taraflarca avlandığı veya köleleştirildiği zamanlardan kalma bir uygulamadır.

Teorik olarak, Konsey'in kurulması modern köleliğin gerçekleşmesini engellemektedir, ancak Konsey sadece

En yaygın paranormal varlıklar, şekil değiştirenler ve cadılarla dolu. Diğer paranormal varlıklar kaybolduğunda hala resmi bir süreç işliyor ancak bağlantıları aracılığıyla Konsey yetkilileriyle iletişime geçebilenler kadar acil bir şekilde ele alındığına dair güven eksikliği var.

Dolayısıyla, bir kişinin ne tür bir paranormal olduğunu sormama uygulaması devam etmektedir.

"Sorduğun hiçbir şeyi kabalık olarak görmeyeceğim. Yakınlaşmadan önce bilmek istediğin her şeyi bilmen senin için adil olur," diyorum.

Samimi kelimesini duyunca Rose'un nefesi kesiliyor ve ben de masanın altında yumruklarımı sıkarak ona doğru uzanma isteğime direniyorum. Bu tartışma için onu kucağımda istiyorum ama toplum içindeyiz ve bu pek de iyi bir müzakere pratiği değil.

Rose dudaklarını büzüyor. "İkimizden birinin bu anlaşmayı herhangi bir yankı uyandırmadan bozabileceğinin kabul edilmesini istiyorum."

Kaslarım geriliyor ama yaratığımın reddini bastırıyorum.

"Elbette." Nefret etsem de bir başka adil terim.

Rose'un omuzları, hiçbir şartına itiraz etmediğime şaşırmış gibi düşüyor. Ona istediği her şeyi vereceğimi bilmiyordu. Sırada ne olduğuna karar vermesi için ona zaman tanımak amacıyla köpüklü lattemi yudumluyorum. Kararlı küçük cadımın anlaşmayı mühürlemek için resmi bir tokalaşma için elini uzatması sadece bir an alıyor.

"Anlaşmayı imzalamak için düşündüğümden daha aile dostu bir yol bu," diye takılıyorum ama küçük elini avuçlarımın içinde tutuyorum.

Eşimle ilk gerçek ten temasının sıcaklığının tadını çıkarıyorum. El sıkışmayı kesene kadar başparmağımı onunkinin üzerinde gezdiriyorum ve sanki ona şok vermişim gibi elini sıkıyorum.

Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Halkın içindeyiz."

"Öyleyiz. Şehvetle tüketilmeden seni tanımak daha iyi." Sözlerim hafif ama Rose'un kalçalarını birbirine bastırırken çıkardığı kumaş hışırtısı, diğerinin varlığından etkilenen tek kişinin ben olmadığımı söylüyor. Koku

Bu mesafeden teninin görüntüsü tartışmamız sırasında beni yarı sertleştirdi. Sadece strateji belirleme ihtiyacı vücudumun ihtiyacını makul bir seviyeye indirdi.

"Peki, çöpçatan olmak istediğini ne zaman fark ettin?"

Gecenin tanışma kısmına bir amaçla başlıyorum. Bu konuda herhangi bir gecikme istemiyorum ama Rose daha fazla zaman isterse durmasına izin vereceğim. Daha fazla alan.

"Oh, istiyorsun - yani tabii ki beni de tanımak istiyorsun... şey, her zaman insanları eşleştirmek istemişimdir." Rose kendi cevabına şaşırmış gibi durdu ve devam etti: "Büyük büyükannem Bitsy'nin insanları eşleştirmesini izlerdim ve bu beni büyülerdi. İnsanları çok mutlu eden basit bir şey gibi görünürdü..."

Arkadaşımın yüzü bunun üzerine yumuşadı. "Sana öğretti mi?" diye sordum.

"Bir bakıma. Eşleşmenin bir kısmı bana her zaman kolay gelmiştir. Bir eşleşmenin ne kadar uyumlu olacağını her zaman okuyabildim-" Rose kaşlarını çatar ve sözünü keser.

Bu kadının hayatını her yönüyle ortaya dökmek için içimde güçlü bir dürtü var ama kendimi tutuyorum. Yavaş ve istikrarlı, Gideon.

"Ne hakkında dedi sen Sen mi? Senin İŞ kart bir hazine avcısı. Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

"Birisi bir şey bulmak istiyor; beni arıyorlar ve ben de onlar için buluyorum."

Rose'un ağzı buruşur. "Diyelim ki evimin anahtarlarını bulamadım."

Sesinin şakacı tınısı karşısında içimden bir kıkırdama kopuyor. "Elbette, ama bu sana pahalıya patlar."

"Evimin anahtarları benim için çok değerlidir."

Öne doğru eğiliyorum, elim onunkini okşuyor, ta ki o avucunu bana doğru çevirene kadar. Hareket yavaş, hassas avucuna dokunana kadar biraz tereddütlü.

"Peki, bu durumda. Kendimi tamamen senin hayatını metodik olarak incelemeye adarım." Başparmağımla avucundaki çizgileri takip ediyorum, narin damarlarının

üzerinde daireler çiziyorum.

Bilek. "Her parçasını keşfedin. Seni sen yapan her yönünü yavaşça avla. Ta ki ben senin anahtarlarını bulana kadar."

Rose'un nefesi kesik kesiktir ve gözlerini kısmadan önce hızla kırpıştırır.

"Bana büyü yapıyorsun," diye fısıldıyor.

Sinsi gülümsememem onu rahatlatmış gibi görünmüyor. "Etmiyorum. Öyle bir yeteneğim yok."

Rose'un yanakları sevimli bir pembe renge dönüşür.

"Bu sormak istediğim bir şeyi gündeme getirdi..." Rahatsızlık gözlerini çiziyor ve ben onu kovmak, küçük dokunuşlarımdan sonra bana attığı o sırılsıklam bakışı geri getirmek istiyorum.

Yüzündeki pembelik kırmızıya dönüşüyor ve merakım anlaşılmaz bir hal alıyor.

"Evet?"

"Nesin sen?" Sorusu gıcırtılı bir sesle çıkıyor.

Gülmemek için kendimi zor tutuyorum. Bu soruyu sormanın kaba bir davranış olmadığı konusunda çoktan anlaşmıştık ama bir ömür boyu süren paranormal kibar konuşma kurallarından ayrılmak zor. Gülünç ama içimden kıvranmak geliyor. Yeni tanıştığım biriyle asla türüm hakkında doğrudan konuşmam ve Rose'un nasıl tepki vereceğinden biraz emin değilim.

"Aman Tanrım, seni gücendirdim! Uzun zamandır dışarı çıkmamıştım ve her şeyi berbat ediyorum."

"Hayır, hiçbir şeyi berbat etmiyorsun. Sadece bu tür bir anlaşmanın sana göre olmadığına karar vermen için acele etmiyorum." İrkildim çünkü bu kulağa hiç hoş gelmiyor.

"Daha meraklı ve daha meraklı." Rose bir kaşını kaldırıyor. "Bu konular hakkında doğrudan konuşmak rahatsız edici."

İçten bir kahkaha attım. "Katılıyorum. Bu soruya hiç cevap vermediğimi fark ettim. İnsanlar ya biliyor ya da öğreniyor, doğrudan birine söylediğim nadirdir."

"Çok yaşlı olduğunuzu biliyorum," diyor.

"Olumlu." Nefes alıyorum. "Hiç kraken diye bir şey duydun mu?"

Bölüm 7

Gül

Sergilenen vazo eşsizdir. Denizin dibinden kurtarılmış bir çömlek. Ama ben onu gerçekten göremiyorum. Camın arkasından bakıyorum ve zihnimin dönmesine izin veriyorum.

"Hiç kraken diye bir şey duydun mu?"

"Kraken dediğinizde, gemileri batıran dev ahtapottan mı bahsediyoruz?" Yanılma ihtimalime karşı soruyorum.

Gideon başını sallıyor ve rahatlığı kayboluyor. Bir parmağımı kaldırdım. "Bana bir dakika ver."

Bir dakika benim sessizce göz kırptığım, düşüncelere daldığım iki dakikaya dönüşmüştü. Gideon randevumuzu, küratörünü tanıdığı yerel tarih müzesinin sergisine taşımamızı önermişti. Müzenin bir After Dark etkinliği vardı, adı Mumyalarla Karışımlar ya da onun gibi bir şeydi. Ben bir randevu istemiştim ve Gideon da bunu yerine getirdi.

Yürüyüş, bilet kuyruğu ve şimdi serginin kendisi bulanık bir bulanıklık çünkü düşüncelerimin zihnimde dönmesini engelleyemiyorum.

Çok çeşitli paranormal varlıklarla tanıştım. Ben bir cadıyım, tüm ailem de cadı, ama hamam herkese hitap ediyor. Nadir paranormal varlıklardan payıma düşenden fazlasını bile tanıdım: iblisler, gargoyleler, cinler, periler, her türden şekil değiştirenler ve daha bu sabah bir harpy.

Ama hiçbir zaman efsanevi boyutlarda bir paranormal Kraken.

Vazoya göz kırpıyorum. Bu seks için ne anlama geliyor? Gideon'un daha önce bahsettiği istenmeyen şey bu mu? Gerçek bir kraken olarak seks yapmak zorunda mı? O kadar çok soru var ki, tek yapmam gereken sormak. Ağzımı açıp bütün randevu boyunca sessizliğimi sürdürmeme izin veren adama sormak.

Sırtımın alt kısmında bir baskı var. Gideon'un eli. İfşaattan sonra şimdiye kadar bana dokunmamıştı. Sanki beni yatıştırmaktan kendini alamıyor. Bu hareket o kadar nazik ki dilimin çözülmesine yardımcı oluyor.

"Sessiz kaldığım için özür dilerim," diye fısıldıyorum, kafam dokunaçları çekici bulup bulmadığımla ilgili düşüncelerle dolu. Bu nasıl işe yarayacaktı ki?

Gideon sertçe omuz silkiyor. "Bir kerede kabul etmek çok zor."

İstemeden de olsa boğuk bir kahkaha atıyorum. Gideon bana sadece göz kırptığında, sözlerindeki imayı duymadığını ya da düşüncelerimin izini bilmediğini fark ediyorum.

"Demek dokunaçlar, ha?" Ben soruyorum.

Gideon'un elmacık kemiklerinin üst kısmındaki kızarıklık beni büyülüyor.

"Belki de bunu burada konuşmamalıyız."

Lowell'ın deyimiyle eşleşme cazibemi kaybetmiş olabilirim ama bir erkeğin ne zaman tahrik olduğunu anlayacak kadar deneyimliyim. Nefes alış verişi ve çok bariz bir sinyal.

Bakışlarımın aşağıya doğru düşmesine izin veriyorum ve Gideon'un ereksiyonunun ana hatlarını yakalıyorum ve şu anda giydiği formun bir insandan tamamen farklı olmadığını not ediyorum.

Onu kızdırmamalıyım. Bu işin nereye gittiğinden emin değilken olmaz. Tüm bu işi iptal etmeyeceğimden emin değilken. Ama direnmek zor. Çok zor.

"Bunlar istenmeyen kategoride mi yoksa istenen kategoride mi?"

Gideon yavaşça nefes veriyor. Bana dik dik bakıyor ama bakışlarının keskin bir tarafı yok. Kızgın değil ama meydan okuyor.

"Diğer şekil değiştiren türleri gibi, seks sırasında kısmi yer değiştirme benim türüm için inanılmaz derecede zevkli."

Şimdi yüzü yanan benim. Sıcaklık yüzümde durmuyor, vücudum buzul çağından sonra intikam ateşiyle uyanıyor.

"Oh." Nefes alıyorum.

Elbette şekil değiştiren tiplerle ilgili o küçük seks sırrını biliyorum. Genelde tabu bir şeydir, ama hamam

Yargılama yok. Birçok şekil değiştiren, dişlerini ya da fazladan kürklerini çıkarmaktan hoşlanır, canavarlarının birazcık kontrolü ele almasına izin verir. İzlemesi ve deneyimlemesi çok ateşli.

"Asıl soru, bunun sizin için arzu edilir olup olmadığı." Gideon'un sesi şakacıdır. "Eğer bu fikirden nefret ediyorsan parçalarımı kendime saklayabilirim."

Dokunaçlar.

"Hayır demiyorum." Çünkü demiyorum. İlgi kızarmamı daha da kötüleştiriyor. "Ama ben de bilmiyorum."

Onu umutlandırıp sonra da hoşlanmamasını istemiyorum.

Gideon sadece başını sallıyor ve parmakları belimdeki desenleri okşuyor. "Kulaktan kulağa oynayabiliriz."

"Bunların boyutlarına uygun dokunaçlar olduğunu ve bir gemiyi aşağı indiren dokunaçlar olmadığını varsayıyorum?"

Gideon gülüyor. Güzel bir kahkaha, tıpkı kafede fark ettiğim gibi, kullanılmadığını ima eden boğuk bir kaliteye sahip derin bir kahkaha.

"Tabii diğer formunuz normal bir kafadanbacaklı boyutunda değilse ve gemileri batırma hikâyeleri abartı değilse." Şoku atlattığıma göre, aklımda bir sürü soru var.

"Diğer formum gemi enkazı boyutunda ve bunu yakınlığımızda keşfedersek bu ölçek hakkında endişelenmene gerek kalmayacak. Ben her şeyden çok büyüyüm, bu yüzden her şey işlevine uygun boyutta olacak."

Sikişmenin işlevi. Sihir olayı, sihrin ondan nasıl yayıldığına bakınca mantıklı geliyor. Girdiği her yeri dolduruyor. Ve şimdi yine kızarıyorum. Yine de sıcaklık hoşuma gidiyor. Bu çok eğlenceli.

Etkileşimlerimizin ne kadar kolay olduğunu düşünerek dikkatimi dağıtmak için bir sonraki sergiye doğru yürüyorum. Sergilenen patina kaplı sikkelerin 1600'lerde batan bir İspanyol gemisinden çıkarıldığı yazıyor.

Başımı Gideon'a doğru eğiyorum. "Bana itiraf etmen gereken bir şey mi var? Gemi enkazları senin olayın."

Metni okuyor ve ağzının kelimelerle birlikte hareket edişini izliyorum.

"Belki de bir randevu için müzeye gitmek bir hataydı." Ses tonu ciddi.

Önce bir şok, sonra da inançsızlık duygusu içimden geçiyor.

"Ne?

İmkânı yok-"

Gideon'un kolu etrafımı sarıp beni içine çektiğinde kesiyorum, beni tekrar bırakmasını sağlamanın bir mücadele olacağı izlenimine kapılıyorum. Göğsü sessiz bir kahkahayla titrerken vücudunun benimkine yaptığı baskı kaçmayı düşünemeyeceğim kadar güzel.

Şaka yapıyor.

"Hayatımın bazı kısımları biraz bulanık. Tarih boyunca beynimden daha fazla güce sahip olduğum zamanlar. Yani, olabilirdi."

Ona bakakaldım.

Gideon'un yüzünde bir gülümseme belirir. "Ama büyük ihtimalle değil."

Rahatlayarak gülüyorum ama Gideon'un ne kadar uzun süredir hayatta olduğunu da anlamaya başlıyorum.

"Kaç yaşındasın?" Kibarlığı düşünmeden önce soru ağzımdan çıkıveriyor. Daha az kaba olacak bir soruyla değiştirmeye çalışıyorum. "Senin türünden çok var mı?"

"Çok yaşlı."

Sessizce daha fazlasını isteyerek başımı eğiyorum ve Gideon beni daha sıkı sarıyor.

"Dürüst olmak gerekirse, krakenin nereden geldiğini kimse bilmiyor. Kraken bile." Gideon'un sesi, sanki kendi kökenini içermiyormuş gibi bir hikâye anlatma temposuna bürünüyor. "Bir avuç dolusu insan öylece ortaya çıktık, denizde olmaktan başka bir şey içeren hiçbir anımız yok. Sonunda zaman değişti, biz değiştik, ta ki bazılarımız Okyanus Ana'dan ayrılıp modern bir dünyada var olmamızı sağlayan bir forma bürünene kadar."

Büyülü bir evrim gibi. Değişen dünyada insan şeklini alan deniz canavarları.

"Türünüzün diğer üyeleriyle iletişim halinde misiniz?" Gideon gözlerini kırpıştırır ve başını sallar.

"Hayır. Yolumun en son kesiştiği kişi birkaç yüz yıl önceydi. Bana diğerlerinin ya öldüğünü ya da uyuduğunu söyledi."

"Uyuyor musun?"

"Bir yaratık bu kadar uzun süre yaşadığında, bıkkınlık ölümün ana nedenidir. Pes eden, kendilerini mağaraların derinliklerine gömen ve yavaş yavaş kayaya dönüşen eski ejderhalar tanıyorum. Benim türümün de benzer bir şey yaptığını, kendilerini okyanusun en derin yerlerine sakladığını ve bir daha asla yüzeye çıkmadığını hayal ediyorum. "

Gideon'un gözleri paraların üzerinde, ama kolları bana sıkıca sarılmışken bile sesi sanki fersahlarca uzaktaymış gibi geliyor.

Kulağa hüzünlü geliyor. Sanki eski yaratıklar yalnızlıkla sarmalanmış gibi. Aile yok, ortak bir geçmiş yok. Endişe beni küçük pençelerle kavrıyor. Yeni tanıştığım bir adam, güçlü bir canavar için endişelenmek saçma ama endişe asla mantığa uymaz.

Bu endişe bana Gideon'u ne kadar sevdiğimi gösteriyor.

"O hale gelmekten nasıl korunuyorsunuz? Devam etme isteğini kaybetmeyi?"

Gideon gözlerini kırpıştırıyor ve yüzünü bana çeviriyor. Gözleri yüzümde çizgiler çiziyor, sanki dudaklarıma yerleşmeden önce bakışlarımı yutuyormuş gibi ve nefesim kesiliyor. Gideon'un dikkati dağılıyor ve beni tutuşunu gevşetiyor.

Elimi sıkmaması beni çözüyor ve elini tutuyorum, şefkatli jesti analiz etmeme izin vermiyorum. Gideon elimi sıkıp soruma cevap vermeden önce kaşlarını şaşkınlıkla kaldırıyor.

"İşim aslında büyük bir rol oynuyor. Avcılık benim yaratıcılık yönüme hitap eden bir şey. Aldığım işlerin değerli sayılan nesneler için olması da yardımcı oluyor." Gülümsemesi küçük. "Ben parlak nesneleri seven açgözlü bir canavarım."

Bu beni çok güldürdü.

Gideon sözlerine şöyle devam ediyor: "Çoğunlukla sadece şimdi ve buraya odaklanıyorum. Ve arkadaşlarım var."

Arkadaşlarıyla ne zaman tanışabileceğimi sormak için ağzımı açıyorum ama hemen kapatıp elimi çekiyorum. Gideon'un kaşları çatıldı,

ama gitmeme izin verdi.

"Sen burada kal," diyorum, kendimi içeri çekilmemek için zor tutarak.

Gideon'un arkadaşlarıyla tanışmayacağım. Bu buluşma, bu tanışma, bu adamla kısa bir cinsel ilişkiye girmek isteyip istemediğimi bana bildirmek için. Bu bir ilişkinin başlangıcı değil. Bu bir eşleşme değil.

O şeyler benim için değil. En azından bu durumda değil. Gideon, hamamı merkez alan bir anlaşma için bana yaklaştığında ne istediği konusunda netti.

Bu adama bağlanmama izin verememem. Özellikle de ruh bağı yoksa. Uyumluluk bir şeydir ama gerçekten çiftleşmek, bir ruh bağını paylaşmak için ruh ipliğine ihtiyaç vardır. Ruh bağı olmadan, bir cadı ve ölümsüz arasında gerçekten bir gelecek yoktur.

Sergilenen diğer eşyalara geçiyorum.

Zihnimi, bu cinsel ilişkinin mümkün olup olmadığını bilmek için bahsetmem, konuşmam gereken gerçeklere zorluyorum.

"Çok fazla cinsel partnerim oldu. Hem de çok." Kelimeleri zorlayarak söylüyorum. Tadı acı geliyor. Bunu daha önce hiç kirli bir sır gibi ele almak zorunda kalmamıştım. Jackson olayından sonra bunun gerekli olduğunu hissetmem çok anlamlı. İçimde öfke ve acı tortuları birikiyor.

Gideon'un kaşları şaşkınlıkla birbirine yaklaşır.

"İmkanlarınız ve fırsatlarınız oldukça olağanüstü, bu yüzden bu gerçekten bir sürpriz değil..." Sanki bunu ona neden söylediğimi anlamaya çalışıyormuş gibi sözleri kesiliyor.

"Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Gideon hemen cevap vermiyor ve omuzlarım geriliyor. Ona tekrar bakıyorum ve kafasını meraklı bir şekilde eğiyor.

"Neden olsun ki? Ben bekâr bir hayat yaşamadım Rose." İç çekişim sert, rahatlamam tatlıdan ziyade buruk.

"Bu bazı insanları rahatsız ediyor." Bazı insanlar kullanılmış mal terimini kullanır.

"Yanlış insanlar." Gideon'un yüzündeki ifade göğsümde bir şeylerin yumuşamasına n e d e n o l u y o r .

"Evet, ve yanlış insanlar," I Mırıldan, ama I giderek daha hafif hissediyorum.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Ağzımdan çıkan ses kısıktı. "Hayır."

Gideon'un eli tekrar belime bastırıyor. Bu jest rahatlatıcı, ikna edici bir jest. Eli takip edip belimi kavradığında iç çekiyorum.

"Yeni tanıştığım bir adama tüm kırılganlıklarımı anlatmam senin için kötü bir randevu gibi görünüyor." Bu bir kaçamak. Sadece seks için ilgilendiğim bir adamla sorunlarım hakkında konuşmama gerek yok. Ama içimdeki küçük bir parça, Gideon'un öfkeli yüzüne bakınca hafiflediğini hisseden parça, bu konuda konuşmak istiyor.

Gideon bir sırrı fısıldamak istercesine yüzünü kulağıma yaklaştırıyor ama sözlerinin ensemde bıraktığı nefes tüylerimi diken diken ediyor.

"Seninle ilgili her şeyden daha fazlasını istemiyorum Rose. Bana karşı savunmasız olmanı istiyorum."

Ağzının boynuma yakınlığı bir avcıyı ve avını akla getiriyor. İçimde dolaşan bu his hoşuma gidiyor. O böyle şeyler söylerken bunun sadece seksle ilgili olduğunu hatırlamak zor olacak.

"O zaman savunmasız olacak tek kişi ben miyim? Belki de bana zayıf noktalarını söylemelisin, o zaman adil oluruz."

Gideon durur ve zayıf noktaları olduğunu gösterecek şekilde hafifçe uzaklaşır. Tıpkı anılarımın beni yüzdüğü gibi onu da yüzebilecek sırlar.

Pişmanlık beni bıçakladı. Sadece takılıyordum.

"Hayır, bu adil değil. Geçmişteki sorunlarımı gündeme getiren benim," diyorum.

"Bunu zamanla öğrenmiş olabilirsin ama benden istediğin her şeyi sana veririm küçük cadı. Sahip olduğum derin sırlar zaten senin."

Beynim tökezliyor. Gideon gerçekten bunu kastetmiş olamaz.

Gideon önümüzde duran sergiye bakıyor, onu görmemiş gibi görünüyor.

"Ve bu muhtemelen yakınlaşmadan önce konuşulması gereken bir konu."

Bekliyorum, meraktan kapana kısıldım.

"Her zaman baba olmak istemişimdir. Çocuk sahibi olmak." İtirafı içini parçalıyor. "Ama çoğu ölümsüz gibi krakenlerin de asla üremediği biliniyor."

"Ah, Gideon." Gömmeden önce gözlerindeki kederli bakışla kalbim kanıyor.

Gideon iç geçirir. "Eski yaralarla canını sıkma, küçük cadı. Zamanında pek çok kimsesiz çocuğa baktım ama kendi etimden ve kanımdan olan, daha fazla yaşamayacağım bir şeyi yetiştirme fikri... bu her zaman var olan bir sızı. Ama-" Gideon bir nefes alıyor ve bana alaycı bir bakış atıyor. "Bu asla gerçekleşmeyeceği ya da pratik yapamayacağım anlamına gelmiyor."

Bu hafif alay karşısında öksürüyorum.

Ayıldı. "Yine de birlikte olduğumuzda bir çeşit doğum kontrol yöntemi kullanmamız gerekecek. Böylece korunmuş olursun."

"Örtülüyüm." Elimle boynumu işaret ediyorum. Kolyelerimden biri gül kuvarsıyla özelleştirilmiş basit bir madalyon; taşıdığı büyü, en fazla güvenlik ve gücü vermesi için metalin içine yerleştirilmiş. Bu tılsım hamileliği önlüyor ve adet görmeye başladığımda kadın akrabalarım tarafından hediye edilmişti. Çoğu cadı ailesinde bir gelenektir.

Görüşmemiz sırasında kalbim ve zihnim bir karara vardı. Bu adamla yakınlaşmak istiyorum. Her etkileşimde gösterdiği özen, yumuşak şakalaşmalarımızdan ne kadar keyif aldığım ve vücudumun tepkisi. Gideon tam da cinsel orucumu bozmak istediğim kişi.

Gideon madalyona bakıyor ve elini kaldırıyor; parmağı pembe kuvarsı okşarken gülümsemesi yumuşak. Bu hareket neredeyse bu konuşma kadar çıplak hissettiriyor.

Parlak şeyler. Koleksiyonuma eklemek istediğim güzel bir kağıt gördüğümde olduğu gibi. Bunun benzerliği bir bağlantıdır. Birbirimizi az da olsa anladığımızın bir göstergesi.

Bu his ve Gideon'un ifşası cevap vermemi zorlaştırıyor. Bu an için onun benden istedikleri dışında söyleyecek sözüm yok. Bir kırılganlık.

"Çöpçatanlık yaptığım süre boyunca, yaptığım yüzlerce eşleşmeden sadece beş ya da daha fazla mükemmel eşleşme yaptım. Yüzde yüz uyumlu insanlar. Ruh eşleri. Onlara hangi terimi yakıştırmak istersen." Boğazım şişiyor ve duraklıyorum. Bunu atlatmaya çalışıyorum. Bana verdiği acıyı telafi etmek için Gideon'a benim acımdan biraz veriyorum. Yaraları paylaşmak ne kadar samimi bir eylem.

"Benimkini birkaç ay önce buldum."

Gideon'un vücudu yanımda geriliyor.

"Ve bir hafta kadar sonra beni reddetti."

Yüksek sesle söylediğimde kulağa çok basit geliyor. Çok temiz. Çok klinik.

Diğer yarım olduğuna inandığım kişiyi bulduğum için ne kadar mutlu olduğumu içermiyor. Yüzde yüz uyumlu insanları eşleştirmenin piyango vurması gibi bir şey olması gerekiyor. Gördüğüm ve yaptığım eşleşmeler ilk görüşte aşk anlarına tanıklık etmek gibiydi. Kendi anne ve babam, büyükannem tarafından mükemmel bir eş olarak görülüyordu. Onlarınkine benzer bir hayata başlamayı, aşık olmayı, yeni nesil Aşk cadıları yetiştirmeyi bekliyordum.

Klinik kelimeler Jackson'la ilişkimizin gidişatından dolayı yaşadığım kafa karışıklığını içermiyor. Birkaç kez yakınlaştık ve söylediği şeyler hala aklımdan çıkmıyor.

Reddedilmenin yarattığı yıkım buna dahil değildir.
Kim olduğum, ne yaptığım ve ne yaptığım için.

Mükemmel eşimle tanışmıştım ve bana yeterince kolay bir sevişme olduğumu ama ailesine götürebileceği biri olmadığımı söyledi. Ne de olsa Aşk Hamamı iyi biliniyor. Onun

aile asla böyle bir kurumla aynı hizada olmak istemez.

O kadar emin, o kadar umutluydum ki, her şeyimi bu efsanevi mükemmel eşleşmenin beni yakalamasını bekleyerek yatırdım ve bunun yerine kayalara çarpıp parçalandım.

"Ben kötü bir insanım." Gideon'un gerçekçi sözleri beni mutsuzluğumdan koparıyor.

"Ne?"

Gideon bana tamamen dişlerden oluşan bir gülümseme veriyor. "Bu adamı bulmak ve seni incittiği için belini kırmak istiyorum. Aynı zamanda, eğer yapmamış olsaydı, sana ulaşmak için onun da belini kırardım."

Sözlerindeki acımasızlık, ilkel nitelik ruhumu dinginleştiriyor. Bir yandan Gideon'un bahsettiği canavarın geçip gittiğini görmek beni dehşete düşürürken, diğer yandan kafa karıştırıcı bir şekilde rahatlıyorum. Bu, istediği bir kadının gitmesine izin vermeyecek bir yaratık.

Bu yanlış.

Ama parçalanmış kalbimi rahatlatıyor.

Jackson daha çok seks hamamında çalışan bir cadıyla evlenmenin nasıl görüneceği konusunda endişeliyken, bu yaratık ben istesem bile gitmeme izin vermeyebilirdi. Tabii beni elinde tutmak istiyorsa.

Yutkunuyorum.

"Böyle şeyler söylemeye devam edersen, onlara inanmaya başlayacağım."

Bölüm 8

Gideon

Çiseleyen yağmur yüzünden sokak ıslak. Sokak lambalarının ışığı su birikintilerinden ürkütücü bir şekilde yansıyor. Bu benim en sevdiğim hava türü. Sahilden çok uzakta olmamıza rağmen okyanusun kokusunu alabiliyorum.

Yalnız olsaydım, minik damlaların yüzüme çarpmasına izin verir ve havanın suya dönüştüğü anın tadını çıkarırdım. Bunun yerine, bir şemsiye tutuyorum ve Rose bana sarılıyor. Onun yanımdaki sıcaklığı yağmurun tadını çıkarmaktan daha iyi.

Çok zorladığımı düşündüm. Rose'un eski sevgilisinin hikayesinden kaynaklanan mutlak kıskançlık tarafından kışkırtılan yaratığım ortaya çıktığında elimi çok fazla gösterdim.

Ama Rose bana baktı, dudaklarını dikkat dağıtıcı bir şekilde ayırdı ve bu gece için yeterince mumya gördüğünü söyledi. Bu, söylediğim şeylere inanmaya başlamasıyla ilgili kafa karıştırıcı açıklamasından sonraydı. Sanki bir tehditmiş gibi.

Ondan hiç tiksinti duymuyorum. Varlığımı hoş karşılamadığına dair bir işaret yok.

Acı ondan bu kadar keskin bir şekilde yankılanırken yaratığı uzak tutmak hala bir mücadele. Belki de yakında farklı bir ava katılmalıyım. Sadece adamın adını bulmam yeterli. Yine de Rose'a soramam, beni gördüğüne göre her türlü hileyi anlayacaktır. Dilimdeki tehdidi duydu.

Ya da belki de kur yapma stratejime odaklanmalıyım. Rose'un bir ilişkiden ve eşleşmelerden bahsetme şekli, sanki bunlar artık istemediği şeylermiş gibi geliyordu.

Evet. Odaklanmam gereken yer burası, Rose'un yüzüne o paramparça bakışı yerleştiren adamı ezme ihtimaline değil.

Gözler.

Odaklan.

"Seni bir daha ne zaman görebilirim?" diye sordum.

Rose sesimi duyunca irkildi. "Şu anda benimle görüşüyorsun."

"Ah, ama seni tekrar ne zaman bir randevuya götürebileceğimi bilmek isterim. Belki olası suçlarımdan kalan eşyalarla dolu olmayan bir yere."

Rose'un gülüşü hafif.

"Ben de tam hamama gidebiliriz diye düşünüyordum. Bu gece için özel bir oda tutun" diyor.

Kafa karışıklığı ve kükreyen bir uyarılma zihinsel güç için yarışıyor. Hamam yönünde yürüdüğümüzü fark etmiştim ama Rose'un evi de bu tarafta olduğu için bu gözlemi göz ardı etmiştim. Bildiğimin farkında olmadığı bir gerçek. Henüz farkında değil.

"Beni tanımak istediğini sanıyordum?" diye sordum.

"Seni tanıdım, Gideon Strand. Ben senin ne olduğun fikrine yaklaşırken sakin ve soğukkanlı olduğunu biliyorum. Daha önceki cinsel deneyimlerimden dolayı beni utandırmayacağını biliyorum ve senden etkilendiğimi de biliyorum."

Şu anda hamamdan bir blok uzaktayız. Hızlı düşünmeye çalışıyorum. Hata yapmamak için.

"Acele etmek istemediğini sanıyordum. Bana güvenmeyi öğren."

Rose omuz silkiyor. "Bedenim konusunda sana güveniyorum ve anlaşmamız da bununla ilgili."

Sikeyim.

Planım eşimi fiziksel olarak baştan çıkarmak ve gerisinin kendiliğinden gelmesini sağlamaktı. Ama şimdi Rose'u tanıdığıma, geçmişte nasıl incindiğini bildiğime göre, bu çok erken gibi geliyor. Önce ona kur yapmalıyım.

Rose kur yapmayı hak ediyor.

"Tabii fikrini değiştirmediysen." Sesinde yok etmek istediğim bir dalgalanma var.

Bu savaşı kaybettim. Rose'un kalbini ve zihnini de istiyorum diye bedenini sunmasını reddedemem.

"Hayır, Rose. Fikrimi asla değiştirmeyeceğim."

Bölüm 9

Gül

Özel odamızın kapısını kilitlemeden önce kapatıyorum.

Fikrimi asla değiştirmeyeceğim. Bu sözleri söylerkenki harareti önemli, ama ne demek istiyor? Anlaşmamızla ilgili fikrini değiştirmeyecek mi? Kulağa kısa bir aradan bahsediyormuş gibi gelmiyordu, sanki... derindi. Ama bu hiç mantıklı değil.

Kes şunu Rose. Onun sözlerini olduğu gibi kabul etmeliyim. Orada olabilecek ya da olmayabilecek bir anlam bulmaya çalışmaktan kaynaklanan zihinsel sarmalları karşılayamam.

Yeniden hamam odalarından birinde olmak özlediğimi bilmediğim bir rahatlık. Hava nemli ve sıcak. Baharatlı kokuların bir karışımı mekâna sinmiş. Oda, lobideki gibi geometrik desenli fayanslarla dekore edilmiş. Odanın bir kısmı yerden duvara kadar yataklarla kaplı. Odanın diğer tarafında ise en fazla dört kişinin girebileceği derin bir yüzme havuzu bulunuyor.

Sekiz kişi sığmaya çalıştığımız saçma bir anım var. Hamamla ilgili o kadar çok güzel anım var ki ama son zamanlarda onlar üzerine düşünmeme izin vermiyorum. Ne zaman bir anı yüzeye çıksa küçük bir ustura gibi kesiyor. Jackson'dan sonra, tüm mutlu anılar artık beni istememesinin birer nedeni oldu.

Belki de bu alanda olmak, kim olduğumu hatırlamama izin vermek, reddedilmenin lekesini temizleyecektir.

Hayatımı eğlence ve aile görevleriyle dolu yaşadım. Rızası olan yetişkinlerle cinsel ilişkiye girmekte utanılacak bir şey yok.

Hayal kırıklığı içimi kemiriyor. Bu benim ikinci favori özel odam çünkü Jackson'la favori odamı kullandım.

Çünkü benim için özeldi. O oda tamamen pembe ve altın renklerine sahipti ve en sevdiğim mozaik tasarımı güller vardı. Bu oda hala çok güzel, ana teması lacivert ve gece gökyüzünün gümüş ve altın yıldızlarla mozaik tasarımı.

O pisliğin benim için başka hiçbir şeyi mahvetmesine izin vermeyeceğim.

Kararlılıkla kıyafetlerimi kabaca çıkarıyorum. Kot pantolonumu çekiştirerek çıkarırken derim sıyrılıyor. Eşyalarımı, ıslanmalarını önlemek için verilen sepetlere atıyorum. Bütün oda en iyi zamanlarda sıçrama tehlikesine dönüşebilir. Çırılçıplak kalana kadar Gideon'a bakmıyorum bile.

Adam hareketsiz, sadece koyu renk gözleriyle vücudumun genişliğini inceliyor. Odada bir soğukluk yok ama tüylerim diken diken oluyor.

"Fazla giyinmişsin," diyorum.

"Belki de kıyafetlerimi senin çıkarmanı istiyorum." Gideon orada dururken çok heybetli görünüyordu. Boyu, geniş omuzları ve sert duruşu inancımı sarsıyor. O sadece çok fazla.

Önümdeki avcının karşısında çıplaklığımı örtmek istiyorum. Ne düşünüyordum ki?

"Mumları yakmam gerek."

Gideon'a dönüyorum ve çıplak ayaklarım beni düzleştirilmiş karo zemin üzerinde sunağa götürürken hışırdayan kumaş sesi odayı dolduruyor. Aslında resmi bir sunak değil ama modernize edilmiş bir versiyonu. Tüm büyüler çoktan odaya yerleştirilmiş. En eskilerinden bazıları fayans işçiliğinin içinde ama daha yenilerini mermer üzerine altın boyayla ekledik.

Seansımıza başlamak için gereken tek şey mumları birlikte yakmaktır. Bu bir tür sözleşme görevi görür. Mumu yakmak, eylemlerimiz tarafından üretilen sihrin boşaltılmasını kabul etmektir.

Ritüelin başlamasıyla kendimi merkeze almaya çalışıyorum. Dolabı karıştırıyorum ve balmumu kaplı bir sehpanın üzerine dizdiğim üç beyaz sütun mumu çıkarıyorum. Uzun bir kibrit kullanarak sıranın sonundaki mumla başlıyorum.

Kibritin alevi dalgalanıyor. Elim sinirden titriyor. Mumun fitili tutuşuyor ve ben duruyorum.

Beceriksizliğime lanet ediyorum. Bu ritüele çok erken başladım.

Lanet olası sinirler.

Gideon'un ortadaki mumun diğer tarafındaki mumu yakması gerekiyor. Dönüyorum ve o orada. Her parçası sergileniyor.

Birazdan içime girecek olan bu adamı ilk kez gördüğümde yanan kibrit unutuldu. Omuzlarının geniş olduğunu, belinin kıyafetleri içinde çekici bir şekilde sivrildiğini biliyordum. Ama hiçbir örtü olmadan, vücudunun düzlemleri ve gücü kabartma olarak duruyor. Dişlerimin arasında kavramak istediğim çukurlar ve et çıkıntılarıyla sınırlandırılmış bir deri.

Ve bu onun sikine bakmadan oldu. Gözlerim o kısmın üzerinden kayıyor, o anı sonraya saklamak istiyorum, ancak zaten sertleşmiş olduğunu söyleyebilirim. Alt bedenim boş, aç ve muhtaç hissediyor.

Görünüşü madalyonun sadece bir yüzüdür. Madalyonun güzel, parlak yüzü ama diğer yüzü daha karanlık, daha baştan çıkarıcı. Karnımda yankılanan gücün tıngırtıları. Sadece duruşu ve özlü mesafesi kalçalarımın birbirine yapışmasına neden oluyor.

Uyuşmuş parmaklarım neredeyse kibriti düşürüyor ve Gideon hızla hareket ediyor. Sıcak eli benimkinin etrafını sarıyor ve yanan kibriti alıyor. Bu zarif bir hareket ve onun cüssesini bana doğru yaklaştırıyor. Tenlerimiz birbirine değiyor ve bir an için dokusunun hoş fırçasıyla dikkatim dağılıyor. Teninin pürüzlülüğü ve sırım gibi saçları kalçama, göğsü koluma değiyor, boştaki elinin parmakları sırtımda geziniyor.

Bu adam bir baştan çıkarıcı. Beni sörfün altına, nefesin ve zamanın olmadığı derinliklere çeken ağır bir yük. Kendimi zorlayamıyorum. Bu tehlikeli adama sahip olmak için nefesimden vazgeçebilirim.

"Rose, ne yapıyorum ben?"

Şaşkınlıkla göz kırpıyorum. Ne yapıyor bu? Ne güzel bir soru. İstediği kadını elde edebilecekken neden burada benimle birlikte? Neden bir çöpçatan cadı güven krizi geçiriyor?

"Rose, kibrit hâlâ yanıyor." Gideon'un sesi alaycı geliyor ama gözleri endişeyle kırışıyor.

"Ah! Ah, şu mumu yak. Sonra ortadakini yakarız ve kibriti birlikte söndürürüz."

Gideon'un kararlı eli kendi mumunu yakıyor, ben de küçük elimi onunkine dolayarak son mumu yakıyor ve aramızdaki kibriti yavaşça yukarı kaldırıp üfleyerek söndürüyorum. Havada ritüelin tamamlandığına işaret eden bir cızırtı var.

Beklenti, aksiyondan dolayı içimde yuvarlanıyor, sıcak ve ikna edici.

Gideon'un yüzü yumuşak ve beni öpecekmiş gibi eğiliyor. Birdenbire bu kadar yakın, bu kadar kesin olması korkudan midemin boğazıma yapışmasına neden oluyor; o kadar özgürce akan sıcak duyguları paramparça ediyor. Başımı çeviriyorum, öpücükten kaçıyorum ve kararmış kibriti hızla atıyorum.

Geri çekildiğim için kendimi kınıyorum. Kendimin öpülmesine bile izin veremezsem bu nasıl olacak?

Öpülmek, dokunulmak istiyorum.

Gideon arkamı dönmeme izin veriyor ama elimi tutuyor. Bu hareket zorlayıcı değil, rahatlatıcı. Boğazımda acılık yükseliyor. Bu özel muameleye ihtiyacım olmamalıydı.

"Gerginsin." Gideon'un sözleri bir soru değildi.

Titriyorum.

Zorla nefes alıyorum.

"Bunu yapmayalı uzun zaman olmuş gibi hissediyorum." Ve bu iyi bitmedi.

Gideon'un hareketleri yavaş ve kademeli. Arkamdan yaklaşırken bana uzaklaşmam için zaman tanıyor. Orada bulunması, onunla yüzleşmek zorunda kalmak yerine, yavaşça yanması için hecelenmiş mumların titreyişini izlememe izin veriyor.

"Sana dokunabilir miyim?"

Gideon sormak zorunda kalmanın bir rahatsızlık olduğunu söylemiyor ve bu da bazı korkularımı azaltıyor. Birdenbire çok bakımlı olduğum korkusu. Bu adam kurak dönemimi sona erdirmek için iyi bir adam. Beni baştan çıkarmasının dikkatli yolu yargıç olmaksa, mükemmel bir cinsel partner. Bağlanmamaya çalıştığım bir partner.

Şüphelerimi ve sinirlerimi bastırıyorum, kendimi hareketsiz tutuyorum ve başımı sallıyorum.

Gideon'un iri ellerinin sırtımda gezinmesiyle ödüllendiriliyorum. Başparmaklarını sırtımın üst kısmındaki kaslara sürtmeden önce nasırlarını usulca tenimde gezdiriyor.

Eriyorum. Başta yavaş oluyor, kaslarım endişe ve kaygıdan kaskatı kesiliyor ama ısrarlı dokunuşlar düğümleri çözüyor, beni esnek hale getiriyor.

Gideon'un sesi bacaklarımın sıvıya dönüşmesini engelliyor, ama sadece biraz.

"Bunu şimdi yapmak zorunda değiliz. Ya da hiç. Eğer randevulara geri dönmek istiyorsan, yarın piknik yapmanın iyi olacağını düşünüyordum. Tabii burada yağmur durursa."

Bunun üzerine bir kahkaha attım. "Bunu yapmak istiyorum. Buna ihtiyacım var." Gideon mırıldanıyor ve ben de onun ne demek istediğimi anlayabileceğini düşünüyorum.

Söylemiyorum. Bunu hâlâ yapabileceğimi kendime kanıtlamam gerektiğini.

Elleri sırtımda düz duruyor ve dudaklarının omzuma değdiğini hissediyorum. Bu küçük jest bir şefkat barındırıyor. Kafa karışıklığı boğazımı kalınlaştırıyor.

"Benimle yıkan, Rose."

Gideon ellerini çekiyor ama benimkileri tekrar tutuyor. Beni havuza doğru çekmesine izin verdim. Her şey olduğundan beri havuzları kullanmadım. Bir hamamda çalışıyorum ve aylardır onarıcı suda masumca ıslanmadım bile. Öfkem yeniden alevleniyor ama bastırıyorum. Perhiz zamanı sona erdi. Her anlamda.

Ve sıcak bir duş kulağa harika geliyor.

Gideon yavaşça havuza giriyor, su altındaki basamakları kullanıyor. Buklelerimi fena olmayan bir topuz haline getirmek için duruyorum. Artık yasaklayıcı bakışları beni hapsetmediğine göre, gözlerim sırtındaki ve kıçındaki kaslarda geziniyor. Adamda takdir edebileceğim bir tını var. Uzun uzuvlar, zayıf ve sert kaslar. Ve çok ısırılabilir.

Ne zamandan beri ısırmaya takıntılısın Rose?

Gideon'dan beri, öyle görünüyor.

Yüzme havuzları derin ve son derece sıcak. Gideon ayakta dururken su göğsünün üst kısmına kadar çıktığında şaşkınlıkla bana bakıyor.

Ona gülümsüyorum ama daha sığ tarafta kalıyorum, sıcak suyun beni sarmasının keyfini çıkarıyorum. Her şeyin rahatlığı tanıdık, derin ve rahatlatıcı bir nefes.

"Banklar farklı vücut tiplerine uyum sağlamak için farklı yüksekliklerde." Banklara doğru işaret ediyorum.

Gideon kafasını suya daldırıyor. Yüzeye çıktığında su sevgiyle yüzünden ve saçlarından aşağı akıyor. Yüzeye çıktığında hareketleri daha akıcı ve kolay hale geliyor. Sanki evindeymiş gibi, ve sanırım öyle de.

"Burası senin doğal yaşam alanın mı?" Alay ediyorum.

"Burası doğal yaşam alanımdan çok daha sıcak ama buradaki arkadaşlık çok daha iyi." Gideon'un sevinci bulaşıcıdır. "Buranın büyüsünü hissediyorum. Ailen burada gerçekten harika bir şey yapmış."

Göğsüm sıcak bir ışıltıyla doluyor. Bu hamamla gurur duyuyorum ama Gideon'un sesindeki mutluluk ve hayranlığı duymak bu gururu daha da parlatıyor. Ben karanlıkta tökezlerken bir ışık.

Gideon parmağını pembe kristal banyo havuzunun kenarına oyulmuş rünlerin üzerinde gezdiriyor. Suyun sıcaklığını ve temizliğini garanti eden pratik büyüler. Mutluluk ve sağlık için büyüler.

"Rose quartz?"

"Evet." Daha yakından bakmak istercesine ona yaklaşıyorum. Kollarımız sürtünüyor. "Aslında bu benim adaşım. Onu birçok yüzme havuzunda kullanırız. Birçok büyülü kullanımının yanı sıra

'aşk' taşı olarak adlandırılıyor. Aşk ailesi buna nasıl karşı koyabilir ki?"

"Karşı koymadığına sevindim. Taş sanki canlıymış gibi mırıldanıyor, güzel bir eklenti." Gideon'un gözleri şimdi benim üzerimde. Yanaklarımdaki kırmızılık belli ki suyun sıcaklığından kaynaklanıyor, yakınlığım karşısında gözlerinin kararmasından değil.

Uzun bakışmamız Gideon'un kolunun hızlı bir hareketle belime dolanmasıyla kesiliyor ve bir deniz canavarı tarafından yakalanmış gibi içeri çekiliyorum. Çığlık atıyorum ama kollarım boynuna dolanıyor ve çığlığım bir kahkahaya dönüşüyor.

Gideon suyu boynumuza kadar getiren banklardan birine oturuyor. Esir alınmış halimle ona sarılıyorum, kalın bedeninin bacaklarımın arasında olmasından rahatsızlık duymayacak kadar keyifliyim, ta ki ereksiyonunun kalçamda zonkladığını hissedene kadar. Sertleştim.

"Boş ver onu," diyor Gideon
tembelce. Homurdanıyorum.

"Aletini görmezden gelmemi mi istiyorsun? Bu ilginç bir geceye yol açacak."

"Zamanlama duygusu yok ve zamanlama her şeydir. O yüzden görmezden gel." Gideon sırtımı tekrar ovmaya başlıyor. Suyun sıcaklığı ve masaj göğsümdeki sıkı endişeyi gevşetiyor.

Bu kadim yaratığın yetenekli ikna çabalarına boyun eğerek iç çekiyorum. "Bu konuda çok iyisin."

Gideon'un gözlerinin etrafındaki deri kırışıyor.

"Bana verdiğin her santime dokunmak ve tatmak benim için bir zevk. Ne istersin, küçük cadı?"

Gürleyen sesindeki yumuşak sevecenlik bir okşamaya dönüşüyor. Kalçalarımı vücudunun etrafına sıkıştırıyorum ve tutarlı düşünceler içinde düşünmeye çalışıyorum. Doğru. Temel kurallar.

"Suyun içinde becerilmekle ilgilenmiyorum.
Bunun için yağlama genellikle eksiktir."

Gideon bir kaşını kaldırır. "Bunu 'bugün değil' listesine koyacağız."

"Peki ya 'asla' listesi?"

"Dokunaçlar söz konusu olduğunda farklı hissedebilirsin." Yüzüm kızardı. "Ah."

"İstediğiniz zaman reddedebilirsiniz. Soru sormak yok. Deneyimini önemsiyorum Rose."

"Tamam." Ona inandım.

"Sana neyi sevdiğini sordum. Neyi sevmediğinizi de not alacağım ama ne istiyorsunuz?"

Yüzümü gizleme dürtüsü kıvranan bir şey. Gideon'un gözlerinin içine bakmaktan başka bir yerde olmak. Bu gece ne istediğime dair bir itirafım var ama bunu itiraf etmek zor. Gideon ağzım açılana kadar bekliyor.

"Hiçbir şey istemek zorunda kalmak istemiyorum." Fısıltım kırık, çirkin bir şey. Bu güçlü adama pürüzlü parçalarımı göstermek, nefret etmekten başka bir şey yapamadığım bir şekilde acıtıyor. Kendimi görme biçimimde bir leke.

İyi niyetle bir şey talep edip de talebimin tiksinti ve inançsızlıkla karşılanmasını istemiyorum. Reddedilmek istemiyorum.

Gideon'un bunların hiçbirini yapacağına inanmıyorum ama zihnimin tamamen güvende olduğuma inandığı bir fantezi istiyorum. Belki başka bir zaman cesur olurum. İstediğimi korkmadan isteyeceğim çünkü yatakta isteklerimi dile getirebilmeyi hak ediyorum.

Gideon'un gözlerinde bir zeka var. Sanki tüm utanç verici duygularımı biliyor. Havadaki hafif keskinlikle, isteğimin nedenini doğru bir şekilde çıkarıp çıkarmadığını merak ediyorum.

"Senin yönlendirmen olmadan da bunu zevkli bir deneyim haline getirmeye çalışacağım. Ama Rose, yaptığım herhangi bir şey hoşuna gitmezse bana söylemen gerekiyor."

"Elbette," diyorum, Gideon'un bana attığı araştıran bakıştan kaçınarak.

"Benim zevk almam senin zevk almana bağlı. Durmamı istediğinde bana söyleyeceğine güvenebilmeliyim."

Bu kadar açık bir şekilde ifade ettiğinde her şey mantıklı geliyor. Mantığı severim, açıklayıcı olsa bile.

"Elbette." Sözlerim daha güçlü, daha emin geliyor.

Gideon'un vücudu gevşiyor ve bu kadar önemsiyor olması beni rahatlatıyor. Belki sadece bu gece için, bu kısa bir anlaşma değilmiş gibi davranabilirim. Onun bende kalacağını düşünebilirim. Vücudum bu fanteziye düşünmek istediğimden daha fazla tepki veriyor.

Bu gece, eş olarak uyumsuz olduğumuzu unutmama izin vereceğim.

Parmaklarım Gideon'un omuzlarında gezinirken ellerimin kendi aklı var ama onları durduruyorum.

"Dokunabilir miyim-"

"Evet," diye sözümü kesiyor Gideon ve ben de kıkırdıyorum.

Gideon'un yüzü benimkine yaklaşıyor ama beni öpmüyor, sadece yanağını yanağıma bastırıyor.

"Ellerin için yanıyorum küçük cadı," diye fısıldıyor kulağıma ve ürperiyorum.

Parmaklarım Gideon'un omuzlarındaki kasların izini sürüp boynuna çıkıyor ve ardından koyu renk saçlarında geziniyor. Dokusu beklediğimden daha ipeksi. Kendi buklelerimin dokusuna kıyasla çok yumuşak.

"Ellerim için canın mı yanıyor?" Alay ediyorum ve ensesini hafifçe kaşıyorum. Adam yüzüme karşı gülümsüyor.

"Başlamak için iyi bir yer."

Gideon omzuma ağzını açarak bir öpücük konduruyor ve dilinin kısa süreli hissi dikkatimi dağıtıyor. İç çekiyorum.

"Ne kadar çok çil var," diye mırıldanıyor ve ardından boynumu öpüyor.

Isı derimin altında dolaşıyor. Banyodan daha sıcak, çekingenliği yok edecek kadar sıcak.

"Çillerimi seviyorum."

Gideon'un uğultusu tenimi gıdıklıyor ve kalçalarım eğiliyor, partnerimin beni baştan çıkarmak için kullandığı küçük dokunuşların yavaşça sürüklenmesinden dolayı amım ağrıyor. Tenin fırçalanması, ağzının sıcaklığı, kasların masajı. Her hareket beni cazibe sarmalından aşağı çekiyor.

"Ben de. Teker teker tatmak istediğim minik altın parçacıkları. O zaman aklımdan ne geçiyordu biliyor musun?

öfkeyle tüm kıyafetlerinizi çıkardınız?"

Utanç, uyarılmışlığımla savaşıyor. "Kızgın değildim. Sadece... kararlıydım."

"Sikimin üzerine düşmeye kararlı mısın? Ne kadar romantik." Gideon bugün söylediklerimi papağan gibi tekrarlıyor. "Her neyse, yüzündeki ifadenin çoğunu kaçırdığımı itiraf ediyorum. Dikkatim dağılmıştı."

"Aklından ne geçiyordu?" diye sordum.

"Bir hazine bulduğumu." Gideon'un elleri kıçımı kavrıyor ve beni kendine doğru çekerek suyun içinde daha da yükselmemi sağlıyor. Göğüslerim havuzun yüzeyini kırıyor. "Çok hoş bir hazine."

Gideon'un başı düşüyor ve omzumdan göğüslerime doğru küçük ısırıklar atıyor. Meme uçlarım geriliyor ve birini ağzına aldığında inliyorum. Kalçalarım onun kordonlu karnına doğru sallanıyor ve Gideon'un ağzının meme ucumu çekip dilini etrafında döndürmesinin verdiği lezzetli hissi bastırmak için küçük bir rahatlama sağlıyor.

Bir hazine. Biri sadece övgüyle orgazm olabilir mi?

Hassas ucu serbest bırakıyor

"Ve göğüslerinin harika olduğunu, ama bu düşünce benim zihnimden daha aşağıdan gelmiş olabilir." Şimdi sesinde bir hırıltı var ve başını göğüslerime doğru çekmek için saçlarını kavrıyorum.

"Durma," diyorum ve yemin ederim gülümsüyor.

Meme ucuma sertçe dokunduğunda hazinesi olarak adlandırılmakla ilgili tüm düşünceler uçup gidiyor ve acıdan haykırıyorum. Gideon'un ağzı yumuşuyor ama ben yokluğunda gevezelik ediyorum.

"Hayır, durma."

Gideon kıkırdar. "Demek meme uçlarına biraz işkence edilmesini seviyorsun?"

"Her zaman değil, sadece şu anda çok iyi hissettiriyor."

Gideon meme ucumu tekrar yalayıp emmeden önce göğsümü ısırıyor. Çekirdeğim her çekişte daha da sıkılaşıyor ve ben

İnilti. Gideon bu seslerden hoşlanıyor olmalı çünkü bir sonraki memeye geçmeden önce benim üzerimde çalışmaya devam ediyor.

Darmadağınım, sesler ve hisler içinde eriyorum. Elimden geldiğince her şeye sürtünüyorum ama Gideon kıçımı kavradığı için sürtündüğüm tek sert et onun gövdesi.

Gideon bir meme ucunu pat diye bırakıp beni merdivenlerden yukarı taşıyana kadar hareket ettiğimizi fark etmiyorum. Su vücutlarımızdan akıp giderken boynuna sıkıca sarılıyorum.

"Ne-"

"Suda becerilmenin listende olmadığını söylemiştin, küçük cadı." Gideon beni yavaşça ayağa kaldırıyor. Bir havlu kapıyor ve vücudumu kurulamaya başlıyor.

Ona yatak takımının suyu emmesi için yazıldığını, bunun gereksiz olduğunu söylemeliyim ama söylemiyorum. Beni metodik bir şekilde kurulamasını seviyorum, suyu cildimden nazikçe siliyor, bacaklarımın baldırlarını kuruladığından emin oluyor. Bunu yapmak için diz çöküyor.

Gideon olduğu yerde duruyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor, yüzündeki yumuşak gülümsemeyi yalanlayan karanlık bir açlıkla dolu. Yüzünü amıma bastırmadan önce elleriyle bacaklarımı okşayıp kalçalarımı tutuyor.

Temasla sıçrayıp omuzlarına tutunuyorum. "Bunu yapmana gerek yok-"

Gideon hırlıyor ve dili dudaklarımı hafifçe yaladığında konuşmayı bırakıyorum. Tırnaklarım derisine batıyor ve bu küçük alay karşısında her yerim titriyor.

Gideon kendini geri çekiyor ve nefes alıyor. Hava tenimin üzerinde hayalet gibi dolaşıyor. Ayağa kalkıyor ve beni tekrar kucağına alıyor.

"Yürüyebilirim." Sesim kısık, beni taşıması hoşuma gidiyor. Gideon yatağın üzerine diz çöküp beni yatırmadan önce bu şekilde tutulma hissini özümsememe izin veriyorum. Bacaklarımı açıyorum, beklenti içindeyim ama o kendini boş göbeğime sokmuyor. Göz teması kurarak üzerime uzanıyor.

"Seni tatmak istiyorum." Sesi doğrudan ve sert. Fiziksel ağırlığına karşı kıpırdanıyorum ve

bakışlar. "Yapmak zorunda olmadığımı söylüyorsun ama soruyorum, bu istemediğin bir şey mi Rose?"

Bu iğrenç. Erkekler bunu yapmaktan hoşlanmaz. Jackson'ın sözleri yanlıştı. Oral seks yapmayı seven pek çok partnerim oldu. Ama bunu istediğimde mükemmel eşimin verdiği tepki aklımdan çıkmıyor. Bu beni alçalttı ve incitti, hala da incitiyor.

Jackson'dan isteyeceğim diğer şeylerle karşılaştırıldığında bu eylem sapkınlık derecesinde bile değil.

"BEN-BEN-" Ne diyeceğimi bilemeden sözümü kesiyorum ve Gideon'un yüzü müzede sadece kısa bir süre görebildiğim bir öfkeyle kararıyor. Öfke ve kıskançlık karışımı bir şey.

"Ne istersem yapacağım ve durmamı istersen bana söyleyeceksin. Doğru mu Rose?"

Kekeleyen zihnim Gideon'un sesindeki emirle rahatlıyor.

Cevabım rahatlamış bir iç çekişle geliyor. "Evet."

Bölüm 10

Gül

Gideon vücudumda aşağı doğru hareket ediyor ve ben de izleyebilmek için pelüş bir yastık kapıp kendimi yukarı kaldırıyorum. Rastgele çillerime yumuşak öpücükler konduruyor; bu gıdıklıyor ve saçlarını tutup onu ağzını arzuladığım yere yönlendirmek istememe neden oluyor.

Gideon kalçamı ısırıyor ve ben de saçını tutuyorum.

"Aman Tanrım-" Sıcak ağzının ıslak kıvrımlarımı yalamasıyla bir inilti koparıyorum.

Gideon'dan derin bir inilti yükseliyor ve bacaklarımı daha yukarı itiyor, amımı ağzıyla tamamen kapatmadan önce onları daha geniş açıyor. Adam beni yemeye devam ediyor.

Dili klitorisime masaj yapmak için yukarı kayıyor ve ben nefes alıyorum. Hayatımda pek çok kez oral deneyimi yaşadım ama her insan bunu biraz farklı yapıyor. Gideon'un her yalayışında uyguladığı basınçla ilgili bir şey, ihtiyacımı kaldırabileceğimden daha büyük ama henüz yeterince değil hissedene kadar sarmal hale getiriyor. Gideon dilini düzleştirip en hassas yerlerimi okşuyor ve nefesim kesiliyor.

Gideon her hareketi kararlılıkla yapıyor. İki parmağı içimde derinlere bastırana ve klitorisimi emene kadar beni daha da yükseğe çıkarıyor.

Orgazm sanki birdenbire ortaya çıkmış gibi görünüyor, ama daha iyi bilmeliydim. Bu adamın ofisime girdiğinden beri yaptığı her hareket stratejikti, bizi dikkatlice görüşümün beyazlaştığı ve çaresiz bir çığlıkla paramparça olurken ayak parmaklarımın kıvrıldığı ana getirdi.

Gideon parmaklarını daha sert bir şekilde içime sokuyor ve salıverilmem vücudumda tekrar bir ürpertiyle titreşiyor.

Sarsılıyorum ve nefes nefese kalıyorum ama inmem için bana hiç zaman tanımıyor. Gideon yukarı fırladı ve ağzımı fethetti.

Ben kaçamadan onunkini.

Ben olsam denemezdim.

Onun ve benim tadım ve ağzının benimkiyle çarpışması, aklıma gelen tüm şüpheci düşüncelerin panzehiri. Bacaklarımı beline doluyorum ve daha fazlasını talep ederek onu daha sert çekiyorum.

Gideon parmaklarını tekrar kıvırıyor ve aşağı uzanmadan önce bir iniltiyle parmaklarını sıkıyorum. Öpüşmemize ara veriyorum.

"Parmaklarını değil, sikini istiyorum."

"Henüz değil." Gideon dişlerini

gıcırdatıyor.

"Şimdi!"

Bir elimi sikinin etrafına doladım ve sonunda ona bakmama izin verdim. Oh, yukarıdaki tanrılar, evet.

Kalın ve uzun, derisi ağız sulandıracak kadar kırmızı ve Gideon onu sıktığımda bir küfür savurarak gülüyor. Kalçaları hevesle öne doğru çıkıyor.

"Orada bir yerlerde talepkâr küçük bir cadı olduğunu biliyordum."

Donup kalıyorum. O haklı. Bir şey istiyorum. Küçük bir şey gibi görünebilir, ama şimdiye kadar dilim tutulmuşken, zafer beni mızraklıyor. Beni başka bir şeyin mızraklamasını istememe neden oluyor.

Gideon'un dudağını ısırıyorum ve bir iniltiyle

emiyorum. "Gideon." İnliyor.

"Seni içimde hissetmek istiyorum Gideon, beni doldurmanı, kötü anıların yerini almanı."

Gideon kendine gelip bana ters ters bakmadan önce ağzını hırıltılı bir şekilde açıyor. "Sırf istediğini elde etmek için beni kıskandırmaya çalışma, küçük cadı."

Kalçalarımı ona doğru yuvarlayarak sikini bacaklarımın arasındaki ıslaklıkta gezdiriyorum. Gideon'un başı kayganlık hissiyle yere düşüyor.

"O zaman istediğimi ver."

Kalçalarımı yukarı doğru eğiyorum ve başı girişime doğru bastırıyor. Aşağı bakıyorum, büyülenmiş gibiyim. Islak başı

Alet tam bir baş belası, istediğim yere göre çok geniş. Onu almak için çalışmak gerekecek. Evet.

"Yavaşça-"

Buna homurdanıyorum. "Seni götürebilirim."

Gideon'un gözleri parlıyor. "Yapabilir misin? Belki de bir ara sana bunu yaptırmalıyım. Kendini sikimin üzerinde becer, yavaş ve kolay almak yerine sığdırmaya çalış."

Sırtımı kamburlaştırırım, ama iki kişi kirli konuşma oyunu oynayabilir.

"Biraz acıması hoşuma gidiyor, senin için esnemek zorunda kaldığımda."

Gideon'un içinden bir ürperti geçer ve vücudunda ortaya çıkan durgunlukta ilkel bir şey kendini gösterir.

"Tehlikeli bir oyun oynuyorsun, küçük cadı."

Sesinin daha derin çıkmasıyla ayak parmaklarım kıvrılıyor ve Gideon sikini içime bastırıyor. Tahmin ettiğim gibi, etim onunkine teslim olmadan önce biraz güç gerekiyor. Gerildiğimde inliyorum ve neredeyse Gideon'un konuştuğunu duymuyorum.

"Kısmen yer değiştirmeme izin verdiğinde, bunu sana yapmak istiyorum. Seni tamamen doldurmak, daha fazla dayanamayana kadar yavaşça germek."

Yüzüm utançtan kızarıyor. Aman Tanrım.

"Daha fazla," diye fısıldıyorum.

Gideon devam ediyor, siki o kadar sert ki ağrıyor.

Biraz sabır ve küçük itişler gerekiyor ama kendini tamamen içime sığdırıyor. Muhteşem bir şey. Gideon inliyor, dudaklarını boynumdan geçirip kulağımı ısırıyor.

"Etrafımda çok sıkı duruyorsun. Çok sıcaksın.

Tamamen benimsin." Bu adamı tutma fantezim neşeleniyor.

"Hepsi senin," diye yankıladım. "Ama gitmen gerek."

Kelimeleri talep eder gibi söylüyorum ama yalvarır gibi çıkıyorlar. Gideon içimde hareket etmeye başlıyor ve bu mükemmel.

"Mükemmel" eşimle yaptığım tüm sekslerden daha mükemmeldi.

Bu tek düşünce Gideon'un yuvarlanma hareketlerinin yarattığı his bulanıklığını dağıtıyor. Topuklarımı kıçına gömüyorum.

"Daha fazla. Daha sert. Lütfen, Gideon."

Gideon gözlerini bana dikiyor ama kollarını düzeltiyor ve sertçe içime giriyor. Çarpmanın etkisiyle keskin bir ses çıkarıyorum.

"Siktir, evet," diye ısrar ediyorum.

Vücudunun benimkine bir sonraki vuruşunda inliyorum. Vuruşlar affetmiyor, neredeyse morartıyor. İhtiyacım olan her şey onlar ama zehirli şüpheler hâlâ içimde. En sevdiğim şeyin sevişmek olduğunu, tek iyi olduğum şeyin bu olduğunu.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve reddetme ve kötülük dolu çirkin düşünceleri uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Gideon'un hamleleri yumuşuyor ama bir eliyle boğazımı sıkıyor ve gözlerim açılıyor.

"Başkasını düşünmeyi bırak Rose." Ses tonu vahşice. "Sen benimsin. Senin içinde olan benim."

Gözlerime dolduğunu bilmediğim yaşları kırpıştırarak uzaklaştırıyorum. İnanamayacağım kadar heyecanlıyım ama kendi kafamın dışında kalamadığım için de öfkeliyim. Şüpheler bana buradan ulaşabiliyor.

Tüm bunlar beni umursamaz yapıyor. Çaresiz.

"O zaman beni kimsenin yapmadığı gibi becer. Bana daha fazlasını ver, Gideon. Vardiya." Bana sahip çık. Fantezi dünyamda bile bunu söylemeye dilim varmıyor.

Gideon dişlerini öyle bir gösteriyor ki, eğer bu kadar heyecanlanmasaydım korkutucu olabilirdi ve aniden hisler değişiyor.

Eşyalar kalçalarımı sarıyor ve beni hareketsiz bırakıyor, Gideon'un sikinin acımasız sertliği değişirken beni yayılmış halde tutuyor. Daha yumuşak, daha pürüzsüz, içime doğru kayıyor ve baskı başlamadan önce gıdıklayacak şekilde hareket ediyor.

"Siktir, siktir, siktir."

Durdu.

"Durmak istiyor musun?" Bunu sormak Gideon'a pahalıya patlıyor. Yanakları kızarıyor ve nefes alış verişi

düzensizleşiyor.

Aşağı bakıyorum. Gideon'un göğsünün soluk teni vücudunun alt kısmında, vücutlarımızın aynı hizada olduğu yerde koyulaşıyor.

Birbirlerine. Bacaklar yerine, ondan spiral şeklinde çıkan başka uzuvlar var. Siyah, kalın dokunaçlar uyluklarımın etrafını sarmış, onları tutuyor. Bacaklarımı hareket ettirmeye çalışarak güçlerini test ediyorum ama zar zor kıpırdayabiliyorum.

Gerçekten yakalandım. Şimdiye kadar kaçındığım detay, analiz etmem gereken şey, içimde bir şey olduğu.

"Göster bana." Dudaklarım isteğim karşısında titriyor ve içimde hareket ederek dışarı kayıyor. Dokunaçların ucu sanki sergileniyormuş gibi önümde kıvrılıyor. Başımı eğerek uzanıyorum, uzantıyı dürtüyorum ve konik uç parmağımın etrafında kıvrılıyor, tenime ıslaklık bulaşıyor. "Bu senin sikin mi?"

Gideon nefes alıyor, sanki uyarılmışlığını konuşabilecek kadar yatıştırmaya çalışıyor gibi görünüyor.

"Evet. Şu anda kraken hakkında bir anatomi dersi ister misin?"

Dalga geçmek gibi olacak ama sanırım ben istesem Gideon bunu yapardı.

"Ondan sıvı salgılayabiliyor musunuz?" Uzun zaman önce izlediğim bir belgeseldeki bir şey, farkına varmadan ağzımın açılmasına neden oldu. "Tanrım, çıkarılabilir değil, değil mi?"

Üstümdeki adam donup kalıyor ve boğazını temizleyip aşağı bakmadan önce gözleri açılıyor. Yüzüm yanıyor ve ağzımı açmaya devam ediyorum.

"Bir keresinde Discovery Channel'da bir şey görmüştüm-"

Gideon bana bakmadan başını ileri geri sallıyor.

Bacaklarımı tutan dokunaçlar gevşiyor ve yüzünü boynumun kıvrımına saklayarak üzerime doğru eğiliyor. Omuzları hareket ediyor ve kontrolsüzce güldüğünü fark etmem gerekenden daha uzun sürüyor.

"Sorunun o kadar da abartılı olduğunu sanmıyorum" diyorum ama gülmemek için kendimi zor tutuyorum.

Koşullar farklı olsaydı, muhtemelen az önce içime girmiş birinin kötü bir şekilde gülmesini kabul ederdim. Bu haliyle, Gideon'un beni tutuş şekli, kolları ve dokunaçları

Belimi saran yakınlık, beni rahatsız edebilecek tüm güvensizlikleri hafifletiyor.

Bunun yerine, böylesine yasaklayıcı bir bireyden gelen bu soğukkanlılık kaybı, günlerimin geri kalanında istifleyeceğim bir ödüldür. Bir hazine. İçsel düşüncelerim dudaklarımda alaycı bir gülümsemeye neden oluyor.

"Bana bir saniye ver." Gideon eliyle bir hareket yaparken boynuma doğru konuşuyor. Ama kötü gizlenmiş bir kahkaha atarak titremeye devam ediyor.

"Biliyorsun, öyle olmadığını söyleyebilirsin."

Gideon başını sallıyor ama kolları beni sıkıca sarıyor ve sırt üstü dönerek beni üzerine getiriyor. Yüzünü daha iyi görebilmek için üzerine oturuyorum. Gideon gözlerini siliyor ama neşesi hâlâ yerinde.

"Sen bir harikasın," diyor. Sözlerinde alaycılık yok. "Tepkiniz konusunda o kadar endişelenmeme rağmen böyle bir soru beklemiyordum."

"Anatomiden bahseden sendin. Penisini koparıp dişinin içinde bırakan bir kafadanbacaklı olduğunu biliyorum."

Gideon yine gülüyor. Daha fazla gözyaşı var.

"Bu değil, seni temin ederim." Gideon'un gözleri sıcaklık ve alay dolu.

Bu gerginlik molası için minnettarım. Eğlenceli bir an yaşamak ve birlikte gülmek çok güzel. Jackson olayı hariç, önceki ilişkilerimde unuttuğum bir unsur bu. Sadece biriyle rahat olma eylemi.

"Yani bu senin bir parçan mı?" İnsan formundaki derisinin vantuzlu uzuvlardan oluşan siyah arapsaçına geçişini incelerken soruyorum. Omuz silkiyorum. "Nefret etmiyorum. Dokusu farklıydı... daha yumuşaktı ve basınç beni şaşırtan bir şeydi."

Gideon'un ağzı karışıyor.

"Hiç kimse sana son derece uyumlu ve cesur olduğunu söyledi mi Rose?"

Başımı sallıyorum ama yüzündeki yoğun ifade karşısında donup kalıyorum.

"Öyle olmalı. Sana bir mucize dedim ve bunda ciddiyim. Pek çok insan böyle bir şeye bu kadar iyi tepki vermez."

Kulaklarım yanmaya başladı. Konuyu değiştirmeye çalışıyorum. "O basıncı nasıl yapıyordun? Uçların çok küçük."

Bir dokunaç ucu ortaya çıkıyor ve kendi etrafında dönüp kıvrılmasını izliyorum.

"Demek beni tıka basa dolduruyordun." Gideon'un bana bu kadar yabancı bir şeyle sınırlarımı zorlayacağı düşüncesiyle kalçalarım birbirine yapışmaya çalışıyor ama bacaklarımın arasındaki cüssesi onları birbirinden ayırıyor. "Bunun nesini seviyorsun? O dokunaç senin sikin kadar hassas mı?" Çok fazla sorum var, ama çoğunlukla bana harika diyen adama nasıl iyi hissettireceğimi bilmek istiyorum.

Gideon'un gülümsemesi tembelce ama ben buna kanmıyorum. Rahat görüntüsü, anlık olarak gördüğüm ilkel yanını gizliyor. Bu bir sükûnet ya da daha ziyade bir cazibe, ta ki ben sıkıca sarılana ve kaçamayana kadar. Bir dokunaç hala belime sarılı olduğu için biraz şu an olduğum gibi.

"En azından kısmen değiştiğimde her şey daha parlak, daha ham hissediyorum. Ve hayır, dokunaç benim aletimle aynı deneyime sahip değil. Hoşuma gidiyor..." Gideon biraz kızarıyor ve boğazını temizliyor. "İçine ne kadar sığabileceğimi görme fikri beni azdırıyor."

Sen.

Bunun üzerinde tökezliyorum. Gideon'un esneme hareketleri alışılmadık bir sapkınlık değil, sadece diğerlerine göre daha organik yöntemleri var, ama sen.... suları test ediyorum.

"Kadınlar genellikle bundan hoşlanır mı?"

Gideon hemen cevap vermiyor. Parmaklarıyla kalçalarımın üzerinde hafifçe daireler çiziyor.

"Daha önce bir kadınla kısmen yer değiştirmemiştim." Bunun üzerine gözlerim açılıyor ve Gideon'un ağzı büzülüyor.

"Bunu çok iyi tanımadığım biriyle paylaşmak daha önce hiç risk almaya değer görünmemişti."

"Risk mi?"

"Bazı insanların buna nasıl tepki vereceğini bilmek zor." Gideon vurgulamak için bir dokunacını havada kıvırıyor. "Ve bu benim için kişisel bir şey. Seninle tanışana kadar kötü bir tepkinin onu lekelemesi riskini almak istemedim."

Bunu çok iyi anlıyorum.

"Ve bir şekilde seni keşfetme konusunda rahatlattım mı?" "Evet." Gideon'un gözleri kararır.

"Neden?" diye sormak istiyorum ama soruyu geçiştiriyorum. Bazı arzuları paylaşmak istememesini anlayabiliyorum. Belki daha sonra dokunaçlara ayrılmış koca bir porno kategorisi olduğu konusunda onunla dalga geçerdim.

Cinsel eğilimler hakkındaki açık sözlü konuşma aramızdaki havayı yeniden ısıtıyor. Dokunaçlar yine kalçalarımı sararak bacaklarımı açık tutuyor. Kısıtlamaların sıkıştırması, bacaklarıma uyguladıkları hafif dışa doğru çekiştirme karşısında dudağımı ısırıyorum. İma edilen güç kalbimi hızlandırıyor ve içimde yeniden bir acı filizleniyor.

"Ellerim mi?" Bu soru karşısında parmaklarımı oynatarak soruyorum. İstediğim bir cevap var ama partner olarak o kadar yeniyiz ki Gideon'un ne isteyeceğini merak ediyorum.

Altımdaki adamdan niyet dalgaları geliyor ve ben kıvranıyorum.

"Arkandan."

Ellerimi arkama çektiğimde başka bir dokunacın onları kıstırdığını hissediyorum. Tanrım, bu adam daha mükemmel olabilir mi?

Gideon'un cinsel organı gibi davranan dokunaç bacaklarımın arasında kayıyor, iddia etmekten çok keşfediyor. Klitorisime bastırıp sürtünüyor ve ben iç çekiyorum. Sanki dev bir dil gibi, emicilerle dolu.

"Bundan hoşlanıyor gibisin," diye mırıldanıyor Gideon. "Ama bu senin için çok fazlaysa normal sekse geri dönebiliriz."

Gideon alaycı bir ses çıkarıyor ve sanki duracakmış gibi stimülasyonu yavaşlatıyor.

"Bunu denemek istiyorum," diye bağırıyorum ve kalçalarımı onun o arayış içindeki kısmına doğru sallıyorum. Alt bedenim hala uyarılmanın etkisiyle ağırlaşıyor ve Gideon'un amıma bakışları boğazımdan bir inilti çıkarıyor.

Gideon sese doğru bakar. "Çok güzel, Rose. Güzel amcığın çok ıslak ve sıkıyor. Bir şeye ihtiyacı var mı?"

"Evet." Yüzümü saklamak istiyorum ama gözlerimi Gideon'dan alamıyorum. "Çok boş."

"Buna izin veremeyiz."

Gideon'un cinsel organı tekrar amımın içinde kayıyor. Yüzümde ısı yükselirken bir alay.

"Lütfen." Tuhaf etinin içimde kaymasıyla dudaklarım titremeye başlıyor. Penetrasyon küçük ama bu kadar tuhaf bir şeyin vücudumda kaybolmasını izlemenin, içimde hareket ettiğini hissetmenin tabu niteliği beni inletiyor.

"Cadımın daha fazlasına ihtiyacı var mı?"

Başımı sallıyorum ve başlıyor. Gideon'un dokunacı içeri girmeden önce kıvrılıyor. İçime girmesinin verdiği garip hisle sıçrıyorum. Uzvun genişliği süreci yavaşlatmadan önce ilk başta kolay bir kayma oluyor ve onun iç duvarlarıma sürtünmesi nefes nefese kalmama, içimdeki etin sıkılaşmasına neden oluyor. İniltiye dönüşmeden önce ağzımdan tiz bir ses çıkıyor.

İçimde donuk bir dolgunluk hissi oluşmaya başladı. Bedenimin küçük alanı onun baskısıyla geriliyor. Baskı arttıkça kıvranmamaya çalışıyorum. Kısıtlı bileklerime karşı çekerken kollarım yanıyor.

"Oh!" Dokunaç ön iç duvarıma sertçe bastırırken nefesim titriyor.

"İşte bu kadar."

Gideon başparmağıyla klitorisimin üzerinde küçük, yavaş daireler çizerken, içime sığdırmaya çalıştığı parça tünel açmaya devam ediyor. Onun hisleriyle o kadar çevriliyim ki, vuruşları benden neredeyse acı veren bir hassasiyet çekiyor.

"Ah Rose, daha önce de ıslaktın ama şimdi beni sırılsıklam ediyorsun." Kalbim hızla çarparken sesi beni ikna ediyor.

Çaresizce tekrar etrafını sıkıyorum. Bu esneme muazzam, sınırlarımı zorlamak için sert bir nesne kullanmaktan çok farklı. İçime bastırılan et yumuşak ama aynı anda acımasızca genişliyor.

Homurdanıyorum; soğuk terler dökülüyor tenimden. Her şeyi almak istiyorum ama-

"Dur." O kadar yumuşak bir şekilde nefes alıyorum ki, Gideon'un içimdeki etinin durması neredeyse bir sürpriz oluyor. "Çok sıkı. Yapabilir miyim bilmiyorum... Tanrım."

Daha fazla yok, o kadar doluyum ki, daha fazla sığmam mümkün değil.

Gideon başparmağını klitorisimin üzerinde tutuyor ama diğer elini üzerimde gezdiriyor, bu his çok hafif, göğüslerimin üzerinde, kolumda yukarı ve aşağı doğru. İçimdeki basınçla tezat oluşturuyor. Her yumuşak dokunuş, her sevişme, bedenimin onun dokunuşuna doğru eğilmesini sağlıyor.

"Şşş, çok güzel yapıyorsun. Çok cesursun küçük cadı, ne kadar çok şey aldığına bir bak."

Aşağı bakıyorum ve Gideon'un kalınlığının içime işlediğini görünce zonkluyorum.

"Oh lanet olsun." Başım geriye eğiliyor ve vücudumun kendimi onun üzerinde becermeye çalışmasını engellemeye çalışıyorum. Çok dolu, çok fazla, ama vücudum hala bir tamamlanma için yalvarıyor.

"Nefes al, Rose."

Birlikte nefes alıyoruz ve Gideon'un gözleriyle buluşuyorum. Şehvet ve takdir yüzünü dolduruyor.

"İşte bu, küçük cadı."

Artık zihnim uyarılmanın etkisiyle tamamen kontrolden çıkmadığına göre, esnemeye yardımcı olacağını bilerek dayanıyorum. Gideon'un gözleri parlıyor. Gevşiyorum ve Gideon'la birlikte, onun uzantısı daha da içeri kayarken, bedenim ona daha fazla teslim olurken inliyoruz.

"Aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım," diye geveliyorum.

Gideon oturduğu yerden kalkarken klitorisimi daha hızlı ovuyor ve bir meme ucunu ağzına alıyor. İçimdeki et büküldüğünde nefes nefese kalarak onun etrafında

geriliyorum. Sürüklenmeyle birleşen gerginlik

İç duvarlarımdaki emiciler olmalı, dudaklarımdan bir çığlık çıkıyor.

"Tanrım, bu kadar yanlış bir şey neden bu kadar iyi hissettiriyor?" Ben daha yumuşatmayı düşünemeden soru ağzımdan çıkıveriyor. Kendime şaşırdım. Yanlış ve doğru, bunun gibi rızaya dayalı bir eylemde yeri olmayan fikirlerdir.

"Çünkü sen benim küçük sapkınımsın. Seni sadece benim doldurabileceğim şekilde açgözlüsün."

Titriyorum, mantığımın sınırlarına ulaşıyorum. Gideon haklı, doyumsuzum, açgözlüyüm, pisim ve sadece daha fazlasını istiyorum.

Önemli olmayan fikirler yüzünden kendimi cinsel olarak aç bırakıyor, ihtiyaçlarımı göz ardı ediyordum.

"Benim için boşalacaksın, küçük cadı." Gideon'un sesi derin ve talepkâr, beni gittikçe daha fazla uyarıyor. Kalçalarım hareket etmeye çalışıyor. Daha önce hissetmediğim kadar gerildim ama daha fazlasına ihtiyacım var.

"İhtiyacım var-" Sebep, benim dünyamla hiçbir ilişkisi olmayan bir kelime sadece. Bedenim o kadar diken üstünde, o kadar muhtaç ve aç ki.

"Neye ihtiyacın var Rose?"

Birlikte nefes nefese kaldık.

"Sikine ihtiyacım var, sikilmeye ihtiyacım var." Gerilme yoğun, ama darbeye ihtiyacım var. Yumruklanmanın sarsıcı hissine ihtiyacım var. Gideon'un sikinin beni paramparça edecek doğrudan darbesine ihtiyacım var.

Sözcükler iniltiyle çıkıyor ve tek bir gecede ikinci kez hisler değişiyor.

Bileklerim serbest bırakılıyor ve aniden sırtüstü yatıyorum, Gideon'un cüssesi üzerimde, dokunaçlarının yokluğunda beni aynı şiddetle fethediyor. Aleti içime giriyor ve sertliği tam ihtiyacım olan noktaya çarpıyor. Önceki gerginliğin tatlı acısı, bu formun doğrudanlığıyla mükemmel bir şekilde karışıyor.

"Evet!"

Zihnim onun ve bedenimin onunkini almasıyla ilgili hisler içinde eriyor. Gideon'un hareketleri hızlı ve yoğun.

Tırnaklarım sırtını kazıyor ve vücudum bir sesle paramparça oluyor.

Çığlık. Gideon derinlere doğru itiyor ve kendini içeride tutuyor, siki içime girerken inliyor. Serbest kalışının sıcaklığı içimi yıkıyor.

Dünya bulanıklaşıyor ve nefesimi tutmaya çalışarak gözlerimi kırpıştırıyorum. Gideon'un başı boynumun kıvrımına düşüyor ve daha bu sabah tanıştığım adamın nefesi göğsümün sıcak teninde geziniyor. Başını kaldırıp endişeli bir ses çıkarıyor, sıcak eli yanağımı okşuyor.

"Rose?" Nemi, gözyaşlarını siliyor. "İyi misin?" "Evet." Kelimeler düzensiz ama net çıkıyor. "Ben sadece gerçekten
buna ihtiyacım vardı."

Söylediğim anda ifadenin gerçekliği yankılanıyor. Ağırlık, beynimdeki sürekli endişe uğultusu yok oldu ve ben süzülüyorum. Bu güzel his uzun sürmeyecek, ancak o kadar değerli ki, yardım edemem ama kısa süreli endişe eksikliği için minnettarım.

"Teşekkür ederim."

Gideon kabaca güler. "Sana teşekkür etmesi gereken kişi benim.
Ya da belki sana tapıyorlardır."

Bir kahkaha atıyorum ve Gideon'un başparmağı tekrar yanağımı okşuyor.

Onun tarafından yakalandım. Benimle dalga geçmiyor. Yüzündeki hararetli ifade gülüşümü durduruyor ve bana doğru eğiliyor. Dudaklarının benimkilere dokunuşu yumuşak. Ona açılıyorum, bu öpücüğe ihtiyacım var, gözyaşlarımın ve bu güzel anın tadına bakıyorum.

Gerçek olmayan bu güzel an.

Uzaklaşıyorum ve boğazımı temizliyorum. Gideon bu sesle irkiliyor ve bedenini benimkinden ayırıyor. Aleti ıslak bir şekilde üzerimden kayıyor. Adamın yuvarlanıp garip seks sonrası ritüeline başlamasını bekliyorum ama Gideon bana dokunmaya başlıyor, kollarıma geçmeden önce bileklerime masaj yapıyor.

Beni baştan çıkardığı kadar ustalıkla vücudumu gevşetiyor ve rahatlatıyor.

"Şey," diye başladım. "Bu anlaşmanın aramızda çok iyi sonuçlanacağını düşünüyorum."

Sözlerim alaycı geliyor ama göğsümde boş yankılanıyor.

Gideon hemen cevap vermiyor, sadece bana dokunmaya devam ediyor, kalçalarımdaki kaslara masaj yapıyor. Ona sarıldığım sırada görmezden geldiğim rahatsızlığı hafifletiyor.

"Ya anlaşmamızdan daha kalıcı bir şey istediğimi söylersem Rose?"

Önce kafa karışıklığı, sonra umut ve en sonunda da panik beni ele geçiriyor. Bu inanılmaz derecede mide bulandırıcı bir karışım, beni seks ve fantezinin yüksekliğinden aşağıya, gerçekliğe sürüklüyor.

Eğer bu bir fantezi değilse, gerçekse, her şeyi berbat edebilirim.

Yırtıcı bir yaratık olan Gideon, kaskatı kesilmemi anlıyor ve geri çekiliyor.

"Boş ver küçük cadı, bu başka bir zaman konuşulacak bir konu. Şu anda bunun için endişelenme."

Sözleri, korkmuş bir hayvana fısıldar gibi beni yatıştırıyor. Sinir bozucu derecede etkililer, ama aynı zamanda kendi tepkime de sinirleniyorum.

Ama... Bu kadar kötü tepki vermemek için başka bir fırsatım olabilir.

Göğsümde küçük bir umut ışığı kendini evinde hissettiriyor. Belki, sadece belki, Gideon'u düşündüğümden daha uzun süre tutabilirim.

Ve belki de her şey korkunç bir şekilde ters gidecek.

Bölüm 11

Gideon

Rose mışıl mışıl uyuyor, üstüme yayılmış. Onu kollarımın arasında tutuyorum. Kelimeleri gevelemeye başladığından ve küçük bir horlamayla başını göğsüme yasladığından beri sarılıyorum. Birlikte uykuya dalmak planlarında var mıydı bilmiyorum. Eğer onu uyandırırsam, gün ışığında çekip gider mi?

Yapabildiğim sürece kalp atışlarını ve saçlarının gıdıklanmasını hissediyorum.

İki adım ileri, bir adım geri. Bu da tehlikeli bir adım, beni uçurumun kenarına getiren bir adım. Daha fazlasını önerdiğimde bunu gözlerinde gördüm. Dehşet. Sormadan nedenlerini bilemem, sadece karanlıkta gizlice dolaşabilirim.

Dün gece... planladığım gibi gitmedi. Yöntemlerim vardır Titiz, nadiren yap I kaybetmek kontrol . Ama Rose'la karşılaştığımda normalde kendimi dizginleyen benliğim parçalanıyor. Seks sırasında kıskanmak, bu kadının beni kışkırtmasına izin vermek, ta ki içimde vahşi bir şey tam da onun istediği şeyi yapmak isteyene kadar. Kimsenin yapmadığı gibi onu becermek için. Kanıma karışan tek bir pişmanlık bile yok.

Rose'un düşünceli gözlerinin benim kısmen değişmiş halime baktığını ve omuz silktiğini görmek, hayatımın geri kalanında hafızamda onurlu bir yerde yaşayacak bir deneyim. Bir kadın harikası.

Pişman değilim ama strateji zamanı geldi ve bunu mahvetmeme izin v e r e m e m .

Bu odada görünür pencere yok ama gün ışığı odayı aydınlatıyor. Büyü.

Rose'un solgun teninin sabah ışığında bana daha çok görünmesini izliyorum. Daha fazla çil, daha narin kıvrımlar. Saçları

Beni ona ilk çeken o yakıcı renk tonu. Bir hazine.

Kaçmasına izin veremeyeceğim biri.

Gülümsemesini görmek için neredeyse onu uyandırmak istiyorum. Bu "mükemmel" eş tarafından daha önce incitilmiş olsa bile cesur ve açık. Bunu düşünme, Gideon.

Adamı avlamayı düşünme. Tekrar ortaya çıkma ihtimalini düşünme. Eğer ortaya çıkarsa, Rose ona gidecek mi?

Dur.

Strateji ve ısrar. Strateji ve ısrarla eşime kur yapacağım.

Üzerimdeki kadın ne kadar baştan çıkarıcı olursa olsun artık durumun kontrolünü kaybetmek yok. İçimdeki canavar onu ne kadar çalmak ve parlaklığını istiflemek isterse istesin.

Rose sanki dürtülerimden haberdarmış gibi kıpırdanıyor. Soluk gözleri açılıyor ve etrafını inceliyor, kaşları şaşkınlıkla çatılıyor.

"İkimiz de uyuyakaldık mı?" Rose esniyor ve ben kafa derisine masaj yaparken eğiliyor.

"Seni birazdan uyandıracaktım." Soruyu geçiştirdim.

Rose mırıldanıyor. "Evime dönüp üstümü değiştirmem gerek." "Seninle yürüyeceğim."

Rose doğruluyor, göğüslerinin kıvrımı dikkatimi dağıtıyor ve neredeyse sözlerini kaçırıyorum.

"Buna gerek yok."

Rose ne kadar uyanık olursa, o kadar uzaklaştığını hissediyorum.

"Dün gece gerçekten... güzeldi." Rose'un yüzü kızarıyor ve ellerini yanaklarına götürerek kaşlarını çatıyor. "Tanrım, kulağa kötü geliyor. Beklediğimden çok daha fazlasıydı."

Bunun üzerine kaşlarımı kaldırıyorum, ağzımın seğirmesini engellemeye çalışıyorum.

Rose'un kaşları çatılır. "Kötü bir şey beklediğimden değil. Bu da kulağa korkunç geliyor. Kahveye ihtiyacım var-"

"Dün geceyi seninle geçirmekten büyük keyif aldım," diye araya giriyorum ve saçının bir tutamını kulağının arkasına itiyorum. "Ve seni tekrar görmekten büyük keyif alırım. Sana öğle yemeği getireyim mi?"

Rose telaşla gözlerini açar.

"Öğle yemeğinde tekrar performans sergileyemem! Ben-" Yüzü daha da kızardı. "Bunun için çok ağrım var."

Endişe hemen yükselir.

"Rahatsız edici miktarda ağrı var mı? Keskin bir ağrı var mı?"

Rose bana göz kırptı. "Ah, hayır. Sadece biraz gergin ve ham hissediyorum."

Bunun üzerine içimde küçük bir tatmin duygusu yeşeriyor ve kendimi kıkırdamaya bırakıyorum.

"Seninle cinsel yakınlaşmaya asla hayır demem ama ben sadece öğle yemeğini sormuştum, bir öğleden sonra keyfi olarak değil."

"Bana öğle yemeği mi getirmek istiyorsun?" Rose, dişlerimi gıcırdatmak istememe neden olacak şekilde şaşırıyor.

Buna şaşırmayacak kadar hoş bir kadın. Beni yerleştirdiği kategoriden bir an önce çıkmalıyım. Bağlılıklara yer bırakmayan kategoriden.

"Seni tekrar görmek istiyorum. Seninle konuşmak istiyorum. İstersen dışarı da çıkabiliriz."

"İkisi de kulağa hoş geliyor."

Bölüm 12

Gül

Gözümü kırpıyorum ve sonra tekrar kırpıyorum. Bilgisayar ekranı aynı kalıyor ama aklım müşteri bilgilerinde gezinirken tatile çıkmak yerine artık görevimde. En azından şimdilik.

Eşleştirme yapmam gerekiyordu. Gideon'un ve benim faaliyetlerimden elde edeceğimiz güç miktarıyla bile, Jared'e daha fazla eşleşme yapacağımı söyledim. Ama rahat ofis koltuğuma her oturduğumda vücudumdaki sancılar bana dün geceyi hatırlatıyor.

Sadece bu amaç için bazı iyileştirici merhemlerimiz var. Bu küçük Rahatsızlık. I istiyorum ve Hatırlatma. Gideon'un bedeninin görüntüsünü, içimdeki gerginliğini, bana dokunuşunu ve bana mucize deyişini hatırlamak.

Sonuç olarak, bu sabah odaklanma kabiliyetim ciddi şekilde eksik.

Dün gece bir cinsel ilişkiden beklediğim her şey vardı. O kadar sıcaktı ki aklımı başımdan aldı ve beni sorunlarla ve geçmişteki acılarla boğuşmaktan alıkoyacak kadar rahattı. Güvensizliklerim beni değerli bir süre için terk etti, ancak Gideon anlaşmamızdan daha kalıcı bir şey sorduğunda aceleyle geri geldi.

Hayal kırıklığının tadı acı ve baharatlı. Artık ihtiyacım olan yerde cesur olamadığım için hayal kırıklığı yaşıyorum. Özgüven eksikliğim hayatımda istediğim şeyleri parçalıyor. Eşleşen cazibemi, kendime güvenme yeteneğimi.

Bu sürdürülebilir değil. İyi değilim, idare edemiyorum ve bu konuda bir şeyler yapmalıyım.

Gideon bir dahaki sefere "daha kalıcı" bir şeyden bahsettiğinde, başarısızlık ihtimali yüzünden paniğe kapılmayacağım.

Reddedildi.

Eğer bir dahaki sefere olursa.

Lanet olsun Rose, sormalısın.

Tüm bunlar Jackson olayından önce olsaydı, ona ne demek istediğini sorardım. Ama şimdi... arzularımı bu kadar açıkta bırakan bir şey hakkında konuşma fikri bile boğazımı daraltıyor. Çünkü Gideon'dan hoşlanıyorum.

Bunun bir önemi olmamalı. Bağ bile kuramayız. Ya da gerçekten, bağ kurmamızın bir yolu olup olmadığını sormak istemiyorum çünkü o zaman bunu istediğimi itiraf etmem gerekecek.

İnliyorum ve başımı masama yaslıyorum. Zihnim dönüp duruyor ve bu durum kibrit yapma ihtiyacıma hiç yardımcı olmuyor.

Derin nefes al Rose. Bir mum falan yak. Ya da parmaklarımı bugün hazırladığım kâğıtların üzerinde gezdirebilirim. Bu kırtasiye malzemesi, mavi ebru ve yıldız balık şeklindeki altın ataçlarla bir okyanus temasına sahip. Kalemi elime almak için kaşınıyorum ama bu sabah ayarladığım altın fırça kalem pek doğru gelmiyor.

Ya da oyalanıyorum.

Kapımın çalınmasıyla irkiliyorum ve rahatlayarak iç çekiyorum. Düşüncelerimin yarışından uzaklaşmak hoş bir şey.

Lowell'ın dudakları sıkıntıyla büzülmüş ve arkasında bir kadın kıpırdanıyor. Tanıdık geliyor ve onu tanımam bir anımı alıyor. Dünkü harpy. Adı neydi onun?

"Yardımınıza ihtiyacım olan bir sorunumuz var." Lowell'ın sesi de yüzündeki ifade kadar rahatsız edici. "Sophia'yı dünden hatırlıyor musun? Korumalarım onu Hall Newberry ile birlikte ana banyo alanında bir kayıt cihazı çalıştırırken yakaladı."

İnlemek profesyonelce olmazdı ama şimdi Lowell'ın ruh hali mantıklı geliyor. Cehennem Newberry'leri.

"Ben onlarla uğraşırken sen de onunla ilgilenebilir misin?" Lowell sorar.

Lowell "anlaşın" dediğinde Sophia'nın gözleri endişeyle açılır.

"Evet, otur Sophia. Binada rıza dışı şiddete izin verilmiyor, buna karşı bir koğuşumuz var, bu yüzden rahatlamaya çalış" diyorum.

Sofistike koğuş özel yapımdır ve bu kuruluş için paha biçilemezdir. Hamamı, birisinin hala rızasıyla şaplak atabileceği güvenli bir yer olarak tutuyor. Bu işi yapan koğuş ustası gerçekten yetenekli. İstek karşısında gözleri büyümüş olsa bile.

Sophia'nın omuzları hafifçe gevşiyor ve Lowell homurdanıyor. "Biz sevgiliyiz, savaşçı değil."

Bunun üzerine dudaklarım büzüldü. Bir zamanlar atalarımız büyülerini istikrarsızlık zamanlarında ceza vermek için kullanırlardı. Hamamı kurmak, yeteneklerini iyi bir şey için kullanmak için o kanlı tarihi geride bıraktılar. Savaşçı olmak yerine aşık olmak için.

Lowell giderken Sophia karşımdaki sandalyeye çöktü.

"Yasak olduğu açıkça belli olan bir alana neden bir kayıt cihazı getirdiğinizi söylemek ister misiniz?" Hemen konuya giriyorum.

Harpy kızarmaya başlar.

"Uh, kendi zevkim için."

Göz kırpmam uzun sürdü. "Yalan söyleme yeteneğin pek iyi değil. Soruma tekrar cevap vermeyi denemek ister misin?"

Yalan söyleme yeteneği aslında fena değil, ancak ruh iplerini görebilmek ve bir aldatmaca aramak, benden istediği kadar çok şey saklamadığı anlamına geliyor.

Sophia ağzını sıkıştırıyor.

"Pekala, o zaman bazı tahminlerde bulunacağım. Linda Newberry'yi tanıdığınızı, onun bir arkadaşınız olduğunu tahmin edeceğim..." Sophia'nın tepkisini okudum. "Hm, müşteri öyle. Bu durumu daha iyi yapmaz. Tahminimce seni kocasının aldattığına dair kanıt yakalaman için tuttu."

Sophia kaşlarını çatar ve endişeli görünmeye başlar.

Bunu yorumluyorum ve devam ediyorum, "O zaman aldatma değil. Belki de sadece kocasıyla ilgili şüpheli bir durumun videosudur. Mahremiyeti çok ciddiye alırız."

Hamamda kayıt altına alınmayı önemseyen biri olsaydı, Lowell bu konuda öncülük ederdi. Kuralları çiğneyenlerle başa çıkmanın yolları vardır. Genellikle bir uyarı yeterli olur. Buraya gelen insanların gerçek benliklerini ortaya koyabilecekleri çok fazla yer yok ve en sık çiğnenen kurallar da kazara çiğnenen küçük kurallar. Örneğin, dedikodularda bir başkasının hamama gittiğinin ortaya çıkması ve benzeri şeyler.

En büyük kuralları çiğneyenler ve yasadışı bir şey yapanlar Konseye bildirilir. Jared'in işlerle ilgilenen birkaç Konsey yetkilisiyle çalışma ilişkisi var. Aradaki her kural duruma göre ele alınıyor. Bazıları yasaklarla, bazıları da bizim bilmediğimiz büyülerle.

itiraf et.

Mahremiyeti ihlal etmek kötü bir şey ama bugün olan en kötü şey değil. O kısımla Lowell ilgilenecek. Sophia'nın suçuna ne tür bir cezanın uygun olduğuna karar vermek için ayrıntılara ihtiyacım var, çünkü harpy de bu olayda bir kurban.

"Kayıtlar imha edilecek. Ancak bilgilendirilmiş rıza burada kutsal saydığımız bir şeydir ve bu da bu durumu etkilemektedir."

Sophia'nın araya girmek isteyip istemediğini görmek için bekliyorum. Harpy biraz utanmış görünüyor ama bu muhtemelen yakalandığı içindir.

"Başka birini kaydetmeyi planlamıyordum."

Gözlerimi deviriyorum. "Ne kadar rahatladım. Müşterin Linda mı?" Sophia cevap vermiyor; ben varsayımıma devam ediyorum.

"Linda, kocasıyla birlikte üçüncü bir kişiyi kimin daha hızlı baştan çıkaracağı konusunda yarıştıkları oyunlar oynamaktan hoşlandıklarından bahsetmedi mi?"

"Ne?" Sophia'nın sesi irkilmişti.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ama açıklığa kavuşturmak için soruyorum, onların oyununa ortak olmayı kabul etmediniz mi?" diye sordum.

Şimdi harpy kızgın, enerjileri her yerde dönüyor. "Hayır, yapmadım."

"Çok da iyi oldu. Çift, kuralları hiçe saydıkları için kendi cezalarını alacaklar." Ben şahsen çiftin ilk suçu olmadığı için ömür boyu men ve özellikle kötü bir hex umuyorum.

"Bu durumda geriye, çok açık ve anlaşılır kurallarımızı ihlal etmenizle nasıl başa çıkacağımız kalıyor. Şimdi-"

Sophia sözümü kesti. "Bu kuruluş için değerli olabilecek bilgileri takas etmeye istekli olabilirim."

Şaşkınlıkla göz kırpıyorum. "Oh?"

"Karşılıklı fayda sağlayan bir anlaşma olurdu. Müşterilerimin benimle dalga geçtiğini kimsenin bilmesine ihtiyacım yok, senin de buraya bir kayıt cihazı sokabildiğimi kimsenin bilmesine ihtiyacın yok-"

"Ses tonuna dikkat et," diye uyarıyorum.

Sophia geri adım atıyor gibi görünüyor. "Ayrılmadan önce yakalanmış olsam bile. Belki de Konsey'i bu konuya dahil etmeme konusunda anlaşabiliriz."

Hiçbir yasa çiğnenmedi, dolayısıyla Konsey zaten bu işe karışmazdı ama yine de başımı sallıyorum. Merak ettim.

"Ne tür bilgiler?"

"Burada büyü akımlarınızla ilgili bir tür sorun var. Benim türüm büyüye karşı hassastır. Ana hamamda dokunduğum bir duvar var, büyüyü çok sert çekiyor. Beni oldukça çabuk tüketti ve bu operasyonun böyle yürüdüğünü düşünmemiştim."

Endişe kükrüyor. Bu operasyon kesinlikle bu şekilde çalışmıyor, bu tehlikeli.

"Göster bana."

◆◆◆

Kiremitli duvara kaşlarımı çatıyorum. Lowell tıpkı benim yaptığım gibi ellerini yavaşça üzerinde gezdiriyor. Sihirli akışın çeşitliliği

Küçük ama orada. Kendime not, harpiler büyüye karşı çok hassastırlar.

Lowell'ın kaşları benimkiyle aynı.

Lowell herkesten çok kendi kendine, "Büyü akışı üzerindeki korumaları tamamen sıfırlamamız gerekecek," diye mırıldanıyor.

"Bu geceye kadar yama yapabilir misiniz, yoksa hamamı şimdi kapatmamız mı gerekiyor?"

"Onarımı tamamlayana kadar yama yapabilirim, ama onu içeri almamız gerekecek." Lowell başını sallar.

Gülümsememeye çalışıyorum ve zihnimde bir yapılacaklar listesi oluşturuyorum. Jared'le temasa geçmeliyiz çünkü sayılarımızı mahveden şeyin bu drenaj olduğundan eminim. Lowell'ın bahsettiği kişi bizim huysuz dev koğuş şefimiz. Adamın adını bile bilmiyorum; sadece unvanını kullanıyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum; Lowell'ın orijinal çalışmasını yamalamasından hoşlanmayacaktır.

Lowell düşüncemi takip ederek bana ters ters baktı. "Artık gidebilir miyim?" Sophia soruyor.

Harpy'nin varlığını neredeyse unutuyordum.

"Henüz değil. Cezan hakkında konuşmadık," diyorum.

"Ama-"

"Sorunumuza dikkat çektiğiniz için teşekkür ederiz, ancak dediğim gibi, burada gizliliği ciddiye alıyoruz."

Sophia'nın gözleri açılıyor ve ana banyo odasının diğer tarafındaki gürültücü çifti işaret ediyor. "Mahremiyetin olmamasından rahatsız olduklarını sanmıyorum."

Gülümsememek için kendimi zor tutuyorum. Wanda ve kocası Jason'ın gösterisine bakıyorum. Birkaç yıl önce onları eşleştirmiştim ve teşhircilik konusunda hınzır bir çizgiyi paylaşıyorlar.

Jason göz teması kuruyor ve dikkatini Wanda'ya vermeden önce bana göz kırpıyor. Wanda'nın vücuduna eğilip kulağına fısıldıyor, muhtemelen dinleyicileri var ve arkadaşım inliyor. Bu küçük şeyler nefesimi kesiyor ve yanaklarımın kızarmasına neden oluyor. Kararlı bir şekilde

Jason karısının kalçalarını kavrarken, sanki onu sahipleniyormuş gibi arkadan ittiriyor. Wanda'nın dizlerinin üzerinde Jason'a istediğini vererek mutlak teslimiyeti.

Doğası gereği çok ilkel ve güçlü. Sanki birbirlerini açıkça sahipleniyorlar. Merak ediyorum.

"Rose?" Sophia'nın sesi dikkatimi tekrar ona yöneltiyor. Bana sırıtıyor ve ben de gülüyorum.

"Üzgünüm, bazen dikkat dağıtıcı oluyorlar."

"Tek olmadığıma sevindim," diye mırıldandı Sophia. "Peki, kararın nedir, ey katı cadı?"

Pekâlâ, işimize dönelim. "İşin

ne Sophia?"

"Bir bedel karşılığında bilgi alıyorum. Bu benim işim."

Harpy'nin gururlu konuşma şekli, cesareti ve etrafında her zaman var olan muzip havası her şeyi anlatıyor.

Kadın saf değil, ama sorun çıkarmak için yalvaran bir hevesi var. Hamamın ihtiyaç duymadığı türden bir sorun. Bir şeyle, dengeleyici bir güçle yumuşatılması gereken bir heves. Aklıma bir çözüm geliyor.

"Çiftleşene ya da uzun süreli bir partnerle anlaşana kadar bu hamama girmen yasak," diyorum.

"Ne! Ama siz hep kapsayıcılıktan bahsediyorsunuz. Buradan aldığım her broşürde bu yazıyor."

"Evet, ama işinizin doğası bunu karmaşık hale getiriyor."

Sophia ağzını kapatmadan önce bana bakakalıyor. "Beni ömür boyu men ettiniz."

"Ömür boyu değil," diyorum.

"Harpiler eş almaz ya da uzun süreli partnerleri olmaz."

"Ah, şey… bu tüm yasaklar için talihsiz bir durum.

şey," diye kabul ediyorum.

Sophia ters ters bakıyor ama aklına bir şey gelmiş olmalı ki başını eğiyor. "Boş ver. Bu benim işime yarayabilir. Bir şekilde itibarımı kazanmalıyım."

Bir kahkaha attım. Bu harpiyi muhtemelen bir daha göremeyeceğim için neredeyse biraz üzgünüm. Onun kurnazlığını seviyorum.

"Sana çıkışı göstereyim o zaman, yasaklı patron." Lowell'ı duvara küfürler mırıldanırken bırakıyorum.

Bölüm 13

Gideon

Elimde bir paket yemekle hamamın lobisinde durmuş Rose'u bekliyordum. Resepsiyondaki mor saçlı kadın meşgul olduğunu söyledi. Saatimi tekrar kontrol ediyorum ve iyi ruh halime endişe karışmaya başlıyor. Bu ayarladığımız zaman.

Rose dün gece için pişman mı oldu? Benden kaçmaya mı çalışıyor?

Hayır. Rose benden kaçmayacak. Beni görmek istemiyorsa, tüm bu anlaşmayı iptal edebilir. Eğer bir şeyden pişman olsaydı, bunu yapardı.

İçimdeki canavar mantığıma yardımcı olmuyor. Sadece Rose'un etrafını sarmak ve asla bırakmamak istiyor. Gerçek niyetimi bilmediği halde ayrı kaldığımız her an rahatsızlıkla kaşınıyor.

Rose tanıdık bir figürle lobiye giriyor ve ben ifademi nötr tutmak için mücadele ediyorum. Sophia Shirazi'nin burada ne işi var?

"Gideon!" Rose'un sevinci endişelerimin bir kısmını dağıtıyor ama hepsini değil.

Sophia bana alaycı bir bakış fırlatıyor ama konuşurken yine poker suratı takınıyor. "Yani şimdi gidebilir miyim? Bir daha dönmemek üzere?"

Şaşkınlık yüz ifademi bozuyor ve Rose bunu fark ediyor. Yüzümün tam olarak neyi ele verdiğini bilmiyorum ama düşünceli bir şekilde gözlerini kısıyor.

Eskiden gizli operasyonlarda çok iyiydim. Ya şimdi çok kötüyüm ya da Rose'un sezgileri çok kuvvetli.

Rose Sophia'ya el sallıyor. "Ne olursa olsun, umarım bir ara geri gelebilirsin."

Sophia'nın alaycı sesi lobinin duvarlarında yankılanıyor. "Pek olası değil."

Harpy gururla kapıdan çıkar ve içeri keskin bir takım elbise giymiş ve küçük bir devrime güç verecek kadar cinsel enerjiye sahip bir kadın girer. Katherine, Rose'un kafeden arkadaşı.

Rose bana, "Bana bir saniye ver," dedi.

"Rose, seni görmek çok güzel." Siyah saçlı kadın Rose'u kollarının arasına alır ve sarılırlar.

"Ben de sizi gördüğüme sevindim. Bu her zamanki geldiğiniz zaman değil, ortak olacak uygun kimse olduğunu sanmıyorum. Yine de izlemek isterseniz, Jason ve Wanda bu işi yapıyor."

Kadın gırtlağını yırtarcasına güldükten sonra gözlerini değerlendirici bir şekilde bana dikiyor. "Müsait kimse yok mu?"

Rose'un gülümsemesinin kenarları kırılganlaşıyor. "Hiç kimse. Bu Gideon. O ve ben..." Rose, ilişkimizi nasıl tanımlayacağını bilemiyormuş gibi bir tavır takınıyor.

"Birbirimizle görüşüyoruz," diye bitiriyorum, hayal kırıklığımı belli etmemeye çalışarak. Paket servis çantasını diğer elime geçiriyorum ve kadına bir tokalaşma teklif ediyorum.

"Ben Katherine, Rose'u yıllardır tanırım." Katherine elimi tutuyor ve baştan çıkarıcı bir kadından güler yüzlü bir arkadaşa geçiş yapıyor. Rose'a dönüyor ve devam etmeden önce alaycı bir bakışla kaşlarını kaldırıyor. "Aslında buraya iş için geldim. Beni Jared tuttu."

"Oh, öyle mi?"

Katherine bana bir bakış attı. "Araştırdığı rakamlar konusunda yardımcı olması için dün firmayı aradı."

Bu muğlak ifade ilgimi çekti, ancak hamam işi hakkında bir şey bilmeye hakkım yok.

"Oh!" Rose haykırır. "Şirketinizin son zamanlarda meşgul olduğunu söylediğinizi sanıyordum. Sizi bu kadar kısa sürede bulabilmesine şaşırdım."

Katherine'in omuzları düşer. "Uygun becerilere sahip herkes kayıp bir kişi için görevlendirildi. Çok isterim

ama sayılar ve yönetim benim uzmanlık alanım."

"Bir kayıp kişi daha mı? Bu korkunç bir şey!" Rose diyor ki.

Gözlerimi kısıyorum ve son zamanlarda kaybolan çok sayıda paranormal olup olmadığını kontrol etmek için kendime bir not alıyorum. Çoğu aile, Konsey'in istedikleri çabayı göstermediğini düşündüklerinde kayıp üyelerini bulmaları için üçüncü şahısları tutar. Rose'la aynı şehirde kaybolan bir kişi içgüdülerim için iyiye işaret değil. Kaçmış olabilirler... ya da başka bir şeyler dönüyor olabilir.

"Evet, öyle. Yine de takım arkadaşlarım ilerleme kaydettiklerini hissettiklerini söylediler." Katherine hüzünlü bir gülümseme sunuyor.

Konuşmada bir duraklama oldu. Paranormal camiada kayıp insanlar konusu, Konsey'in kurulduğu zamandan sonra doğanların bile tüylerini diken diken eden bir konudur.

Rose devam etmeden önce başını sallar.

"Kanalı bulmuş olabiliriz. Yine de Lowell koğuşlarımızı gerçekten parçalara ayırana kadar emin olamayacağız," diyor Rose bana hitaben. "Toplanan büyü sayılarımızda bir sapma var. Jared, dün seni ofisime geri gönderen adam, bir soruşturma yürütüyor. Umarım bunu yakında düzeltebiliriz."

Göğsümde sıcaklık yükseliyor ve soğuk endişenin bir kısmını kovuyor. Rose bana güveniyor, işiyle ilgili bu detayı anlatacak kadar güveniyor.

Katherine hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkarır. "Yazık oldu. Yani, sorunu bulduğunu düşünmen harika, ama kardeşinle uzun çalışma geceleri geçirmeyi dört gözle bekliyordum. Beni onunla daha önce tanıştırmalıydın Rose."

Rose gülüyor. "Jared asla hamam maskaralıklarına katılmaz. Lowell ana hamamda, eğer onunla konuşmak isterseniz araştırıyor."

Katherine omuz silkiyor. "Her zamanki gibi işime devam edeceğim. Hataya neden olan şeyin bu olmadığı ortaya çıkarsa, yine de kendi raporumu hazırlayıp kardeşinize verebilirim."

Kadın bize veda etti ve Rose'la birlikte ofisine geri döndük.

"Mola odasında yemek yemeyi tercih etmez miydin?"

"Ofisimin mahremiyetini seviyorum ve sakıncası yoksa giderle ilgili Jared'i aramam gerekiyor. Özür dilerim, bugün işler çok yoğundu."

Rose'un ofisi hoşuma gidiyor; onun gibi kokuyor. Rose iç geçiriyor. "Jared'le eşleşmeme izin verilmemesi çok yazık. O ve Katherine birlikte çok iyi olurlardı."

"Buna gerek kalmayabilir. Katherine istediği birinin elinden kaçmasına izin verecek bir kadın gibi görünmüyor."

Rose kıs kıs güler. "Daha doğru sözler hiç söylenmedi."

O telefon görüşmesini yaparken ben de Rose'un dev masasına yiyecekleri yerleştiriyorum. Telefonun diğer ucundaki erkek kardeşi sert konuşuyor ama konuşmalarında bir rahatlama hissi var. Rose'un masasının diğer tarafındaki kırtasiye malzemeleri beni gülümsetiyor. Buraya son geldiğimde geniş kağıt ürünleri koleksiyonunu fark etmiştim. Aklıma mükemmel bir kur hediyesi geldi. Şu anda cebimde bir delik açan bir hediye.

Aynı tarafa oturabilmek için masanın etrafına bir sandalye çekiyorum.

İlk içgüdüm Rose'un kucağıma oturmasını talep etmek ama ilgimi fiziksel olanın ötesinde ifade etmeye çalışıyorum. Rose ve ben seks konusunda inanılmaz uyumluyuz, hem de hayal ettiğimden çok daha fazla. Ama bundan daha fazlasına sahip olabileceğimizi anlamasına ihtiyacım var.

Rose iç çekerek sandalyesine yığılır. "Bunun üstesinden geldiğimiz için çok rahatladım. Ya da en azından bununla başa çıkmaya başladığımız için."

Ona bir karton uzatıyorum ve o da beğeniyle yemeğin kokusunu içine çekiyor. Vücudumun kendini hazırlamasına neden olan bir zevk sesi çıkarıyor. Odaklan, Gideon.

"Bu benim en sevdiğim restorandan!" Rose bir ısırık alıyor ve beni koltuğumda yeniden ayarlamaya zorlayan müstehcen bir ses daha çıkarıyor. "Sanki beni izliyormuşsun gibi."

Sözleri beni şaşırtıyor ve tepki vermemeye çalışıyorum. Birden fazla kez gizemli bir piç olarak nitelendirildim ama Rose söz konusu olduğunda bu kişiliğim buharlaşıyor. Yemeğini çiğnerken bir kaşını kaldırıyor. Yutkunduğunda kutuyu bir kenara bırakıyor.

"Bir şey itiraf etmek ister misin, Gideon? Belki de Sophia Shirazi denen zebaniyi nereden tanıdığını?"

Boynuma bir kızarıklık yayılıyor. Rose noktaları doğru bir şekilde birleştiriyor.

İtiraf et. Eğer kaçarsa, onu çal. Bu iç düşüncenin yarısı iyi bir fikir.

Onu takip ettiğimi itiraf etmeliyim. Ama... dün gece çekip gitmesi aklıma geliyor.

"Sophia'yı tanıyorum. Daha önce hazine avcılığı konusunda bilgi almak için onu tutmuştum."

Rose başını sallar. "Onu tanıyor olabileceğini düşündüm. Ele avuca sığmaz birine benziyor."

Yüzümde bir sırıtma beliriyor. "Ben de öyle bir izlenim edindim."

Yutkunuyorum. Rose'u izlediğimi itiraf etmek istiyorum ama tepkisini göze alamıyorum. Henüz değil.

Rose düşünceli bir ses çıkarıyor ve yemeye devam ediyor. Yemekten bir ısırık alıyorum ama daha fazla yiyemiyorum. Dostumu kandırdığım için içim burkuluyor.

Mide bulandırıcı bir sürenin ardından Rose çubuklarını bıraktı.

"Neden ben?" Rose soruyor ve konu benim itiraf etme konusundaki düşüncelerimi o kadar yakından etkiliyor ki neredeyse yemek çubuklarını düşüreceğim.

Soru aramızda dolaşıyor.

"Durup dururken soruyormuşum gibi görünüyorsa özür dilerim ama aklım sürekli bu konuya takılıyor. Bu sadece... kolaylık mı?"

Rose yüzünü buruşturuyor.

Bastırmadan önce göğsümden bir hırıltı yükseliyor. İlkel doğam onun sorusundaki acıyla kayıyor.

"Hayır. Bu kolaylık değil."

Bunu bana dün sormuştu. İlk cevabım beceriksizce olmuştu. "Neden sen değil?" Niyetimi yanlış yönlendirme yoluyla gizlemek için berbat bir girişimdi. Ama ona içgüdülerimin onu istediğini söylemiştim. Niyetimin sadece yüzeyine dokunan doğru bir düşünce.

Daha derine inmeli, daha çok şeyi açığa çıkarmalı, Rose'a beceriksizce sunmaya çalıştığım kalbi vermeliyim. Tam da bunu yapmak için ağzımı açtım ve kapattım. Rose soru sormak için başını eğdi.

Dün gece Rose'a bir ilişkisi olup olmadığını sormaya çalıştım ve ben daha önemli ifadelere yaklaşamadan panikledi. Onu aynı şeyi yapmaktan ne alıkoyacak? Onu eşim olarak kabul etmek istediğimi söylersem beni dışlayacak mı? "Buna sonra cevap verebilir miyim?" Sesim sert çıkıyor, benim Kararsızlıktan boğazım düğümlendi.

Bunun üzerine Rose'un kaşları havaya kalktı.

"Soruna cevap vereceğim, söz veriyorum, ben sadece..." Bu kadının benden kaçmasından mı çekiniyorsun? Çok sert çıkarsam kapatılamaz bir ayrılığı genişletmekten mi?

"Dikkatli yaklaşmak mı?" Rose öneriyor.

Rahatlayarak iç çektim. "Evet. Aynen öyle."

Rose bana spekülatif bir şekilde bakıyor ve onunla ilgili korkularımın tam olarak ne olduğunu yorumladığını hissediyorum. Bu ürkütücü ama hoş bir durum çünkü benden kaçacakmış gibi görünmüyor. Sanki ben eşimi korkutacak kelimeleri söylemeden bir anlaşmaya varmışız gibi geliyor.

Rose omuz silkiyor. "Zamanımız var. Anlaşmaya göre iki gece daha var."

Yüzümü buruşturmama izin vermiyorum. Anlaşma tamamlandığında Rose'u bırakmaya hiç niyetim yok.

Rose bu kararlı düşünceye ara verir. "Ama bu gece buluşamayız. Koğuşlara yardım etmekle meşgul olacağım."

Kolayca başımı salladım. "Benim de iş için yapmam gereken bazı şeyler var." Yasadışı şeyler. "Yine de seninle olmayı tercih ederim."

Rose'un gözleri parlıyor. "Eminim öyledir. Bana şu anki işin hakkında bir şey söyleyebilir misin?"

Omuz silkiyorum. İşim gizlilik gerektirmiyor.

"Bir müşterimin müşterisinin çaldığı bir muskanın izini sürüyorum. Birkaç hafta içinde yandaki antika dükkanında bir açık artırma olacak."

Rose kaşlarını çatar. "Endişelenmeli miyiz? Yanı başımızda yasadışı bir şeyler oluyor diye mi?"

Başımı salladım. "Bildiğim kadarıyla müzayede tamamen yasal. Eserler muhtemelen sahte bir kaynağa sahip. Henüz endişelenecek bir şey yok."

Öğle yemeğimize ve karşılıklı sorularımıza devam ediyoruz. Hamamın tarihi hakkında bilgi ediniyorum; Love ailesinin son birkaç nesline nasıl aktarıldığını öğreniyorum. Ona teknik olarak benim evim olan ve neredeyse hiç vakit geçirmediğim deniz kenarındaki kulübeden bahsediyorum.

"Hep deniz kıyısında mı yaşarsınız?" diye soruyor.

"Çoğu zaman, ama bu bir zorunluluk değil. Okyanusa doğru bir siren çağrım yok. Sadece rahatlatıcı." Bu yağmurlu şehirde kalacağım ve Rose'la yaşayacağım çünkü bu onun ailesinin işi. İşim bittikten sonra burada kalmamı istediğinden değil.

Rose cevabım karşısında mırıldanıyor ve ben de bir cadının çalınan aile büyü kitabını bulma hikâyesiyle onun dikkatini dağıtıyorum. Bu görev iyi sonuçlanmıştı ama doğruyu söylemekle lanetlenmem gibi bir sıkıntım vardı ve gücümün bunu ortadan kaldırması bir saat sürmüştü.

Rose'un o cadının büyükannesinin yahnisine istemeden de olsa hakaret ettiğim için attığı kahkaha, bu aşağılayıcı hikâyeye değdi.

Son boş kartonları da kaldırdığımda ve Rose'un masası yine tertemiz olduğunda, harekete geçiyorum. Elimi askılı ceketimin cebine sokup dikdörtgen kutuyu çıkarıyorum.

"Senin için bir şeyim var," diyorum.

Rose kaşlarını çatar. "Gideon."

Donup kalıyorum, elimdeki tahta kutu artık ağır geliyor. Teklifimi kabul etmeyecek mi?

Rose hediyeme baktı, kafası karışmıştı. "Yaptığımız şeyleri bir şeyler karşılığında, ödeme için yapmıyorum."

Öfke içime işliyor. "Sana ödeme yapmaya çalıştığımı mı düşünüyorsun?"

Rose'umun yüzünde şaşkınlık çiçekleri açıyor.

"Sen değil misin?" Rose başını sallar. "Sadece şunu açıklığa kavuşturmak istiyorum ki hiçbir şeyi para karşılığında ya da büyü karşılığında kabul etmedim. Kavram olarak seks işçiliğine karşı değilim ama yakınlığımda bunu istemiyorum. Seni aradım çünkü istedim."

Öfke hala orada, derimin yüzeyinin altında çatırdıyor, kıvılcım çıkarıyor ve ben nefes alırken bile tutuşmak istiyor. Öfkenin bir kısmı kırgınlık, bir kısmı da hayal kırıklığı. Rose'a yaklaşabilseydim, bir ilişkiye açık olduğunu düşünseydim, yaklaşırdım.

Bunun yerine, eşimin hediyemin iyi yaptığı bir iş için ona bahşiş vermekle eşdeğer olduğunu düşündüğü noktaya kadar plan ve strateji yapmak zorunda kaldım.

Duygularımı bastırıyorum ve Rose'un az önce beni istediğini itiraf etmesini kabullenmeye çalışıyorum. Sadece birlikte yaşayabileceklerimizi tecrübe etmek için anlaşmayı istediğini.

Yaratık hâlâ sinirli.

Bir nefes daha alıyorum ve üflüyorum. "Bu bir ödeme değil."

Rose'un yanakları pembeleşir. "Bunu anlamaya başlıyorum. Seni kırmak istememiştim-"

"Bu bir hediye."

"Gideon! Bu hala ödeme."

"Bu bir kur hediyesi!" Kelimeler yüksek sesle ve boğuk çıkıyor.

Dilimi ısırıyorum.

Rose sessizliğe gömülür,

gözleri faltaşı gibi açılır.

Gözlerini kırpıştırır. "Bir ne?"

Ağzımın niyetimi daha fazla ele vermesini önlemek için çantayı açıyorum.

Rose'un nefesi kesildi.

Kadife üzerinde iki dolma kalem var. Pembe mermer ve altından yapılmış bu kalemleri bin dokuz yüzlü yılların başında özel olarak sipariş etmiştim. Biri, doğal olarak oluşan damarları süsleyen bir miktar altın dışında sade tutulmuş, kullanışlı, daha ince bir kalem. Diğeri ise beyaz ve altın kakmalı küçük ahtapot şekillerinin kalemin gövdesi etrafında spiral çizdiği gösterişli bir kalem. Her şeklin üzerinde bir zümrüt göz bulunur. Kapak ve uçta altın ahtapotlar işlenmiştir.

Eserin sanatsallığı çok derin, her bir detay, her bir küçük dokunaç incelikle işlenmiş.

Rose titreyen elleriyle hediyeye uzanıyor ve durup izin ister gibi bana bakıyor. Gözleri ıslak ve yüzü huşu dolu.

Başka bir şey söyleyip anı bozmak için kendime güvenmeyerek ellerini itiyorum.

Rose çantayı kavrıyor ve yutkunuyor. "Çok güzeller." Parmağını karmaşık tasarım üzerinde gezdiriyor. "Çok mükemmeller."

Az önceki öfke ve kızgınlık beni terk etti. Yaratığım neredeyse zevk içinde mırıldanıyor.

Rose başını sallamaya başlar. "Ama çok iyiler-"

Benden keskin bir ilkel ses çıkıyor ve Rose sıçrıyor. Ona attığım bakış her türlü tartışmayı susturuyor olmalı çünkü sadece dudağını ısırıyor.

"Size hediye vermek için iznim var mı?" Sesime zorla ciddiyet katıyorum.

Rose'un gözleri baykuş gibi açılmış ve tekrar kalemlere bakıyor.

"Şimdi evet dersem, bu beni açgözlü gösterir."

Rose'un yüzünü tutuyorum ve o da bakışlarını parlak kalemlerden ayırıyor.

"Biraz açgözlülükte yanlış bir şey yok Rose." Kelimelerin dilimden dökülmesine izin veriyorum ve yüzünde beliren kızarıklık içimi dolduruyor

memnuniyetle. "Sen kur yapmayı hak ediyorsun ve ben de sana kur yapmak istiyorum."

Niyetim hakkında söylemeye cesaret edebildiğim kadarını söyledim ama Rose anlamış gibi görünüyor. Üzerime bir sakinlik çöküyor.

Güzel.

◆◆◆

Kendi kendime kur yapma hediyeleri ve stratejileri hakkında mırıldanarak antikacı dükkânını kahve dükkânından ayırıyorum. İnsan işçi dükkânı kilitleyip gidene kadar bekliyorum. Zamanımı Rose ve kuzeninin sihir giderini tamir etmek için koğuşları sıfırlamasını izleyerek geçirmeyi tercih ederdim ama ilişkimizde henüz o noktada değiliz. Rose'u saatlerce sıradan şeyler yaparken izlememin endişe verici değil, tatlı olacağı bir yerdeyiz.

Uğraştıkları büyü boşalması tuhaf bir iş ve zaten dikkatlerini dağıtmak istemem. Rose bana drenajın organik olarak, yanlış yerleştirilmiş bir sembol veya kötü karışan koğuşlar veya kasıtlı olarak yaratılmış olabileceğini söyledi.

Tecrübelerime göre, değerli bir şeyin büyük miktarlarda kaybolması kazanın değil hırsızlığın sonucudur. Ancak, Rose anahtarlarını bulma konusunda ne kadar dalga geçerse geçsin, ben çoğunlukla çalınan nesnelerin izini sürme meseleleriyle ilgileniyorum, yanlış yerleştirilen nesnelerin değil.

Sokağı rahatça geçip hamamla antikacı dükkânı arasındaki ara sokağa giriyorum. Dükkânın yan kapısı halkın görebileceği bir yerde değil. Hâlâ korumalı ve kilitli, ama en azından kalkanımın arkasını görebilecek kadar sezgileri kuvvetli herhangi bir yoldan geçen tarafından görülme konusunda endişelenmeme gerek yok.

Binadaki koğuş iyi bir koğuş, ama hamamdaki ustalık gibi değil.

Varlığım, koğuşu oluşturan sihir tellerine ulaşıyor. Rose'a benim türümün sihirden daha fazlası olduğunu söylediğimde yalan söylememiştim. Kafadanbacaklılarla paylaştığımız bir özellik de

İstediğimiz her yere girebilme yeteneğimiz. Kapının kilidi açılıyor ve birkaç dakika içinde zahmetsizce koğuşlardan geçiyorum.

Dükkândaki karanlık beni rahatsız etmiyor. Gece görüşüm bir şeye çarpmamak için yeterince iyi. Sorunsuz bir şekilde ofise varıyorum ve ışık düğmesine basıyorum. Bu odada hiç pencere yok ve aradığım şeyi bulursam ışık telefonumun kamerasını kullanmamı kolaylaştıracak.

Muhbirin bize verdiği bilgilere güvenmiyorum. Burası arkadaşımın hemen yanında olduğu için şüphelerimin artmasına izin verdim.

Ofis, Rose'un rahat ofisiyle tezat oluşturuyor. Rastgele, işe yaramaz bilgilerden oluşan dağınık klasörlerle yığılmış çarpık bir masa var. Atılmış zaman çizelgeleri ve nakliye şirketlerinin buranın açıldığı aya denk gelen makbuzları. Ayakların altındaki halı, eskidikçe yıpranmaya başlayan genel bir halı. Bu binadaki hiçbir şey mağazanın açılışıyla birlikte güncellenmiş gibi görünmüyor.

Buranın havası bayat. Burası düzenli olarak çalışılan bir ofis değil, daha ziyade bu mağazanın dış cephesinin bir parçası. Ve eğer bu müzayedeyi gizlemek için koca bir mağazaya ihtiyaçları varsa... burası tahmin ettiğimden daha fazla yasadışı faaliyete meyilli olabilir.

Bilgisayarın olmaması, işin tohumlarının atıldığının bir başka göstergesidir. Kağıt kayıtlar kraldır.

Aramaya devam ediyorum. Kasayı açmak kolay ama istediğim şeyi vermiyor. Bir hevesle ofis havalandırmasına bakıyorum ve gözlerimi deviriyorum. Yeterince eminim, kapağı açtıktan sonra bir yığın kağıt çıkarıyorum.

Sihir ve diğer tüm seçenekler mevcutken onlar havalandırma deliklerine bir şeyler saklamayı tercih ediyor.

Açık artırma için tüm dosyalar burada. Dükkanın sahipleri müzayedeye ev sahipliği yapanlarla aynı kişiler. A Mark ve Jackson Dewitt, takma adları olsa da listelenen isimler. Müzayedenin eşya listesine göz atmadan önce resmi belgelerin fotoğraflarını çekiyorum.

Sonunda kaşlarımı çatmama neden olan bir bölüm var. Ürün açıklaması yerine belli belirsiz tanıdık gelen bir tür kod kullanıyor, bu yüzden onun da fotoğrafını çekiyorum.

Fotoğrafları aldıktan sonra, klasörleri sakladıkları yere geri koymak üzereydim ki, açık artırma için listelenen tarih gözüme çarptı. Bir küfür savurdum.

Her şeyi çabucak toparlıyorum ve kısa süre sonra Mace'in boş konağına doğru yürüyorum. Telefonumu açtı ve onu selamlamadan içeri girdim.

"Açık artırma öne alındı. İki gün sonra." Mace diğer taraftan küfrediyor.

"Şimdi size açık artırma listesinin ve diğer resmi belgelerin bazı fotoğraflarını gönderiyorum. En alttaki bölüm içimde kötü bir his uyandırıyor."

Bir duraksama olur, Mace bilgileri gözden geçirir ve ardından derin bir iç çeker.

"Bu düşündüğümden çok daha kötü."

Bölüm 14

Gül

Mutluluk, esnememem kadar kesin bir şekilde içimde mırıldanıyor. Gözlerim kaşınıyor ve bedenim biraz kestirmem için yalvarıyor ama memnuniyet içimi ısıtıyor. İki fincan çayı dengeleyip lobiye doğru ilerliyorum.

Lowell resepsiyondan başını kaldırıyor, en az benim kadar yorgun görünüyor.

"Lütfen bana bunun Jared'in yüksek kafeinli karışımlarından biri olduğunu söyle?" Uykusuzluktan ve koğuş şefiyle tartışmaktan sesi sert çıkıyordu. Tahmin edilebileceği gibi Lowell'ın dün koğuşa yama yapmasından pek hoşlanmamıştı.

Başımı salladığımda Lowell minnettar bir iniltiyle kupayı kabul ediyor. Dün gece geç saatlerde kapattığımızdan beri koğuş şefiyle buradayız. Uyumak için görev takası yapıyoruz.

Getirisi uykuya değer. Bu sabah sorunumuzun çözüldüğüne dair tam bir güvenle açabiliyoruz. Koğuş sorumlusu son bir kontrol daha yapıyor ve Lowell artık açık olduğumuza dair bildirimler gönderiyor.

Koğuş sorumlusu böyle bir olayın bir daha meydana gelmesini önlemek için bir üst koğuş ekledi. Hortumlamanın kasıtlı olarak ayarlandığını ve hamamın içinden yapılmış olması gerektiğini söyler. Jared çok öfkeli. Kendini iş ofisine kilitledi ve kimin ya da hangi grubun böyle bir şey yapmaya cüret ettiğini bulmak için bağlantılarını arıyor. Henüz uyuduğunu sanmıyorum.

Bundan pek çok çay karışımı çıkacağını tahmin ediyorum. Jared bu hobiyi kendini sakinleştirmek ve stresi bir kenara bırakmak için kullanıyor. Bu özel karışımdan tatmin edici bir yudum alıyorum ve mırıldanıyorum. Narenciye aromalı, canlandırıcı, çiçeksi bir siyah çay.

"Bu bulutlu sabahta mutlu olduğun kesin." Lowell'ın gözleri kısılır. Kötü ruh hali koğuş ağasıyla çatışmasından kaynaklanıyor. Koğuş şefinin yöntemleri, kuzenimin serbest form sürecine göre çok titiz. Bütün gece ikisi arasında çok fazla atışmalar ve atışmalar oldu. Hatta Adamlar sabrımı zorluyor, bulutların üzerinde yüzüyorum.

Dönen çayıma bakıyorum. Mutluyum. "Her şey kendi kendine güzelce çözülüyor."

"Nasıl yani?" diye soruyor.

"Kanalizasyon sorununu çözdük, bu yüzden maç yapmak için üzerimde çok fazla baskı yok."

Lowell daha fazlasını bekliyor. Daha fazlası var ama bu gerçekten yeterli olabilir.

"Eşleştirme stratejimi gözden geçiriyorum. Uyumluluk okumalarına çok fazla güvenmek yerine, eşleşmek isteyen kişilerin ne istediklerini ve hayatlarında neye ihtiyaç duyduklarını daha fazla araştırıyorum." Bunu daha önce de yapmıştım ama bu kez daha fazla önem veriyorum.

Uyumluluk okuması konusundaki güvensizliğime o kadar çok odaklanıyordum ki, şüphelerin beni dondurmasına izin veriyordum ve bunun eşleştirmek için kullandığım her aracı gölgelemesine izin veriyordum. Güncel olaylar beni eşleştirme rutinimden çıkardı.

"Bu, dolup taşan gelen kutunuza yardımcı olacaktır. Ve...?" Lowell, gözleri neşeyle parlayarak söylüyor. Kötü ruh hali azalmaya başlıyor.

Başımı eğiyorum ama gülümsüyorum. "Sanırım Gideon benden gerçekten hoşlanıyor." "Gerçekten mi?"

"Biliyorsun, anlaştığımız gece sayısını geçtik. Bir ilişki gibi." Yanaklarım ısındı.

Lowell'ın kaşları kalktı, şaşırmamıştı ama bu bana daha çok bir vahiy gibi gelmişti. Gideon beni seviyor, benden hoşlanıyor ve birinin bizden çaldığını duymak bile keyfimi kaçırmaya yetiyor.

Gideon'un neden özellikle bana yaklaştığını bilemeyebilirim, ama ben soruyu sorduğumda cevap vermekteki isteksizliği

Daha kalıcı bir şeyden bahsettiği son seferde paniklediğimde göğsümde bir sıcaklık tutuştu.

Çünkü Gideon'dan hoşlanıyorum. Çabuk oldu ama bana kendisi hakkında gösterdiği her şey beni kendine çekiyor. Bana verdiği kalemler yüzünden değil, koleksiyonuma eklediği kalemler o kadar mükemmel ve düşünceli ki neredeyse ağlayacaktım.

Gideon'un bana gösterdiği ilgi. Benim iyiliğim konusunda ne kadar bilinçli olduğu, kelimelerle yüzüme bir gülümseme getirebilmesi. Eğer kendime bir eş arıyor olsaydım, ruh uyumunu hiç düşünmeden, Gideon'u isterdim.

Duygularım konusunda her zaman kararlı olmuşumdur. Son birkaç aydaki kararlılık eksikliğim mutsuzluğuma, bir şüphe sarmalına katkıda bulundu.

Bu bende risk alma isteği uyandırıyor. Hamamın hemen içinde bir ses duyuyorum ve hızlıca kararımı veriyorum.

"Lowell, bana eşleşmek istediğini söylemiştin."

Diğer oda sessizliğe gömülüyor ve kuzenim çayını içine çekip öksürüyor.

Lowell boğazını temizledikten sonra başını sallar. "Oh, yani şimdi her şeyi çözdüğüne göre, yine burnunu sokmak mı istiyorsun?"

Bu doğru bir ifade ama o kıpırdanmaya başlayana kadar ona kaşlarımı kaldırıyorum.

Lowell iç çeker. "Evet, buna açığım." Bunu göreceğiz.

"Her zaman çok iyi sonuçlanacağını düşündüğüm bir eşleşme var."

Lowell kıpırdamadan durur, yüzünde umut okunmaktadır. "Gerçekten mi?"

Çayıma bakıyorum. Kuzenimin mutlu olmasını istiyorum ve bu harika bir eşleşme olabilir. İlerlemeye devam ediyorum.

"Genelde ilgi göstermeyenlerle eşleşmediğimi biliyorsun ama... koğuş ağamız hakkında ne düşünüyorsun?"

Lowell'ın kahkahası beni irkiltiyor ama sözünü kesiyor. "Oh, sen ciddisin! Rose, benden nefret ediyor!"

İkisinin de birbirlerine bakmadıkları zamanlarda attıkları gizli bakışları düşünerek mırıldanıyorum.

"Öyle olduğunu sanmıyorum," diyorum. "Yani onunla ilgilenmiyor musun?"

Lowell bana kaşlarını çattı. "Tabii ki onunla ilgileniyorum! Başından beri onunla ilgileniyorum. Tanıdığım en huysuz insan olsa da o muhteşem ve dahi biri."

Muhteşem mi? Gerçekten mi? Yani, belki görebiliyorum. Koğuş ağası iri yarı ve sert biri ama ona bakarak fazla zaman geçirmedim. Üzerinde muhtemelen ne tür bir paranormal olduğunu gizleyen ve insanların gözlerini kaçırmasına neden olan bir tür cazibe var. Lowell bunu görebiliyor mu?

"Ama bu benden nefret ettiği gerçeğini değiştirmiyor. Eğer unutmadıysan, o ve ben bütün geceyi birbirimize söylenerek geçirdik-" Söz konusu adam odaya girdiğinde Lowell sözünü keser ve kızarır.

Koğuş ağası Lowell'ın taburede bacaklarını açarak oturduğu yere doğru ilerliyor ve onun alanına giriyor. Kuzenimin elindeki çay bardağını alıyor ve kendi ağzına götürüyor.

Koğuş ağası ağzını az önce onunkinin olduğu yere dayayıp içtikten sonra bardağın kenarını yalayıp masanın üzerine koyduğunda Lowell'ın kızarması daha da derinleşiyor. Cinsel gerilim benim de tenimi kızartıyor. Başka tarafa bakmalı mıyım?

"Koğuşlarınızın işi bitti. Onlarla uğraşma." Ve adam bununla birlikte ön kapıdan çıkar.

Lowell ve ben birbirimize bakıyoruz, o bana ters ters bakmadan önce.

"Bana böyle bir tuzak kurduğuna inanamıyorum." Lowell bakışlarını keserek ön kapıya bakar, yüzünde düşünceli bir ifade vardır.

"Ve..." Sözümü kesiyorum.

Lowell kaşlarını çatıyor. "Tekrar içeri girmesi için koğuşlarla uğraşmalı mıyım yoksa onu aramalı mıyım karar veremiyorum."

Rahatlama beni gülümsetiyor. "Belki de adının ne olduğunu bulmakla başlamalıyız."

Lowell onaylar gibi bir ses çıkarır.

Ben buyum, muhtemel çiftleri eşleştirir ve onların bunu çözmesine izin veririm.

Sonunda yeniden kendim gibi hissetmeye başladım. Sanki sağlam temeller üzerindeyim.

Bir adam lobiye girdiğinde bu ayak kırılır. Jackson resepsiyona doğru adım atarken Lowell nefesinin altında küfrediyor. Tüm açıklığımı, umutlarımı ve bedenimi alıp bir günlük çöp gibi dışarı atan Jackson.

Bir daha asla göremeyeceğimi sandığım Jackson.

Hâlâ yakışıklı ama onu Gideon'la kıyaslamadan edemiyorum. Jackson'ın görünüşü Gideon'un yoğunluğunun yanında yüzeysel kalıyor, bu yoğunluk beni derinden sarsıyor. Kalbimi kıran adama bakınca, şimdi tek görebildiğim varlığının ne kadar sığ olduğu.

Kafamın içinde sesini duyduğum adam bu mu? Bana bu kadar çok sorun çıkaran? Gideon ortaya çıkana kadar cinsel perhizimi kim etkiledi? Kendimde belli belirsiz bir hayal kırıklığı yaşıyorum. Masada durduğunda Jackson'ı gerçekten görmeme izin verdim.

İnce, çekici görünümünün altında adam bok gibi görünüyor. Gözlerinin altında koyu halkalar var ve cildi hastalıklı bir renk almış.

"Ah, Rose, seni görmek güzel." Jackson'ın gülümsemesi sert ve sahte.

"Uh..." Beni gördüğüne sevindin mi? Öfke kabarıyor ve selamlama karşısında dilimi bağlıyor.

"Sadece nasıl olduğunu görmek için uğradım. Bu gece bir müşterim gelecek ve acaba hamamı gezdirip ihtiyaçlarına uygun olup olmadığından emin olabilir miyim?"

"Tur mu istiyorsun?" İnanamayarak sordum. Jackson bana buranın bir genelevden farksız olduğunu söylemişti. Evleneceği türden bir kadın olmadığımı söylemeden hemen önce.

Jackson boğazını temizliyor ve içimden ona yumruk atmak geliyor. Nefes veriyorum, kendimi şiddeti bırakmaya zorluyorum. Ben olsam

Geçmişimiz olmasa bile bu adamın ya da getirdiği herhangi birinin bu hamamı kullanmasına izin vermem.

"Bu iyi bir fikir değil." Sesim sert ve net. "Müşterilerinizi getirmek için başka bir işletme bulmanız gerekecek. Burası karşılıklı saygı üzerine kurulu."

Jackson'ın yüzünde çirkin bir ifade beliriyor ve aynı hızla kayboluyor.

"Rose, dramatik olma. Aramızdaki şeylerin nasıl bittiğine üzülüyorum."

İlişkimiz bittiği için pişman mı? Ya da kalbimi parçaladığı için?

Kendime öfke duyuyorum. Aylardır bu adam yüzünden debelenip duruyorum. Bu adamın yargılarının beni incitmesine izin vermemeliydim. Sadece uyumluluğumuzu okumak yerine tüm hislerimi kullanmalıydım. Kendi kalp kırıklığımdan kısmen ben sorumluyum ve bunu kabul ediyorum.

Jackson'ın varlığı kara tahtaya çakılmış çivi gibi. Ve hala konuşuyor.

"Ben de seni bir randevuya götürebileceğimi umuyordum." Bilmiş bir sırıtışla teklifi önümde sallıyor.

Halk içinde bir randevu. Daha önce hiç çıkmamıştık. Çıkmak istediğimde, kimsenin bizi birlikte görmesini istemediğini söyledi. Nedenini sordum ama sadece güldü.

O zaman ayrılmalıydım. Bunun yerine hayal gücümü serbest bıraktım. Kendime, Jackson'ın ailesiyle tanışmam için uygun bir zaman gelene kadar şimdilik gizli gizli görüştüğümüze dair bir hikâye anlattım. Jackson'ın iyi niyetine inanmaya o kadar kararlıydım ki, her bir ufaklığı bile görmezden geldim.

Siktir et bu adamı.

Jackson gülümseyerek beklenti içinde görünüyor. Bu adamın zayıflığını nasıl fark etmedim bilmiyorum. Mükemmel bir eşleşme fikri karşısında kendi sağduyumu bastırdım.

"Seninle çıkmakla ilgilenmiyorum." Lowell rahatlamış bir iç çeker.

Jackson'ın yüzü şaşkınlıkla şekil değiştiriyor, ta ki kaşlarını çatarak tiksintiyle gerilene kadar.

Tiksintisi karşısında çarpıcı bir ayrıntı fark ediyorum. Ruhunun iplikleri hastalıklı bir sarı ve sert, onunla tanıştığım zamankinden tamamen farklı. Dünyaya iyimserlikle uzanan benim yumuşak pembe ipliklerimle tamamen uyumsuz.

Şaşkınlıkla göz kırpıyorum. Ruh konuları zaman içinde değişebilir, ancak birkaç ay içinde bu kadar büyük bir değişiklik görmemiştim. İpliklerinin temposu artık benimkiyle hiç uyuşmuyor.

Şans eseri. Mükemmel eşim sadece bir hataydı.

Rahatlamam mutlak ve içimde yankılanıyor.

Jackson ağzını açıyor, muhtemelen ön kapı açıldığında kendine özgü aşağılayıcı kötülüğünü dökmek için.

Jared yüzünde gök gürültüsünü andıran bir ifadeyle lobiye girer.

"Burada ne halt ediyorsun?" Normalde mantıklı olan, ama sinirli kardeşim bağırıyor.

Kardeşimin öfkesi karşısında benim öfkem azalıyor. Jackson kekelemeye başladı ama ağabeyimin buna tahammülü yoktu.

"İşletmemizden defolun ve bir daha asla gelmeyin!"

Jared'in söylediği güçle ilgili bir şey Jackson'ı ürkütmüş olmalı çünkü geri sendeliyor.

"Bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

Jared, Jackson'ın yüzüne doğru yaklaşıyor. "Oh, yapamam, değil mi? Buraya bir daha gelirsen, o iğrenç gülümsemelerinle saklamaya çalıştığın her ne bok varsa bulup ortaya çıkarana kadar hayatını tamamen ve pervasızca didik didik edeceğim. Seni mahvedene kadar yaptığın her yanlış şeyi ortaya çıkaracağım. Ve eğer bir şey bulamazsam, bir şeyler uyduracağım. Git buradan. Şimdi."

"F-fine. Ben gidiyorum." Jackson'ın duruşu, giderken kuyruğunu bacaklarının arasına kıstırmış bir köpek gibi.

Jared'in oflaması dışında lobi sessizleşir. Buraya gelmek için koştu mu?

"Sen yapmak bir şey Yukarı, huh?" I Sor, benim ağzı kıvrılıyor.

Jared homurdanıyor. "Gerekmezdi."

Kardeşime bakıyorum. O asla bir şey uydurmaz. Jared Love tanıdığım en ahlaklı insanlardan biri.

"Bunu yapmana ihtiyacım yoktu. Ama gerçekten minnettarım," diyorum.

Jared'in yüzü pembeleşiyor ve ben de ona sarılmak için masanın etrafında dönüyorum.

"Teşekkür ederim."

"Her zaman," diye mırıldandı Jared.

"Buraya gelmenin tek nedeni bu mu?"

Kardeşimin yüzü pembeden kırmızıya döndü. "Ah, evet. Lowell bana mesaj attı."

Lowell gülümsüyor. "Bir sevgili yerine bir savaşçı çağırmak zorunda kaldım. Gerçi..." Yüzünde muzip bir ifade beliriyor. "Belki de onun yerine sevgilini çağırmalıydık."

Gideon nasıl tepki verirdi? Kıskanç bir öfkeyle buraya saldırır mıydı? Ya da belki de yüzeyin hemen altında yatan o gücü esnetecek ve Jackson gizemli bir şekilde ortadan kaybolacaktı.

"Biriyle mi görüşüyorsun?" Jared sordu. Şimdi kızaran benim.

"Hâlâ yeni," diyorum.

"Bunu duyduğuma sevindim." Jared'in omuzları rahatlayarak düşer. "Gerçekten mutluyum."

Onu dürtüyorum, Lowell'la olan başarımdan dolayı hâlâ kafam iyi. "Seninle eşleşmeme izin verecek kadar mutlu musun?"

Jared ofluyor ama başka tarafa bakıyor. Daha önceki öfkeli reddedişlerinden o kadar farklı bir tepki ki sadece göz kırpabiliyorum.

"Bekle, sen de mi biriyle görüşüyorsun?"

Jared yüzünü buruşturur. "Ben... bu havada kaldı. İşler yoluna girdiğinde sana söylerim."

Merakım kendimi tutmamı engelliyor ama Jared'in gözlerindeki çelişkili ifade kardeşçe merakımı yatıştırıyor. Bir dahaki sefere bu kadar şanslı olmayacak, ama şimdilik kendi bokunu çözene kadar bekleyebilirim.

Lowell benim şu anki kısıtlamalarımdan hiçbirine sahip değil. Sırıtıyor. "Eğer Katherine'se, ondan kaçmaya çalışma zahmetine girme. O kadın ne istediğini biliyor ve kitaptaki her numarayı kullanmaktan çekinmiyor."

Jared'in kulakları kızarır ve dönmeden önce küfreder. "Ben ofise geri dönüyorum. İhtiyacın olursa beni ara."

O gittiğinde, Lowell'ın yüz ifadesine bakıyorum.

Kontrol etmeden duramıyorum. "Katherine hakkında kıskançlık yok mu?"

"Oh, çözmem gereken bir koğuş ağası var." Lowell'ın kaşları neşeyle kalkmadan önce düşünceyle alçalıyor. "Ve Jared'in düzenli hayatını ne kadar mahvedeceğini bir düşünün."

Dudaklarımı ısırıyorum. "O olmayabilir."

Bakışıyoruz ve sessiz bir kahkahaya boğuluyoruz. Jared'i son gördüğümden beri yüzündeki o çelişkili ifadeyi düzeltebilecek biri varsa o da Katherine'dir.

Jared kendi yolundan çekilebildiği sürece harika bir eşleşme olacaklar.

Kendi yolumda mıyım? Cevap artık çok açık.

Aşk şansımı berbat etmedim. Jackson asla benim ruh eşim olmadı. Hepsi sadece bir hataydı. Bir yanlış okuma.

Derin bir nefes alıyorum ve içimi çekiyorum. Nefes dudaklarımdan ayrılıyor ve uzun zamandır beni ağırlaştıran ve bu ağır hissin normal olduğunu düşündüğüm bir duygu karmaşasını da beraberinde götürüyor. Çok az sebep için çok fazla korku ve utanç.

Göğsümdeki ağırlık, adımlarımı engelleyen korku olmadan, berraklık yükseliyor.

Jackson gibiler için daha fazla zaman ve duygusal enerji harcamayacağım. Hayatımın o kısmı bitti.

Ve eğer sürekli olarak iyi bir şeyi berbat edeceğim korkusu içinde değilsem... Ne istediğimi tam olarak biliyorum. Bilmiyorum.

çiftleşme gerçekten mümkün, ama bu konuda tereddüt ederek zaman kaybetmeyeceğim.

Sakinleştirici bir nefes alıp sıcak çayımı yudumlamadan önce bir mesaj yazıp gönderiyorum.

Cesur ol, Rose.

Bölüm 15

Gideon

Kendimle gurur duyduğum sabrım beni terk etti.

Parmaklarımın tezgâha vuruşları izleyici kazanmaya başlayınca elimi yumruk yapıp kendimi kontrol etmeye çalışıyorum. Kafedeki her zamanki tabureme oturup antikacıyı pasif bir şekilde izliyorum. Bu konumun hamamı izlememe izin vermesi, tadını çıkardığım ek bir avantaj.

Canavarım sokağın karşısına geçip eşimi avlamaktan başka bir şey istemiyor ama sorumluluklarım var. Sorumluluklarım, müzayedede sadece eserler satılırken olduğundan çok daha ağır.

Mace, listedeki şifreli öğeler hakkında hissettiğim kötü duyguları doğruladı. Müzayede insan ticareti yapıyor.

Dişlerimi sıkıyorum. Paranormal dünyanın iç yüzü fazlasıyla aşina olduğum bir şey. Ne zaman arkamı dönsem bir grup diğerini nesne olarak satıyor. Binlerce yıl sonra bu uygulamanın çoktan ölmüş olacağını düşünürsünüz. Ancak yetkililer ya da diğerleri ne zaman bir satıcıyı ortadan kaldırsa, bir başkası onun yerini alıyor.

Müzayedeye katılmayı ve sadece eserleri geri almak için teklif vermeyi planlıyorduk ancak bu müzayede aynı zamanda insanları da sattığı için bu gerçekleşmeyecek.

Şimdi çatışma olacak ve içimdeki canavar gerekirse onları parçalamaya hazır.

Muhtemelen buna gerek kalmayacak.

Bir planımız var. Daha önce uğraşmadığımız bir şey değil.

Tüm bunların dostumun hemen yanı başında gerçekleştiğini düşünmemek daha iyi.

Sabırsızca tıklamamın sebebi.

Onu görmek, ona sarılmak, zarar görmediğine dair kendimi rahatlatmak istiyorum. Mantıklı tarafım onun iyi olduğunu, bu akşam için bir araya gelmek üzere mesajlaştığımızı biliyor.

Bu gece, Mace nöbeti devralacağını söylediğinde. Sorumluluklarım artık daha fazla olsa da, eşime kur yapmak için zaman kaybetmeyeceğim. Kazanıyormuşum gibi görünürken olmaz. Bugünün ilk metni içimde şarkı söylüyor.

Bu gece müsait misin? Seni özledim.

Seni özledim. Bu tek satırdan bu kadar umutlu olmamalıydım ama Rose'un beni seksten daha fazlası için istediğine dair ilk işaret bu.

Bir adam son birkaç dakika içinde ikinci kez antikacının önünden geçiyor. İçgüdülerim harekete geçti. Muhtemelen bir şey yok ama adam antikacı ile hamam arasındaki sokağa girdiğinde ben çoktan hareketlenmiştim.

Göz açıp kapayıncaya kadar ara sokağa varıyorum ve adamın fotoğrafını çekiyorum. Genellikle bu yeterli olurdu. Mace şüphelinin kimliğini tespit eder ve gizli operasyonumuz devam ederdi. Ama bu adam hamamın tuğla kaplamasına kaşlarını çatıyor ve içimdeki koruma duygusu beni harekete geçiriyor.

"Ne yapıyorsun?" Sesime saldırganlığın karışmasına izin vermemeye çalışıyorum. Adamın zıplama şekline bakılırsa, başarısız oldum.

"Ben sadece yürüyüşe çıktım. Bu seni ilgilendirmez." "Bir ara sokakta mı yürüyorsun? Ne kadar doğal."

Adam bana dudak büktü. "Sen benim kim olduğumu biliyor musun ki?" Kaşlarımı kaldırıyorum. "Şüpheli davranan biri."

"Ben Jackson Dewitt."

Dewitt, Dewitt, Dewitt. Paranormal ve insan topluluklarında itibarlı bir yeri olan eski bir aile. Mace'in antika dükkânının sahipleri hakkında yaptığı araştırma sayesinde bu kadarını biliyorum. Jackson ve Mark Dewitt, müzayededeki hedeflerimiz. Ve şu anda Rose'un hamamında gizlice dolaşıyor.

Köleliğe bulaşmış bir adam Rose'un yakınında.

Sakin ol, Gideon. Planı hatırla.

"Bu şehrin sahibi benim," diye tükürüyor Jackson.

Bu biraz abartı oldu. Ama ne kadar istesem de, sırf Rose'dan uzak tutmak için bu adamı durduğu yerde öldüremem. Bu modern dünyada kanun diye bir şey var ve esirleri buraya getirmesi gerekiyor yoksa onları serbest bırakma şansımızı kaybederiz.

Yine de onu Rose'dan uzak tutmak için küçük bir teşvik... bunu yapabilirim. Büyüm büyüyor ve hava bir zorlamanın tadını alıyor.

"Jackson Dewitt, bu hamamdan uzak duracaksın."

Jackson'ın yüzündeki ifade şaşkın bir tiksintiden sersemlemiş nötr bir ifadeye dönüşüyor ve ardından korku devreye giriyor. İçinde biraz korku olmadan, olduğum gibi bir yaratık olmak ve zorlayıcı büyü yapmak zor. Bu durumda, bu etkiden pişman değilim.

Dewitt geriye doğru tökezledi, ben de kaçmasına izin verdim. Muhtemelen neden kaçtığını bile hatırlamayacaktır. Büyümün geri kalanı gibi dürtülerim de öngörülemez olabiliyor ama Jackson Dewitt'in Rose'dan uzak duracağından o kadar eminim ki rahatlıyorum.

Bu Dewitt karakterinin hamamı araştırıyor gibi görünmesi beni rahatsız ediyor. Müzayede ve kanalizasyonun sorumluları aynı olabilir miydi? Mace'e hızlı bir e-posta hazırlayıp adamın fotoğraflarını gönderdikten sonra Rose'un iş e-postasına müzayedenin ve şüphelinin detaylarını içeren bir mesaj gönderiyorum.

Gönder tuşuna basmadan önce tereddüt ettim ama işlemi tamamladım. Rose'u bir sonraki görüşümde detayları paylaşacaktım. Bu, Mace ve benim dahil olduğumuz geçmiş faaliyetler hakkında itirafta bulunmak için bir fırsat olabilirdi.

Rose'un bilmeyi hak ettiği tehlikeli faaliyetler. Ama güvenlik rahatlığın önüne geçer. Tehlikenin şimdi farkına varması daha iyi olur.

Mace beni rahatlatana kadar nöbet tutmak için kafedeki pozisyonuma geri dönüyorum.

Rose'un mesajlarını tekrar okumak sabırsızlığıma yardımcı olmayacak ama konu cadım olunca kendime engel olamıyorum. Telefonum yeni bir mesajla aydınlanıyor. Kaşlarımı çatıyorum, Rose'un e-postayı okuması için çok erken.

Rose: Bu gece seansımız sırasında denemek istediğim bir şey var.

Aletim bu alay karşısında sertleşiyor ve bir yanıt yazmadan önce gözlerimi kendime çeviriyorum.

Ne?

Rose: Hamama döndüğümüzde sana anlatırım.

Hayal kırıklığı içinde bir nefes üflüyorum ama gülümsüyorum. Bu geceyi beklemek Rose'un benden ne isteyebileceğini merak etmemle acımasız bir alay konusu olabilir ama cadım bir şey isteyecek. Bana bunu yapacak kadar güvenmesi hafife almayacağım bir adım.

Bölüm 16

Gül

Siktir, siktir, siktir.

Gideon her an hamama gelebilir ve ben berbat durumdayım.

Planımız akşam yemeği için sokağın aşağısındaki Tayland restoranına gitmek. Güzel bir randevu olacak. Konuşacağız. Konuşacağız ve birbirimizi daha iyi tanıyacağız. Onun hayatı hakkında sorular sorabilirim ve ona yaptığım bazı iyi eşleşmeleri anlatabilirim ve, ve, ve...

Çok azdım. Dikkat dağıtıcı, acı verici, korkunç derecede azgın.

Tüm gün boyunca mesajlaşmalarımız sakin geçti, ancak zahmetsiz konuşma tarzı, birlikte geçirdiğimiz gecenin anılarını çok kolay bir şekilde geri getiriyor. Sinirlerimi yatıştırdıktan sonra beni nasıl aç bir şekilde yaladığını hatırlatıyor. Çok kolay bir şekilde bu gece için ne önermek istediğimi düşünmeme neden oluyor, her ne kadar çekiniyor olsam da.

Gideon da benim kadar seksi bulur mu bilmiyorum. Bu konuda rahat olmayabilir ama Gideon evet ya da hayır diyen kişi olmayı hak ediyor. Kendisi için doğru olan kararı verme yeteneğine güvenmek zorundayım.

Ve benden istekte bulunmamı istediğine güvenmek.

Hamama dönene kadar tahrik edici olmayan şeyler düşünmeliyim. Tenimin nasıl sıcak olduğunu ya da Gideon'un dokunaçlarıyla beni gerdiğini hatırladığımda bacaklarımın arasının nasıl acıdığını düşünmemeliyim. Titriyorum.

Ofisimin kapısının çalınması kıyametimin habercisiydi. Gideon orada duruyor ve yemek için yeterince iyi görünüyor. Ofisime geldiği ilk gün formuna hayran kalmıştım ama şimdi kıyafetlerinin dışında nasıl göründüğünü görünce, baştan çıkarıcılığın vücut bulmuş hali

olduğunu anladım.

Önce randevu. Sonra cinsel yakınlaşmalar.

"Gideon." Ayağa kalkıp ona doğru yürüyorum, kendimi ona atmak istiyorum. Kaderi kışkırtıp onu öpmeli miyim? Muhtemelen hayır, ama yine de eğildim.

Gideon kollarımı tutuyor ve öpüşmeyi kesiyor. Nefes alıyor ve gözleri büyüyor.

"Rose."

Adım bir hırıltı gibi çıkıyor.

Olamaz.

"Kokusunu alabiliyorsun..." Sormak istiyorum ama yüzüm yanıyor ve utanç boğazımı tırmalıyor.

Gideon şakasızca güler. "Kokunu mu alıyorum? Havada neredeyse tadınızı alabiliyorum."

Tabii ki süper duyuları var. Tabii ki ıslak olduğumu ve uyarılmanın sınırında olduğumu ve doğru düşünmekte zorlandığımı koklayabilir.

Kıpırdanıyorum ve elleri hayal gücümün benden kaçmasına neden olacak şekilde kollarımı sıkıyor.

"Elimde değil," diyorum, sesim küçük ama nefes nefese.

Gideon beni masamın ön tarafına yaslayana kadar yavaşça destekliyor. Hava yoğun ve bedenim daha fazla temas için ağrıyor. Yüzünü boynumun kıvrımına gömüp içine çekmeden önce yüzüne yaklaştırıyor. Dizlerimin bağı çözülüyor.

"Çok muhtaç," diyor Gideon kulak mememe keskin bir ısırık atmadan önce. "Lezzetli bir şekilde muhtaç. Belki de sana arzuladığın şeyin küçük bir tadına baktırmalıyım, yemekten önce rahatlamanı sağlayacak bir şey. Ne dersin küçük cadı? Ağzımı üzerinde ister misin?"

Vücudu benimkine baskı yapıyor, sıcak hislerin havai fişeklerini patlatıyor.

"Evet," diye fısıldıyorum, aklıma aramızdaki çekime teslim olduktan sonra akşam yemeği için ayrılma durumu gelmeden önce.

"Yani, hayır." Onu biraz geri itiyorum. Gideon kıpırdamıyor ama kollarımdaki tutuşunu bırakıyor. Masaya yaslanıyorum ve bacaklarımı kalçalarına dolayarak onu ceketinden çekip kendime doğru bastırıyorum. "Şimdi özel bir oda tutmaya ne dersin?"

Parmaklarımı boynunda ve saçlarında gezdiriyorum. Gideon'un gözleri zevkten yarı kapalı ve vücudu kalçalarımın beşiğine doğru sallanıyor, sonra sakinleşiyor.

"Randevu yok mu?"

Sızlanıyorum. "Başka bir zaman buluşabiliriz. Sana ihtiyacım var."

Gideon'un ağzı alaycı bir şekilde çarpılıyor. "Ben yürüyen bir sikten daha fazlasıyım Rose."

Yüzüm domates gibi kıpkırmızı olmalı, nasıl da yanıyor. Omurgamdan yukarıya doğru kayan utanç kötü bir his değil, karnımda uyarılmamı sağlayan gıdıklayıcı bir alay.

"Lütfen, Gideon," diye yalvarıyorum.

Gideon'un gülümsemesi düşüyor, yerine beni boşluğa sıkıştıran yoğun bir bakış yerleşiyor. Kalçalarımı sıkmadan önce ellerini bacaklarımda gezdiriyor. Kavrayış beni inletiyor.

"Bu kadar güzel yalvarırken nasıl hayır diyebilirim? Önce birkaç soru." Gideon sanki odaklanmaya çalışıyormuş gibi bir nefes alıyor. "Aç mısın? Diğer ihtiyaçlarınızı göz ardı etmeyeceğim."

Heyecan, söyleyeceği şeye duyduğum merakı bulanıklaştırıyor ve şakacı bir şekilde ipeksi saçlarını çekiştiriyorum. "Şu anda yemekten başka bir şeye açım. Gerekirse pizza sipariş edebiliriz."

"Peki bu gece ne denemek istiyorsun, küçük cadı?"

Zihnim bu soru karşısında tökezliyor ve içimdeki arzu ile karışan sinirler kabarmaya başlıyor.

"Uh-"

Gideon'un kahkahası bedenimde yankılanıyor, derin ve doymak bilmez. "Şimdi de utanıyor musun?"

Tekrar konuşmaya çalışmadan önce kızgın yüzümü göğsüne gömüyorum. "Önce odaya geçebilir miyiz?"

Gideon'un kahkahası beni göğsüne bastırırken yumuşuyor.

"Ne istersen, küçük cadı."

Sen.

◆◆◆

Mumumu yakarken ellerim yine titriyor. Geçen seferki mide bulandırıcı sinirden farklı bir titreme bu. Sinir de var ama heyecanla ve arzumun çaresiz sınırıyla karışıyor.

Gideon'un eli yine kibritin etrafını sarıyor ama bu sefer çıplak bedenini benimkine bastırıyor, mumunu yakarken yanağımı öpüyor. Ortadaki mumu yakıyoruz. Eli belimden çıkıp göğsümü sıktığında inlememek için kendimi zor tutuyorum, öyle ki vücudumda bir sıcaklık dalgası yayılıyor.

"Şimdi dikkatini dağıtma, küçük cadı."

Gideon'un azarlaması karşısında dudağımı ısırıyorum ve kibriti birlikte üflüyoruz. Daha önce şehvetli olan bu eylem şimdi o kadar samimi ki dudaklarımı ıslatmak zorunda kalıyorum. Bu ritüeli daha önce pek çok farklı insanla yaptım ama hiç böyle hissetmemiştim. Sanki bağlılığımız saatler yerine yıllara yayılıyormuş gibi.

Meme ucumla oynamaya başladığında Gideon'un kucağına daha sıkı yaslanıyorum. Her kıstırışında etim daha da sertleşiyor; her çekişinde nefesim kesiliyor.

"Bana itiraf etmen gereken bir şey var Rose."

Dişleri boğazımın derisini sıyırıp kolyemin zincirine çarptığında iç çekiyorum. Yeterince oyalandım. Cesur ol, Rose!

Yüzümü ona dönmeden önce mırıldanıyorum. Gözleri karanlık ve aç. Tek umudum isteğimin her şeyi mahvetmemesi.

"Birkaç müdavim gördüm - hayır, bu önemli değil, beni sanki... benden bir şey istiyormuşsun gibi almanı istiyorum. Bana ihtiyacın varmış gibi." Sanki beni sahipleniyormuşsun gibi. Yine de bu kelimeleri söyleyemiyorum. Kalbim onları geri tutuyor.

Gideon hafifçe kaşlarını çatıyor. "Peki daha önce böyle hissetmiyor muydun?"

Nefes veriyorum. "Sanırım belki de yanlış açıklıyorum." Boynumdaki kolyeyi parmağımla gösteriyorum.

Hamilelik. "Ya bunu çıkarırsam?"

Sahiplenmenin fiziksel eylemini, sonsuza dek sürecek duygusal bir eylem olmasa bile, ilkel bir eylem haline getirin.

Gideon farkına varıyor ve gözleri açılıyor. Geri geri gitmeye başladım. "Bir oyun gibi."

Gideon'un sert aleti bana doğru zonkluyor. Tahrik olduğunun kanıtına rağmen kaşları çatılıyor. "Bir oyun mu?"

"Bu çok mu fazla? Sadece bunu istediğini söyledin ve ben de belki yapabileceğimizi düşündüm..." Söyleyecek s ö z b u l a m ı y o r u m çünkü bu bir oyun değil ya da oyun olsaydı bile, pek olası olmasa da gerçek sonuçları olan bir oyun olurdu.

"Seni çiftleştirmeye çalışmamı istediğini mi söylüyorsun?" Gideon'un sesi bir hırıltı gibi çıkıyor ve tenim dokunulamayacak kadar sıcak geliyor. Ama kaşlarını çatıyor.

İsteğim onu incitmiş olabilir mi? Bir netlik zonklaması uyarılmışlığımı kesiyor. Tanrım, o ilk gece bana savunmasızlığını vermişti ve şimdi ondan her zaman istediği ve asla başaramadığı şeyi yapmasını istedim. Hepsi onun tarafından sahiplenilmek istediğim için. Sıcak utanç boğazımı tıkıyor.

"Özür dilerim tanrılar, duyarsız davrandım. Söylediklerimi unutun."

Geri çekilmek için hamle yapıyorum ama Gideon'un kolları etrafıma dolanıyor ve ereksiyonunu bana daha sert bastırıyor.

Gideon boğazını temizler. "Rose, dur." Sesi sert çıkıyor ve tekrar boğazını temizliyor. "İsteksiz olmaktan çok uzağım ama sana krakenlerin çocuk sahibi olmadığını söylemiş olsam da, her zaman bir mucize olasılığı vardır. Senin koruman olmadan seks yapmak güvenli olmaz."

Boğazımı sıkan utanç geri çekiliyor. Ona zarar vermedim. İsteksiz olmaktan çok uzak.

"Ya bu hoş bir mucize olursa?" Riskli. Her şey çok riskli.

Ama Gideon anlaşmamızdan daha uzun bir ilişki yaşamak istediğini söyledi ve ben de her zaman

Çocuklar. Eğer birlikte kalsaydık, belki de kısırlık birlikte yas tutacağımız bir şey olurdu.

Ve eğer bir mucize olur da her şey küle dönerse, en azından bu adamı hatırlayabileceğim bir şeyim olur.

Gideon'un burun delikleri alevlenir. "Bir şeylerin kök salması gibi küçük bir ihtimal için seni tekrar tekrar doldurmamı hoş karşılar mısın?"

Başımı sallarken içimden acımasız bir sıcaklık akıyor.

Gideon alnını alnıma bastırıyor; bu dokunuş acı verici derecede mükemmel. "Söyle, küçük cadı."

"Evet," diye nefes alıyorum.

Bölüm 17

Gül

Gideon'un kolları beni daha da sıkıyor, bu tutuş bana kısmen yer değiştirdiğinde dokunaçlarının beni açgözlülükle sarışını hatırlatıyor. Tutuşunu gevşetiyor ve bir adım geri atıyor.

"Tılsımı çıkar, Rose."

Sesindeki emir beni nefes nefese bıraktı. Bana söyleneni yapıyorum. Alt bedenim ağır ve ağrılı. Zincirin kopçasına ulaşmak için tenime dokunan parmaklar bile bir dilin küçük sürüklemeleri gibi. Tokayı açmaya çalışırken Gideon'un ellerini yumruk yapıp esnetmesini izliyorum, sanki beni kapıp hınzırca benimle oynamasını engellemeye çalışıyormuş gibi.

Vücudu ne kadar hazır, aleti ne kadar sert olsa da Gideon'un ağzı sert bir çizgi gibi. Endişesi tahrik olmamı engelliyor.

"Bunu yapmak istediğine emin misin? Mutlu görünmüyorsun."

Gideon oflayıp pufluyor. "Seni yatağa bağlayıp bir hayvan gibi kızıştırmaktan nasıl alıkoyacağımı bulmaya çalışıyorum. Bana bir dakika ver."

Sesi hırıltılı ve güçlü.

"Bir hayvan gibi götürülmeye karşı değilim."

Gideon'un vücudu gerilir ve tavana bakar. Adam tekrar konuşmadan önce yutkunur. "Önce senin gelmen gerek."

"Ben de buna karşı değilim." Gideon bu etkileşimi yavaşlatmaya çalışıyor gibi göründüğü için sesime bir şakacılık karışıyor ve ondan çıkan sert bir ses beni zıplatıyor.

"Yapma! Kaçma Rose."

Her şey netleşince gözümü kırpıştırıyorum. Gideon bir apeks yırtıcı ve ben de az önce müthiş bir ilkel teşvik sundum.

"Tamam, belki sonra peşimden gelirsin." Kolyemi sunaktaki bir tabağa yerleştiriyorum ve metalin cama çarparken çıkardığı ses yankılanıyor. Tılsımı takmamış olmanın verdiği kırılganlık anı daha da güçlendiriyor. O tılsım olmadan hiç seks yapmadım. Şimdiye kadar hiç kimseyle bu riski almak istemedim.

Gideon'la ilgili bir şey bunu doğru hissettiriyor.

"Dalga geçmek." Bunun üzerine Gideon'un göğsü kabarıyor ve ters ters bakıyor. "Benim için kendine dokun, küçük cadı."

Ondan birkaç adım ötede garip bir şekilde duruyorum. "Burada mı?"

Yatağa gidecekmişim gibi hareket ediyorum ve Gideon irkiliyor. Onun yerine yavaşça geriye doğru yürümeden önce duruyorum. Gideon beni takip ediyor, aramızda boşluk bırakmaya çok dikkat ediyor. Kiremitli duvara sırtımı dayıyorum. Taşın soğukluğu tüylerimi diken diken ediyor. Kaçış yok.

"Ağzını üzerimde hissedeceğimi sanıyordum."

Gideon başını sallar. "Bu şekilde başlayacağız. Daha sonra, sen durmam için yalvarana kadar seni dilimle becereceğim. Şimdi kendine dokun. Bana nelerden hoşlandığını göster Rose."

Arkama yaslanıyorum, nefesim kesiliyor ve bir elimi vücudumda gezdirip göğsüme götürerek onun bakışları için alaycı bir şekilde sıkıyorum. Gideon daha önce gergin görünüyordu. Şimdi derisinin altındaki kaslar öyle bir geriliyor ki kalçalarım yerinden oynuyor.

"Amın, Rose. Bana ne kadar ıslak olduğunu göster. Sikimi ne kadar istediğini göster, belki sana veririm."

Bu etkileşimin yoğunluğu aramızda girdaplar oluşturuyor; bu çekim beni eğilip kendimi Gideon'a vermek istememe neden oluyor. Ama beni tehlikeli bir şekilde izlemesi, kertenkele beynimin tepki vermesine, geri çekilmesine, kaçabilmek için kalp atış hızımı artırmasına neden oluyor. Gideon'un gözleri parlıyor, sanki bedenimin zihnime ihanet etmek istediği yolları duyabiliyor. Muhtemelen duyabiliyor.

Elimi kendime bastırıyorum ve ne kadar ıslak olduğumu görünce içimi yeni bir utanç kaplıyor. Parmaklarım hiçbir

direnç göstermeden kıvrımlarımın arasından kayıyor ve Gideon zayıf iniltime inliyor.

"Siktir, çok ıslaksın." Gideon'un yanakları kızarır ve dudaklarını ıslatır. "Göster bana."

Ayağımı uygun bir yan yastığa koyuyorum ve bacaklarımı açıyorum. Dudağımı ısırıyorum ve Gideon'un nefesinin ıslaklığıma çarptığını hissettiğime yemin ediyorum.

"Ne kadar güzel bir amcık, döllerimin damladığını görmek için sabırsızlanıyorum. Seni bu kadar ateşlendiren bu mu küçük cadı? Seni nasıl dolduracağımı düşünerek saatler mi geçiriyorsun? Seni ne kadar çaresiz bırakacağımı mı?"

Nefesim titriyor ve klitorisimin etrafında yumuşakça dönüyorum. "Tanrım, evet." "Bu gece sana kaç kez sahip olabilirim?"

Gideon lojistikle ilgili sorular sorarken bile nefes nefese kalıyorum. "Yani, biraz iyileştirici merhem var, yani..."

Gideon'un keskin küfürüyle sıçrıyorum ve klitorisime yaptığım çok sert vuruşla ciyaklıyorum.

"Parmaklarını kullan, küçük cadı. Kendini ger ki benim için hazır olasın."

Bir parmağımı içime sokarken bile ofluyorum ve kendimi duvara daha sıkı bastırarak penetrasyondan ürperiyorum. "Bütün işi ben yapmaktan bıktım. Mastürbasyon yapmak istesem neden sana ihtiyacım olsun ki?"

Gideon'un ağzında küçük bir gülümseme beliriyor.

"Bu şekilde önce senin orgazm olduğundan emin olabilirim. Bu benim için önemli, sen yanımdayken bunu ne kadar düşünebileceğimi bilmiyorum." Gülümsemesi kaybolur. "Seni beslediğimi bildiğim zaman."

Kahretsin, bunu söylediğinde çok ateşli oluyor. Bu stratejik adamı azgın bir canavara dönüştürmek için yaşayan sapkın tarafım olmalı. Gideon'un tekrar gerilmesine neden olan bir ses çıkarıyorum ve bir parmağımı daha içeri kaydırıyorum, bu ilkel duygu içimden geçerken kendimi olabildiğince hazırlamaya çalışıyorum.

"Sen içimdeyken boşalacağım." Kendimi durdurabileceğimi sanmıyorum.

"Ve benim sikim için hazır olduğunu mu düşünüyorsun, küçük cadı?"

Başımı sallıyorum ve parmaklarımı sabırsızca kendimden kaydırıyorum. Gideon o kadar katı ki beklenti kıvılcımlar saçıyor ve ben de ona

Zaten istemekten sırılsıklam olmasaydım bile hazırdım. Ona doğru bir adım attım ve yüzündeki hiddetli ifadeyle durdum.

Gideon'un gözleri o kadar karanlık ki ürperiyorum. O bozmadan önce üzerimize bir durgunluk çöküyor.

"Koş."

Bu kelime derimin üzerinde sıçrıyor ve dönüp akılsızca koşmaya başlamadan önce içimde bir tereddüt beliriyor. Savaş ya da kaç içgüdümün beni yatağa doğru koşturması büyük şans çünkü Gideon'un bedeni bana hızla çarpıyor. İkimiz de yastıklara ve cömert dolgulara gömülürken çığlık atıyorum.

Gideon'un vücudu tenime karşı sıcak ve beni çevreliyor. İçgüdülerim hâlâ hareketlerimi yönlendiriyor ve ben onun önünü arkamda tutan tutuşun altında debeleniyorum. Kıpırdamıyor ama beni sıkıca kavrıyor.

Gideon hırlıyor ve ben donup kalıyorum.

"Özür dilerim." Sesi boğuk ve ben zor nefes alırken bile içgüdüsel panik geri çekiliyor.

"Beni gafil avladı." Titriyorum, adrenalin hâlâ içimde akıyor. Gideon beni yalamadan önce ensemi ısırıyor, tadıma bakıyor. Alnımı yatağa dayıyorum ve yavaşça nefes veriyorum. Tanrım, bana sarıldığında harika hissediyorum.

"Durmam gerekirse sana söylerim," diyorum. "Ama lütfen, lütfen durma."

Söylenecek en doğru şey bu.

Arkamdan homurdanıyor ve ereksiyonunu çökmüş bir şekilde kıçıma bastırıyor. Islaklığı üzerime bulaşıyor. "Bu yalvarışın hiçbir şeye hayır demeni zorlaştırıyor. Tek kelime edersen sana her şeyi veririm."

Bunun üzerine ağzımdan küçük bir ses çıkıyor. Tam da bunu yapma, onu kaybetmemek için yalvarma arzusu iliklerime kadar işliyor. Bu hararetli anın içine dökmemek için dudağımı ısırıyorum. Bu tartışma daha sonra olacak.

Gideon'un vücudu hareket ediyor. Kalçamı kavrayışı ve kalınlığı kaygan kıvrımlarımdan geçene kadar bedenimi yukarı doğru çekişi aklımı kurcalıyor. Ellerim yatağın çarşaflarını kavrıyor.

Üzerime çıkarken nefesim kesiliyor, sikinin başı çok az bir baskıyla içime kayıyor ve Gideon kalçalarını sallayarak sikinin geri kalanını derinliklerime sokarken inliyorum.

Olabileceğim kadar hazırım ama yine de biraz zorlanıyorum. Sikinin etrafında geriliyorum ve tatmin edici dolgunluğun tadını çıkarıyorum.

"Oh, Rose." Gideon'un sesi taparcaydı. "Bana sahipsin."

İçimdeki her şey buna boyun eğiyor. Ona sahip olduğumu söyleyebilir, ama veren benim. Bu tam bir teslimiyet. Ben Gideon Strand'ınım, bedenim, kalbim, eğer isterse ruhum da onundur. Hatta istemesine bile gerek kalmayabilir.

İlk hamle geldiğinde yüzüm çarşaflara gömülüyor. Ani hareket sarsıcı ama aynı zamanda beni tamamlıyor. İkinci itişte, Gideon'u içimde coşkuyla karşılayarak geri itiyorum.

Vücutlarımız birbirine çarparken homurdanıyor. "Sikimi alacaksın ve tohumumun seni doldurması için çalışacaksın, değil mi?"

Gideon saçlarımı tutuyor ve bana verdiği her şeyi almamı sağlayabileceğini bildiği için ağzımı açıyor.

"Evet, evet, evet."

"Benim." Ses tonu gırtlaktan geliyor ve etrafında kenetlendiğimde tıslıyor.

"Lütfen, Gideon."

Işıklar titreyebilir ya da zihnim kısa devre yapabilir çünkü kabul eden bedenime vuruyor. Hareketleri, ben nefes nefese kalana ve doruk noktam içimden geçene kadar his dalgalarını daha da yükseltiyor. Ben haykırdığımda, Gideon şiddetli bir iniltiyle ereksiyonunu derinlere gömüyor. Sıcak boşalması içimi yıkıyor.

Gideon beni sıkıca kavrıyor, daha fazla dölünü içime akıtıyor ve ben bunun mutluluğuyla iç çekiyorum.

Yatağın üzerine uzanıp kollarımı ve bacaklarımı esnetiyorum. Gideon'un ağırlığı hâlâ üzerimde ve ben güvende olma, ait olma hissinin tadını çıkarıyorum. Ağzı tembelleşiyor

Omzumun nemli tenini öpüyor. Sanki şımartılacak değerli bir şeymişim gibi.

Gıdıklanınca mırıldandım. "Tanrım, bu harikaydı."

Gideon tenime gülümsüyor ve ereksiyonu içimde zonkluyor. Tepki olarak sarsılıyorum, gözlerim iç çekerek kapanıyor. Gideon'un kolu karnıma dolanıyor ve tekrar içime girmeden önce kalçalarımı yukarı kaldırıyor.

Onun yumuşak sallanışı karşısında bir şaşkınlık sesi çıkarıyorum. Bedenimin rüzgârı tersine dönmeye başlıyor ve gözlerim açılıyor.

"H-hala nasıl sertleştin?" Vücudumuzun bir başka sarsıntısı beni tekrar gevezeliğe başlatmakla tehdit ederken soruyorum. Her hareket lezzetli bir sürtünme.

"Sana her şeyden çok büyülü olduğumu söylemiştim." Gideon'un sözleri kulağa alaycı geliyor ama içindeki ilkel doğa hâlâ dışa vuruyor. Dişlerini omzuma geçiriyor. "Eğer istersem ereksiyonu korumak küçük bir şey."

Daha önceki çılgın çiftleşmenin aksine, hareketlerimiz yavaş kalıyor. Onun içimde sürüklenişi, benimkini saran bedeninin sıcaklığıyla birleşince boğazımın arkasında bir inilti oluşuyor. Yavaş yavaş, her nazik sallanışta vücudum geriliyor. Gideon'un dudaklarından dökülen her kışkırtıcı kelimeyle.

"Benim güzel küçük cadım, benim mükemmel hazinem, beni çok iyi kabul ediyorsun. Seni günlerce doldurabilirim ve yine de sana sarılmaya ihtiyacım var."

Gözyaşlarımı susturucu bir sesle silene kadar fark etmiyorum. Her şey çok fazla, duygularım bedenlerimizle aynı anda sallanıyor.

"Üç kalbimi birden attırıyorsun," diye takılıyor Gideon.

Gülüşüm boğuk bir ses ve boğazım kalın. "Lütfen beni bırakma."

Bu sözleri söylemek istememiştim. Gideon'un göğsü sırtıma doğru kıkırdayarak gürleyene kadar onları fark etmiyorum bile. "Ah, küçük cadı, sen istesen de seni bırakamam."

Parmaklarını benimkilere geçiriyor ve diğer kolu belimi serbest bırakırken sıkıyor, artık kalçalarımı eğmesine gerek yok, bunu kendim yapıyorum, vücudunun benimkine derinlemesine nüfuz etmesine ihtiyacım var. Serbest eli altıma uzanıyor, parmakları klitorisimin etrafında dönüyor, haykırmama yetecek kadar sert bastırıyor.

"İşte bu, Rose. Benim için gel, bırak gerçekleşsin. Vücudunun beni içine çekmesini ve asla bırakmamasını istiyorum."

Gideon bedenimle var olan en basit enstrüman gibi oynuyor. Her dokunuşu istenen tepkiye göre ayarlanıyor ve kısa süre sonra içimdeki küçük hareketleri yeterli gelmiyor. Etrafında sıkılaşıyorum, açgözlülükle her şeye ihtiyaç duyuyorum ve her dikkatli hareketle zevkimi daha da yükseltecek kadarını alıyorum.

"Lütfen, Gideon, lütfen ihtiyacım var-"

"Benim için gelmelisin, tatlı hazinem. Adımı haykırmalısın." Gideon'un sözleri aldatıcı bir şekilde sakin, ama karanlık gücü bedenimin sıkı bağlarını koparıyor ve dediğini aynen yapıyorum. Doruk noktası en ölümcül fırtına gibi içimde kükrüyor. Çığlık atıyorum ve çırpınıyorum, krakenimin pençesinde fazla hareket edemiyorum. Duyu organlarımın her çarpışında daha da yükseliyorum ve onun adını haykırıyorum.

Gideon sertçe içime giriyor, sonra hırlayarak ölçülü hızını kesiyor ve bedenimi tekrar serbest bırakmasıyla dolduruyor. Mükemmellik karşısında hıçkırıyor ve nefes nefese kalıyorum.

Şarkı söylemedeki mükemmellik birkaç nefeslik bir zaman dilimini kapsıyor ve ben nefes nefese kalmış bir Gideon'un kucakladığı, aşırı sıcaktan terlemiş bedenime geri dönüyorum.

Hava, havaya ihtiyacım var.

Gideon'a beceriksizce dokundum. Beni ilk kez orgazma ittiğinde, ağırlığı güven vericiydi. İkincisinde nefesimi toplamam gerekti.

Gideon bizi yan yatırıyor ve ben de yüzümü buruşturarak sikini içimden çıkarıyorum.

"Ben-" Pantolonunu indirir. "Ben merhemi getireyim."

Gideon yavaşça ayağa kalkarken ne olduğundan bile emin olmadığım bir şeyler mırıldanıyorum. Gideon'un gücünü azaltmak biraz da olsa tatmin edici.

Beni ezebilecek kadim bir varlık.

Sırt üstü yatıyorum ve Gideon'u aşağı çekiyorum. Tırnaklarım omuzlarına batıyor ama niyetimi anlayarak onu sürüklememe izin veriyor. Ağzı benimkine düşüyor ve öpücük yavaşça, puslu bir rüyanın ölçülü, lüks bir tadına dönüşüyor ve ben daha fazla nefes almak için öpücüğü kesip onun yataktan çıkmasına izin veriyorum.

O dönüp kabı açtığında kalbim normal ritmine dönmeye başlıyor. Lowell bizi müşterilere sunulan merhem ve kayganlaştırıcılara para harcamaya ikna ettiği için hiç olmadığım kadar minnettarım. Antiseptik bir koku yerine gül kokusu çarpıyor burnuma ve aptal gibi gülümsüyorum.

"Sanki sadece benim için yapılmış gibi."

Gideon aptallığıma gülümsüyor ve bacaklarımı aralıyor.

"Amcığının benden damlaması en tatmin edici şey.

resim." Mırıldanıyor. "İçimden bir ses bacaklarını kapatıp tohumlarımı içine akıtmak istiyor ama geri kalanı bunun saçma olduğunu biliyor."

Gideon merhemi bacaklarımın arasına nazikçe masaj yaparak sürdüğünde nefesim kesiliyor ve bir şekilde hâlâ kızarabiliyorum. İki parmağını içime sokup merhemi içime yayarken ve G noktama daireler çizerken yüzümü yakından izliyor. O daha sert bastırdıkça vücudum canlanıyor.

"Gerçekten mi?" Kendime kızarak fısıldıyorum. Gideon'un gözleri kırışıyor.

"Hoşuna gitmiş gibi görünüyor."

Ofluyorum ama bacaklarımı daha da açıyorum. Açlığıma, bu her şeyi tüketen arzuya şaşırıyorum. Bu imkânsız adam bir orgazmı daha yüzeye çıkarırken Gideon'un yüzündeki memnuniyet ifadesi nefesimi kesiyor. Sırtım dikleşiyor ve gökyüzündeki yıldızlara bağırıyorum.

"Aman Tanrım, artık yok." Bacaklarımı kapatıyorum ve Gideon dizime bir öpücük bırakarak bana izin veriyor.

"Şimdi seni besleme zamanı."

Bölüm 18

Gideon

"Oh tanrılar, oh evet. Aynen böyle-" Rose bir inilti koparıyor ve ben de kaşlarımı kaldırarak suyun altında beline masaj yapmaya devam ediyorum. Omurgasına yakın bir kası tam da istediği gibi kazıyorum.

Vücudum onun çıkardığı seslere tepki veriyor, ama memnuniyet dürtüyü bastırmamı kolaylaştırıyor.

Yorgun, karanlık kalbimin yerini mutlu bir parıltı aldı ve gülümsüyor olsam şaşırmazdım. Yüzüm acımaya başladı. Sık sık gülümseyen bir erkek değilim ama Rose'la birlikte olmak içimde bir şeyleri yatıştırıyor. Beni aramaya, avlanmaya, bulmaya iten, tırmalayan, açgözlü bir şey.

Acaba başından beri onu bulmam mı gerekiyordu?

Rose iç geçiriyor ve başını omzuma yaslıyor. Boğazını sıkarak onu güldürüyorum. Pizza sadece peynirli karbonhidratların tatmin edebileceği şekilde tatmin ediciydi ve arkadaşım ellerimin altında çürüyor.

Mutluyum. O kadar memnunum ki hareket etmek bile istemiyorum. Bu kadını her zaman kollarımda tutmak istiyorum, ama merak beni ısırıyor.

"Peki, yetiştirilmek istemenin sebebi neydi?"

Rose cevap vermeden önce utangaç bir şekilde dudaklarını ısırır.

"Düzenli olarak gelen bir çiftti. Halka açık havuzlarda genellikle muhteşem teşhirci gösteriler olur." Düşünceli bir şekilde mırıldanıyor. "Adam çok kararlıydı, sanki onu başka bir düzeyde, ilkel bir düzeyde sahiplenmek istiyor gibiydi. Bu bana böyle bir enerjinin odağı olmanın nasıl hissettireceğini düşündürdü. Ve... Senden hoşlandım. Daha önce hiç kimseyle olmadığım bir şekilde seninle olmak istedim."

Kaşlarımı tekrar kaldırıyorum ama Rose aceleyle devam ediyor.

"Beni yanlış anlamayın, dokunaçlar eşsiz ama bu sadece benim rızamı gerektiriyordu. Deneyimlerimizi farklı kılacak bir şeyde aktif rol almak istedim. Seninle birlikte cesur olduğum bir an."

Tüm bu gülümseme benim için tehlikeli. Rose'u kucağıma çekiyorum, boynunun arkasındaki nemli bukleleri öperken havuzda dalgalar yaratıyorum.

"Bu... daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu. Kendini bu kadar güzel sunduğunda biraz kontrolümü kaybettiğimi itiraf etmeliyim. Bundan bir şey çıkmasa bile, hayatımın geri kalanında kalbime yakın tutacağım bir deneyim. Teşekkürler Rose."

Rose sertleşiyor ve o konuşana kadar nedenini anlayamıyorum. "Günlerinin geri kalanı. Yani sonsuza dek mi?"

"Biri bu süreyi kısaltmadığı sürece."

"Ölümsüz olmak nasıl bir şey olmalı."

İçimde ani bir soğukluk var. Binlerce yıldır neysem oyum, bazen başkalarının benim ömrüme sahip olmadığını unutuyorum. Rose'un düşündüğü bir konu gibi göründüğü için aklımdan çıkması aptalca bir şey.

Ne kadar dikkatsizsin, Gideon. Eşimi yakalamaya o kadar odaklanmıştım ki hayatımızın birlikte nasıl görüneceğini düşünemedim. Göğsümdeki gerginliği hafifletiyorum. Bunu çözeceğim. Aramızda bir tür bağ kurmanın yolları olabilir.

Ve eğer onun ölümsüzlüğü kazanmasının bir yolu yoksa, benimkini ortadan kaldırmanın bir yolu olacaktır.

Rose'u bulduktan sonra onu kaybetmeyeceğim.

"Hiçbir şeyin garantisi yok, küçük cadı. Benim yaşam sürem bunu çözebileceğimiz bir şey-"

Rose uzaklaşıyor ve ben sözlerimi kesiyorum. Gelecekle ilgili dikkatli sözlere ne kadar çabuk geri döndüğümüz için içimde hayal kırıklığı yanıyor.

"Bu gecelik işimiz bittiyse eve gitsem iyi olacak," diyor Rose. Bana doğru dönüyor ama bakışlarımla buluşmuyor.

Cadım benden kaçmaya çalışıyor. Paylaştığımız onca şeyden sonra.

Keşke bir zihin okuyucu olsaydım da her endişesini giderebilseydim ama değilim. Sadece stratejik ve sabırlı olabilirim.

Arkadaşımı yakalayacağım.

"İşimiz bitti demezdim. Senin işin b i t t i mi?" Parmak uçlarımı vücudunda gezdiriyorum ve Rose'un sertliği bir ürpertiyle kayboluyor. "Ben... bitmek zorunda değilim."

Rose'un sözleri tereddütlüydü. Onu yanımda tutmak için baştan çıkarıcı şeyler yaptığımı biliyorsa, ama teslim olmaktan kendini alamıyorsa.

Gülümsemem keskin ve onu kendime doğru çekiyorum, suyun içinde bana sarılması için. Ellerim vücudunda geziniyor, Rose'un nefesinin kesilmesine neden olan yumuşak dokunuşlar bahşediyor.

"Benim m-" Duruyorum ve bu gece ikinci kez oyunumuza neredeyse eş kelimesini soktuğum için zihinsel olarak kendime lanet ediyorum. Öpücüğü kesmeden önce dudaklarının tadını çıkararak ağzını kendi ağzımla yakalıyorum. "Benimle kal, Rose?"

Başparmağım kıvrımlarından geçip klitorisinin etrafında dönerken kıvranıyor.

"Tamam ama ben biraz hassasım," diyor.

Başparmağımın darbelerini yumuşatarak mırıldanıyorum. Germek yok o zaman, ama eşimi baştan çıkarmak için yapabileceğim daha çok şey var. O anlaşmasını sorgulamadan harekete geçiyorum ve onu sudan çıkarıp havuzun kenarına bırakıyorum. Su solgun teninden aşağı akıyor ve her damlasını yalamak için içimde bir istek var ama başka bir şey arzuluyorum.

Etrafına su geçirmez minderler yerleştiriyorum. Sırtını yasladığımda Rose bana kaşlarını çatıyor. Suyun içine, bacaklarının arasına iniyorum.

"Gideon, nesin sen-oh tanrılar."

Dilim Rose'un kıvrımlarını okşuyor, daha fazla duyusu geri gelmeden; ona beni uzak tutmasını söyleyen duyu. Tepkisi gırtlaktan ve tatmin edici. Dilimdeki lezzet patlamasıyla inliyorum ve parmakları saçlarıma girerek beni bir nefes için

uzaklaştırıyor.

"Ne yapıyorsun? Gönüllü cadı yetiştirme oyunu oynamak istediğini sanıyordum?"

İsmi takdir ederek homurdanıyorum. "Sana daha sonra tadına bakacağımı söylemiştim. Aslında hafızam beni yanıltmıyorsa, sen durmam için yalvarana kadar seni dilimle becereceğimi söylemiştim."

Rose inliyor ama bacaklarını daha geniş açıyor. Sırıtıyorum, bu eylemi reddetmeyeceği ya da bunu yapmama gerek olmadığını söylemeyeceği için keyif alıyorum. Aletim ağrıyor ama eşimin tadına bakmakla kıyaslandığında bu çok uzak bir his. Dilimi onun ıslaklığında gezdiriyorum, ilk başta hafifçe.

Tadı narin ve ekşi, gül şifalı merhemiyle vurgulanmış ve benim tadımla tatmin edici bir şekilde iyi karışıyor. Sırayla emiyor ve yalıyorum, Rose'un vücudunun benim için pantolonunu indirirken nasıl kıpırdadığını ve gerildiğini okuyorum, sonra da alay etmeyi bırakıyorum.

"Herhangi bir şikayetiniz var mı?"

"Şikayetim yok!" Rose nefes nefese.

Onu yavaşça çalıştırıyorum, doruğa zorlamıyorum, ama yumuşakça kırılan zevk dalgaları aracılığıyla. Bu hassas bir süreç ve her darbede Rose biraz daha soğukkanlılığını kaybediyor. Güzel göğüslerinin üzerindeki deri yanaklarına uyacak şekilde kızarıyor. Parmakları saçlarımı kavrıyor, kendini unuttuğunda erotik bir şekilde çekiyor.

Vardiyamın kontrolünü tam olarak kaybettiğim anı biliyorum.

Dünya biraz daha parlıyor, gölgeler kayboluyor ve dilimin tadı berraklaşıyor. Alt yarım, dokunaçlarını arayarak suyun içinde yayılıyor. Bir uzvum belirli bir yeri arıyor, bağlanmak, çiftleşmek, doldurmak istiyor.

Rose şaşkınlıkla çığlık atana kadar dokunaçlarımı ayak bileğinden dizine kadar her iki bacağının etrafına sardığımı neredeyse fark etmiyorum.

"Aman Tanrım, buna bayıldım," diyor.

Dokunaçlar benim bir düşüncem olmadan bacaklarını daha geniş açtılar. Çiftleşme dokunaçlarım kıvrımlarını okşuyor, dilimin hareketleriyle eşleşiyor ama içine girmiyor.

Göz teması kurmak için yüzümü kaldırıyorum. "Tohumumu bu şekilde kabul eder misin Rose? Nazik olacağım."

Yaratığımın ondan tekrar damladığını görmek istediği sıvılarla yavaşça doldurun. Bir dokunaçla çiftleşmek bir horozla aynı şey değildir, bu zaman alan sürekli bir süreçtir.

"İçime girebilir misin-? Evet, lütfen!"

Dokunaçlarım Rose'un pembe kıvrımlarının içinde kaybolurken inliyorum. İçimdeki yaratık onu daha derine gitmeye zorluyor, tohumun dışarı akmasını engelleyecek kadar derine. Rose kalçalarını hareket ettiriyor, sanki bu müdahaleyle kendini becerecekmiş gibi.

Bedenim titriyor, tohumlarım eşimi
dolduruyor. Rose yukarı doğru yalpalıyor.

"Oha!"

Karnına bastırıyorum, bacaklarındaki dokunaçlarım hareket etmesini engellemek için geriliyor.

"Beklediğimden daha fazla şey varmış." Rose'un yanakları, en iyi niyetime rağmen, tohumum çiftleşme dokunacımın etrafından dökülürken kırmızıya doğru derinleşen bir pembedir.

Şimdiden yaratığın kaybın yerini alması gerekiyor ve zevk içimi titretiyor.

Rose inliyor, vücudundan daha fazla parçam dökülürken utanmış gibi bana tutunuyor.

"Çok güzel," diyorum.

"Aman Tanrım, Gideon, böyle olacağını bilmiyordum."

Bu beni dondurdu. "Durmak istiyor musun?"

"Hayır! Sadece çok fazla sıvı var... Sıcak ama ortalığı b a t ı r ı y o r u m ."

Kıkırdıyorum. "Ortalığı k a r ı ş t ı r a n ı n ben olduğumu söylemek daha doğru olur. Bundan sonraki ataklar daha az olacak, söz veriyorum."

Rose'un gözleri kocaman. "Bu... bu... devam eden bir süreç gibi mi geliyor?" Başı geriye düşer. "Tabii ki öyle."

Ve sonra gülüyor, sesi müzikal. "Discovery Channel'ı daha çok izlemeliydim."

Gülümsüyorum ama başımı yine öne eğiyorum. Rose şu anda benim hoşuma gitmeyecek kadar aklı başında. Dilimle inliyor

İçime bir ürperti daha veriyor. Orgazm çığlıkları atarken klitorisini emerek içinde nabız gibi atıyorum.

Onu tekrar yukarı çıkarmak için aşağı indiriyorum, yalvarıyor ve baştan sona eski tanrılara dua ediyor.

Gece, her yalayışımda ve emişimde Rose'un zevkini artırarak devam ediyor. Onu hissetmek, çiftleşme ihtiyacı, benden daha fazla salınım getiriyor. Sonunda, dokunaçlarımın daha fazlasını onun içine sarıyorum, birleşik sıvılarımızın basınçtan dökülmesine izin veriyorum ve o güzelce kırılıyor.

Tüm kelimeleri söylemek isteyerek onu kucağıma aldım.

Onun bir hazine olduğunu, beni şaşırttığını ve sonsuza dek benim olmasını istediğimi.

Üçüncüsünün gerçekliği göğsümde yanarken bile sadece ilk ikisini söylüyorum.

Bunun yerine, henüz dile getiremediğim kelimeleri söylemek için eylemlerimi kullanmaya çalışıyorum.

◆◆◆

Rose'un yanında uyandığım bir gün daha. Bir gece önce onu çok yormuştum ve hamamdan ayrıldığı için onunla dalga geçtiğimde bana kaşlarını çatmış ve yatağın üzerinde ona sarılmam için beni kendine çekmişti. Triumph çok tatlı.

"Ne düşünüyorsun?" Rose soruyor. Sesi uykudan boğuk çıkıyor ve ben onu tekrar yormak istiyorum ama bu olmuyor.

"Uyanık olduğunu fark etmemiştim."

Bir elimi saçlarında gezdiriyor, yavaş yanan mumların ışığını yansıtan ateşli parıltıları takdir ediyorum.

"Sorularımdan kaçtığını anlamadığımı sanma," diyor. Sözlerinde hiç sıcaklık yok.

"Mace ve benim katılacağımız açık artırma bu gece yapılacak. Muhtemelen seni yarına kadar bir daha göremeyeceğim."

Mırıldanıyor. "Hayatta kalacağım. Merhemin gerçekten işe yaraması için bir gece iyi olur."

Rose'un ses tonunda muzip bir hava var ve ben rahatım. Arkadaşım beni bekleyecek.

"Başka bir şey." Bir süre dişlerimi sıkıyorum ama Rose endişeyle kaşlarını çatınca devam ediyorum. "Planladığımızdan daha riskli olacağı için. Sadece ihtiyacım olan-" Sözlerimi gözden geçiriyorum. Bu beceriksizce yapmak istediğim bir şey değil. "Mesafeni korumanı istiyorum. Bu binanın etrafında o kadar çok koğuş var ki güvenli ama uzak durmayı kabul edersen daha iyi odaklanabileceğim."

Rose burnunu kırıştırır.

"Risk altında olacak mısın?"

Homurdanıyorum. "Hayır."

Bu uygulama ilk başladığından beri paranormalleri özgürleştiriyorum. Bana bir şey olmaz ama Rose'u tehlikeye atmak istemiyorum.

"Gideon, ben çaresiz değilim. Ama kendini daha iyi hissetmene yardımcı olacaksa mesafemi koruyacağım. Zor olmasa gerek; daha önce o dükkânı ziyaret etmek için hiçbir nedenim olmadı." Rose esniyor ve yüzünü göğsüme gömüyor.

Rahatlama, endişelerimin en kötüsünü yatıştırıyor. Rose'un bana durumla ilgili sorular sormasını bekliyorum. Ve bekledim. Ama vücudu meraktan gerilmiyor.

Tuhaf.

Rose'un yandaki kaçakçılık olayını gündeme getirmemesi şaşırtıcı. Beni bu konuda sorgulamakla ilgilenmiyor gibi görünüyor. İzolasyonist olan ve bu konulara karışmayan pek çok paranormal var, ama Rose böyle biri gibi görünmüyor.

Belki de sadece yorgundur? O ve Lowell geçen gece boyunca koğuşta çalıştılar.

Belki de nedenlerin bir kombinasyonudur, ancak tartışmak istemiyorsa, bu mutlu alanda böyle çirkin bir şeyi gündeme getirmekten çekiniyorum.

Nasıl olsa fark etmeyecek, Mace ve ben açık artırma sahiplerini ortadan kaldıracağız ve etkinliği daha başlamadan durduracağız.

Eşimi koruyacağım.

Başını öpüyorum, saçları odanın baharatlı kokusuyla kokuyor, bu beni sakinleştiriyor. "İhtiyacın olan tüm detayları o e-postaya yazdım, ama herhangi bir endişen olursa bana mesaj at."

Rose başını kaldırmadan önce onayladığını ve gelen kutusuyla ilgili bir şeyler mırıldanıyor. "Kahvaltı edebilir miyiz? Dün gece çok fazla enerji harcadım."

Zafer ve neşe içimi dolduruyor. Stratejim işe yarıyor. Bu cadı benim. Şimdi tek yapmam gereken onu elimde tutmanın bir yolunu bulmak.

Bölüm 19

Gül

Dokulu kırtasiye malzemelerimdeki isimleri birleştirirken neşeyle mırıldanıyorum. Lambanın ışığı kur hediyemin ahtapot gravürüne vuruyor ve masamın üzerine büyüleyici altın benekler saçıyor. Pembe taşlı kalem, metalik altın kenarlıklı mermer grisi kâğıtla güzel bir uyum sağlıyor.

Mürekkebin kâğıt üzerindeki sürüklenişi içimde kendimi inkâr etmemi zorlaştıran bir sevinç uyandırıyor. Jackson'dan beri kendimi inkar etme alışkanlığı edinmiştim. Şimdi bundan kurtulduğum için mutluyum.

Hayattan zevk alınmayacaksa nedir ki?

Beni bunalımdan kurtarmak, Gideon'a her zaman minnettar kalacağım bir şey. Ne olursa olsun-

Hayır! Hayır! Gideon'la bu ilişkinin nasıl biteceği ya da uyumsuz yaşam sürelerimiz üzerinde durarak zaman kaybetmeyi reddediyorum. Önümüzdeki yirmi yıl boyunca birlikte olabiliriz. Tam da kendimi yeniden toparlamaya başladığım bir dönemde ölümsüzlük gibi kalıcı bir şey hakkında endişelenerek ikimizin de ömrünü kısaltmayacağım.

Amelia Lavender ile Luke Grant'i bir çırpıda eşleştiriyorum. İçimi çektim ve tatmin oldum. Haftalardır profilleri ile uğraşıyordum. Geçmişte olduğu gibi, mürekkep ve tüy kalemin akışı zihnimin dolaşmasına izin veriyor.

İsimleri koparıp karalamalarıma eklemek basit bir sihir şekli ama onlara baktıkça daha anlamlı geliyor.

Amelia ve Luke geniş cadı ailelerinden geliyorlar, kariyerlerine yatırım yapıyorlar ve çocuk istemiyorlar. Ruh uyumlarını yüzde elli olarak değerlendirebilirim. İkisi de yakın zamanda çok kuşaklı aile evlerinden taşındılar.

Ve bahse girerim ki bu yeni yalnızlıkla başa çıkmak için eşleştirme arayışına girmişlerdir.

Aylardır ilk kez rakamlar için acı çekmiyorum.

Ruh uyumunun her şey demek olmadığının her zamankinden daha çok farkındayım. Eşleşme nedenlerimi açıklayacağım ve çiftin ayrıntıları çözmesine izin vereceğim. Benim tek sorumluluğum insanlara seçenekler sunmak, kalp kırıklığı yaşamamak çiftlere kalmış.

Sanki varlığımın en ince ayrıntısına kadar işlemiş olan çirkin bir leke durulanarak temizlenmiş gibi. Sıkışıp kalmıştım ama artık değilim.

Ve yarın Gideon'u göreceğim. Yarın her ikimizin de ne tür uzun süreli bir anlaşmayla ilgilendiğini tartışacağız ve ben cesur olacağım. Kalp kırıklığı korkusu beni mutluluktan alıkoymayacak; kısmen, çünkü birlikte olduğumuz şey sona erdiğinde kalbimin kırılacağını zaten biliyorum. Henüz meşhur tetiği çekmemiş olsam bile çoktan yatırım yapmış durumdayım.

Gelen kutuma bakmadan önce Amelia ve Luke'a maçı bildiren e-postaları yazmayı bitiriyorum. Tam bir karmaşa. Günde en az yüz e-posta alıyorum; dünyanın dört bir yanından adaylar bana ulaşıyor. Birçok eşleşme kolay eşleşmeler, sıraladığım yerden başka bir adayı çıkarmak kadar basit. Hazırda eşleşmesi olmayan adayları sıralamak günümün çoğunu alıyor ve günün geri kalanı eşleşmeleri takip etmeye ve diğer iletişimlere ayrılıyor.

Takip etmeye çalışıyorum ama bazen bir e-postayı almam bir haftayı bulabiliyor. Müşterilerim gecikme konusunda her zaman uyarılır, eşleştirmenin zaman alabileceğini bilirler. Okunmamış e-postalar arasında geziniyorum ve bir tanesi gözüme çarpıyor.

Gideon Strand'dan bir e-posta geliyor ve kendi kendime gülümsüyorum. Gelen kutumda onun adını okumaktan duyduğum sersemlik biraz gülünç ama bunu kabul ediyorum. Bu sabah bir e-postadan bahsetmişti.

Açıyorum.

Okudukça yüzümdeki gülümseme azar azar kayboluyor. Onun yerine mide bulandırıcı bir öfke alevleniyor. Yandaki müzayede ev sahipleri insan ticareti yapıyor. Birlikteyken Gideon neden bu konuda hiçbir şey söylememişti? E-postayı okuduğumu mu varsaymıştı?

Sihirli drenajdan ev sahiplerinin de sorumlu olabileceğinden şüphelenmesi, insan satma eyleminin yanında küçük kalıyor ama bu doğrudan hamam için geçerli. E-postayı Jared'e gönderdim ve ofisini aradım.

"Ne oldu Rose?"

"Az önce sana Gideon'dan bir e-posta gönderdim. Jared" - öfke konuşmayı zorlaştırıyor- "yandaki insanları satıyorlar."

"Ne?" Jared'in sesi hattan yükseliyor ve ben yüzümü buruşturarak telefonu geri çekiyorum. "Bekle, daha yeni açtım... Rose-"

"Oh, ev sahiplerinden birinin fotoğrafını eklemiş-" "Rose, yapma!"

Dosyayı açtığımda kalbim göğsümde dondu. Fotoğrafta, mükemmel eşim olarak nitelendirdiğim, kendimi ona attığım adam var. Hamamın tuğla duvarına dokunan sinirli bakışlı Jackson'ın görüntüsü karşısında boğazıma bir şeyler düğümleniyor.

Her şey yıkıcı bir şekilde yerine oturur. Her bir detay hayata geçmeye başladıkça zaman yavaşlar.

Jackson onunla tanıştığımda bana çok uyumlu geldi çünkü benim kaynağım olan hamamdan büyüyle beslenmişti. Bu binada yapılan her büyü, her koğuş, Love ailesine uyumlu bir mükemmellikte titreşir. Hasat edilen büyü bizim özel imzamızı taşır.

Ham büyüyü içiyor, inanılmaz pahalı bir şekilde kafayı buluyor olmalıydı.

Büyü çalıyormuş ve ben bunun farkına bile varmamışım. "Beni kullandı."

"Rose," diyor Jared. Sesindeki uyarı boşa çıkıyor. İstese de beni büyülü bir saldırıda durduramaz. Lowell ailemizin savaşçı değil sevgili olduğu şakasını yapmayı sever, ama biz

çünkü savaşta kullanıldığında güçlerimiz felakete yol açar. "Sizi kullanmak istediğini düşünemiyorum, onu uyumlu olarak algılayacağınızı bilmesine imkan yok."

"Sihrimizi çaldı. Rızaya dayalı eylemler üzerine kurulu büyümüzü. Ya bu büyüyü insanların satışını finanse etmek için kullanıyorsa?" Tıslıyorum ama dudaklarım boğuk bir hıçkırıkla uyuşuyor.

Bizim işimiz. İnsanların hayatları. Kirletildi.

Hayatımda birkaç kez kana susamış oldum. Ateşli öfkenin buz gibi bir hiddete dönüşmesi hissinin harekete geçmeyi gerektirdiğini bilecek kadar. "Bu yanına kalmayacak."

"Lanet olsun, Rose, yavaşla-"

Telefonu kapatıyorum, büyüm duygularımın çılgınlığıyla eş zamanlı olarak derimin altında titriyor. İçeri girmesine izin verdiğim için Jackson daha ne kadar sihir çalabildi? Bedenimi paylaştığım, beni küçük hissettiren adam, başka insanların hayatlarını mahvetmekten suçlu.

Düşüncelerim bir spiral, yuvarlanan bir taş, bir kayaya dönüşüyor, her dönüşte ivme ve güç kazanıyor. Ofisimden çıkıyorum ve Lowell'ın dalgasını görmezden geliyorum. Göz açıp kapayıncaya kadar hamamdan çıkıyorum. Rüzgâr bugün kesici ve acımasız, ama bu sadece öfkenin kabarmasına katkıda bulunuyor. Yanımda hiçbir büyü aleti getirmedim; hiçbirine ihtiyacım yok.

Derimin altında sadece zorlu bir nabız var. Hamam açılmadan önce, ruh ipliklerinin eşleşmek yerine harap etmek için kullanıldığı zamanlardan kalma, soyumuza özgü bir içgüdü.

Yargıya hizmet etme talebi.

Bölüm 20

Gideon

Mace, müzayede sahibi Mark Dewitt'in bileğindeki kelepçeyi adam inleyene kadar sıkıyor. Ya sihirli bağlar onu soktu ya da bağ çok sıkı, esirleri bulduğumuz durum göz önüne alındığında ne Mace'i ne de beni rahatsız eden küçük bir rahatsızlık. Jackson Dewitt çoktan bağlanmış, kolları arkada, yerdeki yerinden bize bakıyor.

"Dışarı çıkıp bu çöp çuvalını bırakacağım" - Mace, Mark'ın bağlarını bir kez daha çekiştirir- "erzakla dönmeden önce yerel Konsey'e bırakacağım. Konsey bu olayı kaydetmek ve bu kadınların evlerine dönmelerine yardımcı olmak için temsilciler gönderene kadar biraz zamanımız olacak."

Mace bana bir bakış attı. Daha fazla bilgi edinmek için bu Jackson karakteriyle zaman geçireceğimi kastediyor. Mark'ın hemen hemen hiçbir şey bilmediğini, açık artırmadaki adının daha çok bir figüran olduğunu çabucak anladık. Mark sadece operasyonun gerçek "beyninin" talihsiz bir kuzeni, muhtemelen elde edilecek muazzam kâr vaatleriyle kandırılmış.

"Konsey muhtemelen müzayedeye katılanları yakalamak için bir operasyon düzenlemek isteyecektir."

Açık artırmanın yapılacağı saate kadar daha saatlerimiz var. Mace ve ben harekete geçmek için ev sahiplerinin "malları" mekâna taşımasını bekledik. Ev sahipleri fazladan güvenlik tutma zahmetine katlanmadıkları için mücadele kısa ve beklenenden kolay olmuştu.

İki erkek cadının bir iblis ve bir krakeni yenmek için hiçbir umudu yoktu.

Güvenlik eksikliği, bunun hızlı bir nakit kapma olduğu kokusunu veriyor ve bu adamların kime borçlu olduğunu merak ediyorum.

Müzayedenin mağazanın bodrum katında yapılması planlanmıştı. Yarım kalan işleri tamamlayana kadar daha güvenli bir yerde kalmayı tercih ederdim ama kadınlar penceresiz kapalı bir alanda, kendileri için tasarlanmış sihirli kafeslerin yanında kalmaktan rahatsız oldular.

Onları suçlamıyorum.

Şimdi esir tutulan beş kadın dükkânın tozlu antikalarına yaslanıyor. Üzerlerindeki giysiler şeffaf kumaşlardan, belirli bir şekilde giyinmeye zorlanamayacak kadar güçlü olanların kirli pijamalarına kadar uzanıyor. Sahip oldukları büyülü yeteneklere erişmelerini engellemek için hepsinin üzerinde bastırıcı tasmalar var. Yakaları sökmek için kaşınıyorum ama geçmiş deneyimlerim bana kadınlar kendilerini daha güvende hissedene kadar beklemenin daha iyi olacağını söylüyor.

Bir bomba gibi kırılgan, durum için uygun bir deyim.

İçlerinden biri dükkânda bir yığın güve yeniği yorgan bulmuştu ve hepsi sarmalanmış, boş bakışlarla Mace'in ve benim hareketlerimizi izliyorlardı.

"Bir operasyon kurmak Konsey için mantıklı bir seçim olacaktır." Söyleyeceklerim bu kadar. Mace, Konsey'in her zaman mantıklı seçimler yapmadığını sessizce kabul ederek gözlerini deviriyor.

Konsey'e olan güvensizliğimiz nedeniyle, Konsey gelip onu gözaltına almadan önce bu Jackson denen adamı sorgulayacağım. Bu paranormal varlıkları bir şekilde kâr amacıyla köleleştirmiş olan ilgili alıcılar ve bağlantılardan oluşan zihinsel bir misafir listesi var.

Bu kadınlardan bazılarının ne kadar süredir hapiste olduğunu düşünmek istemiyorum.

Bunu düşünmek bile doğamı kıvrandırıyor. Bu ahmağın kafasını koparmamak için kendimi kontrol etmem gerekiyor. Bunu daha önce kaç kez yaptı? Bu yerdeki ilk müzayedeydi, ama çoğu yerde

sadece kısa bir süre kullanıldıktan sonra Konsey devreye girerek onları kapattı.

Son yüz yıl içinde müzayedelerin büyük işlerden küçük çiziklere dönüşmüş olmasından biraz buruk bir memnuniyet duyuyorum. Bu yeterli değil.

Köleliğin çürümüşlüğünü temizleme meselesi sinir bozucu bir şekilde ısrarcıdır. Ticareti yasadışı hale getirmek kadar basit olmalı, ancak eski direnişçiler var. Operasyonları yöneten güçlü gölge figürler, Konsey'in güç kaybetmesini ya da insanların umursamayı bırakmasını bekliyor.

Mace, Mark'la birlikte ışınlanıyor ve ben kadınlar ve Jackson'la kalıyorum. Zavallı adamı karmakarışık gömleğinden tutup yerden kaldırıyorum ve pahalı kumaşın avucumda yırtılırken çıkardığı sesin tadını çıkarıyorum.

"Peki Jack, kiminle çalıştığını bana söylemen için ne yapmam gerekiyor?"

Jackson'ın gözleri bir ileri bir geri
kayıyor. "Gitmeme izin verirsen sana
söylerim."

Kadınlardan birinden bir inilti kaçıyor ve ben nefes alıyorum. Öfkemi kibarlık maskesinin arkasına saklıyorum.

"Bir an için bunun senin için bir seçenek olduğunu varsayalım. Onlardan kaçmak zorunda kalacağını biliyorsan, bu oyundaki tüm oyuncuları bana söylemen konusunda sana nasıl güvenebilirim? Hayır, bence senin için en güvenli yer Konsey nezarethanesi."

"Konsey hücresinde bana ulaşamayacaklarını mı sanıyorsun?" Jackson sert bir kahkaha atmadan önce tıslıyor. "Hafta sonuna kadar ölmüş olacağım."

"Şey," diyorum sanki her şeyi düşünüyormuşum gibi. "Bana tam olarak kimi kızdırmaktan korktuğunu söylemek senin yararına olacak gibi görünüyor-"

Dükkânın önünde bir gürültü duyulur ve öfke yükselir. Ön kapı kilitliydi.

Kendimi bilinmeyen düşmanla yüzleşmeye hazırlıyorum ve Rose'u gördüğümde neredeyse tökezliyorum. Benim Rose'um. Ondan hiç görmediğim bir şiddetle titreşiyordu.

"Rose, burada ne yapıyorsun?"

Rose bana biraz şaşkınlıkla bakıyor, sonra bakışları yorganlara sarılmış kadınlara takılıyor ve büyüsü tenimde pençeler gibi dalgalanıyor. Kim bu kadın?

Jackson odayı dolduran güçten habersiz alay ediyor. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz? Dur tahmin edeyim, seni sikti, değil mi?"

Gözlerimi kırpıştırıyorum, önümde oynayan dinamikleri yakalamaya ve ses tonuna hırlamamaya çalışıyorum.

"Beni kullandın," diyor Rose. Sesi kısılmış gibi geliyor.

Jackson gülüyor. "Kendini övme. Sen planın bir parçası değildin, sadece drenajı tamamlamak için yaptığım ziyaretlerden birinde ortaya çıktın. Bacaklarını açarak mükemmel eşin olduğumu söyledin."

Kelimeler çirkin ve her birinin eşimin omuzlarının yükselip gerilmesinde etkisini görüyorum.

"Bu senin eski sevgilin mi?" Soruyorum, zihinsel olarak pekmez hızında çıkarım yapıyorum, ama yaptığımda, biriktirdiğim öfke yeni bir hayat kazanıyor. Rose'un yüzüne o paramparça ifadeyi veren adam bu. Onun güvenini yok eden adam. Bu adam yüzünden eşimi sabırla takip etmek ve güvenini kazanmak zorunda kaldım.

Onu incitti.

Elimin boğazında olduğunu fark etmeden önce Jackson nefes nefese kalmaya başlıyor ama iki nefes içinde neden henüz ölemediğini hatırlıyorum ve onu serbest bırakıyorum. Odadaki herkes çıkardığım öfke sesiyle sıçrıyor.

"Konsey gözetimine gireceksin. Eğer bir daha herhangi birine böyle bir şey söylersen, önce ben seni kırarım."

Rose öne doğru yürüyor, düşmanlığı dalga dalga yayılıyor. "Hayır! Bu yeterli değil. Ailesi torpil yapacak ve onu dışarı çıkaracak."

"Rose-" Jackson'ın önüne geçiyorum ve onun gücüyle irkiliyorum. Görünüşe göre Gül'ümün bilmediğim bazı dikenleri varmış. Hayranlık duyuyorum ama bunu bastırmaya ve duruma odaklanmaya çalışıyorum.

"Beni durdurmaya çalışmayın!" diyor.

"Mahkemeye çıkması gerekiyor. İhtiyacımız olan bilgilere sahip. Bu operasyondan sorumlu kişileri alaşağı edecek bilgiler, böylece bu bir daha yaşanmayacak."

Rose kadınları tekrar içine çeker. "Bunun için hamamdaki büyüyü kullandı." Sesi çatlıyor. "İnsanlara zarar verdi."

Hamam her türlü cinsel ilişki için güvenli bir yerdir, hırsızlık yoluyla bile olsa sistemin bu amaçla saptırılmasından neden bu kadar rahatsız olduğunu anlayabiliyorum. Bu durum Rose'un her ne yapmayı planlıyorsa yapmasına izin veremeyeceğim gerçeğini değiştirmiyor.

"Üzgünüm Rose, ama ona canlı ihtiyacımız var."

Rose bir adım geri atıyor, sanki sözlerim nihayet olması gerektiği gibi yerine oturuyor. Dalgalar halinde yaydığı enerji akımı durulmaya başlıyor ve ben rahat bir nefes alıyorum.

"Lütfen." Ses o kadar kısık ki neredeyse duymuyoruz ama Rose'un kafası hoparlöre doğru gidiyor.

Kadınlardan birinin tökezleyerek ilerlediğini görünce kalbim kırılıyor. Benim zevkime göre aksiyona çok yaklaşmıştı. Daha önce de bir grup özgür paranormal onu parçalamaya karar verip ikimizin üzerine düştüğünde potansiyel bir tanığı kaybetmiştim.

Adamın ölümü uykularımı kaçırmadı ama bu olay, tasmaların artık takılı kalmasının ana nedeni.

Kadının boş yüzü yerini sıkıntıyla gerilmiş bir yüze bırakmış. Diğerlerinden çok daha genç, belki on sekiz yaşında bile değil. Tasmayı o kadar uzun süredir takıyor ki ne tür bir paranormal olduğunu anlayamıyorum.

"Söylediği her şeyi yapmazsam ailemi öldüreceğini söyledi. Onlara bir şey olmasını istemiyorum. Ya da onların da götürülmesini. Kız kardeşlerim var, biri sadece üç yaşında." Genç kızın yüzünden yaşlar süzülüyor ve Rose'un intikamının önünde durmak için sahip olduğum tüm nedenler zayıflıyor. Bu adamı öldürmek istiyorum, bunu yapmak Konsey'le başımı belaya sokacak olsa bile.

Olması gerektiği kadar faydalı olmayan bir örgüt için, kanunsuz adaleti iyi karşılamıyorlar.

Ama bu kız güvende hissetmeyi hak ediyor.

Rose derin bir nefes alır "Adın ne?" "Corey."

"Corey, Jackson hak ettiğini bulacak. Sana söz veriyorum ödeyecek. Ama-" Rose iç geçirir. "Gideon, başkalarının da senin çektiğin acıları çekmesini önlemek için ondan bilgi almaları gerektiğini söylüyor."

Şüphe alnımı kırıştırıyor. Rose'un bu canavarı yok etmesine izin vermemi istemesini beklerdim. İstediğimi biliyorum.

"Ailesinin onu dışarı çıkaracağını söylemiştiniz."

Şimdi Rose utanmış görünüyor. Öfkeyle topladığı enerji hâlâ havada asılı duruyor ama kendine geldiğini görebiliyorum. Belki de cadıların aynı anda çok miktarda büyü kullandıklarında yaşadıkları enerji boşalmasını yaşamaya başlıyor.

"Bunu söylemem biraz dramatik olmuş olabilir. Kardeşi olduğu için onu evlatlıktan reddetme ihtimalleri daha yüksek. Öyle değil mi Jackson? Evet, eminim ailen seni ortada bırakacaktır, seni sürüngen."

Rose, kendisiyle alay eden Jackson'a ters ters bakar.

Corey bir adım daha yaklaşıyor ve ben gerginleşiyorum, gözüm beyaz parmak boğumlarıyla battaniyeyi kavrayan ellerinde. Ama genç kız sadece çenesini kaldırıyor.

"Söz veriyor musun?"

"Bunu kendim halledeceğim." Rose'un sesi acımasız.

Nedense Corey ona inanıyor gibi görünüyor. Sadece Corey değil, tüm kadınlar. Rose'un odaya yaydığı enerjiden olsa gerek, çünkü boş bakışlar artık yerini somurtkanlıktan şiddetli öfkeye kadar çeşitli ifadelere bırakıyor.

Arkadaşım inanılmaz.

Jackson'la tam olarak yüzleşmek için dönmeye başlıyorum, ihtiyacımız olan bilgiyi almak için Konsey yetkilileri gelene kadar vaktimiz var, o zaman harekete geçiyor.

Jackson büyülü bir hızla yanımdan geçip Corey'i kolundan yakalıyor ve boğazındaki tasmayı kavrıyor. Kızın feryadı kesildi. Rose ve ben donup kaldık.

Rose, "Ona göre ayarlanmış," diye mırıldandı.

Çenemi sıkıyorum. Bastırma tasmaları Jackson'ın kişisel büyüsü olmalı. Büyüsünü bastıracak olan bağlar yerde yatıyor, bir şekilde devre dışı bırakılmış. Jackson, Corey'nin acı çekmesine ve hatta kötü idare edilirse ölümüne neden olabilir.

"Çok akıllıca Rose. Şimdi siz ikiniz gitmeme izin vereceksiniz." Jackson çenesini yukarı kaldırarak bize geri dönmemizi işaret etti. "Yoksa küçük arkadaşınız daha önce hiç yaşamadığı kadar büyük acılar yaşayacak."

Jackson'ın yanağı seğiriyor ve Corey inliyor.

Rose, "Onu götürmüyorsun," diyor.

Jackson alay ediyor. "Bu konuda söz hakkınız olduğunu sanmıyorum."

"Onun yerine beni al."

İçimdeki canavar buna kükrüyor ama öfkemi bastırıyorum. Büyümü Jackson'ı çevrelemek için uzatıyorum, pozisyonunu alana kadar görünmez oluyor. Rose ya da Corey'i almasına izin vermeyeceğim.

Jackson'ın dudağı tiksintiyle kıvrılır. "Sen mi? Sen hiçbir şeye değmezsin. Hayır, bu tutsak bende kalacak. Şimdi yolumdan çekil."

Rose öne doğru bir adım atar ve Corey çığlık atar. Rose tökezleyerek geri çekilir.

İşler tersine döndüğünde harekete geçecek durumda değilim.

Jackson ve Corey'e o kadar odaklanmıştım ki her şey göz açıp kapayıncaya kadar oldu. Kadınlar hep birlikte Jackson'a saldırıyor. Feshedilmiş antika dükkanının envanterini kullanıyorlar ve öfkeyle sallanıyorlar. Eşyalar üzerine yağarken Jackson, Corey'e olan hakimiyetini kaybediyor. Bir golf sopası, gümüş bir mücevher kutusu ve özellikle kötü görünümlü bir saksafon Jackson'ın üzerine yağıyor.

Corey hıçkıra hıçkıra ağlıyor ama Rose ve ben ileri atılırken ulaşamayacağı bir yere gidiyor. Ne yapmak için? Belli değil. Ben kimim ki

bu kadınlar ve onların adalet biçimleri arasında bir ilişki var mı?

Jackson öfkeyle bağırıyor ve tüm kadınlar yere düşüyor. Midem bulanıyor. Tasmalar. Hepsini aynı anda kontrol etmek için son rezervlerini kullanıyor olmalı.

"Hayır!" Rose ağlıyor.

Jackson'ın kollarını tutuyorum, adama başka bir kısıtlama getirmeye hazırken nazik, vahşi cadım Jackson'ın yüzünü kavrıyor.

Enerji dalgaları etrafımızdaki havayı bozuyor, parazitlerle çatırdıyor ve içe doğru kıvrılıyor. Jackson sıkışmaya ve boğulmaya başlıyor ama Rose onun yüzünü bırakmıyor.

"Başka kimseye zarar vermeyeceksin" diyor.

Kelimeler güçle yankılanıyor ve vücudumdaki tüyler diken diken oluyor. Jackson çığlık atıyor ama Rose'un attığı şey etrafına yıkılınca ses kesiliyor.

Jackson'ın vücudundaki gerilim azalır ve dükkân sessizliğe gömülür, bu sessizlik sadece kadınların kendilerini yukarı itme sesleriyle bozulur. Rose'un elleri Jackson'ın yüzünden düşüyor ve geriye doğru attığı adım laminat parkeye çarparak ses çıkarıyor. Ayağa kalkıyorum, bilinci yerinde ama boş olan Jackson'ı çekiyorum.

Jackson'ın yüzüne göz kırpıyorum, o da bana göz kırpıyor. Tüm öfke, küçümseme ve çirkinlik gitmiş. Sanki tüm duyguları silinip gitmiş gibi. Ürkütücü.

"Görünüşe göre heyecanı kaçırmışım."

Grup olarak dönüyoruz. Mace'in elinde su şişeleri ve farklı renklerde eşofmanlarla dolu bir kutu var. Doğru, bahsettiği malzemeler. Arkadaşım bakışlar altında kıpırdamıyor.

Mace kuru bir gülümseme verir. "Protein bar isteyen var mı?"

Şaşırtıcı bir şekilde, iblisin yanına ilk yaklaşan Corey oluyor. "Bunlar iğrenç tatlar mı?"

Mace bir kaşını kaldırır. "Bunlar protein barları. Sen ne düşünüyorsun?"

Genç güler gibi öksürür ve Mace malzemeleri uzatır. "Bunları dağıtır mısın? Ortağımla konuşmam gerek."

Corey başını sallar ve Rose'a bakar. "Ona bunu ödettin."

Rose başını sallar. "Yaptım. Artık ailene hiçbir şey yapamayacak. Yapamaz."

Mace boğazını temizler. "Herkes iyi mi?"

"Sanırım öyle," diyorum, başlarını sallayan ve yorgun bir şekilde Jackson'ı izleyen kadınlara bakarak. "Sadece nasıl serbest kaldığını bilmiyorum."

Rose esprisiz bir kahkaha atıyor. "Bileklerinde bir okul arkadaşının bahis üzerine yaptığı dövmeler var. Hiçbir kısıtlamanın onu tutamayacağını söyleyerek övünüyordu. Bunun abartı olduğunu düşünmüştüm." "Dövmeler işe yarıyor." Jackson'ın monoton sesi Herkes atlasın.

Mace hariç herkes. Mace, Jackson'la arasındaki mesafeyi kapatır ve onu inceler. İblis etkilenmiş bir ıslık çalar.

"Bu senin işin mi?" diye sorar Rose'a.

Rose yutkunuyor. "Sorulara cevap verebilmeli ve muhtemelen daha kabul edilebilir bir şekilde."

"Sadece birkaç kez ruh bağlama gördüm... ve hiçbirinde bir cadıdan görmemiştim. İyi iş çıkardın."

Doğruluyorum. Bir ruh bağı mı? Enerjinin Rose'dan dalga dalga yayılmasına şaşmamalı. Bu güçlü bir büyü.

Rose'un dudakları büzülür. "Bu benim ailemde bir yetenektir."

Mace başını sallar. "Sen gelen ve HAMAM sonraki Kapı, doğru mu?"

"Evet."

"Konsey'in bundan memnun olmayacağını biliyorsun değil mi? Buradaki herhangi biri bu konuda bir şey söylerse seni hapse atabileceklerini?" Mace sorar.

Etrafımızdaki kadınlar dehşet içinde soluyor ama Rose başını sallıyor.

Yeteneklerinin kovuşturulabileceğinin farkında.

Mace ona, canavarımın onu boğmak istemesine neden olan parlak bir gülümseme veriyor.

"Pekala, Gideon, Konsey yaptırımları gelmeden önce arkadaşını buradan çıkarmalısın."

Panik alevlenir.

"O benim eşim değil."

Mace'in gözleri panikle açılıyor ve Rose'la yüzleşmek için döndüğümde karnıma bir yumruk yiyorum. Yüzü solgunlaştı ve sanki ona vurmuşum gibi geri çekildi.

Sanki onu incitmişim gibi.

Sikeyim.

"Rose-"

"Gitmem gerek," diye araya giriyor ve ben daha ağzımdaki sözcükleri toparlayamadan kaçıyor. Kapıdaki zillerin sesi içime işliyor. O gitmişti.

"Ne oluyor, Gideon?" Mace öfkelendi.

Eğer yumuşak başlı Mace bile söylediklerimin Rose üzerindeki etkisini fark edebiliyorsa, o zaman işleri gerçekten berbat etmişim demektir.

"Onu ürkütmek istemedim." Söylemeyi düşünebildiğim tek şey bu.

"Balık değil, Gideon!"

"Ne yapmalıyım-"

Mace araya giriyor. "Git tamir et!"

Kadınlara ve Jackson'ın boş yüzüne bakıyorum. "Ama-"

"Ben bu işi hallettim." Bıkkınlık Mace'in sözlerini
Sert.

Tereddüt ediyorum. Ona güveniyorum, ama

sonuçları- "Git!"

Bölüm 21

Gül

Aptal, aptal, aptal.

Acı, acımasız bir hassasiyetle göğsüme saplanıyor ve çığlık atmak ya da bir topun içine kıvrılıp hıçkırmak istiyorum. Gideon için hissettiklerimi Jackson için asla hissetmediğime dair başka bir göstergeye ihtiyacım varsa, o da bu. Jackson her şeyi bitirdiğinde canım yanmıştı. Duygularım ya da gururum, ikisi de aynıydı.

Ama bu.

Bu kalp kırıklığı.

O benim arkadaşım değil.

Neden bu kadar acıtıyor? Bunun sonsuza dek sürmeyeceğini biliyorum ama neden aramızda özel bir şey olduğunu düşünmüştüm? Neden Gideon gibi birinin beni cinsel bir anlaşmadan daha fazlası için istediğini düşünmüştüm?

Çünkü o öyle söyledi! Daha fazla birlikte olmak istediğini söyledi. Bana bir kur hediyesi verdi!

Göğsümde bir hıçkırık tutuldu. Sanırım bu duygu, beni arkadaşıyla tanıştırmaya geldiği anda sona erdi.

Lobiye doğru yürüyorum. Güzel fayans işçiliği ve dekor önümde bulanıklaşıyor. Jared, Lowell'la birlikte orada, endişeli görünüyor. Bana yaklaşmaya başladıklarında elimi kaldırıyorum ve yürümeye devam ediyorum.

"Ben ana alana gidiyorum. Beni daha sonra da aynı şekilde görmek istiyorsan gecenin geri kalanında dışarıda kal."

Kuzenim ve kardeşim donup kalıyor ve ben de onların görüş alanından çıkar çıkmaz kıyafetlerimi çıkarmaya başlıyorum. Nereye düştüğünü düşünmeden bir şeyler düşürüyorum. Hamamın ılık havası çıplak tenime dokunuyor ve beni karşılıyor.

Bir grup müdavim yastıklarla uğraşıyor.

Taytımı çıkardığımı görünce durdular.

"Rose!" Wanda heyecanla yerinden kalktı.

Kokluyorum.

"Tatlım, iyi misin?"

Başımı sallıyorum; hıçkırıklara boğulmadan konuşamıyorum ve birlikte olduğum erkekler beni değerli görmediği için yas tutmaktan bıktım. Acı öfkeye dönüşüyor.

Jackson'dan sonra bir parçamı kapattım. Bu sefer bunu yapmayacağım.

Bu korkunç acıyı ve sıcak öfkeyi uyuşturmak için zevki kullanacağım. Ben şehvetli bir cadıyım. Paranormal dünyada seksin en yoğun olduğu yerde çalışıyorum. Bende yanlış olan tek bir şey yok.

Böyle düşünen varsa, gidip kendini becersin.

"Oh, gel buraya. Kucaklaşarak başlayalım ve Jason sana diliyle öğrendiği yeni bir numarayı göstersin." Ellerini bana doğru uzatıyor ve kaşlarını sallayarak partnerini güldürüyor.

Bu teklif kulağa müstehcen gelebilir, ama sadece sıcak. Bunlar benim insanlarım. Kabul tatlı ve gözyaşları sinir bozucu bir şekilde gözlerimi dikiyor.

"Rose!" Gideon'un hırıltılı bağırışı duvarlarda yankılanıyor ve ben dahil herkes sıçrıyor.

Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve Gideon'un girişte durduğundan emin oluyorum. Onun gücü her zaman olduğu gibi odayı dolduruyor. Bir parçam bu tanıdık his karşısında acı çekiyor, büyük bir parçam ve bu beni daha da sinirlendiriyor.

"Rose," diyor tekrar, daha sessiz. "Açıklamam gerek."

"Hey, burası sadece çıplakların girebileceği bir alan," diyor Wanda. Ona ters ters bakıyorum.

Gideon hemen soyunmaya başlıyor ve ben dişlerimi sıkıyorum. Lanet olası azgın kadınlar. Müdavimlerin geri kalanı, Gideon giysilerini şiddetle çıkarırken önlerinde yaşanan dramı dikkatle izliyor.

"Seninle konuşmak istemiyorum. Aslında anlaşmamızı iptal ediyorum, bu yüzden şimdi arkanı dönebilirsin." Sesim

sesler boğuk ve çiğ. Öfkem hüzne dönüşüyor ve kafa karıştırıcı bir şekilde tekrar geri dönüyor.

"Bunu yapamam Rose." Gideon iç çamaşırını kenara fırlatır.

"Belki de onu affetmeli." Bu takdir dolu fısıltı arkamdaki bir kadından geliyor ve neredeyse komik ama çoğunlukla sinir bozucu.

"Evet, yapabilirsin. Kolay olacak. Ben senin için kolay bir sevişmeden başka neyim ki?"

Kendimi kelimelerle yüzüyorum. Şu anda taşıdığım yaraları herkes görebilir. Aylarca sakladığım ve iyileşmelerini beklediğim yaralarımı. Artık saklamıyorum.

"Kendin hakkında böyle konuşma!" Sözlerini kükreyerek söylüyor ve ben sarsılıyorum. Gideon bana doğru yürümeye başladı. Tüm cesaretim ve gücüm bir hıçkırığın boğuculuğunda kayboluyor. Şu anda bunu yapamam. Vücudum ilerleyen avcıya tepki veriyor, dönüyorum ve körlemesine kaçıyorum.

Koşmanın kovalanmak için bir cesaret olduğunu hatırlamalıydım.

Yakalandığımda çığlık atıyorum ama beni saran kollar değil. Dokunaçlar beni ayaklarımdan yakalayıp geri çekiyor. Aynı anda hem suya hem de sıcak ete çarpıyorum.

"Uzak dur benden, seni aşırı büyümüş balık!" Hırlıyorum ve çırpınıyorum. Ana yüzme havuzundayız. Gideon bana sarılıyor ve ben de onun çıplak göğsüne doğru dönüyorum. Suyun içinde sallanıyoruz.

Gideon öksürür. "İşte bu çok incitici."

"Siktir git!"

Kaçmaya çalışan hıçkırık içimi parçalıyor. Sert göğsüne çarpıyorum ve çözülmeye başlıyorum.

"Çok özür dilerim, küçük cadı. Yanlış bir şey söyledim."

Konuşmaya çalışırken boğuluyorum. "Yalan söylemedin, biz eş değiliz."

Göğsünden bir öfke sesi yükseliyor. "Henüz. Eş olmamızı istiyorum."

"Sana inanmıyorum!" Bağırıyorum.

"Seni korkutmak istemedim, küçük cadı-"

"Bana öyle deme! Beni başkalarının önünde sahiplenmek isteyen bir erkeği hak ediyorum."

Gideon, "İstediğin kişinin önünde sana sahip çıkacağım," diye hırlıyor.

Buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Belki zihnimin mantıklı kısmı mevcut olsaydı, sözlerini işleyebilirdim, ama şu anda sadece yaralı bir hayvanım. Tek istediğim kendimi sıkıca tutup acının bitmesini beklemek.

"Tamam! Bu kadar aval aval bakmak yeter."

Jared'in sesiyle suya batıyorum ama ona doğru baktığımda eliyle gözlerini kapatmış olduğunu görüyorum. "Rose ve erkeğini biraz yalnız bırakalım, tamam mı? Grup eğlencenize devam etmek için özel odalara geçmekte özgürsünüz."

Seyircilerimizden toplu bir inilti yükseliyor ve yanaklarım yanıyor.

"Ama herkesin önünde ona sahip çıkmaya hazır olduğunu söyledi."

"Bu çok romantik."

"Vay canına tatlım, bir ara dokunaçları heceleyebilir misin? Sanırım onlar için ciddi bir şeyim olduğunu keşfettim."

"Senin için her şeyi yaparım, güvercinim."

Sonunda ana oda, çok iyi tanıdığım insanların tüm yorumlarıyla birlikte boşalıyor.

"İyi misin Rose?" Jared odaya soruyor ve ben burnumu çekiyorum.

Gideon titreyen bedenime sarılışını sıkılaştırıyor. "Seni üzersem kardeşinin beni hadım etmesine izin vermeyi kabul etmek zorunda kaldım, bu yüzden önce seninle her şeyi konuşma fırsatı verirsen memnun olurum."

"Tekrar büyür mü?"

Gideon boğazında rahatsızlığı yankılayan bir ses çıkarıyor. "Bu hiçbir zaman riske atmak istediğim bir şey olmadı, ama eğer gerekliyse-"

"Hayır! Bunu istemiyorum." Sözlerime endişe karıştı. Gideon bunu benim için yapar mı? İmkansız bir şekilde, teklif sıkı bağları gevşetiyor.

göğsümün bir kısmı. "Bu çok acıtıyor."

Elimi göğsüme bastırıyorum, kalbim yerinden sökülmüş gibi hissettiren ağrıya karşı.

"Rose, niyetim asla bu değildi." "Rose?"

Jared tekrar seslendi.

Bir anda öfkem beni terk etti. Vücudum yorgunluk ve acıyla ağrıyor. Şu anda Gideon'u uzaklaştırmak istemiyorum. Çok güçsüzüm.

"Sorun değil. Kontrol ettiğin için teşekkürler."

Gideon'un vücudu gevşiyor. Yüzümü göğsünün derisine bastırıyorum. Gözyaşlarım durmuyor ve enerji rezervlerim hızla azalıyor.

Oh.

İnledim. "Enerji boşalması."

Gideon saçlarımı öpüyor ve sırtımı okşuyor. "Yakında aşağı ineceğini tahmin etmiştim. Lojistik konusunu daha sonra konuşabiliriz. Sadece üzgün olduğumu ve gitmene izin vermeyeceğimi bil. Benim için o sensin Rose. Seninle ilgilenmeme izin ver."

Kulağa çok hoş geliyor. Sabah pastırması ya da kahvenin ilk yudumu gibi. O kadar iyi, o kadar rahatlatıcı ki, bunun harika bir rüyadan başka bir şey olduğuna inanmaya hazır değilim.

Rüyalarım gerçeğe dönüşüp tekrar kaybolurken ısıtılmış havuzda sürükleniyoruz. Sırtımdaki yumuşak okşamalar ve Gideon'un yatıştırıcı sesinden başka hiçbir şeyin önemi kalmayana kadar beni aşağı çeken yüzen, dönen rüyalar.

Bölüm 22

Gideon

Enerji boşalması Rose'u sert vuruyor. Bir an ruhumu parçalayan gözyaşları döküyor, sonra bir ışık gibi sönüyor. Ona ilk ben ulaştığım için mutluyum. Onu istemediğimi düşünerek bir saniye bile daha fazla zaman geçirmesini istemedim.

Ondan sonraki her şey ileride tartışılacak. Rose bir süre bu işin dışında kalacak. Ofisinden çantasını almak için ana banyo alanından ayrılmadan önce onu ve kendimi kurulayıp giydirmeye özen gösteriyorum. Kur hediyemin masasının üzerindeki görüntüsü yaratığımı sevindirdi.

Odaklan, Gideon.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Rose'un kardeşi Jared soruyor. Halka açık banyo alanına tekrar girmeden önce beni durduruyor.

"Onunla ben ilgileneceğim. Enerjisi tükeniyor, bu yüzden onu evine geri götüreceğim ve yatağına yatıracağım."

Jared'in ağzı gerilir. "Son gördüğümde kavga ediyordunuz."

"Ve en kötü drenaj başlamadan önce özür dilememe izin verdi."

"Bırak onu Jared. Kız ondan hoşlanıyor," diyor Lowell resepsiyondaki yerinden.

Bir süre sonra Jared başını sallar. "Sadece ne söz verdiğini unutma."

"Verdiğim sözleri asla unutmam." Özellikle de şahsımdan bir parça koparan sözleri. Eğer sağlıklı düşünebilseydim, bu sözü vermeden önce tereddüt edebilirdim. Belki de.

Baygın haldeki Rose'u eve taşırken sokakta karşılaştığım insanların bakışlarına maruz kalıyorum. Yerini bildiğimi bilmediği bir yer. Çünkü onu izlediğimi bilmiyor.

Arkadaşım uyandığında birçok itiraf olacak.

İçeri girmeden önce Rose'un kahverengi taş görünümlü evinin kapısını açıyorum. İçerisi kollarımdaki kadınla aynı estetiğe sahip. Buranın onun evi olduğuna hiç şüphe yok. Dekor, şık oyma ahşap trabzandan, herhangi bir düz yüzeye tüneyen ve çok sayıda ev bitkisine eşlik eden kristallerin rastgele dağılımına kadar çeşitlilik gösteriyor.

Güneş ışığı akıntıları mekânı doldurur ve havanın kendisi farklıdır. Rose'un parlaklığının tadı var ve yatıştırıcı bir etkisi var. Sanki onun büyüsünden küçük bir miktar solumak gibi.

Rose'u evinin etrafında dolaştırıyor, yatak odasını bulmaya çalışıyor ve gözetliyorum. Her büyüleyici detayı alıp kendisi ve ailesi hakkında bana anlattığı şeylerle eşleştiriyorum.

Jared ile paylaştıkları cadı atölyesini buluyorum, Rose Jared'in çok fazla pratik yapmadığını, bu yüzden paylaşmanın daha uygun olduğunu söyledi. Oda eczane, kütüphane ve Rose'un kağıt ürünlerinden oluşan başka bir koleksiyonun bulunduğu el işi köşesi arasında bir yere benziyor.

Arka tarafta, Lowell'ın iksir malzemesi olarak satmak üzere gelip bakımını yaptığı bitkilerin bulunduğu rahat bir güneşlenme odası var. Hasır bir sandalyenin yanındaki kitap yığını Rose'un bu odada kitap okumayı sevdiğini gösteriyor.

Bu ev daha çok Rose'un evi ve Rose, Love ailesi için bir üs görevi görüyor.

Sonunda merdivenleri tırmanıyorum ve yatak odasını buluyorum. Kalın mumlar çeşitli yüzeylerde toplanmış ve daha da fazla mum görmek için ekli banyosuna bakıyorum. Beyaz mumlar, pembe mumlar, siyah mumlar. Hiç şüphesiz önemli anlamları olan mumların tüm spektrumları. Rose'un mekânı dağınık değil, ancak az miktarda dağınıklık odaya canlı bir dokunuş katıyor.

Eşimi nazikçe hamamdaki pelüş yatak takımının bir yankısı olan yatağına yatırdıktan sonra etrafıma bakınıp şarj edilmek üzere işaretlenmiş birkaç mum ve kristal seçiyorum.

Mumları yakma eylemi Rose'la seansa başlama şeklimizi o kadar anımsatıyor ki, vücudumdaki uyarılmışlık hissini yatıştırmak için nefes almak zorunda kalıyorum. Şimdi bunun zamanı değil. Rose'la ilgilenme zamanı.

"Gideon?" Rose'un sesi cızırtılı.

"Nasıl hissediyorsun?"

Rose gözlerini kırpıştırıyor ve yatakta doğrulmaya çalışıyor ama sonra kaşlarını çatarak geri düşüyor. "Sanki öldüm ve geri getirildim."

Şaka karşısında irkildim.

"Şu anda uyanık olmana bile şaşırdım," diyorum.

Rose yüzünü kapatmak için kullanmadan önce elleriyle bir hareket yapıyor. "Biz Aşıklar dayanıklı bir grubuz. Mumlar da yardımcı oluyor. Hâlâ çok yorgunum."

"Uyumalısın. İstediğiniz bir çay türü var mı?"

Ellerini aşağı kaydırmadan önce parmaklarının arasından bana bakıyor. "Bana çay getirecek misin?"

Kızgınlığım keskin ama parmaklarımı onunkilere dolayarak kendimi yatıştırıyorum. "Senin için her türlü sıkıntıyı göze alırım. Evet, sana çay getireyim."

"Bunun için bir tane var, pembe kutunun içinde." Rose sanki tekrar uykuya dalmak üzereymiş gibi uzun uzun göz kırpıyor. Elini ağzıma götürüyorum ve ona iffetli bir öpücük veriyorum.

"Geri geleceğim."

Su ısıtıcısını açıyorum ve dolapları karıştırıp ezik pembe özel karışım çay kutusunu buluyorum. Gevşek yaprağın içinde demleme talimatlarını içeren yararlı bir indeks kartı var. Rose'un difüzörlerini sakladığı yeri bulduğumda su kaynıyor. Çay yapma eylemi fevkalade basit, neredeyse meditatif.

Demleme için bir zamanlayıcı ayarlıyorum ve telefonum çalıyor. Bakmadan cevap veriyorum; kimin aradığını biliyorum.

"Ee, cadın nasıl?" Mace hiç giriş yapmadan söze başlar.

"Enerji boşalmasını uyuyarak atlatıyorum. Ortam nasıl?"

"Bunu sormuyordum." Mace'in sesi sinirli çıkıyor ve benim dudağım onun burnunu sokmasından dolayı seğiriyor. Mace iç geçiriyor. "Olay aslında sizin dramınızdan sonra beklendiği gibi gelişti. Yetkililer kadınları ifadelerini almak için götürdüler. Ne olur ne olmaz diye bir kadına gizlice kullan-at telefon ve kartımı verdim ama emin ellerde görünüyorlar."

Hareketlerine katıldığımı belirten bir ses çıkarıyorum. Mace devam ediyor.

"Jackson kelepçeli, bu sefer kelepçeler takılı kalacak çünkü o şık işaretlerin işe yaraması için kendi iradesi yok. Ruhunu bağlayabilecek, kendi kendini yok eden bir eserden belli belirsiz bahsettim ve infaz memurları sadece başlarını sallayıp not ettiler. Bu adam bağlandığı için kimsenin uykusu kaçmayacak."

Kendi iradesi yok, duyguları yok, motivasyonu yok. Bağlama adamı hayatta bıraktı, ancak çoğu kişi sahip olacağı hayatın pek de iyi bir hayat olmayacağını iddia edecektir.

"Bu iyi bir şey." Rose'un Jackson yüzünden uykularının kaçacağını sanmıyorum ama bu konuya değinmek için bir not alıyorum. Yaptıklarının doğru olduğu konusunda onu temin etmek için. Eğer yine de güvenceye ihtiyacı varsa, bağlama işlemini gerçekleştirirken takındığı sert yüz ifadesi aklıma geliyor.

Telefondan bir homurtu geliyor. "Her şeye uğruna başladığımız tılsımı almayı bile unutmadım."

Göz kırpıyorum. Tılsımla ilgili her şeyi unutmuştum. Bu işte çok daha değerli bir hazine bulmuştum. Konuşmada Mace'in bozduğu bir duraklama oldu.

"Eee?"

Mace'in terlemesine izin veriyorum ve difüzörü kupadan dikkatlice çıkarıyorum. Buhar yükseliyor ve cildime yapışıyor.

"Lanet olsun, Gideon, bir pislik olduğun için seni affetti mi?"

Duruyorum ve iç çekiyorum. "Hayır, sanmıyorum. Henüz tam olarak değil. Hâlâ konuşmamız gereken şeyler var ve sözlerim onu incitti."

Gerçek ağır bir şeydir. Rose enerji boşalmasından önce bana karşı ağlamış olabilir ama bunun affedildiğim anlamına geldiğini varsaymayacağım.

"Ah, peki, orada iyi şanslar." Mace'in sesi yorgun geliyor ve arka planda cam kırılma sesleri duyuyorum. Mace ahizeyi kapatmış olmalı çünkü sonraki sözleri boğuk. "Asa, alkole vurmak gerçekten vurmak anlamına gelmez. Sakinleştirici nefeslerine geri dön yoksa seni zapt edeceğim."

Daha dik duruyorum. "Neler oluyor?"

Mace huffs. "Oh, şimdi de dedikodu mu yapmak istiyorsun?"

"Asa iyi mi?" Endişe tavan yapar. Asa her şeyden çok kontrole değer veren bir dostum. O ve Mace kadar yakın olmayabiliriz ama onu önemsiyorum.

Mace iç çeker. "Pek sayılmaz. İlişki sorunlarıyla uğraşan tek kişi sen değilsin. Asa'nın biriyle yuva kurması konusunda çok erken konuşmuş olabilirim. Şimdi seni kontrol ediyorum çünkü bu durumun düzelmeden önce daha da kötüye gideceğini düşünüyorum."

Mace sesini alçaltır. "Onu daha önce hiç böyle görmemiştim."

Endişe bastırıyor. Asa, güç skalasında hiç de geride değil.

"Yardıma ihtiyacın olursa haberim olsun." Mace'in kahkahasının içi boş.

"Sen, dostum, yeterince endişelenmen gereken şey var. Cadınla arandaki sorunları çözdüğünde bana haber ver, sonra yardım teklif edebilirsin. Buradaki durumu izliyorum."

"Yine de, bana ihtiyacın olursa-"

"Evet, çok iyi. Eğer gerçekten kaybederse, sizi ararım."

Bu sözün ardından vedalaşıp görüşmeyi sonlandırıyoruz. Şimdi dostumla ilgilenme zamanı.

Yatağın başucundaki masaya bir fincan çay koyuyorum.

Beklediğim gibi, Rose çoktan uyudu. Yerel şarküteriden ikimiz için de yemek sipariş ettim.

Bir an kararsızlık içinde debeleniyorum; Rose'u uyandırmak istemiyorum ama çay kendini toparlamasına yardımcı olacak. Kirpikleri dalgalanana ve ben ela gözlerine bakana kadar buharın yüzünün önünde dalgalanmasına izin veriyorum.

Uykulu bir şekilde mırıldanıyor. "Geri gelmişsin." "Çaydan biraz içmelisin."

Rose iç çekti. "Oturmama yardım eder misin?"

Çayı yudumlayabileceği kadar kalkmasına yardım ediyorum. Onu kucaklamak için yanıp tutuşuyorum ama bu dürtüye direniyorum. Bu başka birine hemşirelik yaptığım ilk sefer değil, ama Rose söz konusu olduğunda hem ona bakmak istiyorum hem de bir erkeği baştan çıkarıyorum. En güçlü cazibe seks için bile değil, o uyurken kollarımı ona dolamak.

Rose çayı bırakmadan önce yüzünü buruşturarak bitiriyor. O sormadan, tekrar uzanmasına yardım ettim. Sanki isteklerimi okuyabiliyormuş gibi, ben uzaklaşmadan önce elimi tutuyor.

"Benimle uzanır mısın?"

Donup kaldım. "Emin misin?"

"Kucaklanmaya ihtiyacım var. Daha iyi hissetmeme yardımcı olacak."

Sanki daha fazla teşvike ihtiyacım varmış gibi. Ben yatağa gömülür gömülmez içime yuvarlanıyor ve duygularım boğazımda düğümleniyor.

Her zaman olduğu gibi Rose'u bana karşı tutmak mükemmel bir his ama bu his burada daha da artıyor. Onun evinde. Sanki benim ve hayatımın tüm maceracı, açgözlü parçaları onun sakinliğiyle bir araya geliyor, huzur verici.

Bu kadın her şeyi hak ediyor.

Bölüm 23

Gül

Uyandığımda ilk fark ettiğim şey bütünlük hissi oluyor. Bu, evin tanıdık kokuları ve yanağımın altındaki bedenin sıcaklığıyla birleşince içime bir rahatlık yayılıyor. Buraya nasıl geldiğime dair noktaları birleştirmeye çalışıyorum ve düşüncelerim ağır ağır düzene giriyor.

Jackson'ın korkunç suçları, kadınlar, Gideon'un acı dolu sözleri.

Her şeyi hatırladığımda geri çekilmeye başladım. Gideon ana yüzme havuzunda beni yakalamıştı. Özür dilemesi. Duygularım yorgun bir şekilde sallanıyor ve sarmaş dolaş olduğum adama bakıyorum.

Gideon'u ilk kez uyurken görüyorum. Daha az güçlü görünmüyor, pek sayılmaz, ama yüzünde ruhuma işleyen bir rahatlama var. Bu samimiyet. Kadim bir yaratığı bu şekilde, tamamen savunmasız görmek hiç beklemediğim bir hediye.

Gözlerimi kaçırıyorum, duygularımla başa çıkmaya çalışıyorum. Odam şafak rengi güneş ışınlarıyla aydınlanıyor. Turuncu loş ışık, kendi kendine sönmüş mumlara vuruyor. Bu ayrıntılar ve tuvaleti kullanma ihtiyacım bana en az bir gece boyunca uyuduğumu söylüyor.

Yataktan dikkatlice kalkıyorum ama Gideon'un kolu etrafımda geriliyor.

"Gidip makyajımı tazelemem gerek." Neden fısıldıyorum ki?

Gideon iç geçiriyor ama uykuya geri dönmeden önce beni serbest bırakıyor.

Tuvaleti kullandıktan ve elimi yüzümü yıkadıktan sonra aynada kendime bakıyorum. Ciddi bir sihir yaptığım için iyi görünüyorum. Şaşırtıcı derecede iyi. Rengim iyi, koyu renk yok.

Gözlerimin altında halkalar var. Saçlarım biraz keçeleşmiş durumda, bunda krakenime sarılarak geçirdiğim gecenin payı var - benim değil. Gideon.

O benim değil.

Duygusal karmaşam, bana hiçbir cevap sunmayan çatışan bir rahatsızlık. Gideon kalbime saplanmış gibi hissettiren sözler için özür diledi, ama şimdi her şey hassas ve çürük ruhum özür dilerken bana söylediği şeylere inanmıyor.

Arkadaş olmamızı istemekle ilgili. Muhtemelen zaten mümkün olmayan bir şey.

Aynadaki yüzüme göz kırpıyorum. Çay. Kendimi ölümden dirilmiş gibi hissetmememin nedeni Gideon'un benimle ilgilenmiş olması. Bir yanım kaçıp gitmek isterken, diğer yanım yatağa sarılıp bir daha dünyayla yüzleşmemek istiyor.

Gideon'la hala zamanım var. Boşa harcamamam gereken bir zaman çünkü kaybetmekten korkuyorum-

Ondan hoşlanıyorum ve acının hatırası yüzeye bu kadar yakınken bu düşünce ancak bu kadar ileri gidebilir.

Odama tekrar girdiğimde Gideon'un gözleri zar zor açılıyor.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Daha iyi. Çok daha iyi, çay için teşekkürler."

Gideon bir kaşını kaldırdı. Kaskatı, çok kaskatı ve beceriksizim. Bununla nasıl başa çıkabilirim? Bu düzenleme kelebek kanatlarının uçları kadar kırılgan. En azından benim için. Gideon açık bir ifadeyle bana bakıyor.

Gideon ayağa kalkar. "Bazı şeyler hakkında konuşmalıyız."

Direncim anlık. Ne söylediği ve neden o şekilde tepki verdiğim hakkında konuşursak, bu benim zayıf noktalarımı ortaya çıkaracaktır. Bana eş olmak istediğini söyleyebilir... ya da inanmaya hazır olmadığım başka şeyler.

"Şu anda konuşmak istemiyorum."

Gideon'un yüzünde endişeli bir ifade beliriyor ve ben üstümü başıma çekmeden önce eteğine dokunuyorum. Endişe kayboluyor

gözleri açılıyor.

"Düşünmek istemiyorum." Yeterince doğru. O zaman tozluklarımı çıkarıyorum. "Bunun için çok fazla kıyafet giyiyorsun."

İç çamaşırlarımı çıkarıyorum ve Gideon hareket halinde kıyafetlerimi çıkarıyor. Gözümü kırpmama fırsat kalmadan, sıcacık bir tene bürünmüştü. Onun içine düşüyorum. Öpüşüyoruz ve vücudumdaki uyarılma hissiyle rahatlayarak ağlayabilirim. Gideon ağzımın içine doğru inliyor, kolları beni sıkıca sarıyor. Yeterince yakın değil ve onu yatağa geri itip üzerine çıkıyorum.

Şehvet, ekşimek üzere olan bir şeyin tadı olarak havaya vurur.

Bu bir manipülasyon mu? Yoksa sadece savunmamı güçlendirmeye mi çalışıyorum?

İhtiyacım olanı elde etmek için onu tadıyorum, örnek alıyorum ve ısırıyorum. Bedenlerimiz birlikte hareket ediyor, ten tene değiyor ve Gideon'un altımda sertleşmeye başladığını hissediyorum. Zihnim, içimdeki acının her ayrıntısı ve noktalaması üzerinde kekelemek yerine kolayca ilerlemeye başlıyor.

Gideon kıçımı sıkıyor ve daha önce beni baştan çıkardığı zarafetten yoksun bir şekilde beni kendisine doğru çekiyor. Hareketleri aç, biraz da çaresiz. Öpüşmemize ara verip bir elimi sikine doluyorum ve onun sıcak hissiyle inliyorum.

"Rose," diye inliyor Gideon.

"İçimde hissettiklerini seviyorum." Kalçalarımı eğip uyluğuna sürtünüyorum, bunun içinde kaybolmak istiyorum. Onu okşuyorum ve onunla aynı anda iç çekiyorum. Onu avuçlarımın içinde tutmak çok tatmin edici.

Ağzım sulandı. İhmalkâr davrandım. Bu adam bana ağzıyla bir sürü orgazm yaşattı ve ben henüz bu iyiliğine karşılık vermedim. Onu orada tatma, aklını yitirene kadar sikini emme fikri parlak bir nesne gibi dikkatimi çekiyor.

"Acaba ben de senin tadını sevecek miyim?"

Kendimi Gideon'un kucağından kaydırmaya başladım. Elleri kollarımı sararak beni durduruyor.

"Rose-" diyor saçlarıma doğru. "İstiyorum."

"Seni hissetmeye açım. Dün içeri daldığında çok endişelendim. Seni içten dışa hissetmek istiyorum."

Beni daha önce ne kadar hissettiğini hatırladıkça içim ısınıyor.

Sözleri yalvarma gibi geliyor, Gideon'un yapabildiği tek yalvarma türü. Onu daha sonra ağzım için yalvartacağım. Tabii sonra diye bir şey varsa. Mırıldanıyorum ve beni kucağına doğru çekmesine, ıslaklığımı sertliğine sürtmesine izin veriyorum. Sürtünme, ben donana kadar benden bir iç çekişe neden oluyor.

Geri itiyorum. "İçimde değil-" Ne diyeceğimi bilemeden sözümü kesiyorum ama elim çıplak boynuma gidiyor ve Gideon'un kaşları endişeyle kırışıyor. Hamileliği önleme tılsımımı hamamda bırakmıştım.

"Sen...?" İrkilmeden önce sözünü kesiyor. "Benden emin değilsin."

Artık değil. Orada, söylenmemiş.

Dudaklarımı yalayıp gözlerimi kırpıştırarak takıntılarımı dile getirmeye çalışıyorum. "Öncesi... harikaydı ama şu anda bunu riske atamam."

Kalbim yollarda ölenlere benziyor. Bunu yaptığımızda Gideon'un bir parçasına sonsuza kadar sahip olma fikri çok hoş bir düşünceydi daha önce. Hatta tamamen kabul etmek o Biz olmazdı. sonsuza dek birlikte olmak, riske atmaya hazır olduğum bir şeydi.

Ama şimdi... her şey çok çiğ. Çok acı verici. O güzel olasılık daha çok ısıran bir yılan gibi, korunmasız olduğum yerden saldırıyor.

Gideon'un kalçalarımı kavrayışı gevşemeden önce artıyor. Alnını benimkine yaslıyor, hüzünlü bir şefkat benim beceriksiz uvertürümün yerini alıyor. Ateşlenen uyarılma duygusu içimizden akmaya başlıyor.

"Durmak zorunda değiliz-"

Gideon sözümü kesen bir ses çıkardı.

"Benim yanımda rahat değilsin Rose."

Bu ifadeye cevap veremiyorum. "Ve konuşmamız gerek," diyor.

Başımı sallıyorum ama Gideon devam ediyor.

"Sana karşı hislerim var Rose. Eğer şu anda seks yaparsak, bu senin için benim için olduğundan farklı şeyler ifade edecek ve samimiyetimiz söz konusu olduğunda eşit şartlarda olmalıyız."

Kızgınlık dudaklarımı gevşetiyor. "Sırf ırkçılık oynayamıyorsun diye-"

"Mesele o değil." Gideon'un nefesi yüzümü ısıtıyor ve bir elini yanağımı okşamak için kaldırıyor. "O tılsımı takmak senin hakkın. İçine boşalmamamı istemek de senin hakkın. Tekrar çıkarmak istediğine karar verene kadar o tılsımı takmanı memnuniyetle karşılıyorum ama bu ilişkimiz seksten daha fazlasına dayanıyor."

Kalbim kendi içine büzülüyor, sözlerine inanmak istiyor ama tereddüt ediyor, acı çekmeyi bekliyor.

"Eğer konuşursak, canımız yanacak."

Gideon'un yüzünde bir gülümseme belirir. "Demek seks benim dikkatimi dağıtmak içindi. Onur duydum."

Yanaklarım utançtan yanıyor, gözlerimden süzülen yaşlar durumu daha da kötüleştiriyor.

"Hey, küçük cadı, nefes al." Gideon beni çıplak bir şekilde kucaklıyor ve ben de açgözlülükle sıcaklığı ve rahatlığı kabul ediyorum. "Tehlikede olan sadece senin duyguların değil. Sana itiraf etmek istemediğim şeyler var. Bilmeyi hak ettiğin şeyler."

Merakım arttı. Bana itiraf etmesi gereken ne olabilir ki?

Gideon, "Ve sen... hâlâ drenajın etkilerini yaşıyor olabilirsin," diye araya giriyor. Ne söylemeye çalıştığını anladığımda sesindeki isteksizlik neredeyse komik geliyor.

"Histerik olduğumu mu söylüyorsun, Gideon Strand?" Bu ezici duygu dalgasının sadece bir yan etki olabileceği önerisi beni rahatlattı. Gerçeğe ne kadar yakın ya da uzak olursa olsun işaret edebileceğim bir neden.

"Asla." Gideon kızarıyor. "Ama sana biraz daha çay yapsam ve ikimiz de biraz gerçek yemek yesek fena olmaz."

Göğsüme bir sıcaklık yerleşiyor ve zihnimdeki şüpheleri bastırıyor.

"Beş dakika mı?"

Gideon yüzünü saçlarıma bastırıyor ve nefes a l ı y o r . Belli ki ikimiz de ten tene temastan hoşlanıyoruz.

"Beş dakika."

◆◆◆

Sandviçimden bir ısırık daha alırken keyifle inliyorum. Bir ses dikkatimi Gideon'a yöneltiyor. Biraz daha çay demlerken donup kalmıştı. Gözlerini kapamış beni izliyor, yanaklarına bir kızarıklık yayılıyor.

Utançtan yüzüm yanmaya başladı ama aptalca bir mutluluk bunu bastırıyor. Bu sabahki faaliyetlerimiz durmuş olabilir ama Gideon hâlâ beni istiyor. Gülümsememeye çalışıyorum ama başarısız oluyorum.

Gideon homurdanır. "Sandviçini ye ve beni baştan çıkarmayı bırak, küçük cadı."

Sevgi sözcüklerinin etrafını sarıyor. Dün ona bana böyle seslenmemesini söyledim, hatta bağırdım, çünkü her seslendiğinde sanki kalbimden biraz daha çalıyor. Yemeğimi yutup bir lokma daha alıyorum, her şeyin durumuna t a k ı l m a m a y a çalışıyorum.

Sandviç buzdolabında beni bekliyordu. Gideon yemeği dün gece sipariş etmişti ama ben böyle bir şey olduğunu hatırlamıyorum. Benimle nasıl ilgilendiğinin bir başka göstergesi.

Gideon'un davranışları her zaman net olmuştur.

Onun sözleri... o kadar değil. Düşüncelerimi dünden uzaklaştırıyorum.

Yemek, duygu yoğunluğuma yardımcı oluyor. Kalbim daha az deşilmiş, ruhum daha az hırpalanmış hissediyor.

Diğer endişeler utanç verici bir şekilde geç
aklıma geliyor. "Dün geceki kadınlar mı?"

"Mace, Konsey uygulamasının onları aldığını ve olmaları gereken yere götüreceğini söylüyor. Her ihtimale karşı kendisiyle irtibat kurabilecekleri bir yol olduğundan emin oldu."

Gideon masaya bir fincan çay koyuyor ve ben de minnetle kabul ediyorum. Jared'in karışımlarından biri olan ekşi bir çay, ama her yudumda enerjimi bir seviye yükseltiyor.

Mace'den bahsedince aklıma dün geldi. Gideon'un arkadaşıyla tanıştım ve yıkılmış bir şekilde kaçtım. Yanaklarım yanıyor. Bir izlenim bırakmak için ne yol ama.

"Biraz destek görecek olmalarına sevindim." Zihnimde çok önemli bir ayrıntı belirirken neredeyse çayımı burnuma çekecektim. Öksürüyorum. "Peki ya Jackson?"

"Jackson şu anda gözaltında. Kimse ruh bağlayıcı bir cadı aramıyor. Bu konuda endişelenecek bir şey yok."

"Güzel." Yanıt zayıf. Ruh bağının geri dönüp bana musallat olmayacağına sevindim. Pişman değilim. Pişman olamam.

Şimdi diğer konulara geri dönüyoruz.

Gideon'un yüzü ciddileşiyor, sanki sinirlerimi hissetmiş gibi. Bu kadar şeffaf mıyım?

"Rose, sana eşim olmadığını söylediğim için çok özür dilerim. Bu yanlıştı."

Başımı salladım. "Bu bir yalan değil."

Gideon yüzünü düzeltmeden önce ters ters bakar. "Evet, öyle. Seni dostum olarak görüyorum ve sırf bu konuyu sana açmayı beklediğim için farklı bir şey söylememeliydim."

Kesin ifadesi nefesimi kesiyor. "Ne?"

Gideon yüzünü buruşturur. "Seni... ürkütmemeye çalışıyordum." "Beni korkutmak mı?" Diye sordum ama ne demek istediğini çok iyi anladım. Daha önce tüm anlaşmamız boyunca bu adamı hassas kancalarda tuttu. Yaklaşıyor, ancak duygular ortaya çıktığında geri adım atıyor.

"Rose, seni ilk gördüğüm andan beri seni yanımda tutmak istediğimi biliyordum."

Gözlerimi kısmadan önce gözlerimi kırpıştırıyorum. Kulağa gerçek olamayacak kadar iyi geliyor. Özellikle de asılı bir detayla. "Hamamı ziyaret ettiğinizde mi?"

Tamamen şans mıydı? Hayır, Gideon'un gözlerini yana çevirmesine bakılırsa değil. Önümdeki kadim varlık hemen cevap vermiyor. Onun yerine kıpırdanıyor, parmağını masadaki ahşap damarların üzerinde gezdiriyor.

"Seni daha önce gördüm. Hamamda sana tasarlayarak yaklaştım."

Sandalyemde arkama yaslandım, kafam karışmıştı. Ama ilk etkileşimimizin bazı kısımları aklıma geliyor.

Benim doğam açgözlüdür... İstediğini ister, o da sensin.

İlk buluşmamız tuhaf olmuştu. Sonrasında bunun üzerinde durmamıştım çünkü çıktığımız randevu ona kıyasla çok doğal gelmişti. Gideon boğazını temizliyor.

"Sana yaklaşmadan bir hafta önce seni gördüm. O zaman seni eşim olarak istediğimi biliyordum."

Sürprizler beni donduruyor. Bir hafta mı? İzlenme hissinin anısı zihnimde canlanıyor ama Gideon itirafını bitirmemiş.

"Doğam güçlü olmak istiyordu. Seni çabucak sahiplenmek. Ama sana yavaşça yaklaşmazsam seni korkutup kaçırabileceğimi de biliyordum... bu yüzden seni takip ettim."

"Beni takip mi ettin?" Gıcırdıyorum.

Omzumun üzerinden baktığım günler. Hissettiğim ama korkmadığım varlık.

Gideon tavana bakar. "Bence 'takip edildim' demek daha doğru olur."

"Bir hafta boyunca... senin krakenin beni sahiplenmek istedi."

"Sadece içimdeki doğa değil Rose. Başlangıçta, evet, o beni yönlendirdi. Aklıma gelen tüm şüpheleri yok etti. Ama senin benim eşim olmanı isteyen her şeyim. Benim senin eşin olmamı."

Her şey yerli yerine oturmaya başlıyor.

"Beni eve getirmeden önce nerede yaşadığımı biliyordun." Gideon irkildi. "Evet."

Aramızdaki anlaşma. Randevular. Kur hediyesi.

"Bir şekilde biriyle çıkmakla ilgilenmediğimi biliyordun. Bu yüzden bizi eşleştirmek için bana yaklaştın."

Göz kırpıyorum.

"Tüm zaman boyunca. Başından beri beni uzun vadede baştan çıkarıyordun," diyorum. Sersemlemiş kelimeler sessiz. "Ama biz arkadaş bile olamıyoruz."

Zihnim ölümsüzler ve ruh bağları konusuna geri dönüyor.

Gideon geri çekilir. "Ne demek istiyorsun?"

Etrafındaki havaya el sallıyorum. Renkli, geçici ipliklerden arınmış havaya.

"Senin ruh ipliğin yok. Ruh ipliğiniz yoksa bağ kuramayız."

Şaşkınlık Gideon'un alnını kırıştırır.

"Ruh iplikleri mi? Bekle, ruh enerjilerini mi görüyorsun?" diye sorar.

"Uyumluluk değerlendirmelerimi bu şekilde yapıyorum. Ve sende hiç yok."

Gideon bir şeyin farkına varmış gibi sandalyesinde doğrulur. Jest garipti. "I-uh-cloak." "Ne?"

Ciyaklıyorum.

Gideon boynunu kaşıyor.

"Bu benim için doğal bir tepki. İnsanların ve çoğu paranormalin beni günlük olarak fark etmesini engelliyor. Gerçek doğamı gizlemek için her şeyi gizliyorum."

İnançsızlık kulaklarımda çınlıyor. Hiç sormadım. Sormak, isteklerimi dile getirmek anlamına gelirdi.

Ağzımı açtığımda, gerçekten gülüyorum. Garip bir kahkaha, yukarı doğru eğimli, içi boş.

"Bunca zamandır ruh ipliklerin mi vardı?"

Hayret verici.

"Onları görmek istediğini bilmiyordum. Ya da görebileceğini, gerçekten."

Sessizliğe gömülüyoruz, tartışmamızın duraklamasına hapsoluyoruz.

Bir parçam Gideon'dan kendini göstermesini istiyor ki iyi bir eş olup olmadığımızı bileyim. Ama mantıklı yanım bunun önemli olmadığını fark ediyor. Belki de

Bu anlaşmaya kör olarak girdim, ama bu sadece bir duyumdu. Diğer tüm duyularım bu adamı tanıyor.

Tanışmamızın başından beri, Gideon ile uyumumuzu bilseydim kaçırabileceğim bir şeyi deneyimleyebildim. Ben bir çöpçatanım, ancak eşleştirme yöntemim aşkın çiçek açması için tek yol değil.

Şimdi Gideon'un ruh iplerini görmek birlikte nasıl çalıştığımızı inkâr etmeyecek. Her zamanki görüşümün olmaması bana paha biçilmez bir fırsat verdi. Oyun oynama fırsatı, doğrudan cevap verilmeden onunla gerçekten zaman geçirme fırsatı.

Bir analizden ziyade karar verecek kişinin ben olmama izin verdi.

Sakinlik iliklerime kadar işliyor, nihayet güvensizliğimden beslenen içimdeki son çırpınışı da yok ediyor. Yemek, çay ya da karşımdaki adam olabilir, ama temiz bir nefes alıyorum ve yine kendim oluyorum.

"Beni takip ettin." İfade net ama tarafsız. Aslında... hoşuma gitti. Gideon'un beni gerçekten istediğine dair kırılgan inancıma yardımcı oluyor. "Ve sen bağ kurmak istiyorsun? Eş olmak mı?"

Gideon'un gözlerindeki sahiplenici parıltı içimi ürpertiyor ve parmak eklemleri bembeyaz. Sanki bana uzanmamak için kendi ellerini sıkmak zorundaymış gibi.

"Açıkça söyleyebileceğimden çok daha fazlası." Gideon'un ifadesi ensemdeki tüyleri diken diken ediyor. O kadar yoğun ve mükemmel ki şüphelerimi bastırıyorum.

Kararlılık beni ateşliyor.

"Bazı kişisel sorunlarım var, araya girme," diyorum ve Gideon ağzını bir çırpıda kapatıyor. "Bana yardım ettiğin bazı şeyler ve diğerleri... Dürtülene kadar yara olduklarını fark etmiyorum. Arkadaş olduğumuzu reddettiğinde bu kadar acımamalıydı. Resmi bir şey hakkında konuşmamıştık. En çok acıya neden olan benim kendi güvensizliğimdi."

Gideon hiçbir şey söylemiyor, sadece sabırla sözümü bitirmemi bekliyor ama çenesi o kadar gergin ki inkâr etmek istediğini anlayabiliyorum.

"Size tam bilgi vermeye çalışıyorum. Kafamda ortaya çıkıp bunu sabote etmeye çalışacak düşünceler var." Aramızda bir el hareketi yapıyorum. "Bunun olmasına izin vermek istemiyorum ve bunun üzerinde çalışacağım."

"Bu mu?" Gideon soruyor ve yalvaran sesi duyulana kadar neredeyse kafam karışıyor.

"Biz. Seninle birlikte olmak istiyorum, Gideon Strand. Sadece bunun her zaman kolay olmayacağını söylüyorum."

Gideon harekete geçiyor, tabaklar şangırdıyor. Gözümü kırpmadan kollarına atılıyorum, beni kucağına oturtup göğsüne sarıyor.

"Rose'um, senin olmak için her şeye değer."

Seninkini. Benim.

"Ama... uyumluluğumuzu okumak istemiyor musunuz?" diye soruyor.

Homurdanıyorum. "Merak ediyorum ama önemli değil. Bildiklerim ve sana karşı hissettiklerimle seni sahipleniyorum."

"Çünkü ben senin mükemmel eşinim," sözlerini öyle güçlü bir saldırganlıkla söylüyor ki sadece gülümseyebiliyorum.

Mükemmel eşim. Bu terim içimde bir yaraydı ama şimdi güzel bir yankıyla içimde yankılanıyor.

"Sen benim seçtiğim eşsin ve bu da her şeyi mükemmel yapıyor."

Bölüm 24

Gül

İçten itiraflarımızdan sonra gün tembel bir gün oldu. Hâlâ enerji kaybından kaynaklanan bazı yan etkilerim var, sarılma ve şekerleme gerektiren yan etkiler. Hepsi oldukça harika.

Gideon'u evimde görmek kayıp bir yapboz parçasını bulmak gibi. Mekânda bir bütünlük var. Biraz televizyon izliyoruz, konu açıldığında konuşmak için ara veriyoruz. Tek bir filmi bile bitiremedik ama arkadaşlarımızı, geçmişimizi, nereye seyahat ettiğimizi konuştuk.

Elbette Gideon dünyanın her yerinde bulundu. Ona bir ülkedeki tapınakların inşası ile başka bir ülkedeki katedraller ve yediği yemek çeşitleri hakkında hikayeler anlattırıyorum. Modern çağımızla ilgili en sevdiği şeylerden, internet ve filmlerden, özlediği şeylerden, bilinmeyene doğru maceraya atılma duygusundan bahsetti.

Gideon bana kendisinin, Mace'in ve arkadaşları Asa'nın son yüz yılı köle halkalarını bulup yok ederek geçirdiklerini anlatıyor.

"Son on yılda yavaşladık. Bu kadar yaygın bir sorun olmadı ve düşmanlarımızı kazandık. Asa şöhretin en ağır yükünü çekti. O, Mace ve benden biraz daha gösterişli ve otoriter," diyor Gideon, elini kucağındaki bacaklarımın çıplak teninde gezdirerek.

Dirseğimi kanepenin minderlerine dayayarak kendimi destekliyorum. "Ama yine de yapıyorsun?" diye soruyorum.

"Karşılaştığımızda. Artık daha çok pasif bir şey. Endişeli misin?"

Burnumun ucuyla ona bakıyorum. "Bu işe girerken riskleri anlayacağına güveniyorum. Elinden geldiğince Corey gibi başkalarına yardım etmene engel olmayacağım."

Gideon'un gülümsemesi yumuşak ve farklı konulara geçiyoruz.

Bu adamın hayatıma girmesini beklemiyordum ve hala birbirimiz hakkında bilmediğimiz çok fazla yön var. Yine de bu bizim hakkımızdaki fikrimi değiştirmeyecek.

"Yanıma taşınmanı istiyorum," dedim. Bunu sorarken gergin olmam gerektiği aklıma geldi.

"Tamam, ofis için yer var mı yoksa ayrı bir yer mi kiralamalıyım?"

Rahatlayarak iç çektim ve gülümsedim.

Gideon kıkırdar. "Ne yani, hayır diyeceğimi mi sandın? Sonsuza dek bu işin içindeyim Rose. Sana karşı kendimi tutmayacağım. İçimdeki canavar hiç bu kadar yerleşmiş, bu kadar bütün hissetmemişti."

Aramızdaki rahatlık genişliyor ve görüş alanımın kenarında asılı duran endişeyi geri itiyor. O endişenin bu kucaklaşmaya girmesine izin vermeyeceğim.

Ayrıntıları çözmek için zamanımız var. Daha "seni seviyorum" bile demedik. Yine eylemler sözlere karşı. Daha kelimeleri itiraf etmeden hayatımızı birlikte geçirmenin planlarını yapıyoruz.

Nasıl hissettiğimi biliyorum.

"Seni takip ettiğim için özür dilemek kibarlık olur." Gideon'un sözleri tüy gibi tenimin üzerine düşüp dikkatimi dağıtmadan önce havada asılı kalıyor. Ona sarılabilmek için hareket ediyorum. Vücudunun sıcaklığı, kullanışlı atletinin içinden içime işliyor.

Mırıldanıyorum. "Üzgün hissediyor musun?" Gideon hareketsiz ve cevap vermiyor.

Ağzım seğiriyor ve yüzünü görmek için geri çekiliyorum. Duyguların karışımını okumak zor ama üzgün olmadığını kabul etmek istemiyor. Bütün bir haftayı benden habersiz beni izleyerek geçirdi ve bundan ne kadar hoşlandığını itiraf etmek istemiyor.

Suçlu bir zevkmiş gibi.

"Sanırım... hoşuma gitti." Sesim mırıltıya dönüşüyor ve vücuduna bastırıyorum. "Zihnimin arkasında izlendiğimi hissettiren bir tür his vardı. Can sıkıcıydı, çünkü sürekli omzumun üzerinden kontrol ediyordum. Sürekli farkında hissediyordum. Sanki vücudum beni avlamanı bekliyormuş gibiydi."

Gideon bana daha çok sarılıyor ve göz bebekleri büyüyor.

"Beni baştan çıkarmaya çalışmayı bırak, Rose. Bugün dinleniyorsun." "Ama sarıldığımız için kendimi oldukça dinç hissediyorum." I

alay etmek. "Ve dürüst olacağım. Ensemin kaşındığı tüm o zamanları hatırladıkça, kontrolünün kırıldığını ve beni kovaladığını daha çok düşünüyorum."

Takip edilme, sahiplenilme fikri benim için bir alay konusu ve nefesimi kesiyor. Sahiplenilmek! Gideon beni gerçekten sahiplenebilir, bunun arzusu içimde aciliyetle titreşiyor. Enerji boşalmasından kaynaklanan sersemlik zihnimi o kadar dağıtmıştı ki unutmuştum. Onu elimde tutabilirmişim gibi davranmama gerek yok çünkü o benim olacak.

Gideon'un kasları bana karşı sertleşti. Vücudu diken üstünde.

Ben de öyle.

Bir bacağımı atıp Gideon'un üzerine oturuyorum. Yün pantolonunun iç baldırlarıma sürtünmesi ve bu sabahki başarısız baştan çıkarmanın ardından giydiğim ince ter şortu içimi bir heyecan kaplıyor.

Sorunlarımızı tartıştık. Bu baştan çıkarma aynı şekilde bitmeyecek.

Oturma odasındaki kanepede erkek arkadaşıma -eşime- sarılma eylemi o kadar evcimen ki mutluluk duygum genişliyor.

"Rose," diye uyarıyor Gideon.

Bedenimi onunkiyle aynı hizaya getiriyorum, kalçalarını kendiminkilere yaslıyorum. Sürtünmek istiyorum, sürtünmek istiyorum ama Gideon kımıldamıyor. Dudaklarımı onunkilere değdiriyorum.

"Beni takip etmeni isterdim." Sesimi eşit tutmaya çalışarak yutkunuyorum. "Beni sahiplenmeni."

Gideon kalçalarımı kavrıyor, parmakları kıçıma giriyor. Gözleri karanlık bakıyor, bazen kontrolünü kaybetmeden önce olduğu gibi. "Hâlâ iyileşiyorsun."

"Lütfen."

Dudaklarımı tekrar onunkilere değdiriyorum ve krakenim kopuyor.

Eli saçlarımın arasına girip beni kavrıyor ve onunla alay ettiğim öpücüğü tamamlamak için beni kendine çekiyor. Gideon benim de yankıladığım bir iniltiyle alt dudağımı emiyor. Öpüşmemiz sıcak ve ıslak, yüzeyinin altında hissettiğim zorlukla dizginlenmiş ilkel doğadan içimde ısı oluşuyor.

Gideon öpüşmeyi uyuşturan bir hızda yavaşlatıyor. Ne yaptığını anlayana kadar çok lezzetliydi. Eksik olan şeyi.

Öpüşmeyi kestim.

"Kendini tutuyorsun," diye suçluyorum. "Bunca zamandır benden çekiniyordun. Elini göstermemeye ve beni korkutup kaçırmamaya dikkat ediyordun."

Gideon'un gözleri kısılır. "Rose-"

Boğazımdan bir ses çıkıyor. "Beni baştan çıkarmak için bu kadar uğraşmayı bırak ve benimle alay ettiğin o açgözlü canavarı bana göster."

Gideon'un kalçaları açılmış bacaklarımın arasına girdiğinde nefesim kesiliyor. Beni sertliğine doğru tutuyor ve gözlerim temasın verdiği nefes kesici hisle yuvarlanıyor.

"Kendimi tutmayı bırakmamı mı istiyorsun?" Gideon'un sesi duyularımın üzerinde inanılmaz derecede derin ve sert. Ondan yayılan güç dalgası karşısında inliyorum. "İçimdeki o parçayı yatıştırmak mı istiyorsun?"

Tırnaklarımı Gideon'un omuzlarına gömleğinin içinden geçiriyorum ve gömleğini pençelemeye başlıyorum. Çıkarmama izin veriyor ve ellerimi ortaya çıkardığım teninde gezdiriyorum; parmaklarımın onun zayıf gücünün kıvrımlarını ve eğimlerini takip etmesine izin veriyorum.

"Yaratığımın hatırladığı bir şey var, küçük cadı.
Bana verdiğin sözü tutmadın."

Karanlık ses tonuyla zihnimi bulandıran şaşkınlığım hâlâ devam ediyor. "Müzayededen uzak duracağına söz vermiştin." Gözlerim açılıyor ve Gideon

homurdanıyor.

"Bana söz verdiğini bile hatırlamıyorsun. Yaratığım seni bu saygısızlığın için cezalandırmak istiyor. Peki küçük cadı, kendini tutmayı bırakmamı istediğinden emin misin?"

Dudaklarımı yalıyorum. Sözleri, önerisi karşısında bir ağırlık beni aşağı çekiyor.

"Ne tür bir ceza?"

Bölüm 25

Gideon

Ne tür bir ceza?

Rose'un gözlerindeki sırlı bakış beni büyülüyor. Küçük cadım bu tür oyunlardan hoşlanıyor ve ben de bu ayrıntıyı saklıyorum. Sevgili eşim için bir baştan çıkarma cephaneliği.

Ne tür bir ceza, gerçekten.

Abartmıyordum.

Yaratığımın birikmiş öfkesi kontrolümü zorluyor. Rose'un sözünü tutmadığını unutmamıştı, sadece zamanını bekliyordu. Bütün gün eşimizle dinlenirken, içimdeki karanlık kısım bekliyordu, istiyordu.

Rose'un kendimi tutmamı istemediğini söylemesi yaratığı harekete geçirmişti, tıpkı onu ilk gördüğüm günkü gibi. Şimdi uyandı.

"Bir kurban istiyor."

Rose'un kaşları kalkıyor ama yüzü kızarıyor. "Ne tür bir fedakarlık?"

Yaratığım bir bağ istiyor. Ben de bir bağ istiyorum ama bunu bir ceza olarak yapmayı reddediyorum.

Hâlâ alay edecek kadar tutarlı gülümsüyorum. "Bakire olanlardan değil."

Rose dudağını ısırıyor ve benim yaratığım dalgalanıyor. Bu sabah beni ağzının içine alma fikriyle benimle alay etti. İşte bu.

"Dizlerinin üzerine çök." Sesim derinden geliyor. Rose'a bu yönümü daha önce hiç göstermediğim kadar çok gösteriyorum.

Rose'un nefesi kesiliyor. "Bu kulağa pek de ceza gibi gelmiyor."

"Bunu bir özür olarak düşün." Yaratığım onun gecikmesi üzerine yüzeye çıkıyor. "Peki Rose, diz çökecek misin?

özür dileyecek misin?"

Yüzümü asmamaya çalışıyorum. Eğer bu cinsel bir oyun olmasaydı, Rose'un ona diz çökmesini söylememe nasıl tepki vereceğini hayal edebiliyordum. Kalkık bir kaş ve keskin bir alaycılık belki. Bu bir oyun olduğu için Rose'un yüzü kızarıyor ve yere diz çökmeden önce göbeğini bacaklarımdan aşağı çekiyor. Bu hareket sikimin sarsılmasına neden oldu.

Hareketi bu sabahkini taklit ediyor ama bu kez onu durdurmaya niyetim yok.

"Peki beni affedecek misin?" diye sorar.

Bir şehvet dalgası, yaratığımı uzak tutmak için dişlerimi sıkmama neden oluyor. Rose boğulana kadar boğazına bir dokunaç sokma düşüncesi açık, ama böyle bir sınır daha sonra tartışılacak bir şey. Bu sefer, ağzını sikimin üzerinde istiyorum.

"Bu bir başlangıç olacak."

Rose'un tahrik kokusu havada asılı duruyor. Birlikte geçirdiğimiz ikinci geceden önce olduğu gibi. O gece neredeyse kontrolümü kaybediyordum; bu muhteşem cadı için vahşi ve yabani arasındaki çizgide gidip geliyordum.

Saçlarını deneysel olarak çekiştiriyorum ve bir inilti çıkarıyor.

Katalogladığım bir başka ayrıntı.

"Neyi bekliyorsun?" Ben soruyorum.

"Ne için diz çökmemi istediğini söylemedin." Rose'un ağzı seğiriyor ve ben gülüyorum. Alaycılığı karanlık dürtülerimi harekete geçiriyor.

"Sikimin üzerindeki ağzın beni affedici bir ruh haline sokacaktır. Beni bekletme."

Rose inliyor ve elleri pantolonumu çözmekte gecikmiyor. Parmak uçlarının bana değmesiyle nefes alıyorum. Beni çekip çıkardığında tutuşunu engellemek için kaslarım ağrıyor ve geriliyor.

Dili yalamadan önce nefesi sikimin sıcak teniyle dalga geçiyor. Islak kayma ağzımdan bir homurtu kaçmasına neden oldu ve küçük bir tane daha verdiğinde başım geri düştü.

yalamak. Bu yüz kesiklik bir ölüm; her zevk yakıcı bir his.

Başımı kaldırıyorum ve Rose'un eğlenen bakışını yakalıyorum. Kaşları meydan okurcasına kalkıyor. Saçını tekrar hafifçe çekiyorum ve donup kalıyor.

"Bu çok kötü bir özür, küçük cadı."

Yanakları pembeleşiyor. "Belki de bana nasıl istediğini göstermelisin."

Bu kadın benim ölümüm olabilir ve ben hiçbir şeyi değiştirmezdim. Kan kulaklarıma hücum ediyor, vücudum istediği şeyi vermek için can atıyor ama önlemlerin alınması gerekiyor.

"Çok fazla gelirse ulaşabildiğiniz her şeyi çimdikleyin."

Rose'un pembe dudakları gülümsüyor ve taşaklarımın derisini hafifçe çimdikliyor. Sıçradım ve tısladım.

"Böyle mi?" diye soruyor. Ters ters bakıyorum. "Aynen böyle."

Onu saçlarından tutarak öne doğru çekiyorum, sikimi Rose'un dudaklarına dayıyorum ve o da bana açılıyor. Daha fazla içime girmesi için onu yönlendirmek üzere saçlarını kavradığımda pelüş dudakları sıcak ağzına yol veriyor. O emerken dilinin bana vuruşuyla inliyorum.

Daha derine itiyorum ve Rose daha fazlasını ağzına almadan önce biraz debeleniyor. Nefes almasına izin veriyorum ve nefesi kesiliyor, dudakları erotik bir şekilde ıslak ve kırmızı.

"Gideon."

Duruyorum. "Evet?"

"Beni affediyor musun?" Rose sikimi ağzına daha fazla sokmadan ve boğazının arkasına vurmadan önce soruyor.

"Siktir!" Kendimi tutmaya çalışıyorum, kör edici bir hisle yukarı doğru itilmemek için. Rose uzunluğumda kayarken dişlerimi sıkıyorum, açgözlülükle alt tarafını yalıyorum.

Rose ağzından kaçmama izin verdi. "Eee?"

"Dalga geçme." Saçını çekiştiriyorum ve inliyor. "Dün detaylarını bilmediğin bir operasyona dalarak kendini tehlikeye attın. Sen olabilirdin

daha tehlikeli bir şeyle karşı karşıyasın. Sen benimsin, benim hazinemsin ve gelecekte daha dikkatli olacaksın."

Sesimin tonuyla Rose'un kalçaları kıpırdıyor. Eli kendini okşamak için bacaklarının arasında kayboluyor.

"Ve sen de bana verdiğin sözleri tutacaksın." Sözlerim bir tıslama olarak çıktı.

Rose inliyor ve Tanrım, aynı anda çok fazla şey istiyorum. Onun ağzı üzerimde, benim ağzım onun üzerinde, sikim onun dar amcığının içinde kayıyor. Her seferinde bir şey. Şimdilik.

Rose titriyor ve doruğa ulaşmasının habercisi olan küçük bir ses çıkarıyor, yaratığım kükrüyor.

Dikkatini çekmek için saçını çekiştiriyorum. "Hayır, benden özür diliyorsun. Bu benim için, küçük cadı."

Rose zevkinin kükremesini yavaşlatmaya çalışırken inliyor ve yüzünü buruşturuyor. Beni tekrar niyetle içine alıyor. Onu çok zorladığımda kontrolüm bozuluyor ve Rose'un nefesi kesiliyor. Utanç yakıyor ama Rose etrafımda inliyor. Beni öldürüyor.

"İşte bu, hepsini al," diyorum.

Başını aşağı doğru itiyorum ve Rose bana izin veriyor, vücudu gergin. Çok yakınım, ama o da öyle. Birlikte hareket ediyoruz ve sikimi yine boğazına kadar alıyor. Bu kez ağzını tıkaması Rose'un etrafımda haykırmasıyla sona eriyor.

Yaratığım doruğa ulaşmamla birlikte yükseliyor, Rose'u bir bağla işaretlemek istiyor. Onu geri tutuyorum. Şimdilik.

"İşte bu kadar. Şimdi yut." Sözlerim sakin ama orgazmım sakin değil. Rose onu bir amaç uğruna içimden çekip çıkarırken orgazmım şiddetleniyor, kısık bir iniltiyle boşalıyorum. Kendini okşamayan eli bacağıma pençelerini geçiriyor ve döllerimi sıcak boğazından aşağı yutuyor.

Rose'un saçlarını bırakıyorum ve nefes nefese kalıyor; yüzü kızarmış ve dudakları şişmiş.

Rose nefes nefese ama kararlı bir şekilde kucağıma tırmanıyor. Altını çıkardı ve çıplak amını sikimin üzerinde sürüklüyor, elleri pençe gibi, kendi gömleğini yırtıyor.

Onu yavaşlatmak için kollarından tutuyorum, doruğa ulaşmamın ve kollarımdaki çıplak Rose'un görüntüsünün tadını çıkarıyorum. Rose

Kavramama karşı mücadele ediyor.

"Lütfen, Gideon." Ben onu sabit tutarken Rose çaresizce ıslak sikime sürtünüyor. Rose nefes almak için çırpınmayı bırakıyor. "Lütfen beni affeder misin?"

Dudaklarım seğiriyor ve yaratığımın kin beslediğine dair herhangi bir işaret, herhangi bir talep izi var mı diye kendimi yokluyorum. Hiçbir şey yok. Yetenekli küçük cadı bunun icabına baktı.

"Seni affediyorum."

"O zaman kendini tutmayı bırak!" Ağlaması o kadar şiddetli ki beni şaşırtıyor.

Yaratık kıpırdanıyor, tatmin olmuş ama her zaman aç.

"Ben-" "Evet, öylesin. Bana karşı hâlâ dikkatli davranıyorsun.

beni korkutmak istemezsin." Rose sözlerimi bana karşı kullanıyor. "Rose-"

"Beni korkutup kaçıramayacaksın, Gideon."

Sözler yumuşak ve içimde bir şeyler kaynıyor.

"Eğer benden kaçarsan Rose, seni avlarım."

Mantıklı tarafım, sayısız yıldır insanlar arasında yaşamış olan tarafım, sözlerim karşısında dehşete düşüyor. Bunlar doğru ama en insanlık dışı içgüdülerimden kaynaklanıyor. Rose'un benden korkmasını istemiyorum, onun korkusunu koklama fikri içimdeki avcıyı uyandırsa bile.

Rose'un nefesi sığlaşıyor. Yüzünde henüz korku değil, şehvet vardı.

"Al beni."

Bu bir fısıltı, ama canavar onu duyuyor.

Bölüm 26

Gül

Gideon'un üzerine çırılçıplak uzanmışım, bedenim bir kurban gibi sunuluyor. Derimin altı yanıyor ve bana eşim diyen bu kısmen giyinik adama karşı hareket etme dürtüsü duyuyorum ama bir içgüdü beni donduruyor. Gideon'um tehlikeli bir varlık ve hava da bunu biliyor.

Gideon'un karanlık gözleri beni kıstırıyor ve nefes almamı zorlaştırıyor. Bu yönünü çoğunlukla benden saklıyor ama ben onu tanıyorum. Ondan beni doğurmasını istediğim gece gibi ama bir şekilde daha yoğun. O hiçbir şey yapmadı ama ben kendimi yakalanmış, sahiplenilmiş hissediyorum.

"Benim," diyor Gideon.

Gideon dikkatle başparmağının iç uyluğumda yavaş daireler çizmesini izliyor. "Rose-"

Başını sallayarak sözünü kesiyor ve gözleri parlıyor, sanki hâlâ bu parçasıyla savaşıyormuş gibi.

Öfke, içgüdüyü ve arzunun dayanılmaz ağırlığını kesiyor. Bu yaratığa zayıf noktalarımı gösterdim ve o hâlâ kendini tutmak mı istiyor?

"Hepsini istiyorum, Gideon. Ben seninim. Her şeyi hak ediyorum." Kelimeler keskin. Gideon'un gözleri benimkilere kayıyor, bakışları yine karanlık ve sahiplenici.

Gideon hareket ettiğinde, çok yavaş. Yine de zıplamamak için bedenimi sertleştiriyorum. Elleri çıplak kalçalarımda geziniyor, sonra biri yukarı uzanıp saçlarımı okşuyor. Hayvana doğru eğilmek istiyorum ama kendimi tutuyorum.

Hareketsizlik bir mücadele. Gideon'un sıcak siki ıslak amıma dayanıyor ve hareket etme isteği ilkel beynimin teslim olmaya direndiği tehlikeli bir şey. Bu

Bacaklarımın arasındaki güçlü yaratığın ilk hamleyi yapması gerektiğini biliyor.

Gideon saçlarımı avucunun içine alıyor ve başımı yana doğru çekerek boynumu ortaya çıkarıyor. Kulağıma ulaşana kadar dudaklarını yavaşça köprücük kemiğimin, nabzımın üzerinde gezdiriyor. Çıplak göğsünün bedenime değen sıcaklığı beni neredeyse sözlerinden uzaklaştırıyor ama kötülük duyulmayı talep ediyor.

"Seni yutmak istiyorum, küçük cadı. Seni avlamak ve sonsuza dek tuzağa düşürmek. Seni becermek ve kokun benimkiyle karışıp kimsenin tanıyamayacağı hale gelene kadar seni tohumlarımla doldurmak istiyorum."

Dişlerimin boynumun derisine sürtünmesiyle ürperiyorum. Gideon nefes alır, bu hareket düşündürücüdür.

"Ne kadar tahrik olduğunun kokusunu alıyorum. Sana fısıldadığım her korkunç ve ahlaksız şey seni daha da ıslatıyor. Neredeyse pantolonuma damlıyorsun."

İnliyorum çünkü ne kadar ıslak olduğum konusunda haklı.

Gideon'un gülümsemesi zalimce. "Görünüşe göre benim küçük cadım aşağılanmayı seviyor. Ne zaman aşağılayıcı bir şey söylesem kalp atışların hızlanıyor ve seni canlı yayında tadıyorum."

Yüzüm yanıyor. O haklı. Söylediği duygusuz, kirli şeylerle ilgili bir şey, yalvarmaya başlayacağım ana kadar ihtiyacımı daha da artırıyor. O an yaklaşıyor, gözlerim yaşarıyor ve nefesim bedenimi sarsıyor. Havadaki ilkel enerji ve benim işkence dolu ihtiyacım birbiriyle güreşiyor.

"Acaba benim sapkınım başka hangi gizli arzuları barındırıyor?" diyor. Kalp atışlarım hızlanıyor ve titriyorum.

Gideon saçımı çekerken "Lütfen" diye bağırıyorum ve tekrar yalvarmamak için dudağımı ısırıyorum.

"Çok güzel yalvarıyorsun. Ne için yalvarıyorsun, küçük cadı? Söyle bana."

"Sen." Aceleyle çıkıyor ama hiçbir şey olmuyor ve bedenim geriliyor. Kendimi ondan uzaklaştırmak ya da ona doğru atmak için, bilemiyorum.

"Eminim bundan daha iyisini yapabilirsin."

Kelimeler haşlıyor ve boğazımın arkasında bir hıçkırık birikiyor, ta ki kanımdaki özlem utancıma, çekingenliğime ağır basana kadar.

"Sikin! Seni içimde istiyorum. Herkesin senin olduğumu bilmesini istiyorum. Bunu görmelerini istiyorum." Sesim yüksek ve nefessiz. Görmelerini istiyorum. Bunu söylemek istememiştim ama şimdi kelimeler ağzımdan çıktı ve Gideon hareketsiz kaldı.

Teşhircilik isteğimi itiraf etmekten utanç boğazımı tıkıyor. Reddedildiğim şey bu mu olacak?

Gözlerim yaşlarla doluyor ve kendi içime kapanmak istiyorum. Söyledim. İtiraf ettim. Ve şimdi Gideon nasıl bir kadından eşi olmasını istediğini tam olarak bilecek. İğrenecek. Kapa çeneni Rose!

Gideon bir yetişkin. Ondan istediğim herhangi bir şeyle ilgili sorunu varsa, bunu konuşabiliriz. Saçımın çekilmesini görmezden geliyorum ve Gideon'a ters ters bakıyorum. Ona meydan okuyarak-ne? Beni kızdırmayacak ve rahatsız etmeyecek aşağılayıcı bir şey söylemesi için mi?

Gideon iğrenmiş görünmek yerine hafif düşünceli görünüyor.

"İnsanların izlemesini mi istiyorsun? Bunu daha önce hiç yapmadım." Yüzünde bir sırıtma beliriyor. "En azından bilerek."

Derimin altındaki sıcaklık, sıcak öfkenin yerini alıyor. "Bunu yapar mıydın?"

Gideon başını fareye bakan bir şahin gibi eğiyor.

"Bunu düşüneceğim. Şu anda sadece ikimiz varız ve eşim her şeyi istedi. Hâlâ istediğin bu mu?"

"Evet."

Gideon'dan derin bir ses gelir.

"Tahvil istiyorum." Bu sözler bir ifadedir.

Ağzım bir karış açık kalıyor ve mutluluktan gözümü kırpabiliyorum.

Gideon'un gözleri parlıyor, sorgusuz sualsiz sahiplenmek isteyen ilkel doğasıyla bir an için mücadele ediyor. "Benimle bağ kuracak mısın Rose?"

"Evet!"

Yüzündeki rahatlama çizgileri, şiddetli bir kararlılıkla

kararıyor.

"Beni ıslaklığınla kapla, Rose. Seni aldığımda hiçbir engel istemiyorum."

Düşündüğüm şeyi mi demek istiyor? Aleti bana doğru titreşirken nefesim kesiliyor. Sonunda kendimi Gideon'un sertliğine sürtme dürtüsüne teslim ediyorum. Kendimi ezmiyorum ama usulca benden istediği şeyi yapıyorum ve arzumu onun üzerinde kaydırıyorum.

Tükürüğüm tam olarak kurumadı, bu yüzden aramızdaki et hızla doyuyor ve geri çekilmeden önce Gideon'un horoz kafasını girişime bastırarak kendimi kızdırıyorum, aşağı ve tekrar yukarı kayıyorum. Kapüşonlu gözlerinin altından ilerleyişimi izliyor.

Pusuda bekliyor.

Gideon yukarı doğru bir hamleyle kalçamı hırıldayarak kavrıyor ve içime doğru itiyor. Gerildiğimde haykırıyor ve inliyorum.

"Tanrılar," diye dua ediyorum. İlk sert hamle onu bedenimin yarısına kadar yerleştiriyor. Gevşemek ve onu almak için kendimi zorluyorum ama bedenim hem aç hem de gergin, bu yüzden süreç yavaş ilerliyor. Gideon'un yüzünde şiddetli bir mizah var.

"Belki de şimdi kendini benim üzerimde becermene izin vermemin tam zamanıdır."

Gideon izlerken bedenimi zorlama fikri karşısında nefes nefese kalıyorum. Onu içime sığdırmak için hareket ediyor ve çırpınıyorum, kalçalarımın etrafında dönüyor ve bastırıyorum.

Neredeyse işe yarıyor. Sikinden daha fazla alıyorum ama ilerleme duruyor ve yüzüm yanıyor.

Çıkardığım sesler acınası, bu şekilde doldurulmak neredeyse umursamayacak kadar iyi hissettiriyor, ama onun hepsini almam gerekiyor. Beni mızraklarkenki görüntüsü erotik, ama kaygan horozunun henüz alamadığım kısmı bir meydan okuma görevi görüyor.

"Gideon, lütfen."

"Lütfen ne, Rose?"

"Seni almama yardım et."

Saçlarımdaki tutuş sıkılaşıyor ve Gideon kalçalarını küçük

darbelerle eğerek gergin bedenimi onu kabul etmesi için kandırıyor.

"Benim," diye hırlıyor.

"Senin," diye nefes alıyorum ve sonunda bir inilti ile onun tam boyuna batıyorum.

Gideon boynumu emiyor ve güçlü çekim arzumun iplerini çekiyor. Vücudum daha da sıkı sarılıyor ve Gideon'un sikinin üzerinde açgözlülükle sallanıyorum, hislerin içimden akmasına izin veriyorum.

"İşte bu, küçük cadı. Hepsini al."

Gideon boynumu, omzumla boğazım arasındaki yumuşak bölgeyi yalayıp dişlerini geçirerek derimi parçaladığında zar zor kendime geliyorum. Acı keskin ama hızlı. İçgüdülerim beni çırpınmaya zorluyor ama krakenim beni ona sımsıkı sarıyor, beni uçurumun kenarına kadar dolduruyor.

Doruk noktam içimde parlıyor ve arzu ve isteğin içgüdüsel dalgalarının kırılmasıyla çığlık atıyorum. Gideon'un hareketleri sertleşiyor, göğsümdeki çekilmeyi hissedene kadar dişlerini kilitli tutarken içime doğru itiyor.

Varlığımın ipleri çekiliyor. Her keder, sevinç ve istek içimde çözülüyor ve uzanıyor. Eşime. İpliklerimiz birlikte örülüyor.

Gözlerimi açıyorum ve süreci görüyorum. "Oh."

Kendi ipliklerim yumuşak pembeden altına uzanıyor ve zaman içinde Gideon'un şimdi gözle görülür derecede canlı olan zümrüt ipliklerine dönüşüyor. Birbirlerine örülüyorlar ve bağ oluştuğunda kalbime bağlanan son bir çekim var.

Gideon boynumdaki dişlerini serbest bırakıyor ve yaranın üzerini yalıyor.

Onu hissediyorum. Onu harekete geçiren içgüdüleri, bana duyduğu memnuniyeti ve şefkati hissediyorum. İçindeki acılı açlık bana doğru akıyor, az önce doruğa ulaşmış olmama rağmen bedenimi yeniden harekete geçiriyor. Tırnaklarımı omuzlarına batırıyorum, daha hızlı hareket etmesi, daha fazlasını yapması, bana tamamen sahip olması için onu pençelemek istiyorum.

"Gideon-" diye boğuluyorum.

Sırtım pelüş oturma odası halısına değene kadar dünya dönüyor. Gideon'un siki benden kayıyor. Onu tutmak için mücadele ediyorum, bacaklarımı vücudunun etrafında sıkıyorum ve parmaklarım tenini tırmalıyor, hala bağlı olmak istiyorum.

Arkadaşıma karşı hiç şansım yok.

Gideon beni yere bakacak şekilde çeviriyor, dizlerimi altımdan çekiyor ve sırtıma koyduğu sert bir el ile göğsümü yerde tutuyor. Bu hareket, hak edilmiş bir hâkimiyetin yankılarını taşıyor.

Bu pozisyon ilkel ve eşim tarafından sahiplenilmek isteyen hayvani yanımı memnun ediyor. Bu şekilde çok açığım, hiçbir şeyden saklanamıyorum, tüm kırılganlıklarım önüme seriliyor ve umurumda değil. Hepsini ona vermek istiyorum.

Ona her şeyi verin ve her yerde bağlantı kurun.

Gideon içime girdiğinde bağırıyorum. Eylem acımasız ve tam da açgözlü canavarının arzuladığı şey. Onun canavarca yanını bağ aracılığıyla hissetmek korkutucu ama buna bana bakma, beni elinde tutma ihtiyacının her şeyi tüketmesi eşlik ediyor. Aynı anda hem korkutucu hem de rahatlatıcı.

Gideon tamamen içime gömüldüğünde inliyor, kalçaları kıçımla aynı hizada.

"Çok mükemmel, dostum. Tanrım, seni hiç bulamamış olmayı hayal bile edemiyorum."

"Artık birbirimize bağlıyız. Seni hissediyorum," diyorum. Gözyaşlarım gözlerimi yakıyor.

Bağ aracılığıyla söylediğim sözlerde yoğun bir mutluluk dalgası var ve bu Gideon'un içimdeki iddia edici itişini güçlendiriyor.

"Seni sonsuza dek saklayacağım," diye fısıldıyor. Bu, kalbimin etrafında daralan bir söz ve başka bir orgazmda haykırana kadar vücudunun içimdeki her vuruşuyla içimdeki coşku artıyor.

Gideon altıma uzanıyor, klitorisimi ovuyor ve doruk bitmiyor, devam ediyor. Duygusal ve fiziksel dalgalar, zevk bağın içinden çığlık atana ve bedenimin içine girene kadar yükseliyor.

Her şeyin zirvesinde, Gideon kendini benden çekiyor ve vücudu bastırırken bile sıcak sıvı sırtıma dökülüyor.

benimkine karşı. Onun ağırlığının beni halının içinde ezmesine izin veriyorum. Zihnim beni aşağı çekmeye çalışan bir gerçekle yüzüyor.

"İçime boşalmadın," diye haykırdım.

Geçen geceki gibi beni doldurmadığı için somurtmuyorum. Bu konuda asla somurtmam.

Surat asıyor olabilirim.

Bağ boyunca mizah beni gıdıklıyor ve Gideon'un kahkahası yumuşak ve nefessiz.

"Bu sabah içine dökülmemi istemedin. Tek bir şeyden bile pişman olmanı istemiyorum." Kelimelerdeki samimiyet çınlıyor ve ruhum iplik iplik oluyor.

"Oh." Onun ilgisinden çok etkilendim. Bulanık bir mutluluk etrafımı sarıyor ve dünya bulanıklaşmaya başlıyor, bağ kurmanın verdiği enerji tükeniyor.

Henüz değil, son bir ayrıntı için uyanık kalmaya çalışmak için göz kırpıyorum. "Seni seviyorum, Gideon."

Şaşkınlık bağın içinden yükselir. Aptal adam şaşırdı. Karanlık beni ele geçirmeden önce zevkle mırıldanıyorum.

Bölüm 27

Gül

Çarşafın kumaşı yüzüme sürtünüyor ve kokusunu içime çekiyorum. Koku tanıdık geliyor ve sabahları uyuyup güneşin altında uyuklamayı akla getiriyor. Rahatlatıcı kokuyu kesen ise belli bir krakenin yeşil tuzlu kokusu.

Bir enerji boşalmasının ardından Gideon'un kollarının beni sardığı bir deja vu anıyla gözümü açıyorum. Bu kez onun sıcaklığı sırtımda ve bu enerji boşalmasının acısı tatlı bir acı, doğru nedenlerle kullanılan kasların acısı gibi, çünkü bu kez eşimle bağ kurmaktan kaynaklanıyor.

Dostum.

Artık bir eşim var. Yüzüme yayılan baş döndürücü gülümsemeyi yastığıma saklıyorum. Çoğu cadı evlenir ya da insanlar gibi el ele tutuşur ama Gideon'un içindeki canavarın böyle bir şeyden memnun olacağından şüpheliyim.

İstediğimde bana çay yapan ve güzel sırt masajları yapan eski bir deniz canavarıyla çiftleştim. Ve görünüşe göre, sabah insanı değil.

Gideon saçlarıma homurdanıyor ve kolunu bana doluyor.

Kıs kıs gülüyorum. "Ben kalkıyorum."

Beni tutmayı bırakıp yatakta dönmeden önce boynumdan bir huff sesi geliyor. Penceremden giren güneşe göz kırpıyorum. Tüm gece boyunca uyumuş muyduk?

Yatağa geldiğimi hatırlamıyorum ve ikimiz de çıplağız. Yatak odasının zemininde Gideon'un son anda atılmış gibi duran pantolonunu görüyorum. Beynimi zorluyorum, ama sadece oturma odasındaki seksi ve

Altımdaki halının dokusu. Gideon ikimizi de yatağa götürmüş olmalı ki bağ kurmanın etkilerini atlatmak için uyuduk.

Ve şimdi çaresizce kahveye ihtiyacım vardı. Çay güzeldi. Onarıcı. Ama kahve arzusu beni öyle bir çarpıyor ki, yemin ederim demlenmiş kokusunu alıyorum. Mutfağa gitmeden önce üzerime bir şeyler giydim.

Kafa karışıklığı artıyor. Kahve kokusu alıyorum. Lowell yine içeri mi girdi? Gideon taşındığına göre sınırlar hakkında konuşmamız gerekecek.

Köşeyi döndüm ve tanımadığım bir adamın bir fincan kahveyi üflediğini görünce irkilerek bir çığlık attım.

"Rose!" Gideon'un sesi bir böğürtü, döşeme tahtalarının takırtısı ve arkamda. Davetsiz misafiri fark ettiğinde, sert tavrı öfkeye dönüşüyor. "Mace."

"Günaydın." Mace kupasıyla selam veriyor.

Gözlerimi kısıyorum. Gerçekten de tanıdık geliyor. Müzayede gecesi onu sadece bir anlığına görmüştüm. Bu Gideon'un arkadaşı.

"Tanrım, Mace, canın istediğinde öylece gelemezsin."

Mace kaşlarını kaldırır ama açıkça karşı çıkmaz Gideon.

"Sen Rose olmalısın! Gideon'un eşi." Mace bir an duraksar, sanki Gideon'un bu sefer ona karşı çıkmasına cesaret ediyormuş gibi.

"Evet, öyle," diyor Gideon.

Gideon'un kaşlarını çattığını duyabiliyorum ve içimden bir ses bu değiş tokuş karşısında yumuşuyor.

"Güzel! Muhakeme hatanı düzeltmene çok sevindim."

Mace'in sesindeki içten rahatlama karşısında dudaklarım seğiriyor ve Gideon ofluyor.

Arkadaşım yanağımdan öpüyor. "Kahve?"

"Evet, lütfen," diye mırıldanıyorum. Gideon mutfağa giriyor ve ben boğazımı temizliyorum.

"Gideon-"

Bana doğru dönüyor ve bir mucize eseri çıplak arkadaşımın arkasından Mace'in gülümsemesini sakladığını görüyorum.

"Pantolon giymelisin." Gideon'un rahatlamış, çıplak vücudunu görünce yüzüm yanıyor.

Gideon sanki gerçekten fark etmemiş gibi kaşlarını çatar. Bir an sonra, eşofmanları beliriyor. Sihrin zahmetsizce kullanılması beni ürkütüyor. Gideon'un sihirli olduğunu bilmekle bunu görmek farklı şeyler. Onu sevmeme ve aramızdaki bağa rağmen, birbirimizi tanımak için yapmamız gereken çok şey olduğunu anlamaya başlıyorum. Bu kavram korkutucu olduğu kadar canlandırıcı da.

Gideon yüzümdeki düşüncelerin bir kısmını görüyor ya da belki de bağ sayesinde hissediyor olmalı çünkü ağzı alaycı bir sırıtışla, "Şimdi benden kurtulmaya çalış küçük cadı," der gibi açılıyor.

Mace bir el hareketiyle beni kendi mutfak masama oturmaya davet ediyor.

"Oh, görüyorum ki ikiniz de bunu resmileştirmişsiniz. Tebrikler!"

Dikkatim mutfağımdaki davetsiz misafire kayıyor ve onun gözlerini kısarak Gideon'la aramızdaki ruh bağına baktığını görüyorum. Ruh bağlarını görmek o kadar da yaygın bir özellik değil. Sabah beynim bana onun ne tür bir paranormal varlık olduğunun cevabını vermeden önce Mace'in kendi ruh iplerini alıp bu özellikle karşılaştırıyorum. İblis.

"Teşekkür ederim." Oturuyorum ve Mace karşıma bir sandalye çekiyor. İblis boynumun kıvrımına iki kez baktı.

"Tanrım, Gideon, onu ısırdın mı?"

Yüzüm ısınıyor ama Gideon önüme bir fincan kahve koyuyor ve ellerimi bir can simidi gibi ona sarıyorum.

"Evet." Gideon'un sesi gayet gerçekçi ve arkadaşıma baktığımda kızardığını görüyorum.

"Yani, şekil değiştirenler böyle bağ kurar." Bu eylemi sorgulamamıştım.

Mace homurdanır. "Evet ama bu şekil değiştiren büyüsü. İşlemi onsuz da yapabilirdik. Daha temiz olurdu."

Aramızdaki bağdan bir parça utanç duyuyorum ve koruyucu bir dürtü omurgamı dikleştiriyor.

"Bizim için doğru olan şekilde oldu. Hiçbir pişmanlığım yok."

Sanki ses tonum tehditkâr değilmiş gibi Mace'in yüzü aydınlanıyor. "Güzel, güzel, güzel."

"Bu ziyareti takdir etmediğimden değil..." Gideon'un sesi kuru, sabrı tükeniyor. "Ama burada ne işin var, Mace?"

Mace bize bakıyor. "Sadece kontrol ediyordum. Bağ kurmak için herhangi bir yardıma ihtiyacınız olmadığından emin olmak istedim."

Bağlantıyı kuramadan önce kafam karışıyor. İblis büyüleri ruh bağlarını etkilemede özellikle iyidir. Söylentilere inanılacak olursa, bu düzleme giren ilk iblisler ancak cadılarla ruh bağı kurarak kalabilmişler. İnsan mitolojisinin onları iblis anlaşmaları karşılığında ruh ticareti yaparken hatırlamasına şaşmamalı.

"Ama görüyorum ki bunun için benim varlığım gerekli değil. Aranızdaki bağ oldukça güçlü, daha iyi bir bağ örebileceğimi sanmıyorum. Ve ikinizin de yaşam süreleri üzerindeki sonuç yine de bir toss-up olurdu."

"Ne demek istiyorsun?"

Mace'in kaşları havaya
kalktı.

"Siz ikiniz bağlandıktan sonra yaşam süreleriniz üzerindeki etkisinden bahsetmediniz mi?"

Gideon kupasından bir yudum alıyor, benim paniğim karşısında sakinleşiyor. "Sonuç ne olursa olsun kabul ettim."

Bu ne anlama geliyor?

Mace de benim hissettiğim kadar sinirli görünüyor. "Her şeyde onun da söz hakkı olması gerektiğini düşünmedin mi?"

Gideon Mace'e ters ters bakar. "Artık Rose'u bulduğuma göre onu kaybetmeyeceğim. Hayatımdaki her türlü değişikliği kabul ettim."

İkisi arasındaki gerginliği gidermek için elimi sallıyorum.

"Peki ya yaşam sürelerimiz?"

Mace arkasına yaslanır.

"Birbirlerine bağlılar. Ruh bağı olan çoğu varlık gibi."

Rahatlama ciğerlerimi boşaltıyor, bu da sonuç ne olursa olsun yaşam sürelerimizin uyuşacağı anlamına geliyor.

Mace şöyle devam ediyor: "Ama ölümsüzlük gibi şeyler kolay kolay paylaşılmaz. En iyi ihtimalle, ikinizin de diğer uzun ömürlü bireyler kadar uzun ömürlü olabileceğinizi söyleyebilirim." Mace eliyle kendini işaret ediyor. İblisler yüzlerce yıl yaşayabilir ama ölümsüz değillerdir.

"En kötü ihtimalle ikiniz de cadı gibi yaşayacaksınız."

Cadılar genellikle insanlardan biraz daha uzun yaşarlardı. İçimde bir şeyler yankılanıyor. Hayal kırıklığı mı? Kızgınlık mı? Üzüntü mü?

"Ölümsüzlüğünden vazgeçtin ve bunun hakkında konuşmamız gerektiğini düşünmedin mi?" diye sordum.

"Ziyaretin için teşekkürler, Mace." Gideon'un gözleri çakmak çakmak. "Seni sonra ararım."

Mace ellerini kaldırır, sanki bu durum onun hatası değilmiş gibi.

Ve gerçekten öyle değil. Bana göz kırptı ve gözden kayboldu.

Kaynayan duygularım beni eşime geri götürmeden önce nadir ışınlanma yeteneğine göz kırpıyorum.

"Benimle çiftleşmenin senin ölümün olacağı gerçeğini ne zaman dile getirecektin?" Bu cümle kulağa kafamda olduğundan daha dramatik geliyor ama doğru.

"Kızgınsın."

İçimdeki duygular çatırdıyor ve bu adama çıkışmak istiyorum, ancak ifadesi huşu dolu ve bir elini göğsüne bastırıyor. Bir nefes alıyorum ve Gideon'un gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Bu hoşuma gidiyor, aramızdaki bağdan nasıl hissettiğini anlıyorum. Böyle bir şeye sahip olabileceğimi hiç düşünmemiştim."

Gözlerimi ona dikiyorum. "Dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun."

Gideon bir an için gözlerini kapatıyor ve yüzündeki huzur dikkatimi dağıtıyor. Onun bazı duyguları bana da geçiyor olmalı çünkü birdenbire öfkem sönüyor ve geriye sadece acı veren bir hüzün kalıyor. Gideon'un gözleri aniden açılıyor.

"Hayır, dikkatini dağıtmak istemedim. Seninle tanıştığımdan beri en iyi dikkat dağıtıcı sen oldun." Gideon beni zahmetsizce kucağına çekiyor. Onun sıcaklığı beni eritiyor.

"Seni kurban etmek istememiştim-"

"Şşşt, bu bir kurban değil," diye sözümü kesiyor Gideon. Başımı sallıyorum. "Vazgeçtin-"

"Ama seni anlıyorum." "Tanrım, bırak da bitireyim!"

Gideon uygun bir şekilde mahcup görünüyor, ama şimdi sözümü kesmeyeceğini bildiğim için ne söyleyeceğimi şaşırmış durumdayım. Kelimeler sanki çağrılmış gibi içimden yükseliyor.

"Size bir şeye mal olmak istemedim."

Gideon bir eliyle sırtımı sıvazlıyor ve işimin bittiğine dair başımı sallayana kadar bekliyor. Söyleyeceğimi sandığım tüm sözler bu ifadeye uyuyor.

"Küçük cadı, ben defalarca hayat yaşadım. Bana yakın insanların yaşlanıp öldüğünü sayılamayacak kadar çok gördüm. Buna sahip olabileceğimi hiç düşünmemiştim."

Gideon aramızdaki bağı işaret ediyor.

"Bir eş. Bir ortak. Sen benim en büyük hazinemsin. Maliyetler göz önüne alındığında, ölümsüzlüğüm seni elimde tutabilmek için ödenecek küçük bir bedel. Senin gibi yaşamak ve ölmek için." Gideon eliyle yanağımı okşamadan önce duraksıyor. "Seni seviyorum Rose. Bu bedeli ödememe izin ver."

Nefesim kesiliyor ve gözyaşlarımı kırpıştırıyorum. Yüzümü boynuna bastırıyorum. Aramızdaki bağın yarattığı sevgi dalgası konuşmamı zorlaştırıyor ve vücudundaki gerginliği, bağımızı tatlandıran umudu hissetmem bir dakikamı alıyor.

"Ben de seni seviyorum."

Gideon rahatlayarak iç geçiriyor ve ben de ıslak bir kahkaha atıyorum. "Sana dün söyledim. Neden bu kadar şaşırdın?"

"Bağlanma ve seksin ardından bunu fısıldadınız, kusura bakmayın ama emin olmak için tekrar duymak istedim."

Yüzünü görmek için çekiliyorum ve dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Birbirimizi daha iyi tanımaya ihtiyacımız var."

Gideon'un gözleri kararıyor ve şehveti bağ aracılığıyla beni hafifçe okşuyor. "Bunu ayarlayabiliriz."

Gülüyorum. "Seni cinsel açıdan oldukça iyi tanıyorum. Bir insan olarak bahsediyorum. Bana birkaç randevu daha borçlusun, Gideon Strand."

Arkadaşımın gözleri parlıyor.

"Daha yeni başlıyoruz, küçük cadı."

Sonsöz

Gül

"Rose."

"Bir dakika," diyorum.

"Geç kalacağız," diye yanıtlıyor Gideon.

"Sözümü kesmeye devam edersen iki dakika olacak."

E-postayı bitiriyorum ve gönder tuşuna basıyorum. Memnuniyet göğsümde çiçek açıyor ve ofisimin kapı pervazına yaslanmış arkadaşıma bakıyorum. Gideon kaşlarını kaldırdı.

"Şimdi hazır mısın? Bu günü ve zamanı seninle birlikte belirledik." Bağın içinden süzülen eğlence, sözlerinin ders verici etkisini yok ediyor.

"Ben yaptım."

Sevincimin bir kısmı Gideon'a ulaşmış olmalı çünkü yüzü yumuşuyor.

"Yapabileceğinden hiç şüphe etmedim."

Tüm geçmiş listemi temizledim. Her umutlu başvuru sahibiyle elimden geldiğince eşleştim. Aylar sürdü ve muhtemelen yarına kadar e-postalarım yine dolacak, ancak sonunda bir eşleşme bekleyen tüm insanları bir araya getirme ve bazı sürpriz gruplamalar yapma hedefimi gerçekleştirdim.

İç çekiyorum.

"Ve şimdi kutlama zamanı," diyor Gideon kaşlarını sallayarak. Yanıma yaklaşıyor ve beni ofis koltuğundan çekerek kollarını boynuma doluyor.

"Oh, yani haftalardır planladığınız sürpriz şimdi bir kutlama mı oldu?"

Ellerimi göğsünde gezdiriyorum.

"Haftalardır bunu planladığımı kim söyledi?"

"Ben sadece biliyorum."

Bağlandığında sır saklamak zordur, ancak bana her bağın farklı davrandığı söylendi. Bazı çiftler birbirlerinin duygularını hiç hissedemiyor ve bu konuda rahatlıyorlar.

Aramızdaki bağ sayesinde Gideon'u ne kadar hissettiğimi seviyorum. Ve ailem sır saklamakta berbattır.

Gideon gözlerini kısar. "Planlarımın ne olduğunu biliyor musun? Eskiden bir şeyleri saklamakta çok iyiydim."

Bazı tahminlerim var, somut bir şey yok ama halka açık odanın özel bir etkinlik için ayrıldığını ve Lowell'ın bana gözlerini diktiğini biliyorum. Sinir bozucu 'bekle' bakışları.

"Şu anda herhangi bir varsayımda bulunmaya hazır değilim," diyorum kibarca. Eşim için kendi sürprizim var.

"Peki o zaman, başlayalım mı?" Gideon bir göz bağı tutuyor ve nefesim kesiliyor.

"Lütfen."

Gideon'un koyu renk gözleri kayboluyor ve göz bağının ipeği serin ve pürüzsüz bir şekilde tenimde kayıyor. Şimdiden, onun beni izlediği, ben onu göremezken beni gördüğü düşüncesi tenimde gıdıklayıcı bir sıcaklık yaratıyor.

Dostumu artık çok daha iyi tanıyorum. Benim izlenmekten hoşlandığım kadar onun da beni izlemekten hoşlandığını biliyorum. Bazen izlenme hissi aniden ortaya çıkar. Paket servis almak için sırada beklerken ya da bir kitapçıyı incelerken ön sevişme gibi.

Gideon'un nefesi beni öpmeden önce dudaklarımı ısıtıyor. Öpücüğü içime çekiyorum ama onun tadını tam olarak alamadan bitiyor. Sinirli bir ses çıkarıyorum ve dostum gülüyor.

"Sabır, hazinem."

Gideon beni gelin gibi kucağına alıyor ve ben de boynuna sarılıyorum.

Alay ediyor. "Seni düşürmeyeceğim, sadece tökezlememeni tercih ederim."

Gideon'un adımları lobinin fayanslarında yankılanırken burnumu kıvırıyorum. "Beni bırakacağını sanmıyorum, beni şaşırttın."

"Planımız bu."

Hava daha nemli hale geliyor ve ortak salona girdiğimizi anlıyorum. Sessiz fısıltılar merakımı uyandırıyor.

Gideon beni dikkatlice yere bırakıyor ve giysilerinin hışırtısını duyuyorum. Bu onun soyunurken çıkardığı tanıdık ses. "Planladığım hiçbir şey istediğinizi söylediğiniz şeylerin dışında değil, ama sadece söyleyin ve duralım."

"Hayatta olmaz," diyorum. Az ötede bir kadın gülüyor. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atmasa kim olduğunu tanıyabilirdim.

Gideon önümde diz çökmeden önce ellerimi çıplak omuzlarına koyuyor. Gideon önce sandaletlerimi dikkatlice çıkarırken heyecanla kaslarını sıkıyorum. Sonra nasırlarının sıyrıkları bacaklarımda geziniyor ve üzerimdeki elbiseyi yavaşça kaldırıyor. Kumaş vücuduma erotik bir şekilde sürtünüyor ve iç çekişimi tutmak için dudağımı ısırıyorum.

Başparmakları külotumun altından kayıyor ve yere düşene kadar aşağı çekiyor ve ben külottan çıkıyorum. Odaya bir sessizlik çöküyor ve Gideon elbisemi yukarı kaydırmaya devam ederek beni açığa çıkarıyor. Yüzüm yanıyor ve Gideon ayağa kalkıyor.

Bunu daha önce hiç yapmamıştık.

Diğerlerini izledik ve muhtemelen diğer hamam müşterileri tarafından görülebilecek küçük dokunuşları paylaştık, ancak asla performans sergilemedik.

İçime dolan yeni sinirler yüzünden nefesim kesiliyor.

Gideon'un elleri hareketsiz. "Tamam mı?"

Başımı hızlıca salladım. Seyircilerimizin ne kadar geniş olduğunu bilmiyor olabilirim ama bunu istiyorum. Herkesin önünde sahiplenilmek istiyorum.

Aramızdaki bağdan memnuniyet akıyor ve Gideon'un bana gülümsediğinden eminim. Elbiseyi başımın üzerinden çekmeden önce sıcak elleri belimi sıkıyor. Sütyenim hiç duraksamadan kayboluyor ve gizemli seyircimize karşı tamamen çıplak kalıyorum.

Arkadaşımın elleri göğüslerimin üzerinde geziniyor, onları içimde bir sızı yaratacak şekilde sıkıyor. Bir meme ucunun her koparılışı içimi daha da sıkıyor.

Ayak bileklerimi saran tanıdık bir şeyin hissiyle irkiliyorum. Bu ima karşısında nefesim kesiliyor. "Gideon, emin misin?"

Seks sırasında dokunaç kullanmak ikimizin de hoşuna giden bir şey ama Gideon her zaman bunun kendisi için kişisel bir şey olduğunu söylerdi. Bunu insanların önünde yapabileceğini hiç hayal etmemiştim.

Sert bir çimdik beni inletirken şefkati içimi dolduruyor.

"Eşim başkalarının önünde sahiplenilmek istiyor. Seni sadece benim yapabileceğim şekilde sikmezsem ne tür bir kraken olurum?"

"Ama-"

Gideon parmağını dudaklarıma götürerek beni susturuyor ve parmağını aşk tanrısının yayının üzerinde gezdiriyor.

"Bu kitlelerle paylaşmak istemediğim bir şey. Ama bunlar sizin insanlarınız ve benim de insanlarım oldular."

"Oh." Çok duygulandım. Hamamın müşterileri bizim insanlarımız. Bizim toplumumuz. Burası insanları kabul eden özel bir yer.

"Göz bağını şimdi çıkarmamı ister misin?"

Heyecanla başımı sallıyorum ve Gideon'un derin kıkırdamasıyla dünya gözlerimin önüne seriliyor. Önce sadece Gideon'un göğsünü görüyorum. Etrafına bakıyorum ve en sevdiğim yirmi kadar müdavimden oluşan bir grup hamam minderlerinin üzerine yayılmış.

Bazılarının dikkati çoktan dağılmış olsa bile oldukça kalabalık bir izleyici kitlesi var.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ama bazıları yine de duyuyor ve kalabalık kıs kıs gülüyor.

Gideon dondu kaldı. Bir el boğazıma doğru
kayıyor. Çıplak boğazıma.

"Rose." Gideon'un yüzü bomboş, ama ben onun hayranlığını hissediyorum.
Onun umudu.

"Sürpriz," diye şarkı söylüyorum.

Yutkunuyor. "Emin misin?"

Birbirimize bağlandıktan sonra, gebe kalmayı engelleyen tılsımı takmaya geri döndüm. Önce birlikte biraz zaman geçirmek istedim.

Birbirimizi tanımak. Eşimin beni asla terk etmeyeceğini bilmek daha ağırdan almamı sağladı.

"Eminim," diyorum.

Bağ boyunca bir hüzün sızısı var. "Bu asla gerçekleşmeyebilir."

"O zaman biz Şekil bir şey Dışarı. Ve var çok uygulama."

Açlık ve ihtiyaç bana ulaşıyor. Onun ve benimkinin bir karışımı. Gideon beni içine çekiyor. Öpücük hırçın ve biraz da çaresiz. "En iyi manzarayı engelliyorsun, G i d e o n !" diye alay ediyor bir erkek sesi ve ben Gideon'un dudağını ısırıyorum.

Ağız.

"Dikkatimi dağıttın." Sesi karanlık ama alaycı. "O zaman sanırım gösteriyi yola koymalısın." Gideon hamleler Yani o Ben ve bir Şimdi üzerinde Göster.

Kalın bir dokunaç belime dolanıp beni yukarı kaldırdığında biri ıslık çalarak beni takdir ediyor. Sırtım Gideon'un ön tarafına yaslanıyor ve diğer dokunaçlar bacaklarımı açıyor.

"Aman Tanrım," diye yemin ediyorum.

Gideon ellerimi arkama doğru yönlendiriyor ve başka bir dokunaç onları birleştirerek sırtıma bir kavis veriyor. Seyirciler her şeyi görebiliyor. Utanç boğazımı tıkıyor.

"Zaten çok ıslaksın," diyor arkadaşım.

Bir dokunaç kıvrımlarımdan yukarı doğru kayıyor, henüz nüfuz etmiyor, sadece alaycı bir temas sağlıyor. Titriyorum.

"Bu sefer seni çiftleştireceğimi düşünüyor musun? Yoksa bunu yapana kadar vücudunu tekrar tekrar mı doldurmalıyım?" Gideon dokunacı içime girmeden önce benimle alay ediyor.

Kalabalıktan bir soluk iniltiye dönüşüyor ve ben nefes nefese kalıyorum.

"Sence benimle birlikte amının nasıl göründüğünü görmek isterler mi?"

"Evet," diye inliyorum.

Gideon homurdanıyor ve dokunaç darbesini ve içimdeki sıvıların ezilmesini hissediyorum. Dokunaç Gideon'un olmalı.

hectocotylus, beni sürekli tohumuyla doldurabilen. Aslında kafadanbacaklı anatomisi hakkında bir tartışma yapmıştık.

Utanç yüzümü ısıtıyor. Bu kadar salınım sadece başlangıç.

"Doğru, seni doldurmamı seviyorsun."

Gideon'un cinsel organı gittikçe daha fazla içime giriyor ve gerginlikten kıvranmaya başlıyorum. Başka bir dokunaç içime girip ilkiyle birlikte spiral çizdiğinde şaşkınlıkla nefes alıyorum.

Gideon klitorisimi yumuşakça okşamaya başlıyor ve bedenim gevşiyor, daha fazlasını kabul etmek için açılıyor.

"Her yerini doldurmamı seviyorsun. Öyle değil mi, küçük cadı?"

İkinci dokunaç benden ıslak bir şekilde kayıyor ve kıçımı okşuyor. Kayganlığı büzülmüş açıklığın üzerine kaydırıyor.

"Siktir." O uzuv

hala duruyor.

"Durma! Lütfen, Gideon, istiyorum," diye yalvarıyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Gideon çiftleşme işaretimi öpüyor. Dokunaç yavaşça içeri itmeden önce kıçıma bastırıyor. Dokunaçlarla anal oyun en iyisidir. Parmakların acısı olmadan tüm alay ve gerilmeler.

Amımı dolduran dokunaç sanki beni gerçekten Gideon'un dölüyle ağzına kadar doldurmaya çalışıyormuş gibi tekrar titreşiyor. Islak sıcaklığın etrafında geriliyorum. Fazla sıvı içimden sızarken yanaklarım ısınıyor ve seyircileri gıdıklıyor.

"Tanrım, umarım bunu tekrar yaparlar." "Dokunaçlar yeni favori şeyim."

Boğazımda bir inilti oluşuyor. Gideon'un elleri göğüslerime geliyor, sanki duygularımı okumanın yanı sıra aklımı da okuyabiliyormuş gibi onları kalabalık için dolgunlaştırıyor.

"Arkadaşım seyirci olmasını seviyor."

Bir dokunacın küçük ucu Gideon'un klitorisimdeki parmaklarının yerini aldığında haykırıyorum; ıslak bir ağız gibi dönüp emiyor. Arzum gittikçe daha da yükseliyor. Muhtaçlık içinde çırpınıyorum ama dokunaçlar beni sıkı sıkı tutuyor.

Çok doluyum. Sahiplenildim. Sevildim.

"Evet, hazinem. Sen benimsin. Benim güzel, harikulade eşim."

Gideon inliyor ve içimde tekrar nabız atıyor. Bunu bütün gece yapabilir, benimle sürekli çiftleşebilir, beni tekrar tekrar doldurabilirdi ama benim o kadar dayanma gücüm yok.

"Lütfen, Gideon-" diye çığlık atıyorum, amımdaki dokunaç daha fazla içeri girip tam olarak büküldüğünde. Kırılıyorum, orgazmım vahşi ve sonsuz bir şey, nefesim kesilene kadar uzadıkça uzuyor.

Gideon eş işaretimi şefkatle emiyor. Başımı arkaya yaslıyorum, zihnim serbest bırakıldıktan sonra bir bulutun üzerinde süzülüyor.

"Bir tane daha."

"Ne? Gideon-" Emiciler klitorisimin üzerinde gezinirken ve Gideon gevşek bedenimi zonklatmaya ve germeye devam ederken bir iniltiyle ara veriyorum. Dokunuşlar ilk başta yumuşak, ama içimdeki gerilimi bir enstrümanı olan bir usta kadar kolay bir şekilde yeniden oluşturuyor.

Daha önce kırıldıysam, şimdi paramparça oluyorum. Bedenim akılsızca hareket ediyor, sesler ve görüntüler idrak edemeyeceğim kadar fazla.

Gideon'un üzerine düştüm, tamamen gevşemiştim.

Gideon amımdan yavaşça çekiliyor ve akan sıvıyla dudaklarımdan çaresiz bir inilti kaçıyor. Kıçımla alay eden dokunaç da ayrılıyor. Vücudum utanç verici bir memnuniyet içinde yanıyor. Aşk ve sapkınlıkla dolup taşıyor.

Hava kulaklarıma hücum ediyor ve aniden sıcak su etrafımızı sarıyor. Su sıçramasının sesi odada yankılanıyor ama Gideon iki kolumdaki kaslara masaj yapana kadar hiçbir şey fark edemeyecek kadar sersemlemiş durumdayım. Şimdi göğsüne yaslanmış durumdayım, ıslak ten yanağımı ısıtıyor.

"Tanrılar, Gideon, beni öldürmeye mi çalışıyorsun?"

Törpüledim.

"Asla. Gönüllü cadı yetiştirme oyununu oynamak istediğine karar veren sendin."

Homurdanıyorum ve seyircilerimize bir göz atıyorum. "Bizi özlediklerini sanmıyorum."

Kalabalık bir seks partisine dönüştü.

Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum.

"Nasıldı?" Gideon sanki aramızdaki bağ sayesinde sevgimi ve tatminimi hissedemiyormuş gibi soruyor. Dudakları memnun bir gülümsemeyle kıvrılıyor.

"Bana bir dakika ver. Yıldızlar görüyorum."

"Senin için özel bir şey yapmak istedim."

Kalbim o kadar yumuşak ki, neredeyse yapış yapış.

"Hiçbir şey bu kadar mükemmel olmamıştı."

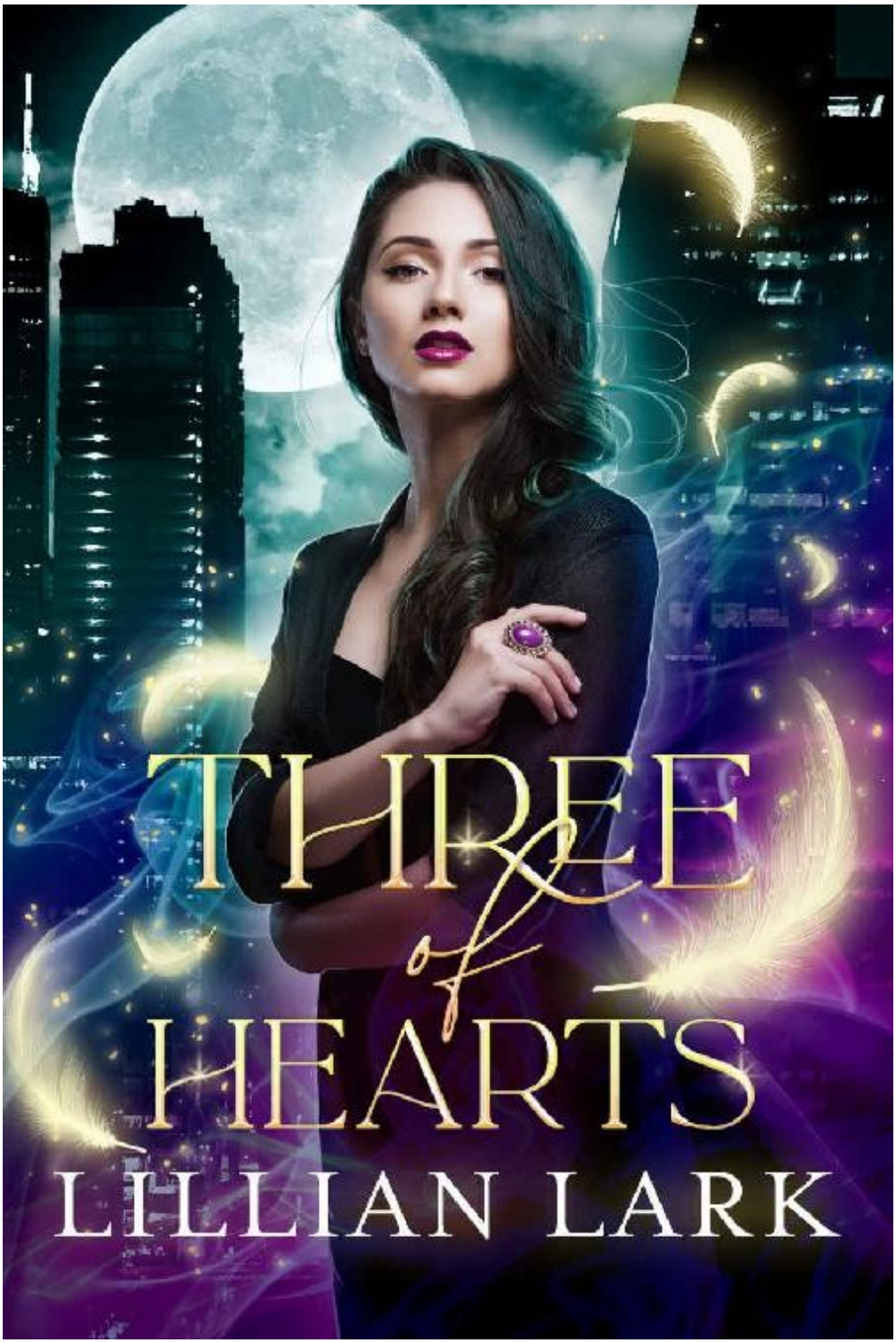
SON

Gideon ve Rose'dan daha fazlasını ister misiniz?

Kraken Tarafından Takip Edilen'in çok duygusal ve tatlı bonus sonsözü için Lillian Lark'ın haber bültenine abone olun!

Kraken Tarafından Takip Edilen Bonus Sonsözü Alın

Asa'nın hikayesi Three of Hearts'ta devam ediyor!

Bir kurt şekil değiştiren, bir iblis ve bir harpy bir otele giriyor. Bu bir şakanın başlangıcı değil, tam bir karmaşa.

Bir iyilik Zephyrine'i, harpilerin bağlı olduğu ana kuralı sorgulamasına neden olan bir durumun içine atar; erkekler elde tutulmak için değildir. Ama kazalar olur.

Bir harpy bir değil, iki erkekle ateşli bir geceye nasıl hayır diyebilir ki?

Greg ruh eşini bulduğuna emindir ama kurdu aynı fikirde değildir. Ta ki bir harpy içeri girip dünyasını alt üst edene kadar.

Kurdu bir değil de iki kişi istediğinde bir kurt değiştiren ne yapmalıdır?

Ama Asa her şeyi denemeden Gregory'nin gitmesine izin vermeyecektir. Ve eğer bu, yataklarına alıngan bir harpy eklemek anlamına geliyorsa, bu onu durdurursa lanetlenecektir.

Bir iblis, eski sevgilisi ve zalim misafirinin kalmasını nasıl sağlar?
Onları baştan çıkararak tabii ki.

MMF
Kılıçlar kesişecek
Çiftleşme işaretleri takas edilecek
Ve belki, sadece belki, bir harpy bazı erkeklerin saklanması gerektiğine karar verir.

Three of Hearts'ı Amazon'dan alın!

Yazarın Notu

Merhaba Sevgili Okuyucu!

Kraken Tarafından Takip Edilen'i okuduğunuz ve şans verdiğiniz için teşekkür ederiz!

Bir itirafım var. Bu kitap tesadüfen yazıldı. Elimde yazılacak kitapların listesi vardı ve Sophia'nın bir hamamdan nasıl yasaklandığının hikâyesinin (Üç Kalp'te bahsedilen bir detay) seriye eğlenceli, kısa bir yan hikâye olacağını düşündüm... Sonunda kısa bir yan hikâye olmadı.

Bu kitabı yazarken, gerçekten yayınlayıp yayınlamama konusunda tereddüt ettim. Çok sayıda dokunaçlı bilimkurgu kitabı okudum ve sevdim ama hiç dokunaçlı paranormal aşk kitabı okumadım. Cidden bunun çok tuhaf olabileceğini düşündüm.

Bu yüzden TikTok'taki okuyuculara, insanların hayatlarında daha fazla canavar romantizmi istediklerine dair bana güven verdikleri için teşekkür etmek istiyorum. Kathryn Moon'un A Lady in Rooksgrave Manor kitabındaki dokunaç sahnesi de bunun bazı okuyucuların bayılacağı bir şey olacağına dair bana güven vermede uzun bir yol kat etti. Bunu yazdığın için teşekkürler Kathryn Moon!

Liz Alden ve Kate Prior'a bu kitabın beta okumasını yaptıkları ve daha fazla derinlik ve zaman gerektiren noktalara dikkat çektikleri için teşekkür ederim. Sizler Rose ve Gideon'un en sevdiğim aşk hikâyelerinden biri olmasına yardımcı oldunuz.

Her zaman olduğu gibi, kitabımı okuduğunuz için teşekkür ederim, Sevgili Okuyucu. İnsanların benim yarattığım kitapları okuması her zaman harika bir şeydir ve size minnettarım.

L. Lark

Yazar Hakkında

Lillian Lark, Utah'ın en tuzlu şehirlerinde doğdu ve büyüdü. Lillian hevesli bir okuyucu ve üç iblisin kedi annesidir,
ve içinizi burkan seksi hikayeler yazmayı seviyor.

LillianLark.com

Bülten

Facebook

Instagram

TikTok

